

ஏர்முனை

பிரதேச

கலை இலக்கியப் பெருவிழா

2014

பிரதேச செயலகம்

தம்பலகாமம்

சாந்திரா

தமிழ் மொழி அகாடமி

2014

ஏர்முனை

பிரதேச கலை இலக்கியப் பெருவிழா

2014

பிரதேச செயலகம்

தம்பலகாமம்

நூல் விபரம்

நூலின் பெயர்	:	“ஏர்முனை”
வகை	:	ஆக்க இலக்கியத் தொகுப்பு
தொகுப்பாளர்	:	வி.குணபாலா
		கலாசார உத்தியோகத்தர் - 1
		தம்பலகாமம்.
பதிப்புரிமை	:	திருமதி.ஜெ.ஸ்ரீபதி
		பிரதேச செயலாளர்
		பிரதேச செயலகம், தம்பலகாமம்.
வெளியீடு	:	பிரதேச செயலகம், தம்பலகாமம்.
பக்கம்	:	1 - 142
அச்சுப்பதிப்பு	:	எஸ்.எஸ்.டிஜிற்றல்

Title of Book	:	“Earmunai”
Subject	:	Creativity Litarary Comfile.
Copy right	:	Mrs.J.Sripathy
		Divisinal Secretary
		Divisional Secretariate. Thampalagamam
Comfile by	:	V.Gunapala
		Cultural Officer-1
		Divisional Secretariate Thampalagamam
Publisher	:	Divisional Secretariate Thampalagamam
Page	:	1 - 142
Printer	:	S.S.Digital's

பொருளடக்கம்

விடயம்

- வாழ்த்துரை - அரசு அதிபர், திருகோணமலை.
வாழ்த்துரை - பணிப்பாளர், பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்
வாழ்த்துரை - பிரதேச செயலாளர், தம்பலகாமம்.
தொகுப்பாளரின் இதயத்திலிருந்து..

01. அபிவிருத்திப் பாதையில் தம்பலகாமம் பிரதேச செயலகம் - 2014 ஆம் ஆண்டை மையப்படுத்திய ஓர் நோக்கு.
02. தம்பலகாமத்தின் கலை இலக்கியப் பாரம்பரியம்.
03. தம்பலகாமப் பிரதேசத்தின் கல்வி வளர்ச்சியில் பாடசாலைகளின் பங்கு
04. தம்பலகாமம் - இடப்பெயர் ஆய்வும், வரலாற்றுத் தேடலும்
05. தம்பலகாமம் புராண கிராமத்தின் மறக்கப்பட்டு வரும் பாரம்பரிய விளையாட்டுகளும் ரசனைமிக்க பொழுது போக்குகளும்
06. ஆதி கோணேஸ்வரர் ஆனது எப்படி
07. தமிழ் மருத்துவம் - (ஆயுர்வேத வைத்தியம்)
08. முன்பள்ளிக்கல்விச் செயற்பாடுகளும் அவற்றின் தேவைப்பாடுகளும்
09. பரதக்கலை
10. கல்வி வளர்ச்சிப் பாதையில் முள்ளிப்பொத்தானை
11. நான் எனது முத்தி
12. ஆயுள் வேத மருத்துவத்தின் மகிமைகள்
13. முள்ளிப்பொத்தானையின் கலாசார வளர்ச்சி
14. கர்நாடக சங்கீதத்தின் ஆணிவேர் தமிழிசையே
15. தம்பலகாமம் வைத்தியசாலை
16. வளம் தரும் வாழ்வுக்கு
17. தம்பலகாமப் பிரதேசத்தில் நெற்செய்கையும் அது தொடர்பான பிரச்சனைகளும்
18. பாரம்பரிய கும்பம், கரகவிழா முறைமையும் - தம்பலகாமமும்
19. பாரம்பரிய கும்ப முறைமையும் - தம்பலகாமமும்.
20. என் ஊரின் அழகு
21. கல்லூரி மட்டத்தில் வாசிப்புத் திறனை வளர்த்தல்
22. இடையனின் இராகம்
23. தம்பலகாமம்
24. தம்பலகாமம் கிராமத்தின் கல்வி நிலைப் போக்கு - ஒரு பார்வை
25. திருகோணமலையின் பெண்கள் கல்வி வளர்ச்சியில், தம்பலகாமப் பெண்களின் வகிபங்கு
26. தம்பலகாமம் மக்களின் வாழ்க்கைமுறை - ஓர்பார்வை
27. முயற்சி செய் முன்னேறுவாய்.
28. கோணேசர்குடி கொண்ட தம்பலகாமம்.
29. பக்குவம் வேண்டும்

අපගේ දැක්ම

"ප්‍රාදේශීය පරිපාලනය ශක්තිමත් කිරීම තුළින් කාර්යක්ෂමතාව හා ඵලදායීතාව
ජනතාවට සේවය සැපය

අපගේ මෙහෙවර

"රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිවලට අනුකූලව සේවා සැපයීම, සම්පත් සම්බන්ධීකරණය හා ජනතා සහභාගීත්වයෙන් යුත් කාර්යක්ෂම, තිරසාර හා සැලසුම්ගත සංවර්ධන ක්‍රියාවලියක් තුළින් ප්‍රදේශයේ ජන දිවිය නංවාලීම"

எமது நோக்கு

மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளுக்கு உதவி செய்வதினுடாக சமூகத்திற்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய சமுதாய மொன்றிற்கு வழி சமைக்கும் உயரிய அரச நிறுவனமாக இருத்தல்.

எமது கொள்கை

அரசு கொள்கைகளை கடைப்பிடிப்பதனுடாக சமூக வழங்களை இனங்கண்டு அவற்றை மக்களின் பங்களிப்புடன் பொருத்தமான அபிவிருத்தி செயன்முறையை திட்டமிடலின் மூலம் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்ந்த செயல் திறன் மிக்கதும் பயனுறுதி மிகமதுமான சேவையினை மக்களுக்கு வழங்கள்.

"Our Vision"

To be the excellent government institution that helps the life styles of the community in a beneficial way to the society

"Our Mission"

To provide a service in line with the government policies, uplift the lifestyles of the society through a planned, efficient development process consisting of proper co-ordination of resources and participation of the people"

வாழ்த்துரை

அடுத்தவரை தாழ்த்தி தான் முன்னேறிச் செல்லும் பொருட்டான சமுதாயத்தில், கலைத்துறையை சக்திப்படுத்தும் அர்ப்பணிப்பு தொடர்பில் நான் தனிப்பட்ட முறையில் பெருமிதம் அடையும், அதேவேளை கலைத்துறைக்கு உரமூட்டும் பிரதேச மட்ட கலைஞர்களை இவ்வாறு சக்திப்படுத்தும் வகையில் தைரியமூட்டுவது என்பது அனைவரின் பேச்சில் இருந்தும் வெளியாகும் விடயம் என்பதே வெளிப்படையான உண்மையாகும்.

சாதி, மதம், குலம் போன்ற பேதங்களை கவனத்தில் கொள்ளாமல் தன்னிடம் உள்ள ஆற்றலின் ஊடாக உருவாக்கும் கலைப்படைப்புக்களுக்குரிய கண்ணியம் கலைஞர்களுக்கு சமூகத்தில் இன்னும் இருக்கும் என நான் நம்பவில்லை. பல்வேறுபட்ட சமயங்கள், மற்றும் கலாசாரங்களை பிரதிபலிக்கும் மக்களைக் கொண்ட தம்பலகாமம் என்னும் பெயரினையுடைய பிரதேச செயலகப் பிரிவின் பிரதேச செயலாளர் உட்பட ஊழியர் குழாம் இவ்வாறான கைங்கரியங்களில் பங்களிப்பு செய்வது என்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது.

பிரதேச கலைஞர்களை ஊக்கப்படுத்தி, தைரியப்படுத்த நடாத்தப்படும், கலை இலக்கியப்பெரு விழாவினை ஞாபகப்படுத்தும் வகையில் கலைஞர்களின் வெற்றிகரமான படைப்புக்களை தொகுத்து, தம்பலகாமம் பிரதேச செயலகத்தினால் முதற் தடவையாக வெளியிடப்படும் “ஏர்முனை” என்னும் பெயர் கொண்ட இந் நினைவு தொகுப்பு மலரினை வருடாந்தம் வெளியிடுவதற்கு வெளியீட்டுடன் தொடர்புடைய உத்தியோகத்தார்கள் அனைவருக்கும் உரிய சக்தி கிடைக்க வேண்டும் என நான் மனப்பூர்வமாக பிரார்த்திக்கின்றேன்.

மேஜர்.ஜெனரல்.ரி.திஸ்ஸ ரஞ்சித்த சில்வா
அரசாங்க அதிபரும், மாவட்ட செயலாளரும்
திருகோணமலை.

வாழ்த்துச் செய்தி

கலை கலாசார பண்பாட்டு விழுமியங்களை மக்கள் மத்தியில் கட்டியெழுப்புவதற்கும், பிரதேச கலைஞர்களை ஊக்குவிக்கும் நோக்குடன் பிரதேச செயலக ரீதியாக கலை இலக்கிய விழாக்கள் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றன. இவ் விழாக்களின் மூலம் மூத்தகலைஞர்கள், இளம் கலைஞர்கள், மாணவர்கள், கலை இலக்கிய இரசிகர்கள் என்போரிடத்தில் புரிந்துணர்வு ஏற்படுவதுடன் பிரதேசத்தின் பாரம்பரிய கலை இலக்கிய செயற்பாடுகள் வீரியத்துடன் எழுச்சி பெறும்.

ஆக்க இலக்கியம், மற்றும் கவின் கலைகளில் ஈடுபடும் கலைஞர்களுக்கு மொழி ஒரு தடையாக அமைவதில்லை. ஒரு கலைஞனின் உணர்வு வெளிப்பாடாக கலைகள் அமைகின்றன. இவை மக்களை மகிழ்விப்பனவாகவும், உள்ளுச்சி தருபவையாகவும், நற்போதனை வழங்குபவையாகவும் அமைகின்றன.

இந்த வகையில் மூவினங்களும் வாழும் தம்பலகாமப் பிரதேசத்தில் பன்மைத்துவ கலாசார பண்பாட்டம்சங்கள் மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றன. பிரதேச கலை இலக்கிய விழாவின் ஞாபகார்த்தமாக வெளியிடப்படும், “ஏர்முனை” நூலானது பிரதேச கலை, கலாசாரம், கல்வி, பண்பாடு, பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் தொடர்பான ஆக்கங்களை உள்ளடக்கியதாக வெளிவந்திருக்கின்றது. நூலாக்கம் என்பது ஒரு கலைஞனின் பிரசவமாகும். அப் படைப்பின் மூலம் சமூக நிலைகள், குறித்த கால வரலாறுகள் என்பவற்றை நாம் அறிந்துகொள்ளலாம். ஏர்முனை மலருக்கு வாழ்த்து தெரிவிப்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

கலைஞர்கள் வாழும் பொழுதே கௌரவிக்கப்பட வேண்டியவர்கள். தம்பலகாமப் பிரதேசத்தின் மூவினங்களையும் சேர்ந்த தத்தம் துறைகளில் வித்துவம் பெற்ற கலைஞர்கள், சாதனை வீரர்கள் என 23 துறைசார் வல்லுனர்கள் கௌரவிக்கப்பட விருக்கின்றார்கள். இவர்களுக்கும் எனது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன். முதன் முதலாக நடைபெறும் தம்பலகாமப் பிரதேச இலக்கியப் பெருவிழா சிறப்புற நடைபெற எனது நல்வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

W.A.L. விக்கிரம ஆர்ச்சி

பணிப்பாளர்

பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களம்

கிழக்கு மாகாணம்.

வாழ்த்துரை

2014ஆம் ஆண்டில் தம்பலகாமப் பிரதேச செயலகத்தின் மனிதவளம், பௌதீக வளம் என்பன அதிகரிக்கப்பட்டு பல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் செயற்படுத்தப்பட்டமையை நாம் காணலாம். பிரதேச செயலகத்தின் உள்ளக, வெளியக கட்டமைப்புக்களில் பாரிய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டதுடன், பொது மக்களுக்கான சேவைகளும் வினைத்திறனுள்ள வகையில் வழங்கப்பட்டது. அவசியான துறைகளில் பயிற்சிகள் செயலமர்வுகள் நடாத்தப்பட்டன. சகல சமயத்தவர்களினதும் விசேட உற்சவங்கள் கொண்டாடப்பட்டன. அலுவலர்களுக்கான புதிய சீருடை, மற்றும் அலுவலக அடையாள அட்டை என்பனவும் வழங்கப்பட்டன. இச் செயற்பாடுகள் யாவும் பல சாவால்களைத் தாண்டியே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த வகையில் தம்பலகாமப் பிரதேச கலை இலக்கியப் பெரு விழா 2014ல், முதன் முதலாக இப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த, தத்தம் துறைகளில் முத்திரை பதித்த, விற்பன்னர்கள் 23 பேர் கௌரவிக்கப்படவுள்ளனர். கலை இலக்கியப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற்ற மாணவர்களும், கலைஞர்களும் கௌரவிக்கப்படவுள்ளமை பாராட்டத்தக்கது. இவர்களுக்கு எனது நல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

தம்பலகாமப் பிரதேசத்தில் பெருநிலம், குளங்கள், நீர்நிலைகள், கால்நடைகள் என விவசாயம் சார்ந்த சூழல் காணப்படுவதால், பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயத்தையே தமது ஜீவனாம்சத் தொழிலாகக் கொண்டுள்ளனர். இவர்களின் வாழ்வில் ஏர் மிக இன்றியமையாத செல்வாக்கினைப் பெற்றுள்ளது. விதைப்புக்கு முன்னுள்ள நிலத்தைப் பண்படுத்துவதற்கு ஏர் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மக்களின் பண்பட்ட வாழ்வியலே பண்பாடு எனப்படும். எனவே பண்பட்ட மக்களின் பாரம்பரிய வாழ்வியல் அம்சங்களான வரலாறு, கலை, கல்வி, கவிதை, விளையாட்டு, வழிபாடு, விவசாயம், தத்துவம், அழகியல் போன்ற அம்சங்களை தாங்கியதாக “ஏர்முனை” வெளிவருகின்றது.

இப்பிரதேசம் சார்ந்த செயலகத்தினால் முதன் முதலாக வெளியிடப்படும் “ஏர்முனை” சிறப்பாக வெளி வரவும், விழா சிறப்புற நடைபெறவும் எனது நல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஜெ. ஸ்ரீபதி
பிரதேச செயலாளர்
பிரதேச செயலகம்
தம்பலகாமம்.

தொகுப்பாளரின் உள்ளத்தில் இருந்து.....

வரலாற்றுப்புகழ் மிக்க பிரதேசங்களின் வரலாறுகள், மக்கள் வாழ்வியல் முறைமைகள், கலை கலாசார, பண்பாட்டு அம்சங்கள், பாரம்பரியங்கள், வரலாற்று முதுசங்கள் என்பவற்றை பேணி பாதுகாத்து எதிர்கால சந்ததியினர்க்கு கையளிக்க வேண்டியது எமது தலையாய கடனாகும். எனினும் கால தேச வர்த்தமான மாற்றங்கள், பூகோளமயமாதல், உலக கிராமம் போன்ற நவீன அறிவியல் சிந்தனையானது கிராமிய வாழ்வியலிலும் பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. இத்தகைய பின்புலத்தில் தனித்துவமான வரலாற்றுப் பாரம்பரியத்தை தன்கத்தே கொண்டமைந்த தம்பலகாமப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றை, மக்கள் வாழ்வியல் அம்சங்களை எதிர்கால சந்ததியினர்க்கு கையளிக்கும் ஆவணப்படுத்தலின் ஒரு பகுதியாக இத்தொகுப்பு அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பன்மைத்துவ கலாசாரங்களை கைக்கொண்டு மூவினங்களும் வாழும் தம்பலகாமப் பிரதேச செயலகத்தின், பிரதேச கலை இலக்கிய பெருவிழாவினை நடாத்துவதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்ட போது “பிரதேச கலை இலக்கிய வரலாற்று அம்சங்களை உள்ளடக்கிய ஆவணமாக நூல் ஒன்றையும் வெளியிட வேண்டும்” என்ற பிரதேச செயலாளர் அவர்களின் வேண்டுகோளிற் கு அமைவாக, இந்நூல் உங்கள் கைகளில் தவழ்கின்றது. இதற்காக பல சவாலான விடயங்களை சந்திக்க வேண்டியேற்பட்டது. அத்தனை சவால்களிலும் ஆதிகோணநாதரின் ஆசியுடன் வெற்றி பெற்று, தம்பலகாமப் பிரதேச செயலகத்தினால் வெளியிடப்படுகின்ற முதலாவது நூலாக “ஏர்முனை” அமைகின்றது. இத் தொகுப்பில் உள்ளடக்கப்பட்ட ஆக்கங்கள் பல தளங்களில் இயங்குகின்ற ஆக்ககர்த்தாக்களால் ஆக்கப்பட்டவை. எதிர்காலத்தில் பிரதேசத்தின் கிராமியப்பாடல்கள், வட்டார வழக்கு சொற்கள், உணவு, சடங்கு முறைமைகள், பிரதேச கலைஞர்கள், வழிபாட்டுத்தல விபரங்கள், உட்பட்ட பிரதேச மக்களின் வாழ்வியல் அம்சங்களை ஆவணமாக்குவதற்கு தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம். உய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்றமகற்கு” என்ற ஆன்றோர் வாக்கிற்கு அமைவாக தம்பலகாமப் பிரதேச கலை இலக்கியப் பெருவிழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெற தமது ஒத்துழைப்பை வழங்கியோருக்கும், நூலுக்குரிய வாழ்த்துச் செய்திகளை வழங்கியவர்கள், விருதுக்குரிய சான்றோரை தெரிவு செய்து தந்துதவிய தெரிவுக் குழுவினர். தம்பை நகரத்து கொடை வள்ளல்களான அமரர்கள். முத்துக்குமார், சின்னநாச்சியார் ஞாபகார்த்தமாக திரு.மு.ஸ்ரீஸ்கந்தராசா அவர்கள், அமரர். சுப்பிரமணியம் சிதம்பரநாதன் ஞாபகார்த்தமாக திரு.சு.பரமேஸ்வரன் அவர்கள் அமரர்.லோகிதாசன் சூரியபிரபாளினி ஞாபகார்த்தமாக திரு.லோகிதாசன் சதீஸ் அவர்கள். திரு. கோணமலை சுப்பிரமணியம் அவர்கள். தட்டச்சு செய்த செல்வி.ச.தாரணி அவர்கள், தொகுப்பிற்கான ஆக்கங்களைத்

தந்துதவிய ஆக்க இலக்கிய கர்த்தாக்கள், கலை நிகழ்வுகளை வழங்கி சிறப்பித்த பாடசாலைகள், கலை இலக்கிய மன்றங்கள், விழா நடைபெறுவதற்கான மண்டபத்தினை தந்துதவிய பாடசாலை அதிபர், விழா சிறப்புற சகல வழிகளிலும் ஒத்துழைப்பை வழங்கிய பிரதேச செயலக உத்தியோகத்தார்கள், “ஏர்முனை” நூலினை மிகச்சிறப்பாக அச்சிட்டு உரிய காலப்பகுதியில் தந்துதவிய எஸ்.எஸ்.டிஜிற்றல் அச்சகத்தினார்க்கும், நூலினை ஒப்பு நோக்கியவர்கள், கலை இலக்கிய ஆர்வலர்கள், தம்பைநகரத்து மக்கள் அனைவருக்கும் - பிரதேச செயலாளர், பிரதேச கலைஞர்கள் சார்பாக எனது மனமார்ந்த நன்றியறிதலையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

“கலையால் ஒன்றுபட்டு, உயர்வு பெறுவோம்.”

குறிப்பு: இத் தொகுப்பில் உள்ளடங்கிய ஆக்கங்கள், குறித்த படைப்பாளிகளின் கருத்துக்களைக் குறிக்கும்.

நன்றி

வி.குணபாலா

கலாசார உத்தியோகத்தர்-1

பிரதேச செயலகம்

தம்பலகாமம்.

அபிவிருத்திப் பாதையில் தம்பலகாமம் பிரதேச செயலகம் - 2014 ஆம் ஆண்டை மையப்படுத்திய ஓர் நோக்கு.

குறித்த பிரதேச மக்களின் தேவைகளை இலகுவாக நிறைவு செய்யும் நோக்கத்திற்காக பிரதேச செயலகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இவை சமூக அபிவிருத்தி, பிரதேச அபிவிருத்தி, என்பவற்றில் பங்காளியாகி, சேவை வழிகாட்டி மையங்களாக விளங்குபவை. பிரதேச செயலகங்கள் மக்களின் வாழ்வாதாரத்தைக் கட்டியெழுப்புவதுடன் சுபீட்சமான எதிர்காலத்திற்கான வினைத்திறன், விளைதிறன் மிக்க கட்டுமான செயற்திட்டங்களை உருவாக்குவதை நோக்கமாக கொண்டவை. இவற்றின் இருப்பும், வழங்கும் சேவைகளும் மிகவும் பெறுமதி வாய்ந்தவை ஆகும்.

திருகோணமலை மாவட்டத்தின் 11 பிரதேச செயலகங்களில் வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க தம்பலகாமம் பிரதேச செயலகமும் ஒன்றாகும். இதன் கிழக்கு எல்லைகளாக பட்டினமும் சூழலும், மற்றும் கிண்ணியா பிரதேச செயலகமும், தெற்குபகுதி எல்லையாக கந்தளாய் பிரதேச செயலகமும், வடக்கு எல்லையாக மொறவெவா பிரதேச செயலகமும், மேற்கு எல்லையாக அனுராதபுர மாவட்டமும் இதன் எல்லைகளாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1950ஆண்டு முதல் பிரதேச வரிமதிப்பீட்டு அலுவலகமாகவும், 1972ஆம் ஆண்டு முதல் உதவி அரசாங்க அதிபர் அலுவலகமாகவும், பின் பிரதேச செயலகமாகவும் வளர்ச்சி பெற்றது.

பல்லின கலை, கலாசார, பண்பாடுகளை கடைப்பிடிக்கும் மூவினமக்களும் ஒற்றுமையாக வாழ்கின்ற பிரதேசமாக இது விளங்குகின்றது. வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த புராதன இடங்களையும், குளங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. சுமார் 244.45 சதுர கி.மீ (694600 ஏக்கர்) மொத்த நிலப்பரப்பில் இயற்கையெழில் மிக்க மலைகள், காடுகள், ஆறுகள், நீர் நிலைகள் என்பன காணப்படுகின்றன. இங்கு 8862 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 31334 மக்கள் வாழ்கின்றனர். 48 கிராமங்களையும், நிர்வாக ரீதியாக பாலம்போட்டாறு, தம்பலகாமம், முள்ளிப்பொத்தானை, கல்மிட்டியாவதெற்கு, சிறாஜ்நகர், முள்ளிப்பொத்தானை கிழக்கு, முள்ளிப்பொத்தானை வடக்கு, மீராநகர், பொற்கேணி, புதுக்குடியிருப்பு, கோயிலடி, கல்மிட்டியாவ வடக்கு எனப்பன்னிரெண்டு கிராம அலுவலர் பிரிவுகளையும் கொண்டுள்ளது. பிரதேச மக்களில் பெரும்பாலானோரின் வாழ்வாதாரம் விவசாயமும், அதனோடு இணைந்த விலங்கு வளர்ப்பும் ஆகும். நாட்டில் விவசாயத்தை ஊக்குவிப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் விவசாய அபிவிருத்தி திட்டங்கள், நுட்பமுறைகள் எமது பிரதேச செயலகத்தினாலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு, அதன் வரப்பிரசாதங்கள் விவசாயிகளுக்கு பெற்றுக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அத்துடன் வியாபாரம், சிறுதோட்டம், கைத்தொழில் பேட்டை,

குடிசைக் கைத்தொழில் போன்ற தொழில் முயற்சிகளில் சிறுதொகையான குடும்பங்களும் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள்.

வரையறுக்கப்பட்ட பௌதீக, நிதி வளங்களைக் கொண்டு, பிரதேச அபிவிருத்தி ஒருங்கிணைப்பு குழுவின் தீர்மானத்திற்கேற்ப நீண்ட கால பயன்பாட்டின் அடிப்படையிலும், செயற்திறன் மிக்க முறையிலும் பிரதேசத்தின் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளும், அபிவிருத்திப் பணிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இவ்வாண்டு பிரதேசத்தின் பல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், கலை கலாசார நிகழ்வுகள், பௌதீக மற்றும் மனித வள அபிவிருத்தி நிகழ்வுகள், பயிற்சிப் பட்டறைகள், செயலமர்வுகள், விழிப்புணர்வுக் கருத்தரங்குகள் என்பவை துறைசார் உத்தியோகத்தார்களினதும், திணைக்களங்களினதும் அனுசரணையுடன் நடத்தப்பட்டது.

“5S” எண்ணக்கருவின் அடிப்படையில் உற்பத்தித்திறன் தொடர்பான விழிப்புணர்வு நிகழ்வுகள், கருத்தரங்குகள் மற்றும் சுவரொட்டிகள் மூலமும் அலுவலர்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும் அறிவுறுத்தல்கள் வழங்கப்பட்டது. பிரதேச பாடசாலைகள், தனியார் நிறுவனங்களிலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. உற்பத்தித் திறனை மேம்படுத்துவதற்காக அலுவலகத்தில் ஒவ்வொரு பிரிவினாலும் அலுவலக தோட்டம் அமைக்கப்பட்டு பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. பிரதேச செயலகத்தின் சுற்று வேலி புதிதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் கிழக்கு வாயிலில் புதிதாக பிரதான வாயிற்கதவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் அலுவலக வெளிப்புறச்சூழலும் அழகுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

பொருளாதார அபிவிருத்தி அமைச்சின் “ஒரு கிராமத்திற்கு ஒரு வேலைத் திட்டத்தின்” அடிப்படையின் கீழ் புலியூற்றுகளும், கல்மிட்டியாவகுளம், சேனைவெளிக் குளம், உள்பத்வெவகுளம் போன்ற குளங்கள் “வேலைக்கான ஊதியம்” என்ற செயற்பாட்டின் அடிப்படையில் மக்களின் ஒத்துழைப்புடன் புனரமைப்பு செய்யப்பட்டுள்ளன. இதற்கு மேலதிகமாக கமநெகும் விசேட வேலைத்திட்டங்கள், கௌரவ பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் ஒதுக்கீட்டு அபிவிருத்தி திட்டங்கள், கௌரவ பாராளுமன்ற அங்கத்தார்களின் ஒதுக்கீட்டை பயன்படுத்தி (DCB) கட்டிடங்கள், பாலங்கள், வீதி புனரமைப்பு, கல்விசார் முன்னெடுப்புக்கள், மேற்கொள்ளப்பட்டன. கிழக்கு மாகாண சபை உறுப்பினர்களின் ஒதுக்கீட்டில் - 22 விளையாட்டு கழகங்களுக்கான விளையாட்டு உபகரணங்கள் வழங்கப்பட்டது. பாடசாலைகள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டதுடன் மக்களின் சமூக வாழ்வாதார மேம்பாட்டுக்கான நடவடிக்கையாக, 02 பொதுக்கிணறுகள், 30 மலசலகூங்கள் என்பன அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

இளையோரின் ஆற்றலை மேம்படுத்தும் நோக்கில் அவர்களுக்கு பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டது. விளையாட்டுக் கழகங்கள் புதிதாக பதிவு செய்யப்பட்டதுடன். கிராமிய, பிரதேச மட்ட விளையாட்டுப் போட்டிகளை நடாத்தி அதனுடாக மாவட்டம், மாகாணம், தேசிய மட்டத்தில் நடைபெற்ற போட்டிகளிலும் வெற்றி பெற்ற வீரர்கள் பங்குபற்றினர்.

விளையாட்டு கழகங்களுக்கு தேவையான விளையாட்டு உபகரணங்கள் வழங்கப்பட்டதுடன். கழகங்களுக்கான பயிற்சி முகாமும் நடாத்தப்பட்டது. கழகங்களுக்கு இடையே கரப்பந்து, உதைபந்து, கபடி, எல்லே போன்ற விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடாத்தப்பட்டதோடு வருடாந்த தமிழ் சிங்கள புதுவருட விளையாட்டுப் போட்டி நடாத்தப்பட்டது.

சிறுவர் துஸ்பிரயோகத்திற்கு எதிரான விழிப்புணர்வு கருத்தரங்குகள் நடாத்தப்பட்டது. இதில். பெற்றோர் பிள்ளைகளை பராமரித்தல், பிள்ளைகளின் கல்வியின் முக்கியத்துவம் என பெற்றோருக்கான விழிப்புணர்வு கருத்தரங்கு நடாத்தப்பட்டுள்ளது. பாடசாலைகளிலும் மாணவர்களுக்கான விழிப்புணர்வு கருத்தரங்குகள் நடாத்தப்பட்டது. ஒழுக்கம், தொடர்ச்சியான வருகை, சிறுவர் உரிமை, பாதுகாப்பு, கடமைகளை பொறுப்பேற்றல் தொடர்பான விடயங்கள் கருத்தரங்குகளும் நடாத்தப்பட்டுள்ளதுடன் சிறுவர் தினம் பிரதேச செயலகத்தினால் கொண்டாடப்பட்டது.

இடர்முகாமைத்துவ கொள்கைக்கு அமைவாக வரட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேச மக்களுக்கு நிவாரண உதவிகளுடன், தொடர்ச்சியான நீர் விநியோகம் பவுசர் மூலம் வழங்கப்பட்டது. உலக உணவுத் திட்டத்தின் அனுசரணையுடன் வரட்சியினால் பாதிக்கப்பட்ட 224 குடும்பங்களுக்கு உலர் உணவுப் பொதிகள் வழங்கப்பட்டன. 300 விவசாயிகளுக்கு A Bour & Company (pvt) Ltd உதவியுடன் உலர் உணவுப் பொதிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. தீயினால் ஏற்பட்ட பாதிப்பு, சுழல் காற்றினால் ஏற்பட்ட பாதிப்பு என்பவற்றுக்காக மக்களுக்கு நிவாரண உதவிகள் வழங்கப்பட்டது.

மக்களுடைய வாழ்வை வளப்படுத்தும் நோக்குடன் “தேசிய திவிநெகும் வேலைத் திட்டம்-VI” இன் ஊடாக பிரதேச மக்களுக்கு தென்னங்கன்றுகள் - 3000, பலலினவிதைப் பொதிகள் - 2340, மரக்கன்றுகள் - 10800, பழக்கன்றுகள் - 800 வழங்கப்பட்டு பிரதேசத்தின் எதிர்கால பயன்தரு மரங்களின் தேவையினை பூர்த்தி செய்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

வீடமைப்பு அதிகார சபையின் மூலம் வீடமைப்பு கடன்திட்டம், உபகார கடன் திட்டம் என்பவற்றின் மூலம் அரச ஊழியர்கள், மற்றும் பொது மக்களுக்கு வீடுகளை அமைப்பதற்கும் கடன்கள் பெற்றுக்கொடுக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் பிரதேச மக்களின் அடிப்படை வசதிகளில் ஒன்றான வீடமைப்பு தேவையை ஓரளவு பூர்த்தி செய்வதற்கு முடிந்துள்ளது.

இனம் காணப்பட்ட வறிய குடும்பங்கள் சுயதொழிலில் ஈடுபடுவதற்கான உதவித்தொகை வழங்கப்பட்டுள்ளது. சிறுகைத்தொழில் செய்பவர்களை ஊக்கப்படுத்தியும் அவர்கள் வருமானங்களைப் பெற்று தங்களின் வாழ்வாதார நடவடிக்கைகளை முன்னெடுப்பதற்காகவும் அவர்களுக்கு கைத்தொழில்சார் பயிற்சி, பனைவளத்தை பயன்படுத்தி செய்யப்படும் பொருட்கள் தொடர்பான பயிற்சிகள்,

வெதுப்பகப் பயிற்சி, தையல் பயிற்சி, மட்பாண்டம், தும்பு, அப்பியாசக் கொப்பி கட்டுதல், ஊதுபத்தி தயாரித்தல், சிற்றூண்டி தயாரித்தல் போன்ற தேவையான துறையில் தேர்ச்சி பெற்று முன்னேறுவதற்கு பயிற்சி நெறிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

பிரதேசத்தில் உள்ள 30 இந்து ஆலயங்களில் 22 ஆலயங்கள் இந்து சமய கலாசார திணைக்களத்தினால் பதிவு செய்யப்பட்டதுடன், 09 அறநெறிப்பாடசாலைகள் பதிவு செய்யப்பட்டு பிரதேசத்தில் வசிக்கின்ற பாடசாலை மாணர்களுக்கு சமயம் மற்றும் ஒழுக்கவியல் கருத்துக்கள் போதிக்கப்படுகின்றன.

பிரதேசத்தில் இயங்குகின்ற 18 வியாபார நிலையங்களுக்கு வியாபாரச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 3447 வாகனங்களுக்கு வாகன அனுமதிப்பத்திரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு 240 சென்றுள்ளார்கள். 230 ஓய்வூதியக்காரர்கள் தமது ஓய்வூதியப்பணத்தினை பெற்றுவருகின்றார்கள். இவர்களுக்கு கார்த்திகை மாதம் வரை ரூபாய் 37,957,133.93 வழங்கப்பட்டது.

காணி இல்லாத மக்களுக்காக 2014 ம் ஆண்டு தயாரிக்கப்பட்ட காணி வழங்கும் பத்திரங்களின் அடிப்படையில் மாகாண காணி ஆணையாளரின் அனுமதியின் பிரகாரம் காணி அனுமதிப்பத்திரங்கள் வழங்கப்பட்டது. காணி தொடர்பாக காணப்பட்ட முரண்பாடுகள், மற்றும் குறைபாடுகளை நீக்கும் வகையில் நடமாடும் காணிக் கச்சேரி நடாத்தப்பட்டு உரிய தீர்வுகள் காணப்பட்டது. தேசிய அடையாள அட்டைகள் 805, முதியோருக்கான அடையாள அட்டைகள் 71 என்பன வழங்கப்பட்டுள்ளது. மக்களுக்கு மேலும் சேவைகளை விரைவாக பெற்றுக் கொடுப்பதற்காக 16.11.2014 அன்று பிரதேச செயலகத்தில் நடமாடும் தேசிய அடையாள அட்டை சேவை நடைபெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

2014 ம் ஆண்டுவரை பதிவு செய்யப்பட்டு செயற்பட்டு வரும் மாதர் கிராம அபிவிருத்தி சங்கங்கள் - 12, கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் - 33 என மொத்தமாக தம்பலகாமப் பிரதேசத்தினுள் இயங்கி வரும் கிராம மற்றும் மாதர் அபிவிருத்தி சங்கங்கள் எண்ணிக்கை 45 ஆகும். இவ்வாண்டு புதிதாக 03 மாதர் சங்கங்களும், 03 கிராம அபிவிருத்தி சங்கங்களும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. 2014 ம் ஆண்டு 11 கிராம மற்றும் மாதர் அபிவிருத்தி சங்கங்கள் புனரமைக்கப்பட்டுள்ளது. டெங்கு ஒழிப்பு தொடர்பான விழிப்புணர்வு, பயிற்சி நெறிகள், சிரமதானப் பணிகள், பொதுக் கூட்டங்கள், விளையாட்டுப் போட்டிகள், கைப்பணிக் கண்காட்சிகள் என நடாத்தப்பட்டுள்ளது. சங்கத்தினால் அங்கத்தவர்களுக்கான சுயதொழில் கடன்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

முதியோர் எமது மதிப்பிட முடியாத சொத்து. அந்த வகையில் பிரதேச செயலகத்தில் 7 கிராம முதியோர் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் 3 முதியோர் சங்கங்கள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 70 வயதிற்கு மேற்பட்ட சிரேஸ்ட

பிரஜைகளுக்கான மாதாந்தம் ரூபாய். 1000.00 கொடுப்பனவாக 378 பேருக்கு தை மாதம் தொடக்கம் கார்த்திகை மாதம் வரை வரை ரூபாய் 35,33000.00 வழங்கப்பட்டுள்ளது. தேசிய முதியோர் தினத்தினை முன்னிட்டு பிரதேச செயலகத்தில் 2014.10.13 அன்று முதியோர் தினம் கொண்டாடப்பட்டதுடன் பிரதேசத்தின் சிரேஸ்ட பிரஜைகளை கௌரவிக்கும் வகையில் பங்குபற்றியவர்கள் அனைவருக்கும் பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டதுடன், மாற்றுதிறனாளிகள் நலன் சார்பாக 02 அமைப்புக்கள் பிரதேசத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. “திரிசுவிய” திட்டத்தின் கீழ் மாற்றுத் திறனாளிகளுக்கு ரூபாய் 3000.00 வழங்கப்படுகின்றது. தை மாதம் தொடக்கம் கார்த்திகை மாதம் வரை ரூபாய் 165,000.00 பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

பிரதேசத்தின் மூவின மக்களின் பன்மைத்துவ கலை கலாசார செயற்பாடுகள் இடம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த வகையில் பெப்ரவரி மாதம் பிரதேச செயலகத்தில் இருந்து “துருத்து பெரஹர்” சமய ஊர்வலம் 98ம் கட்டை விகாரை வரை நடைபெற்றது. இதில் பல கலை நிகழ்வுகள் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டது. தமிழ் சிங்கள புத்தாண்டு நிகழ்வு நடாத்தப்பட்டது. பாரம்பரிய விளையாட்டுப் போட்டிகள், கலை நிகழ்வுகள் என்பன நடைபெற்றன. இஸ்லாமிய மதத்தவர்களின் புனித நோன்பு திறக்கும் “இப்தார் நிகழ்வு” முதன் முதல் நடாத்தப்பட்டது. இதில் பல சமூக, சமயத் தலைவர்களும் கலந்து கொண்டனர். இந்துக்களின் புனித விழாவாகிய “நவராத்திரி விழா” மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்றது. பாரம்பரிய, நவீன நடன நிகழ்வுகள் ஆற்றுகை செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. பிரதேச கலை கலாசாரங்களின் வினைத்திறனுள்ள வகையில் மேம்படுத்துவதற்காக 04 கலை இலக்கிய மன்றங்கள் புதிதாக பதிவு செய்யப்பட்டது. கௌரவ பொருளாதார பிரதி அமைச்சரினால் 03 மன்றங்களுக்கு இரண்டு இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான இசைக்கருவிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளது. கலாசாரப் போட்டிகள், எழுத்தாக்கப் போட்டிகள் நடாத்தப்பட்டு வெற்றி பெற்ற மாணவர்களுக்கு சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மாறி வரும் நவீன தொழில்நுட்ப , தகவல் தொழில்நுட்பங்களின் பலாபலன்களை எதிர்காலத்தில் தம்பலகாமப் பிரதேச மக்களும் பெற்றுக்கொள்வதற்குரிய வசதி, வாய்ப்புக்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்படும். அதற்குரிய ஆளணி வளம், பௌதீக வளம் என்பவற்றை இனங்கண்டு வளர்த்தெடுப்பது அவசியமாகும். இவ் வாய்ப்பை பயன்படுத்தி எதிர்காலத்தில் பொது மக்கள் தமது தேவைகளை உடனுக்குடன் பூர்த்தி செய்வதற்கும் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

ஜெ. ஸ்ரீபதி
பிரதேச செயலாளர்
பிரதேச செயலகம்
தம்பலகாமம்.

தம்பலகாமத்தின் கலை இலக்கியப் பாரம்பரியம்

எண்ணூறு வருடகால வரலாற்றுப் பெருமைமிக்க தம்பலகாமத்தில் முத்தமிழின் ஒரு அங்கமான பாட்டுக் கூத்து, நாடகம், நடனம் போன்ற கலைகளும், நோய் தீர்க்கும் வைத்தியக் கலையும் ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்து வளர்ந்தோங்கி வந்தன. புகழ் பெற்ற நாட்டு வைத்தியர்கள் சிறந்த அண்ணாவிமார்களாகவும் விளங்கினர். அவர்கள் வைத்தியத்தை முறையாக செய்ததுடன் தமது ஓய்வு நேரங்களில் கலைகளை வளர்ப்பதில் கூடிய கவனத்தை செலுத்தினர். வேர்கள் பிடுங்கி குளிகை தயாரிக்கும் பரியாரிமார்களும் சேறு உழுக்கி நெல் விளைவிக்கும் விவசாயிகளும் மேடைகளில் ஏறி வேசங்கள் போட்டு மக்களை மகிழ்ச்சிக் கடலில் ஆழ்த்தினர்.

மக்களை வெகுவாக கவர்ந்த இந்த கலைகள் பழமையில் பெரு வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன. நாடகங்களில் நல்ல பாத்திரங்கள் ஏற்று நடித்த கலைஞர்களின் இயற்பெயர்கள் வழக்கொழிந்து நாடகங்களில் ஏற்ற பாத்திரப் பெயர்கள் நிலைபெறத் தொடங்கின. இந்த வகையில் 'விஸ்வாமித்திரர்', 'சிறுத்தொண்டர்' போன்ற பெயர்களை குறிப்பிடலாம்.

திடல் திடலாக அமைந்த ஊர்ப்பகுதிகளில் 'கொட்டகைகள்' அமைத்து நாடகங்கள் பழக்கப்பட்டன. மழை காலம் முழுவதும் கூத்தும் நாடகங்களும் பழக்கப்பட்டன. மாரித் தவளைகள் கத்தும் போரொலிகளுடன் கூத்துப் பழக்கும் கொட்டகைகளிலிருந்து எழும் மிருதங்கங்களின் ஓசை பழமையில் ஒலித்ததாக எமது தந்தை சொல்லக் கேட்டு இருக்கின்றேன். இவ்வாறு பழக்கப்பட்ட நாடகங்களும் கூத்தும் தம்பலகாமத்தின் மத்திய பகுதியில் அமைந்த கள்ளிமேட்டில் ஆலயடி வேள்வி வளாகத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டன.

தம்பலகாமப் பகுதியிலிருந்து மட்டுமன்றி திருகோணமலை மாவட்டத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் பார்வையாளர்கள் வாகனங்களில் வந்து குவிந்து இங்கே மேடையேற்றப்படும் நாடகங்களையும் கூத்துக்களையும் கண்டு கழித்துச் செல்வார்கள் என இவ்வூர் பெரியார்கள் கூறுகின்றார்கள். இவை தவிர பிரபல்யமான அண்ணாவியர்களான கந்தப்பர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் பத்தினியர் வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியர் அவர்களும் ஆலங்கேணி போன்ற அயற்கிராமங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள இளைஞர்களுக்கு கூத்து நாடகம் போன்ற கலைகளைப் பழக்கி மேடையேற்றிய வரலாறுகளும் உண்டு. நாடகங்கள் பழங்குவதற்கு பிரத்தியேகமான கொட்டில்கள் அமைக்கப்பட்டன. இவற்றை நாடக கலைஞர்களே மேற்கொண்டனர். நாடகங்கள் பழகும் போது ஏற்படும் செலவுகளை கலைஞர்களே தினம் ஒருவர் என்ற வகையில் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டனர். சில நாடகங்கள் ஒரு வருடகாலம் வரை பழக்கப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. சிலவேளைகளில் இந்நாடகங்கள் பழக்கப்படும் போது மக்கள் திரளாக வந்து பார்வையிடுவதும் உண்டாம். இவ்வாறு நாடகங்கள் பழக்கப்படும் கொட்டில்கள் கள்ளிமேடு, சிப்பித்திடல், கூட்டாம்புளி, நாயன்மார்திடல் போன்ற இடங்களில் அமைந்திருந்ததாக சொல்லப்படுகின்றது. இங்கு

நாடகங்கள் பழக்கப்பட்டாலும் 'கள்ளிமேடு ஆலயடி வேள்வி வளாகத்திலே' நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டனவாம். இந்நாடகங்களுக்கான நுழைவாயில் சீட்டு கோயில் குடியிருப்பில் விற்பனை செய்யப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகின்றது.

இந்தியாவிலிருந்து ஆர்மோனிய வித்துவான் சின்னையா சாய்வும், மிருதங்க வித்துவான் மதாரிஷாவும், பிற்பாட்டுக்காரர் கரீம் பாயும் தம்பலகாமம் வந்து நாயன்மார்திடல், கள்ளிமேடு போன்ற இடங்களில் தங்கி தமது கலைகளைப் பரப்பினர். இந்த சந்தர்ப்பத்தை அண்ணாவிமார்கள் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டனர். தொடர்ந்து வேல்நாயக்கர், எஸ்.ஆர்.கமலம் போன்ற கலைஞர்களும் இந்தியாவிலிருந்து வர இவர்களுடன் இணைந்து கொண்டு தமது கலைஞர்கள் அற்புதமான நாடகங்களை மேடையேற்றியதற்கு வரலாறு உண்டு.

60 பதுகளில் தம்பலகாமம் மகா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றிய கலைப் புலமைமிக்க சங்கீத ஆசிரியை திருமதி.சீதாலட்சுமி சுப்பிரமணியம், கலாபூசணம் வயலின் மேதை சோமசுந்தரம், யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த கவிஞர் சோ.பத்மநாதன், மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த கண்ணமுத்துப் போன்றவர்களால் சிறந்த நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. இவை திருகோணமலை மாவட்டத்திலும் பல முறை மேடையேற்றப்பட்டு பரிசில்களைப் பெற்றுக் கொண்டன. இந்நாடகங்களில் நானும் எனது நண்பர்களான சித்திரவேல் சின்னையா, கந்தளாய் நடேஷ் குணரெட்ணம் போன்றோரும் நடித்து மக்கள் மத்தியில் நல்ல பெயரைச் சம்பாதித்துக் கொண்டோம்.

தம்பலகாமத்தில் புகழ் பெற்ற அண்ணாவிமார்களாகவும் வைத்தியர்களாகவும் விளங்கிய கந்தப்பர் கணபதிப்பிள்ளை, பத்தினியர் வேலுப்பிள்ளை ஆகியோர்களும் அவர்களது வழித்தோன்றல்களும் தம்பலகாமத்தின் கலைப் பாரம்பரியத்தில் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன. இந்த வகையில் கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியார் அவரது பிள்ளைகளான கலாபூசணம் கந்தர்வகான இசைமணி க.சண்முகலிங்கம், கலைஞர் மகாலிங்கம், சண் இசைக்குழுவின் ஸ்தாபகர் ச.முருகதாஸ் வாய்ப்பாட்டுக் கலைஞர் ம.நாகராசா ஆகியோர்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இதே போல பத்தினியர் வேலுப்பிள்ளை அண்ணாவியார் அவரது மகனான பல்கலைக் கலைஞர் வே.மகாலிங்கம் அவர்களின் மகன் கண்ணன் பேரர்களான தர்சன், திருமதி.குமாரவடிவேல் க.அகிலன், க.குகன் போன்றோரையும் குறிப்பிடலாம்.

மேலும் கலாபூசணம் லயஞானமணி மிருதங்க வித்துவான் க.சண்முகராசா, கலாபூசணம் வயலின் வித்துவான் சோமசுந்தரம் போன்றோரும் முருகுப்பிள்ளை அண்ணாவியார் சிவப்பிரகாசம் அண்ணாவியார் ஆகியோர்களும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். தம்பலகாமத்தின் தென்கிழக்குப் பகுதியில் தம்பையா அவரைத் தொடர்ந்து அவரது மகனாகிய முருகப்ப, காளியப்ப சபாவதி, சரவணமுத்து, பொன்னம்பலம் அவரது மகன் நாராயணப்பிள்ளை ஆகியோர் சிறந்த ஆயுள்வேத

வைத்தியர்களாகத் திகழ்ந்தனர். தம்பலகாமம் சிப்பித்திடலில் வாழ்ந்த சின்னத்துரை அண்ணாவியார், ஆர்மோனியக் கலைஞர் சாமித்தம்பி சுந்தரலிங்கம் நாடகக் கூத்துக் கலைகளில் சிறந்த அண்ணாவித்துரை தவில் கலைஞர் ஆறுமுகம் டோல்கி வாசிப்பதில் திறமை பெற்றிருந்த கலைஞர்கள் தர்மலிங்கம், இராசலிங்கம் ஆகியோர்களையும் சிறப்பாக ஆருடக்கலையில் அரும்பெரும் ஆற்றல் பெற்றிருந்த மாரிமுத்துச் சாஸ்திரியாரையும் குறிப்பிடலாம்.

இலக்கியத் துறையில் 17ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய 'சித்திரவேலாயுதர் காதல்' எழுதிய வீரக்கோன் முதலியார் தொடக்கம் 'கவிஞர் வாலர்' 'தம்பலகாமத்தின் முதுபெரும் எழுத்தாளரும் கவிஞருமாகிய 'தம்பலகாமம் க.வேலாயுதம்' பண்டிதர்.ஐ.சரவணமுத்து, கலாநிதி.சத்தியமூர்த்தி, அமரர்.மு.சிவபாலபிள்ளை, வேலாயுதம் தங்கராசா, "ஜீவநிதி" ஸ்தாபகர். த.ஜீவராஜ், பல்கலைக் கலைஞர் சுஜீவன், கவிஞர் சுமன், சிறுகதை ஆசிரியர் மதன், ஊடகவியலாளர் யதீந்திரா, பல்துறைக் கலைஞர் பிரதீபன், சிரேஸ்ட வானொலி கலைஞர் தரணீதரன் ஆகியோர்களையும் பெண் எழுத்தாளர்களில் திருமதி.காயத்திரி நளினகாந், திருமதி.லலிதா மோகனதாஸ், திருமதி.கவிதா முகுந்தன், திருமதி.பாலசாமுண்டிஸ்வரி கௌரீஸ்வரன் போன்றோரையும் குறிப்பிடலாம். மேலும் பல இளைஞர்களும் யுவதிகளும் இலக்கியத் துறையிலும் இசைத் துறையிலும் கவனம் செலுத்தி வருகின்றனர். தம்பலகாமம் சின்னவர்ணமேட்டைச் சேர்ந்த 'செல்வி.மணிவண்ணன் நிவேதா ஷௌமியா' திருச்சி பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்தில் நுண் கலைப் பிரிவில் நடனத்தை தனது பட்டப் படிப்பிற்காக மேற்கொண்டிருப்பதையும், தம்பலகாமம் பட்டிமேட்டைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பாலகிருஷ்ணன் ஹம்சபாலன் "சிலப்புத்தாய்" என்ற தலைப்பில் கண்ணகி அம்மன் பாடல்களை ஒரு கவிதை நூலாக வெளியிட்டிருப்பதையும் இங்கே சிறப்பாக சுட்டிக் காட்ட வேண்டும்.

தம்பலகாமப் பற்று ஈழத்தமிழர்களின் புராதன மரபுகளைக் கொண்டுள்ளது. இங்கு வாழும் மக்களின் வரலாறு, பண்பாடு என்பன தமிழக மக்களின் பண்பாட்டுக் கலைக் கலாசாரம் என்பவற்றோடு பின்னிப் பிணைந்தவை. வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் ஆலயத்தில் தொழும்பாளர்களாகக் கடமையாற்றும் அனைவரும் குளக்கோட்டு மன்னனால் இந்தியாவிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டு குடியேற்றப்பட்டவர்கள் என்பதை கோணேசர் கல்வெட்டு மூலம் அறியக் கூடியதாகவுள்ளது. தமிழகத்தில் இன்றும் நடைமுறையில் உள்ள 'வெறியாடல் கட்டுச் சொல்லுதல்' 'கும்பச் சடங்குகள்', 'பத்தினியம்மன் வழிபாடு' போன்றனவும் 'கந்தளாய் குளத்தில் இடம்பெறும் வேள்வி என்பனவும் இம் மக்களின் முக்கிய பண்பாட்டு அம்சங்களாக அமைந்துள்ளன.

புராதன தமிழர் சமூகங்களிடையே காணப்பட்ட 'வதனமார் வழிபாடு' என்பது தம்பலகாமத்தில் சிறப்பாக கடைப்பிடிக்கப்படுவதை இன்னும் காணலாம். வீரசாகங்களைப் புரிந்து குழுமாடுகளைப் பிடித்து பொங்கலிட்டு வேள்விகள் செய்யும் முறைமையானது வருடத்திற்கொரு முறை என்ற வகையில் உரிய இடங்களில்

மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சங்க காலத்தில் மாடு பிடித்தலும் அதனோடு தொடர்புடைய வழிபாடுகளும் நம்பிக்கைகளும் இருந்த செய்திகள் உள்ளன. அவை இன்றும் தம்பலகாமத்தில் நடைமுறையில் உள்ளன.

மேலும் வயல்களில் உழவர்கள் சேறு உழக்கும் பொழுதும், சூடு மிதிக்கும் பொழுதும் அற்புதமான பொருள் பொதித்த 'நாட்டார் பாடல்களை' இசையுடன் பாடுவார்கள். மரணச் சடங்குகளிலும் பெண்கள் மாரடிக்கும் பொழுதும் இத்தகைய பாடல்களைக் கேட்கலாம். இவை அனைத்தும் கால மாற்றத்தினால் அழிந்து விட்டன. இப் பாடல்களைப் பாடக்கூடிய ஆற்றலுள்ளவர்களும் இன்று எம்மிடையே இல்லை என்பது தான் உண்மை.

தம்பலகாமம் காலம் காலமாக தமிழ் வளர்ந்த பேரூர். ஆற்றல் மிக்க கலைஞர்கள் தோன்றி அருந்தமிழ் கலைகளை உயிரென மதித்துப் போற்றி வளர்ந்த இடம். காலமாற்றத்தினாலும் சினிமாக்கலை மக்களின் மனங்களை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டாலும் நாட்டுக் கூத்து நாடகம் போன்ற அரிய கலைகள் இங்கே அருகி விட்டன. பாடசாலைகளில் மட்டும் இப்பொழுது நாடகங்கள் மேடையேற்றப்படுகின்றன. 'பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவில்லை' என்பது தானே நமது கோட்பாடு. இதற்கமைய கலையம்சம் நிறைந்த தமிழ் குறும்படங்களைத் தயாரித்து வெளியிடும் ஆர்வம் தம்பலகாமத்து இளைஞர்களிடம் தற்பொழுது துளிர் விட ஆரம்பித்துள்ளது. ஒரு ரூபாய்க்கு நாட்டிலுள்ள மதிப்பை துல்லியமாக கலை நயத்துடன் எடுத்துச் சொல்லும் சுஜீவனின் "அடிவானம்" என்ற குறும் படம் 2012இல் லண்டனில் நடைபெற்ற உலகக் குறும்பட போட்டியில் 1ம் இடத்தைப் பெற்று சர்வதேச விருதைப் பெற்றுக் கொண்டது. இதிலுள்ள விஷேசம் என்னவென்றால் இக் குறும்பட தயாரிப்பில் ஈடுபட்ட கலைஞர்கள் அனைவரும் தம்பலகாமத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆகும்.

இதே போல 2008ஆம் ஆண்டு மனித உரிமை தினத்திற்காக நடாத்தப்பட்ட போட்டியில் "வஞ்சகக் கடத்தல்" எனும் குறும் படம் திருகோணமலையில் முதல் பரிசைத் தட்டிக் கொண்டது. இப் படத்தை தம்பலகாமத்தைச் சேர்ந்த கிராம சேவகர் திருமதி. பாலசாமுண்டேஸ்வரி தயாரித்தளித்திருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் தம்பலகாமத்தை தாயகமாகக் கொண்ட ரி.என்.ஜனாத்தனின் இயக்கத்தில் உருவாகிய 'கடந்த பயணம்' எம்.பிரசாத்தின் இயக்கத்தில் உருவாகிய "தாய்", "கடிவாளம்" போன்ற குறும் படங்களும் நமது கவனத்திற்குரியன. மேலும் பல கலைஞர்கள் இத்துறையில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டுள்ளதாக அறியமுடிகின்றது. இவர்கள் ஆர்வமும் திறமையும் பெற்று நாடு போற்றத்தக்க வகையில் இலக்கிய நயம் மிக்க சிறந்த தமிழ்க்குறும் படங்களை வெளிக்கொணர வேண்டும் என வாழ்த்தி, இக் கட்டுரையை நிறைவு செய்வோம்.

கலாபூஷணம் வேலாயுதம் தங்கராசா
(B.A. PG. Dip-in Ed)
தம்பலகாமம்.

தம்பலகாமப் பிரதேசத்தின் கல்வி வளர்ச்சியில்

பாடசாலைகளின் பங்கு

Contribution of Schools in Education Development at Thampalagamam

திருமலை மாவட்டத்திலுள்ள பழம் பெருமை வாய்ந்த தமிழ் கிராமம் தம்பலகாமம் ஆகும். குளக்கோட்ட மன்னனால் கந்தளாய்க்குளம் கட்டப்பட்டபோது உருவாக்கப்பட்ட சைவத் தமிழ் கிராமமாக இது விளங்கியதாக பெரியோர் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. அந்நியர் திருக்கோணேஸ்வரத்தில் எழுந்தருளியிருந்த மாதுமை அம்பாள் சமேத கோணேசப்பெருமானின் கோயிலை உடைத்தபோது திருமலையில் வாழ்ந்த சைவப் பெரியார்கள் எழுந்தருளி விக்கிரகத்தை இரவோடு இரவாக எடுத்து வந்து சுவாமி மலையில் (மேற்கு கொலனி) வைத்து பூசித்து வந்ததாகவும், அங்கு வாழ்ந்த பெரியார்கள் கனவில் கோணேசப் பெருமான் “தன்னை கோயிலடியில் கோயிலமைத்து வழிபட வேண்டும்” என்று கூறியதற்கமைய ஹம்சாம்பிகாதேவி சமேத ஆதிகோணேஸ்வரப் பெருமானுக்கு கோயிலமைத்து இன்று வரை தம்பலகமப்பற்று, கட்டுக்குளப்பற்று, கொட்டியாரப்பற்று சைவப் பெருமக்களால் வணங்கி வழிபட்டு வரும் கோயிலையுடைய பெருமைமிக்க பண்டைய கிராமம் இதுவாகும்.

இது ஒரு விவசாயக்கிராமம். விவசாயம் இயற்கையின் செயற்பாடுகளோடு இணைந்தது. விவசாயத்திற்கு மழை, வெயில் இரண்டும் இன்றியமையாதது. தேவைப்படும் வேளைகளில் மட்டும் மழை தேவை. ஏனைய காலங்களில் பொதுவாக வெயில் விவசாயத்திற்கு இன்றியமையாதது. சில காலங்களில் இயற்கை விவசாயத்திற்கு எதிராகவும் அமைவதுண்டு. தேவையான போது மழை பெய்யாது, வெயில் தேவைப்படும் காலங்களில் (நெல்விதைப்பு, அறுவடை காலங்களில்) அளவிற்கு அதிமான மழை பெய்யும். இதனால் விவசாயம் அழிவடையும் நிலை ஏற்படும். இவ்வாறான காலங்களில் எம்பெருமான் கோணேசரின் அருளை வேண்டி பல்வேறு சமய ஆசார முறைகளை இங்குவாழும் மக்கள் கையாழ்வது வழமை. எம்பெருமான் கோணேசருக்கு சிவப்புப் பட்டு “முடிப்பு” கட்டினால் குறிப்பிட்ட சில தினங்களில் மழை நின்றாவிடும். கடும் வறட்சி, மானாவாரி நெல் விவசாயம் மழையின்றி அழியும் நிலை தோன்றும்வேளையில் பச்சைப் பட்டு “முடிப்பு” கட்டுவதன் மூலம் ஒரு சில தினங்களில் வறட்சி நீங்கி பயிர் செழிக்க மழை பொழியும் அருள் பெற்ற பொன் விளையும் பூமி தம்பலகாமம் என்றால் மிகையாகாது.

இக்கிராமம் புராதன பல திடல்களைக் கொண்டது. கோயிலடி, குஞ்சிரப்பந்திடல், நாயன்மார்திடல், ஐயனார்திடல், மாக்கைத்திடல், நடுப்பிரப்பந்திடல், முள்ளியடி, சின்னவர்ணமேடு, பெரியவர்ணமேடு, கரைச்சித்திடல், கூட்டாம்புளி, கள்ளிமேடு, சிப்பித்திடல், முன்மாரித்திடல், பட்டிமேடு, சின்னப்பட்டிமேடு, ஆகிய இடங்களை

உள்ளடக்கியது. இந்தப் பாரம்பரிய கிராமத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் பின்னர் புதுக்குடியிருப்பு, பொற்கேணி, பாரதிபுரம், பத்தினிபுரம், சிவசக்திபுரம், மேற்குக்கொலனி, முள்ளிப்பொத்தானை (9ம் கொலனி), ஆகிய பிரதேசங்களில் குடியேறி நீண்டகாலமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இருப்பினும் நீண்டகாலமாக மூவின மக்களும் இப்பிரதேசத்தில் ஒற்றுமையாக ஒருவரை ஒருவர் மதித்து, ஒருவருடைய கலை கலாசாரம், மதம், மொழி ஆகியவற்றிற்கு மதிப்பளித்து வாழ்ந்து வருகின்றனர். சிங்களமொழி பேசுகின்ற பல சகோதரர்கள் கூட தம்பலகாமம் மகா வித்தியாலயத்தில் தமிழ் மொழியில் கல்வி பயின்றிருக்கின்றார்கள். முஸ்லீம் சகோதரர்கள் தம்பலகாமம் மகாவித்தியாலயத்தில் கல்வி பயின்றிருக்கின்றார்கள். எனவே நீண்ட காலமாக இன ஒற்றுமையைப் பேணி பாதுகாத்து வந்தது இந்த தம்பலகாமம் பிரதேசமாகும்.

1983ம் ஆண்டு நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலையைத் தொடர்ந்தும் அதன் பின்னர் ஏற்பட்ட அரசியல் பின்னணியைத் தொடர்ந்தும் இன ஒற்றுமை சீர்குலைந்தமையாவரும் அறிந்ததே. 1990ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாக இங்கு வாழ்ந்த மக்களில் கணிசமான பங்கினர் நாட்டின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் மற்றும் வெளிநாடுகளுக்கும் இடம் பெயர்ந்து இன்று வரை பலர் மீளத் திரும்பாமலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இக்கிராமம் ஆதிகாலம் தொட்டு பொருளாதார ரீதியில் மேம்பட்டு இருந்தது. இதனால் இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் நெல் விவசாயம், மாடுவளர்ப்பு, கடற்கொழில், காட்டுத்தொழில், சேனைப்பயிர்ச்செய்கை, சிறு கைத்தொழில்கள் போன்ற பல தொழில்களில் கைதேர்ந்தவர்களாக விளங்கினர். இதைவிட கலை, கலாசாரம், விளையாட்டுத் துறைகளிலும் மேம்பாடு உடையவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். பாரம்பரிய கலைகளிலும் கைதேர்ந்தவர்களாகவும் விளங்கினர். இதனால் இக்கிராமம் ஆதிகாலம் தொட்டு ஒரு வளமான கிராமமாகவே இருந்துவருகின்றது.

பொருளாதார ரீதியாக தன்னிறைவடைந்த மக்களிடையே நீண்டகாலமாக அறிவுப்பசி இருந்திருக்கின்றது. இதனால் பெற்றோர்கள் மத்தியில் தங்கள் பிள்ளைகளை கல்வி அறிவில் மேலானவர்களாக்க வேண்டுமென்ற அவா மேலோங்கத் தொடங்கியது. இதனால் வசதிபடைந்தவர்களும், பிள்ளைகளைக் கற்பிக்க வேண்டுமென்ற அவா கொண்டவர்களும், வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழ் வாழ்ந்தவர்களும் கல்வியின் பால் கூடிய கவனம் செலுத்தத் தொடங்கினர். இதனால் இப்பிரதேசத்தில் முதன்முதலாக தி/தம்பலகாமம் மகாவித்தியாலயம் என்ற பாடசாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1917ம் ஆண்டுக்கு முன் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாக ஒரு முதியவர் குறிப்பிட்டார். இன்று இப்பாடசாலை தி/ஆதிகோணேஸ்வரா மகாவித்தியாலயம் என்றழைக்கப்படுகின்றது. இது இப் பிரதேசத்தின் தாய்ப் பாடசாலையாகும்.

இக்கிராமத்தில் கல்வியை வளர்ப்பதில் சில கற்ற பெரியவர்களின் பங்களிப்பினை எம்மால் மறக்க முடியாது. அந்த வகையில் பண்டிதர் திரு.சரவணமுத்து, திரு.வேலுப்பிள்ளை, திரு. சின்னத்தம்பி, திரு.காசிநாதர் போன்றவர்களைக் நாம் குறிப்பிட்டுக் கூறமுடியும். இவர்களின் அரும் பணியினால் கல்வியில் இப்பிரதேசத்தில் விழிப்புணர்வு ஒன்று இயல்பாக ஏற்படத் தொடங்கியது. இதற்கு அப்போதைய சூழ்நிலை பேருதவியாக அமைந்தது.

ஆரம்பகாலங்களில் ஆரம்பக் கல்வியை தம்பலகமம் மகாவித்தியாலயத்தில் கற்ற பலர் உயர்வகுப்புக் கல்வியை திருகோணமலையிலுள்ள பாடசாலைகளிலும், வந்தாறுமுலை மத்திய மகா வித்தியாலயத்திலும், யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பிரபல பாடசாலைகளிலும் மேற்கொண்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். பட்டப்படிப்பினை ஆரம்பகாலத்தில் இங்குள்ள பலர் இந்தியா சென்று படித்து பட்டம் பெற்றவர்களும் உண்டு.

திரு.பொ.சித்திரவேல், திரு.சி.கணேசபிள்ளை, அமரர்மு.செல்வநாயகம், பேராசிரியர் அமரர் N.சத்தியமூர்த்தி, அமரர் செல்வி திலகவதி ஆறுமுகம் (முன்னாள் தி/சண்முகா இந்து மகளிர் கல்லூரி அதிபர்) ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களின் கல்விச் செயற்பாடுகள் பிற்காலத்தில் இக் கிராமத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்தது.

தம்பலகாமத்தில் பிறந்து அமரர்களான திருமதி. தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, திரு.காளியப்பு, போன்ற பெருந்தகைகள் தி/ஸ்ரீசண்முகா இந்து மகளிர் கல்லூரி, மற்றும் தி/இ.கி.மி. கோணேஸ்வரா இந்துக் கல்லூரி (காளியப்பு மண்டபம்) போன்ற இன்றைய புகழ் பூத்த முன்னணிக் கல்வி நிறுவனங்களை ஆரம்பிக்கவும், அதற்கு உதவவும் செய்துள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இக் கல்வி நிலையங்களில் கற்ற பலர், கல்விசார் உயர் தொழில் தகைமைகளைப் பெற்று இலங்கையிலும், வெளிநாடுகளிலும் புகழ் பூத்தவர்களாகத் திகழ்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இது இம் மண்ணின் மகிமைக்கு இது ஒரு சான்றாகும்.

தம்பலகாமம் மகாவித்தியாலயம் இந்தக் கிராமத்தினுடைய தாய்ப் பாடசாலையாகும். இது பழம் பெருமைவாய்ந்த பாடசாலையாகும். எம்பெருமான் கோணேசர் குடிகொண்ட இடத்தில் இது அமைந்திருப்பது பெருமைக்குரியது. இப் பாடசாலையில் முதல் தலைமையாசிரியராக திருவாளர் பொன்னம்பலம் கடமைபுரிந்ததாகவும், அவரைத் தொடர்ந்து திரு.செல்லையா, திரு.சிவப்பிரகாசம், திரு.துரையப்பா ஆகியோர் தலைமை ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றியுள்ளனர். அதனைத் தொடர்ந்து திரு.சின்னத்தம்பி (எனது முதல் ஆசான்), திரு.வேலுப்பிள்ளை, திரு.காசிநாதர் போன்றவர்களும் தலைமையாசிரியர்களாகக் கடமையாற்றி அமரர்கள் ஆகிவிட்டார்கள். அவர்கள் அமரர்கள் ஆனாலும் அவர்கள் ஆற்றிய கல்விப் பணியினால்

அவர்களின் பெயரும் புகழும் இக்கிராமம் இருக்கும் வரை பேசப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

தம்பலகாமப் பிரதேசத்தின் கல்விப் பணியில் புரட்சிகர மாற்றத்தை உருவாக்கியவர் திரு.பொன்னம்பலம் சித்திரவேல் (B.Sc) அவர்கள் ஆவார். இவர் இப்பாடசாலையில் அதிபராக மிக நீண்டகாலம் பணியாற்றிய கல்விமான் ஆவார். இவர் அரசியல் ரீதியிலும் மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தார். அதனால் பௌதீகவளம், ஆசிரியவளம், நிதிவளம் ஆகியவற்றைப் பெற்று கல்விக்காக அரும் பணியாற்றினார். இவரது காலத்தில் கல்விபயின்ற பலர் இன்று பல உயர் பதவிகளில் கடமையாற்றி வருகின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் இன்று அவுஸ்ரேலியாவில் வசித்துவருகின்றார். இவர் இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவையைச் சேர்ந்தவர். இவரது காலத்தில் இப்பாடசாலை 1AB தரத்தை அடைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது காலம் இப்பாடசாலையின் பொற்காலம் எனப் பேசப்படுகின்றது.

இவரின் பின்னர் திரு.செ.அழகரெத்தினம் (வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி முன்னாள் பீடாதிபதி) அவர்கள் அதிபராகக் கடமையாற்றினார். இவரது காலத்திலும் இப்பாடசாலையில் இருந்து பலர் உயர் கல்விபெறச் சென்றுள்ளார்கள். இவரும் இலங்கை கல்வி நிர்வாகச் சேவையைச் சேர்ந்தவர். இவரின் பின்னர் திரு.S.கணேசபிள்ளை என்பவர் அதிபராகக் கடமையாற்றியுள்ளார். கல்வியில் கூடிய அக்கறை செலுத்தி பலரது உயர்விற்கு காரணமாக இருந்துள்ளார். இவரும் இலங்கை கல்வி நிர்வாகச் சேவையைச் சேர்ந்தவர்.

இவர்களின் பின்னர் திரு.கு.திலகரெத்தினம் அவர்கள் அதிபராக இருந்தார். இவரது காலத்தில் இப் பாடசாலையில் கல்வி கற்றபலர் பல்கலைக் கழகத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்டு, பட்டம் பெற்று, இன்று பல உயர் பதவிகளை வகிக்கின்றனர். திரு.கு.திலகரெத்தினம் என்பவர் இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவை வகுப்பு-I ஐச் சேர்ந்தவர். இவர் திருகோணமலை வலயக்கல்விப் பணிமனையின் வலயக்கல்விப் பணிப்பாளராக 08 வருடங்கள் கடமையாற்றியவர்.

1998.10.01ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட திருகோணமலை வலயக்கல்வி அலுவலகத்தின் 16வது ஆண்டு ஆரம்ப நாள் விழாவானது 2014.10.01ம் திகதியன்று நடைபெற்றது. இவ் வலயக் கல்வி அலுவலக வரலாற்றில் அதிகூடிய காலம் தொடர்ச்சியாகச் சேவையாற்றிய பெருமையும் இவரையே சாரும். இது இப்பிரதேசத்திற்கு மேலும் பெருமை சேர்ப்பதாக அமைந்துள்ளது. இவர் வலயக்கல்விப் பணிப்பாளராக இருந்த காலத்தில் தம்பலகாமப் பிரதேசத்திலுள்ள பல பாடசாலைகளுக்கு பல்வேறு வளங்களை வழங்கி இப்பிரதேசத்தின் கல்வியை வளர்க்க அரும்பாடுபட்டவர் ஆவார். இவர் பின்னர் கிழக்கு மாகாணக் கல்வி அமைச்சின் மேலதிக செயலாளராகவும் கடமையாற்றி ஓய்வுபெற்றவர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது அர்ப்பணிப்பான கல்விச் சேவையும் இப்பிரதேசத்திற்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதமாகும்.

இதன் பின்னர் திரு.ஆ.நவரெத்தினம் என்பவர் அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் காலத்திலும் கல்வியில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. இவர் சிறிது காலம் தான் அதிபராகக் கடமையாற்றினார். இருப்பினும் இவரது காலத்திலும் சிறந்த பெறுபேறுகளை மாணவர்கள் பெற்றனர். இவர் இலங்கை அதிபர் சேவையைச் சேர்ந்தவர். இவரது கல்விப் பணிக்கு நானும் உறுதுணையாக இருந்து செயற்பட்டுள்ளேன் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. 1990இல் திரு.ஆ.நவரெத்தினம் அவர்கள் இடம்பெயர்ந்து யாழ்ப்பாணம் சென்றுவிட்டார். அவ்வேளையில் நான் (திரு.க.அரியநாயகம்) பிரதி அதிபராகக் கடமையாற்றிய காரணத்தால் பாடசாலை நிர்வாகத்தைப் பொறுப்பேற்றேன். இக்கட்டான காலகட்டத்தில் பாடசாலையில் அகதிமுகாம் இருந்த காரணத்தினால் கோணேசர் கோயில் வாகை மர நிழலில் பாய்களை விரித்து மாணவர்களை அமரச்செய்து கல்விச் செயற்பாட்டை முன்னெடுத்துச் சென்றமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் இன்றைய திருகோணமலை கல்வி வலயத்தின் வலயக்கல்விப் பணிப்பாளர் திரு.N.விஜேந்திரன் அவர்கட்கும் பங்குண்டு. இக்காலப் பகுதியில் எம்மோடு தோழோடு தோள் நின்று கல்விப்பணிக்காக உழைத்தவர் அமரர் தா.அரசரெத்தினம் ஆசிரியர் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது சேவையும் பாராட்டத்தக்கது.

அமரர் திரு.ஆ.நவரெத்தினம் அவர்களுக்குப் பின்னர் தம்பலகாமம் மகாவித்தியாலயத்திற்கு அதிபராக நியமிக்கப்பட்டவர் திரு.வே.தங்கராசா அவர்கள். இவர் இலங்கை அதிபர் சேவையைச் சேர்ந்தவர். மிகவும் இக்கட்டான காலத்தில் கல்விப் பணியைத் தொடர்ந்தவர். ஆசிரியர் பற்றாக்குறை மற்றும் பல்வேறு நெருக்கடி நிலைமைகளுக்கு முகம் கொடுத்து இப்பாடசாலையை நல்ல முறையில் வழிப்படுத்தி நல்ல பெறுபேறுகளை மாணவர்கள் பெற அரும்பாடுபட்ட இவரது சேவையும் இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டியவையாகும்.

இதன் பின் இப்பாடசாலையின் கல்வி செயற்பாட்டை திரு.கோ.செல்வநாயகம் பொறுப்பேற்றார். இவர் இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சியில் பல முன்னேற்றகரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருந்தார். புதிய இருமாடி மண்டபம், பாடசாலைக்கு புதியகாணியை சுவீகரித்தல், சுற்றுமதில் அமைத்தல், Photo Copy இயந்திரம், கணினி அறை அமைத்தல், பல்நோக்கு அறை, ஆசிரியர் விடுதி அமைத்தல், நிழல் மரங்களை நடுதல் போன்ற பல்வேறு அபிவிருத்திப் பணிகளில் கூடிய அக்கறை உடையவராகத் திகழ்ந்தார். இவரது காலத்திலும் பல மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகம் சென்றுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவரின் பின்னர் சிறிதுகாலம் திருமதி சுகந்தி ஜெயராசா அவர்கள் அதிபராகக் கடமையாற்றினார். இவர் இலங்கை ஆசிரியர் சேவையைச் சேர்ந்தவர். இவரின் பின்னர் திரு.V.தவராஜா அவர்கள் இப்பாடசாலையின் அதிபராக கடமையையேற்று இன்றுவரை சேவையில் இருக்கின்றார். இவர் இலங்கை அதிபர் சேவையைச் சேர்ந்தவர். இவரது அயராத உழைப்பின் காரணமாக மாணவர்களின் அடைவு மட்டம், மற்றும் ஒழுக்கம், இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகளில் இப்பாடசாலை முன்னேற்றமடைந்து வருகின்றது. 2013க.பொ.த. (சா.த.) பரீட்சையில் ஒரு மாணவி 8A,B, சித்திகளைப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இதே போல தி/இ.கி.மி.ஸ்ரீ.சாரதா வித்தியாலயமும் இப்பிரதேசத்தின் கல்வி வளர்ச்சியில் பாரிய பங்களிப்பை வழங்கிய ஆரம்பப் பாடசாலையாகும். இப்பாடசாலையை திரு.கதிரித்தம்பி என்பவர் ஆரம்பித்து வைத்தார். இப்பாடசாலையில் இருந்து மிகக் கூடியளவு மாணவர்கள் தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து, இன்று மிக உயர்ந்த நிலையில் இருக்கின்றனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பாடசாலையிலும் பலர் அதிபர்களாக காலத்திற்குக் காலம் இருந்து பல்வேறு சாதனைகளைப் படைத்துள்ளனர். இவர்களில் அமரர் திரு.K.தம்பிராசா அவர்களது சேவை என்றும் நினைவுகூரத்தக்கது. இவரது காலமும் இப்பாடசாலையைப் பெறுத்த வரை ஒரு பொற்காலமே ஆகும். இவரைத் தொடர்ந்து, திருமதி.வனஜா சிவராசசிங்கமும் சிறந்த பணியை ஆற்றியுள்ளார்.

இதே போல தி/புதுக்குடியிருப்பு அ.த.க. பாடசாலையும் இப்பிரதேச கல்வியில் கணிசமான அளவு பங்களிப்புச் செய்துள்ளமையை நாம் மறக்க முடியாது. இப்பாடசாலையின் கல்வி வளர்ச்சியில் அமரர்களான திரு.கோபாலா, திரு.S.தம்பையா, மற்றும் திரு.க.குணரெத்தினம், திரு.யோகேஸ்வரன், திரு.K.சந்திரகுலசிங்கம், மற்றும் திரு.ந.இலங்கேஸ்வரன் (இன்றைய அதிபர்) ஆகியோரின் அர்ப்பணிப்பான சேவை குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்பாடசாலை ஆரம்ப காலகட்டத்தில் தரம் 1 தொடக்கம் தரம் 5 வரையான வகுப்புக்களும், பின்னர்தரம் 1 தொடக்கம் தரம் 9 வரையான வகுப்புக்களும், நடாத்தப்பட்டன. 2010ம் ஆண்டு இப் பாடசாலை Type-II ஆக தரம் உயர்த்தப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து, க.பொ.த.(சா.தரம்) வரை நல்ல கல்விப்பெறுபேற்றைப் பெற்று வரும் ஒரு பாடசாலையாகத் திகழ்கின்றது. திரு.ந.இலங்கேஸ்வரன் என்பவர் இலங்கை அதிபர் சேவையைச் சேர்ந்தவர். இப்பாடசாலை தற்போது தி/குளக்கோட்டன் தமிழ் வித்தியாலயம் என பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

2012ம் ஆண்டில் முதல் தடவையாக க.பொ.த.(சா.தர) பரீட்சைக்குத் தோற்றி ஒரு மாணவி 8A,B சித்தியையும் 2013ம் ஆண்டு க.பொ.த.சா.தர பரீட்சையில் ஒரு மாணவன் 8A,S சித்தியையும் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கது. தரம் 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சையிலும் இப்பிரதேசத்தில் இப்பாடசாலை முன்னணியில் உள்ளது.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட மூன்று பாடசாலைகளையும் விட தி/பாரதிபுரம் பராசக்தி வித்தியாலயம், தி/பாலம்போட்டாறு சித்திவிநாயகர் வித்தியாலயம், தி/சிவசக்தி வித்தியாலயம், தி/முத்துநகர் அ.மு.க.பாடசாலை ஆகியனவையும், தி/முள்ளிப்பொத்தானை விக்னேஸ்வரா வித்தியாலயம் ஆகிய இப்பிரதேசத்தில் வாழும் தமிழ், முஸ்லீம் மாணவர்களின் கல்வி உயர்வுக்கு பங்களிப்புச் செய்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இதே போல கிண்ணியா, கந்தளாய் கல்வி வலயங்களுக்குட்பட்ட பல முஸ்லீம் பாடசாலைகளும், சிங்களப் பாடசாலைகளும் இப்பிரதேச கல்வி வளர்ச்சிக்கு இயன்றளவு பங்களிப்புச் செய்துள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பிரதேச பாடசாலைகளில் ஆரம்பக்கல்வி, மற்றும் உயர்கல்வியைக் கற்றவர்களில் பலர் கல்வியறிவு நிலையிலும், அரசு உத்தியோகங்களிலும், தனியார் துறை உத்தியோகங்களிலும் மேலான பதவிகளை வகித்துள்ளமையும், வகித்து வருகின்றமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. எனது அறிவுக்கு எட்டிய வரையில், வாண்மைத்துறையில் (Professional Service) கடமையாற்றும் சிலரது தகவல்கள் கீழே தரப்படுகின்றது.

➤ இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவையில் பல்வேறு பதவிகளை வகித்தவர்கள்/ வகிக்கின்றவர்கள்

1. திரு.பொ.சித்திரவேல் - பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்
2. திரு.சி.கணேசபிள்ளை - பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்
3. திரு.செ.அழகரெத்தினம் - பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்(வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி முன்னாள் பீடாதிபதி)
4. திரு.கு.திலகரெட்னம் - முன்னாள் வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர், திருகோணமலை
5. திரு.ந.விஜேந்திரன் - வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர், திருகோணமலை
6. திரு.க.அரியநாயகம் - பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் (நிர்வாகம்), திருகோணமலை

➤ இலங்கை நிர்வாக சேவை

1. திருமதி.ஜெயகௌரி ஸ்ரீபதி D.S. தம்பலகாமம்

➤ இலங்கை விவசாய சேவை

1. திரு. பூ. உகநாதன், விவசாயப் பணிப்பாளர் (கி.மா)

➤ சட்டத்துறை

1. திரு.T. துஷ்யந்தன்

➤ மருத்துவத்துறையில் சேவையில் உள்ளவர்கள்

1. திரு.T.வரதராஜன் - U.K	2. திரு.S.சிவநாதன் - Australia
3. திரு.T.ஜீவராஜ் - Trincomalee	4. திரு. P. ஜெயவரணன் - Jaffna
5. திரு.P.ஜெயசாகரன் - Jaffna	6. திரு. T.ஜெயகாந்த் - Jaffna
7. திரு.K.பத்மன் - Kandy	8. செல்வி.T.தர்ஷினி - Trincomalee
9. செல்வி.A.லோஜினி - Australia	10. திரு.R.மகேந்திரன் - U.K

➤ R.M.P. (ஓய்வு பெற்றவர்கள்)

1. அமரர் S. இரத்தினசபாபதி	2. அமரர் K.கிருஷ்ணதாசன்
3. திரு A.T.நங்கநாதன்	4. திரு. P. ரவிச்சந்திரன்

- விரிவுரையாளர்களாக கடமையாற்றியவர்கள்
 1. அமரர்.பேராசிரியர்.N..சத்தியமூர்த்தி (அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்)
 2. திரு.ச.குலசிங்கம் (கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், அவுஸ்ரேலிய பல்கலைக்கழகம்)
- இலங்கை கணக்காளர் சேவை
 1. திரு.B.கேதீஸ்வரன் (பிரதம கணக்காளர் மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம், கிழக்கு மாகாணம்)
 2. திரு.N.கோணேஸ்வரன்
- பொறியியல் சேவை

<ol style="list-style-type: none"> 1. திருமதி.சிவமலர் அகிலன் 3. திரு.விமலேஸ்வரன் 5. திரு.N.பிரபாகரன் 7. திரு.R.கிருஷ்ணதாஸன் 9. திரு.N.பிரதீஸ் 11. திரு.யு.பிரசாந்தன் 13. திரு.S.சசிகரன் - (Q.S) 	<ol style="list-style-type: none"> 2. திரு.A.சுரேஸ்குமார் 4. திரு.பிரகாஸ் 6. திரு.A.மோகன் - U.K 8. திரு.S.சபேசன் (CEB) 10. திரு.N.சமயதாஸ் 12. திரு.V.பிரசாந்தன்-U.K 14. திரு.N.தவப்புதல்வன்
--	--
- செயற்றிட்ட உத்தியோகத்தார்கள் (Project Officers)
 1. திரு.R.ஞானச் செல்வம்
 2. திரு.T.சுபாஸ்கர்
 3. திரு.S.ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா
- வங்கியியலாளர் சேவை (ஓய்வு பெற்றவர்கள்)

<ol style="list-style-type: none"> 1. அமரர்.K.விஜயரெத்தினம் 3. திரு.S.பரமேஸ்வரன் 5. திரு.S. சித்திரவேல் 	<ol style="list-style-type: none"> 2. திரு.A.வில்வராஜா 4. திருமதி. சசிகலா விஜயநாதன் 6. திரு.K. முருகானந்தமூர்த்தி
--	--

இவர்களைத்தவிர ஏறக்குறைய 50க்கு மேற்பட்ட கலைப்பட்டதாரிகளும், 15 வர்த்தகப் பட்டதாரிகளும், 10 விஞ்ஞானப் பட்டதாரிகளும், அத்துடன் 50க்கும் மேற்பட்ட பயிற்றப்பட்ட பல்வேறு பாடத்துறையைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களும், இலங்கை அதிபர் சேவையைச் சேர்ந்த அதிபர்களும், இக்கிராமத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்கள் உள்ளனர். இவை தவிர பிரதம எழுதுவினைஞர்களாகவும், முகாமைத்துவ உதவியாளர்களாகவும், அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்களாகவும், பஸ்சாரதிகளாகவும், பஸ் நடத்துனராகவும், தபால் அதிபர்களாகவும், தொழில் நுட்ப உத்தியோகத்தர்களாகவும், தாதியர்களாகவும், ஏனைய மருத்துவ ஊழியர்களாகவும், வீதி அபிவிருத்திப் பணிகளிலும், சுகாதாரத் துறைகளிலும், நிர்வாகப் பணிகளிலும், கிராம உத்தியோகத்தர் பணிகளிலும், விவசாய விஸ்தரிப்பு பணிகளிலும், சமுர்த்தி அலுவலகங்களிலும், மற்றும் பல்வேறு அரசு துறைகளிலும், தனியார் துறைகளிலும்,

கூட்டுறவுத் துறையிலும் பணியாற்றி வருகின்றனர். இங்குள்ள மாணவர்கள் வெளியிடங்களில் கல்விகற்ற போதிலும் தாம் கற்ற பாடசாலைகளில் சிறந்த பெறுபேறுகளையும் பெற்றுக் கொடுத்துள்ளனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு தம்பலகமம் வாழ் மக்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட விகிதாசாரத்தினர் பல்வேறு கௌரவமான தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளமை இக்கட்டுரையின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. இப்பிரதேசத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு தம்பலகமப் பாடசாலைகள், திருமலை நகரப் பாடசாலைகள், ம/வந்தாறுமுலை மத்தியகல்லூரி, ம/சிவானந்தா கல்லூரி, தி/ம/சேனையூர் மத்திய கல்லூரி, மற்றும் வடமாகாணத்திலுள்ள பிரபல பாடசாலைகள், அத்துடன் இடம்பெயர்ந்த காலங்களில் வன்னி மாவட்ட பாடசாலைகளும் எம் மக்களுக்கு கைகொடுத்து உதவியுள்ளதை நாம் மறக்க முடியாது.

“கல்விச் செல்வம் அழிவில்லாதது” ஏழு பிறப்பிலும் அது உதவும் என வள்ளுவப் பெருந்தகை சிறப்பாகக் கூறியுள்ளார். இப்பிரதேச மக்களில் 95% வீதத்திற்கு மேலானவர்கள் எழுத்தறிவு உடையவர்களாகக் காணப்படுவதும் எமது தமிழ் பேசும் சமூகத்திற்குரிய பெருமையாகும்.

பாலம்போட்டாறு பிரதேச கல்வி வளர்ச்சியில் அமரர் திரு.சி.காளிராசா அவர்களும், அமரர்.திரு.கிருஸ்ணகோபால் அவர்களும் கணிசமான பங்களிப்பினையும், பாரதிபுரத்தின் கல்வி வளர்ச்சியில் திருமதி.சின்னமணி குமாரவடிவேல் அதிபர் அவர்களின் பங்களிப்பினையும், சிவசக்திபுர பிரதேச கல்விவளர்ச்சியில் திரு.சி.குமரகுருதாஸன் அதிபர் அவர்களுடைய கல்விப் பணியினையும் திரு.V.இராஜேந்திரன் அவர்களின் கல்விப் பணியினையும், (96தங்கநகர்) கல்வி வளர்ச்சியில் திரு.R.பரசுபாணி அதிபர் அவர்களுடைய கல்விப் பணியினையும் நாம் மறந்துவிட முடியாது. தி/R.K.M.ஸ்ரீ.சாரதா வித்தியாலயத்தின் அண்மைக்கால வளர்ச்சிப் போக்கிற்கு அதன் அதிபர் திருமதி.Y.உதயகுமார் அவர்களின் அளப்பரிய அர்ப்பணிப்பான சேவையையும் நாம் பாராட்டியே ஆக வேண்டும்.

நல்ல ஆர்வமுள்ள பெற்றோர்களும், கற்க வேண்டுமென்ற அவாவுடைய ஒரு மாணவச் சமூகம், தரமானகல்வியை வழங்கவேண்டுமென அர்ப்பணிப்புடன் செயற்படும் அதிபர், ஆசிரியர் குழாமும், நல்ல நோக்குடன் இப் பிரதேசத்தில் இயங்கி வருவதை நாம் அறிவோம். இவர்கள் நாளாந்தம் பல சிரமங்களின் மத்தியிலேயே கல்விப்பணியை முன்னெடுத்து வருகின்றனர். இதற்கு சமூகம் பூரண பங்களிப்பினையும் பூரண ஒத்துழைப்பினையும் வழங்க வேண்டும். அவ்வாறான ஒரு நல்ல சூழல் மேலும் கூடிய வேகத்துடன் செயற்படுமானால் கல்வித்துறையில் மேலும் பல சாதனைகளை இங்குள்ள மாணவர்களால் நிகழ்த்த முடியும். அதற்கு வலயக்கல்வி அலுவலகமும் பூரண ஒத்தாசையை வழங்கும். மேலும் பெற்றோர்களும் தமது பிள்ளைகளுக்கு கல்வி கற்கக் கூடிய சூழ்நிலையை வீட்டிலும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

இப்பிரதேசத்தின் ஆரம்பகால கல்வி வளர்ச்சிக்காக பாடுபட்ட ஒரு சிலரை நாம் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. அந்த வகையில் திருமதி.கமலாதேவி தில்லைநாதன், திருமதி.S.கெங்காம்பிகை, அமரர்களான திரு.K.தம்பிராசா, திரு.S.தம்பையா, திரு.கோபாலா, திரு.சபாரத்தினம், திரு.திருமதி.வடிவேல், திரு.செல்வரெத்தினம், அமரர் ரகுராமன், மற்றும், செல்வி.அமிர்தமலர், திரு.N.விஜேந்திரன் (ZDE), திருமதி.S.திலகரெத்தினம் (ISA), திருமதி.S.நல்லரெத்தினம் (ISA), திருமதி.T.ஜீவரெத்தினம், செல்வி. Mபத்மினி, திருமதி.அ.பத்மலோஜினி (ISA), அமரர்.திரு.M.சிவபாலபிள்ளை, திருமதி. உ.பரமேஸ்வரி (ISA), திருமதி.வ.சிவராஜசிங்கம், அமரர்.சோமசுந்தரம், அமரர்.மகாலிங்கம், அமரர்.திருமதி.க.விமலசேகரம், திருமதி.சி.அழகரெத்தினம், திரு.சோ.பத்மநாதன் (Lecturer, Teacher's Training College, Koppai), திருமதி.M.கண்மணி, அமரர்.S.சிதம்பரநாதன், திருமதி.சகுந்தலாதேவி, செல்வி.S.விஜயலெட்சுமி திருமதி.U.கமலாதேவி, திருமதி.U.அமிர்தலிங்கம் (ISA), திரு.க.குணரெத்தினம், அமரர்.ஜவாத், திருமதி.ம.கணேசபிள்ளை, திருமதி.பூரணம்குலசிங்கம், அமரர்.A.நசீத் (Retired S.L.E.A.S Officer), திருமதி.சி.குமாரவடிவேல், திருமதி. சரோஜினிதேவி, ஜனாப்.A.அசீஸ், திரு.I.இந்திரகுரியன், திரு.சிவராஜசிங்கம், திரு.V.தங்கராஜா (Retired D.E.O. Trincomalee), திரு.S.மோகனதாஸ், அமரர் மனாப், திரு.S.தனபாலசிங்கம் (Retired D.E.O. Sandilipai), திரு.S.கணேசலிங்கம் (ADE-Primary), அமரர்.திருமதி.சா.சிதம்பரநாதன், திரு.விநாயகமூர்த்தி, திருமதி.நவமணி, அமரர்.கண்ணமுத்து, திருமதி.சண்முகசிகாமணி, திரு.S.சின்னத்துரை, திருமதி.லீலா தில்லைநாதன், திரு.K.சந்திரகுலசிங்கம் (Teacher Centre- Manager), திரு.பொன்னம்பலம், திரு.சைவப்பழம், அமரர் சமது, அமரர்.K.கோணாமலை, அமரர்.சொக்கநாதர், திருமதி.K.பத்மினி, திருமதி.பிறேமா, திருமதி.K.துரைரெட்ணசிங்கம், அமரர்கள்.திரு.திருமதி.தவராஜா, திரு.சிவப்பிரகாசம், திருமதி.T.சற்குணசிங்கம், திருமதி.Y.சிவலிங்கம் (ISA), திரு.கிருஸ்னதாஸன், திரு.வியாகேசன், திருமதி.அ.பவானி போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களைத் தவிர கல்விப் பணி ஆற்றிவரும் மற்றும் பணியாற்றி இளைப்பாறிய பலர் இருக்கின்றனர். அவர்களின் பெயர்கள் ஞாபகத்தில் இன்மையால் அவர்களது பெயர்களை குறிப்பிடமுடியாமைக்கு வருந்துகிறேன்.

இன்றைய நவீன உலகின் சவால்களுக்கு முகம்கொடுத்து வாழ்க்கையை நடாத்திச் செல்ல மாணவ சமூகத்திற்கு வழிகாட்டியாக அமைவது பாடசாலை. கல்வியும் ஒழுக்கமும் நாணயத்தின் இருபக்கங்களைப் போன்றது. எனவே கல்வியுடன் நல்லொழுக்கமும் மாணவர்களிடம் மேலும் வளர்க்கப்பட வேண்டும். அதிபர், ஆசிரியர்கள் தூரநோக்கின் (Vision) அடிப்படையில் நல்ல வழிகாட்டிகளாக திகழ்வதன் மூலம் ஒரு சமூகத்தை இயக்கும் விசையாக மாற முடியும்.

இன்றைய பொருளாதார நெருக்கடி நிலையில் இலவசக் கல்வியை மட்டும் நம்பி வாழ்வதில் பல சிரமங்களை மாணவர்கள் எதிர் நோக்கக் கூடும். எனவே பெற்றோர் விழிப்புணர்வுடன் செயற்பட்டு எதிர்கால தலைவர்களை உருவாக்க திடசங்கர்ப்பம் பூணல் அவசியம். கல்விக்காக கூடிய முதலீட்டினைச் செய்ய முன்வர வேண்டும்.

வளம் மிக்க கிராமத்தில் வளமான வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள கல்வியுடன் கூடிய சமூக அமைப்பில் மாற்றமும் இன்றியமையாததாகும். உலக நிலைமைகள், சர்வதேசப் போக்குகள், உள்நாட்டு நிலைமைகளை அறிந்து தமது வாழ்க்கை, தொழில் வாய்ப்பு மற்றும் பயிர்ச்செய்கை போன்றவற்றை மேற்கொள்ள கல்வியறிவு எதிர்காலச் சமூகத்திற்கு இன்றியமையாததாகும் உலகில் “அறிவு மேலானது” என்று கூறப்படுகின்றது.

அறிவை முழுமையாகப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் நவீன கண்டு பிடிப்புக்களை மேற்கொள்ள முடியும். தொழிலை இலகுவாக்க முடியும். பொருளாதாரத்தில் முன்னேற முடியும். அறிவை மேம்படுத்த வாசிப்பு, ஆய்வுகள், விடாமுயற்சிகள், அனுபவங்கள், தொடர் பயிற்சிகள் என்பன அவசியம். “மனிதன் வாசிப்பதன் மூலம் பூரணத்துவம் அடைகின்றான்” எனக் கூறப்படுகின்றது. கல்வியியலாளர்கள் “மனிதன் கருவிலிருந்து கல்லறை வரை கற்றல் வேண்டும்” என்று கூறுகின்றனர். எனவே ஆசிரியர்கள் தினமும் கற்றுக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். புதிய விடயங்கள், மாற்றங்கள் நாளாந்தம் புவியில் ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றது. இந் நிலையில் மாணவனின் அறிவுப் பசிக்கு தீன் போடும் அளவுக்கு ஆசிரியர்கள் அறிவைப் நாளாந்தம் பெருக்கிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். இது சமுதாய மாற்றத்திற்கு பக்கபலமாக அமையும்.

அறிவு ரீதியாக சிந்தித்துச் செயற்படும் இக் காலகட்டத்தில் அறிவை உலக மாற்றங்களுக்கு ஈடுகொடுக்கக் கூடிய வகையில் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். ஆசிய நாடுகளில் ஜப்பானியர்கள் இரண்டு கைகளையும் இரு பக்க (இடம், வலம்) மூளையையும் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்றும், ஏனைய ஆசிய நாட்டவர்களில் வலது கையையும், இடது பக்க மூளையையும் மட்டுமே பயன்படுத்துவதாக கூறப்படுகின்றது. இடது கையும் வலது பக்க மூளையும் பயன்படுத்தாமல் முடங்கிக் கிடக்கின்றது. எனவே இடது கையையும் வலது பக்க மூளையையும் கூடுதலாகப் பயன்படுத்திச் செயற்பட வைப்பதன் மூலம் அறிவுப் பெருக்கை விரைவில் ஏற்படுத்த முடியும். இந்த மாற்றத்தை ஆசிரிய சமூகமும், மாணவ சமூகமும், பெற்றோர்களும் உணர்ந்து செயற்படுவதன் மூலம் அறிவுப் பெருக்கம் இயல்பாகவே எழும். அது பல சாதனைகளுக்கு வழி கோலும். இந்த வகையில் இப் பிரதேசத்தை வளப்படுத்த நாம் முயல வேண்டும்.

இப் பிரதேச வளர்ச்சிக்கு 1990ம் ஆண்டின் பின்னர் பல்வேறு அரச நிறுவனங்களும், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும், சமூக ஆர்வலர்களும் பல்வேறு உதவிகளையும் கல்வி வளர்ச்சிக்காக இப்பிரதேசப் பாடசாலைகளுக்கு வழங்கியுள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. 1000 பாடசாலை அபிவிருத்தித் திட்டம், 5000 ஆரம்பப் பாடசாலைகள் அபிவிருத்தித் திட்டம் ஆகியவற்றுக்குத் தம்பலகாமம் பிரதேச செயலகத்தினூடாக பல்வேறு அபிவிருத்தி உதவிகளும் பாடசாலைக்கு (பல மில்லியன் ரூபாய்கள்) வழங்கியுள்ளமையும் இங்கு குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும். இந்த நிதி உதவிகள் அனைத்தும் கல்விக்கான நீண்டகால முதலீடுகளே ஆகும்.

இதே போல பெற்றோர்களும் தங்களுடைய பிள்ளைகளின் மேல் சரியான தூர நோக்கின் அடிப்படையில் கல்விக்காக முதலிடுவார்களானால், அது ஒவ்வொரு பிள்ளைகளினதும் வாழ்க்கையையையும் வளப்படுத்துவதாக அமையும். இதன் மூலம் சமூகப் பொருத்தப்பாடுடைய நல்ல பிரஜைகளை சமூகத்தில் உருவாக்க முடியும். அரசு நிறுவனங்களும், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களும் கல்விக்காக உதவுவது போல வெளிநாடுகளில் வாழும் இப்பிரதேசத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட எமது அறிவுக் கெட்டியவரையில் திரு.M.ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா(UK), திரு.S.சிவசண்முகநாதன் (UK), திருமதி.சாந்தகௌரி சிதம்பரநாதன் (Aust) போன்ற கொடையாளர்களும், கொடையாளர் அமைப்புக்களும் இப்பிரதேசத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக பாடசாலைகளுக்கும், தனிப்பட்ட கல்வியில் ஆர்வம் கொண்டோருக்கும் பல்வேறு உதவிகளை செய்து வருகின்றனர்.

இது எதிர்கால மாணவ சமூகத்தின் உயர்வுக்கு உந்து சக்தியாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வாறான புலம் பெயர்ந்தோரது அமைப்புக்கள் இப்பிரதேச கல்வி வளர்ச்சிக்கு தொடர்ந்தும் உதவுவதன் மூலம் இப்புராதன கிராமம் புதுப் பொலிவு பெறும். எனவே இப்பாரம்பரியக் கிராமத்தின் வளத்தினை முழுமையாகப் பயன்படுத்தவும், பாதுகாக்கவும், வளத்தைப் பெருக்கவும், வளமாக வாழவும் கல்வி அவசியமாகும்.

எனவே அனைத்துப் பெற்றோர்களும் தமது பிள்ளைகளை ஆகக் குறைந்தது ஒரு பட்டதாரியாகவாவது உருவாக்க முயலவேண்டும் என்பது எனது அவாவாகும். இதற்கு எல்லாம் வல்ல ஆதிகோணேசப் பெருமான் கிருபை அவசியம் எனலாம். தொடர்ந்து கற்போம், கல்வியால் உயர்வைப் பெறுவோம்.

“நம்பிக்கைதான் வாழ்க்கை”

திரு.கணபதிப்பிள்ளை அரியநாயகம்,
B.Com (Hons), Dip in Edu. M.Ed.

S.L.P.S – I

S.L.E.A.S

பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்,
வலயக்கல்வி அலுவலகம்,
திருகோணமலை.

(குறிப்பு : இக் கட்டுரையினை எழுதுவதற்குரிய தகவல்களை வழங்கிய அனைவருக்கும் எனது நன்றிகள். மேலும் இக் கட்டுரையில் எவரையேனும் தவற விட்டிருந்தால் அதற்காக மன்னிக்கவும்.)

தம்பலகாமம் – இடப்பெயர் ஆய்வும், வரலாற்றுத் தேடலும்

‘எங்கே வரலாறு மௌனம் சாதிக்கத் தொடங்குகின்றதோ அங்கே இடப்பெயர்களும், ஊர்ப்பெயர்களும் தம் வாய்திறந்து பேசத்தொடங்கும்’ என்ற உலக வழக்கிற்கு அமைய இக்கட்டுரை இன்றைய காலகட்டத்தில் தம்பலகாமம், தம்பலகம, தம்பலகமுவ என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டுவரும் தம்பலகாமம் என்னும் ஊரின் இடப்பெயரினை ஆராய முயல்கிறது.

ஆதிகால மக்கள் தங்களது வாழ்விடங்களை நிலைப்படுத்திய பின்பு அவர்களது வாழ்விடங்களைப் பிற குழுக்களுக்கு அடையாளப்படுத்துவதற்காகவும், இடங்களைப் பிரித்தறிவதற்காகவும் தாம் வாழ்ந்த இடங்களுக்குப் பெயர்களைச் சூட்டலானார்கள். ‘எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே’ என்னும் தொல்காப்பியரின் கூற்றிக்கமைய அவ்விடப்பெயர்கள் அங்கு வாழ்ந்த மக்களுடன் தொடர்புடைய வரலாற்றையும், பண்பாட்டையும் விளக்குகின்ற தன்மை வாய்ந்தனவையாக அமைந்திருந்தன.

இவ்வாறு சூட்டப்பட்ட இடப்பெயர்களில் இலங்கைத் தமிழர் இடபெயர்கள் பல தமிழகத்து இடப்பெயர்க் கூறுகளுடன் ஒப்பிடக்கூடியதாகவும், அதேவேளை சில இடப்பெயர்கள் இலங்கைத் தமிழர் தனித்துவத்தை அடையாளப்படுத்துவதாகவும் அமைந்திருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவ்வாறு தனித்துவ அடையாளம் கொண்ட இலங்கைத் தமிழர் இடபெயர்களில் “காமம்” என்னும் ஈற்றுப்பெயர் கொண்டமைந்த இடப்பெயர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். அவை வரலாற்றுக்காலம் முதல் தமிழர் வாழ்ந்த பிரதேசங்கள் முழுவதும் பரவி இருந்ததைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

மாவட்டரீதியில் அவ்விடப்பெயர்கள் வருமாறு.

யாழ்ப்பாண மாவட்டம்	- கொடிகாமம், தம்பகாமம், வலிகாமம், வீமன்காமம், நிச்சாமம்
முல்லைத்தீவு மாவட்டம்	- பனங்காமம்
அம்பாறை மாவட்டம்	- இறக்காமம் (ஏறுகமம்)
மட்டக்களப்பு மாவட்டம்	- பழுகாமம்
மொனராகலை மாவட்டம்	- கதிர்காமம்
பொலநறுவை மாவட்டம்	- சந்தணகாமம் (இன்றைய கல்லோயா)
திருகோணமலை மாவட்டம்	- தம்பலகாமம், உரகிரிகாமம், கிரிகண்டகாமம், மேன்காமம், வெல்காமம், மாகாமம்
மன்னார் மாவட்டம்	- வலிக்காமம், முதலியான்காமம்
அனுராதபுர மாவட்டம்	- அனுராதகாமம் (பழைய பெயர்), கணகாமம்

மாவட்டரீதியில் குறிப்பிடப்பட்ட இடப்பெயர்கள் சிலவற்றின் வரலாற்றைச் சுருக்கமாக ஆராய்தல் அவசியமாகிறது.

அனுராதகாமம் - மகாவம்சத்தின்படி கி.மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் வட இந்தியாவில் இருந்து வந்த விஜயனின் மந்திரிகளில் ஒருவரான அனுராதரினால் இலங்கையில் அமைக்கப்பட்ட குடியிருப்புப் பகுதியே அனுராதகாமம். இதுவே பிற்காலத்தில் அனுராதபுர நகரமாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. தற்போது அனுராதபுரம் இலங்கையின் வடமத்திய மாகாணத்தின் தலைநகராக உள்ளது.

கணகாமம் - கி.மு 5 ம் நூற்றாண்டில் இருந்து கி.பி 4 ம் நூற்றாண்டுவரையான காலப்பகுதியில் அனுராதபுர அரசிற்கு அருகில் இருந்த பல பிராந்திய சிற்றரசுகளில் கணகாமமும் ஒன்றாகும். கணகாமம் என்பது ஒரு வணிகக்குடியிருப்பு, அங்கு வணிககக்குழுக்களுக்குரிய தலைவனின் நிர்வாகம் இருந்ததை மிகிந்தலை பிராமிக் கல்வேட்டு உறுதிப்படுத்துகிறது.

கதிர்காமம், சந்தணகாமம் - தேவநம்பியதீசன் (கி.மு 247 - 207) அனுராதபுரத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சி செய்த காலத்தில் மகாவலிகங்கைப் பிரதேசத்தில் 32 தமிழ்ச் சிற்றரசுகள் ஆண்டுகொண்டிருந்ததாக மகாவம்சம் (XIX.54) சொல்கிறது. இப்பிரதேசங்களில் கதிர்காமம் மற்றும் சந்தணகாமத்தைச் சேர்ந்த தமிழ் சிற்றரசர்கள் தேவநம்பியதீசனின் அழைப்பினை ஏற்று புனித அரசமரக்கிளை நாட்டும் விழாவில் கலந்துகொண்டமையும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

வலிகாமம் - இலங்கையின் வட முனையில் அமைந்துள்ள யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் வடமேற்குப் பகுதியில் உள்ள பரந்த பகுதியாகும். இன்று ஐந்து நிர்வாகப் பிரிவுகளைக் கொண்ட பிரதேசமாக உள்ள வலிகாமம் என்பது ஒரு கிராமத்தின் பெயராக இருந்து பின்னர் பிரதேசத்தைக் குறிக்கும் சொல்லாக மாறியது என்பர். யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, வையா பாடல்கள் மூலம் யாழ்ப்பாணத்திற்கு மணற்றி, மணற்றிடர் என்ற தூய தமிழ்ப் பெயர்கள் முன்னர் வழங்கியமை அறியப்படுகின்றது. மதுரை மன்னன் வரகுணபாண்டியன் இந்த “மணற்றியை” வென்ற செய்தியை “மன்னோரழிய மணற்றி வென்றான்” என்ற பாடல் கூறுவதாய் அமைந்தள்ளது.

மணற்றி, மணற்றிடர், மணலூர் என்பன ஒரேயிடத்தைச் சுட்டும் தமிழ்ப்ப் பெயர்கள் என்பது புலனாகின்றது. அத்துடன் சங்கத் தமிழில் வால் எக்கர் என்பது வெள்ளை மணல் திட்டுகள் அல்லது வெள்ளை மணல் தொடர்களை அழைக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட சொல் ஆகும். சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் வாலுகம் வெள்ளை மணலைக் குறிக்கும். எனவே வலிகாமம் (வலி + காமம் = மணல் + கிராமம்) என்ற பெயர் உருவாகுவதற்கு அதன் நில அமைப்பே முதற்காரணியாகிறது எனலாம்.

வீமன்காமம் - இலங்கையின் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் வலிகாமம் வடக்கு பிரதேசச் செயலாளர் பிரிவில்(தெல்லிப்பழை) அடங்கும் ஒரு ஊரின் பெயர் வீமன்காமம். “வீமன்” என்ற கூத்துக் கலைஞன் அல்லது வீமன் என்ற தலைமகன் ஒருவன் விரும்பி வந்து தங்கி வாழ்ந்த இடமே “வீமன்காமம்” என்று கருதப்படுகிறது. இலங்கையில் தமிழர் வாழும் பாரம்பரியப் பிரதேசங்களில் பாரத இதிகாசந்தழுவிய கதாபாத்திரப் பெயர்கள் இடப்பெயராக அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த வகையில் “வீமன்” என்ற கூத்துக் கலைஞன் ஒருவன் வாழ்ந்த இடமாக “வீமன்காமம்” கருதப்படுவதுடன் இதனருகில் இருக்கும் “கூத்திவளவு” என்ற இடம் அதற்கு வலுச்சேர்க்கும் ஆதாரமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

பழுகாமம் - இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் பிரசித்திபெற்ற பிரதேசங்களில் பழுகாமமும் ஒன்றாகும். பழுகாமம் வன்னிபம்பற்றி மட்டக்களப்பு பூர்வ சரித்திரம், நாட்டார் பாடல்கள், ஐரோப்பியர் எழுதிய ஆவணங்கள் என்பவற்றின் மூலமாக அறிய முடிகிறது. இவர்கள் சுதந்திர அரசாக இருந்ததோடு சிலகாலங்களில் கண்டி மன்னனின் மேலாதிக்கத்துக்கும் உட்பட்டிருந்தார்கள் என அவற்றில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கி.பி.1611 இல் கண்டியரசன் போத்துக்கீசருக்கு எதிராகப் போர் ஆயத்தங்கள் செய்த பொழுது அது தொடர்பான கூட்டமொன்றில் பழுகாமத்துச் செல்லபண்டாரம், கொட்டியாரப்பற்று அதிபனாகிய ‘இடலி’, மட்டக்களப்பு குமார பண்டாரம், போரதீவு சண்முக சங்கரி முதலான வன்னிபங்கள் கலந்து கொண்டதை A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon என்னும் நூல் ஆதாரப்படுத்துகின்றது.

பனங்காமம் - தமிழரின் தேசம் என்று ரொபர்ட் நொக்ஸ் குறிப்பிடும் அடங்காப்பற்று வன்னியிலுள்ள மிகப்பெரிய பிரிவு பனங்காமப் பற்று என்பதாகும். பனங்காமப் பற்று வன்னிபமாகிய நல்ல மாப்பாணன் வழங்கிய ஓலை அடங்காப்பற்றிலே அதிகாரஞ் செலுத்திய வன்னியரின் ஆவணங்களில் ஒன்றாகக்கொள்ளப்படுகிறது. இந்த ஓலை வன்னி நாடுகளில் நிலவிய நிர்வாக முறையைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்குப் பெரிதும் துணைபுரிகின்றது. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் பனங்காமத்தை ஆண்ட வன்னியர் பெருவலிபெற்றிருந்ததோடு அயலிலுள்ள வன்னிமைகளின் பிரதேசங்களையுங் கைப்பற்றியிருந்தனர். பரந்தன்வெளி, புதுக்குடியிருப்பு, பூநகரி முதலிய பகுதிகளில் அவர்களின் செல்வாக்குப் பரந்திருந்ததுடன் அடங்காப்பற்றிலுள்ள ஏனைய வன்னியர்களிலும் கூடிய பலத்தையும் செல்வாக்கையும் பெற்றிருந்தனர்.

மேற்கண்ட உதாரணங்கள் போலவே இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள திருகோணமலை மாவட்டம் “காமம்” என்னும் ஈற்றுப்பெயர் கொண்டமைந்த பல இடபெயர்களைக் கொண்டுள்ளது. அவற்றில் உரகிரிகாமம், கிரிகண்டகாமம், மேன்காமம், வெல்காமம், மாகாமம், தம்பலகாமம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இவ்விடப்பெயர்களில் சில இன்று வழக்கொழிந்து போயுள்ளதுடன், சில பெயர்கள் திரிபடைந்துபோயுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

உரகிரிகாமம், கிரிகண்டகாமம் - திருகோணமலையிலிருந்து 20 கி.மீ தொலைவில் வடமேற்கில் அமைந்துள்ள ஓர் கரையோர பிரதேசம் நிலாவெளியாகும். இங்கு கி.பி 11ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படும் நிலாவெளி தான சாசனம் நிலாவெளிப் பிள்ளையார் கோயிலின் தீர்த்தக் கிணற்றிலே படிக்கல்லாகக் கிடைத்தது. இச்சாசனம் பண்டைய கோணேசர் ஆலய கட்டடச் சிதைவுகளில் ஒன்றாகும். திருக்கோணேச்சர ஆலயத்திற்கு சுமார் 250 வேலி (1700 ஏக்கர்) நிலம் தானமாக கொடுக்கப்பட்டதை ஆவணப்படுத்தும் இச்சாசனம் உரகிரிகாமம், கிரிகண்டகாமம் என்னும் நிலாவெளிக்குள் அடங்கிய தற்போது வழக்கொழிந்துபோன இரு இடப்பெயர்களை அடையாளப்படுத்துகின்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேன்காமம் - குளக்கோட்டன் காலத்தில் திருகோணமலை மாவட்டம் நாலுபற்றுக்களாக நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. திருகோணமலைப்பற்று, கட்டுக்குளப்பற்று (நிலாவெளி சார்ந்த பிரதேசம்), கொட்டியாரப்பற்று(மூதூர் சார்ந்த பிரதேசம்), தம்பலகாமப்பற்று என்பன அவையாகும். அவற்றில் மேன்காமம் கொட்டியாரப்பற்றில் அடங்கியிருந்தது. இவையனைத்தும் திருக்கோணேஸ்வர ஆலயத்திருப்பணிகள் இடையிறாது நியமப்படி நடைபெற வேண்டும் என்பதையும், அவ்வேளைகளில் ஆலயப் பணியாளர்கள், சாதாரண மக்கள் என்பவர்களுக்கிடையில் ஏற்படும் பிணக்குகளைத் தீர்ப்பதற்கு இந்த அதிகாரங்கள் பயன்பட வேண்டும் என்பதையும் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தன. கொட்டியாரப்பற்றில் அடங்கியிருக்கும் ஒரு ஊரின் பெயர் மேன்காமம் என்பதாகும். 05.06.1893 ஆந்திகதியிடப்பட்ட உயில் ஒன்று கொட்டியாரப்பற்று மேன்காமத்திலிருந்த இருமரபுத் துய்ய எதிர்வீரசிங்க நல்ல பூபால வன்னியம் தம்பலகாமம் ஆதிகோணநாயகர் கோயில் தொழும்பாளர்களுக்கு இடையே ஏற்பட்ட வாரிசுரிமை தொடர்பான பிரச்சனை ஒன்றைத் தீர்த்து வைத்ததைச் சொல்கிறது. இவ்வுயிலில் வரும் “இந்தப் பிரகாரம் நான் பூர்வீகம் தொடக்கம் பரம்பரையாக நடந்து வந்த இந்தத் தேச வழக்கப்படி எனக்குள்ள சொந்த உரித்தைக் கொண்டும், மேற் சொல்லிய கோயில் கூட்டத்தில் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அதிகாரத்தைக் கொண்டும் இந்நியமன உறுதியை முடித்துக் கொடுக்கிறேன்” என்ற வாசகம் மேற்கூறிய குளக்கோட்டன் வகுத்த வன்னிப் வழமைகளை ஆதாரப்படுத்தி நிற்கின்றது.

வெல்காமம் - திருகோணமலை நகரத்தில் இருந்து வவுனியா செல்லும் பாதையில் கன்னியா வென்னீருற்றைத் தாண்டி வரும் பெரியகுளம் பகுதி வரலாற்று முக்கியத்துவம் கொண்ட பிரதேசமாகும். இங்கு நாதனார் கோவில் (வெல்கம் விகாரை) அமைந்திருக்கிறது. திராவிடக் கலைப்பாணியில் அமைந்த ஒரேயொரு தமிழ் பௌத்த பள்ளியான நாதனார் கோவில் அமைந்திருந்த ஊரின் பெயர் வெல்காமம் என்பதாகும். சோழருடய ஆட்சியின் கீழ் திருகோணமலை வந்தபின் இதன் பெயர் இராசராசப் பெரும் பள்ளி என சோழ ஆட்சியாளர்களால் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இங்கு 11 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த 16 தமிழ் அறக்கொடைச் சாசனங்கள் 1929, 1953 தொல்பொருள் ஆய்வின்போது கிடைக்கப்பெற்றன.

இவ்விகாரை தமிழ் பௌத்த துறவிகளால் நிர்வகிக்கப்பட்டதோடு அதற்கு தானம் வளங்கியவர்களும், அயலில் வாழ்ந்தவர்களும் பொலநறுவைக்கால தமிழ் பௌத்தர்கள் என்பதனை சாசன ஆதாரங்கள் உறுதிப்படுத்துகிறது. அத்துடன் சோழ ஆட்சியாளர்களால் இவ்விகாரை பாதுகாக்கப்பட்டு, ஆதரவளிக்கப்பட்டதுடன் வெல்காமம் என்னும் ஈழமண்டலத்தின் இராஜேந்திரசிங்க வளநாட்டில் இவ்விகாரை அமைந்திருந்ததால் வெல்காமப்பள்ளி என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

மாகாமம் - திருகோணமலையில் உள்ள மாகாமத்தில் வரலாற்றுக் காலம் முதல் கிராமதேவதை பூசையாக நடைபெறும் மூர்க்கமாதா வேள்வி தம்பலகாமம் ஆதி கோணநாயகர் ஆலய திறந்த வெளி அருவ வழிபாடுகளைச்(மகுடாகம முறை) சேர்ந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இதுவரை நாம் காமம் என்ற ஈற்றுப் பெயர் கொண்டமைந்த ஊர்ப்பெயர்கள் இலங்கையின் பலபாகங்களிலும் வரலாற்றுக்காலம் முதல் வழக்கில் இருந்ததையும் அவை இலங்கைத் தமிழர் வரலாற்றுடன் நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்ததையும் ஆதாரங்களுடன் சுருக்கமாகப் பார்த்தோம். அந்தவகையில் இக்கட்டுரையின் ஆய்வுப்பொருளான தம்பலகாமத்தின் வரலாற்றினைச் சற்று விரிவாக ஆராய்தல் அவசியமாகிறது.

தம்பலகாமம் - இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணத்தின் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள விவசாயக் கிராமம்.

கரிய குவளைத் தளிர் மேய்ந்து
கடைவாய் குதட்டித் தேன் ஒழுக
எருமை கிடந்து மூச்செறியும்
எழிலார் தம்பை வளநாட்டில்
(திரிகோணாசல புராணம்)

தம்பை நகர் என்று திரிகோணாசலப்புராணம் சிறப்பித்துக்கூறும் நீர்வள, நிலவளச் சிறப்பைக் கொண்டமைந்த ஊர். திருகோணமலையில் இருந்து கொழும்பு செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் கந்தளாய் மற்றும் திருகோணமலை நகர்களுக்கிடையில் திருகோணமலையில் இருந்து 22 கிமீ தொலைவில் இது அமைந்துள்ளது. தமிழர் பாரம்பரியம் மிக்க புராதனமான இவ்வூரின் வரலாற்றுத்தேடல்கள் இன்றும் பூரணப்படுத்தப்படாமல் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தம்பலகாமம் தொடர்பான வரலாற்றுத் தேடலில் அதன் தொன்மைபற்றி நமக்குக் கிடைக்கும் முதல் ஆவணம் 18 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியதாகக் கருதப்படும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை ஆகும். இந்நூலில் குடியேற்றம் தொடர்பாக வரும் பகுதியில் கி.மு 5 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கைக்கு வந்த விஜயன் இலங்கையின் முதல் மன்னனாக முடிசூடிக்கொண்ட பிற்பாடு இங்கிருந்த குடிசனங்களை தன்வசப்படுத்தும் நோக்கிலும், தன்னாட்சிக்கு பாதுகாப்பாகவும் கிழக்கில் தம்பலகாமம் உட்பட இலங்கையின்

நான்கு திசையிலும் நான்கு சிவாலயங்களைக் கட்டுவித்தான் அல்லது அங்கு ஏலவே இருந்தவற்றைப் புனரமைத்தான் என்கிறது.

இலங்கையில் கண்டெடுக்கப்பட்ட முதுமக்கள் தாழிகள் விஜயனின் வருகைக்குப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் இங்கு நாகரீகம் அடைந்த ஒரு சமூகம் வாழ்ந்ததை அடையாளப்படுத்தி நிற்கிறது. அத்தோடு பெருங்கற்காலக் கலாச்சாரத்துக்குரிய மக்கள் நீர்ப்பாசனம், மந்தை வளர்ப்பு, பயிர்ச்செய்கை என்னும் ஒரு நிலையான பண்பாட்டினைக் கொண்டிருந்தார்கள் என ஆகழ்வாராச்சிகள் உறுதி செய்கின்றன. இருந்தும் பெருங்கற்காலத்திற்கு உரிய பரந்தளவிலான ஆய்வுகள் திருகோணமலையில் மேற்கொள்ளப்படாத காரணத்தினால் தம்பலகாமத்தில் இருந்த ஆதிக்குடிகள் குறித்து விரிவாகத் தெரிந்துகொள்ள முடியாமலுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தம்பலகாமத்திலுள்ள பொற்கேணி, சிவசக்திபுரம், கல்மிட்டியா என்றழைக்கப்படும் இராணி காடு, கப்பல்துறை, சுவாமிமலை என்பனவற்றில் காணப்படும் அரசமாளிகை இடிபாடுகள், சாசனங்கள், மட்பாண்டங்கள், நாணயங்கள் போன்ற தொல்பொருட்கள் பற்றிய சுயாதீனமான, தலையீடுகளற்ற ஆய்வுகள் மூலமே தம்பலகாமத்தின் ஆரம்பகால வரலாற்றினை நாம் அறியக்கூடியதாக இருக்கும்.

இலங்கையில் சோழர் ஆட்சி (993 - 1077) நிலவி வந்த நாட்களில் அவர்களது ஆட்சிமுறை பற்றி தம்பலகாமம் ஐயனார் திடற் கல்வெட்டு தகவல்களைத் தருகிறது. அதன் பின்னர் இலங்கையில் சோழர் ஆட்சியினை முடிவுக்கு கொண்டுவந்த முதலாம் விஜயபாகுவின் (கி.பி 1055 - 1110) ஆட்சி தொடங்குகின்றது. பெரும்பாலும் சோழர்களுடைய நிர்வாக, அரசியல் அடிப்படைகளை ஒத்திருந்த இவனுடைய ஆட்சியில் சிறந்த படைத்தலைவனாக மகுருகுலத்தரையண்டு என்னும் தமிழ்வீரன் இருந்தது பற்றியும், தமிழ் எழுதுவினைஞர்கள் சேவையாற்றியது பற்றியும் பனாகடுவ செப்பேடு உறுதிப்படுத்துகிறது.

இவனுடைய காலத்தில் தம்பலகாமப்பற்றில் அடங்கி இருந்த கந்தளாய் விஜயராசச் சதுர்வேதி மங்கலம் என்றும் அங்குள்ள சிவன் கோவில் விஜயராஜ ஈஸ்வரம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. கி.பி 1097 இல் நங்கைசானி என்னும் பிராமணப்பெண் தனது கணவனின் நினைவாக சதுர்வேத மங்கலத்து விஜயராஜ ஈஸ்வரம் என்னும் ஆலயத்தில் ஏற்படுத்திய அறக்கட்டளை பற்றிய விவரங்களை வர்ணிக்கிற சாசனம் முதலாம் விஜயபாகுவின் 42 ம் ஆட்சியாண்டிலே எழுதப்பட்டதாகும்.

இதனைத்தொடர்ந்து ஆட்சிக்கு வந்த கஜபாகு (கி.பி 1132 - 1153) மன்னன் கோகர்ணத்தில் இருந்த சிவாலயத்திற்கு (திருக்கோணேச்சரம்) தொண்டுகளைச் செய்தான் என கோணேசர் கல்வெட்டும், ஸ்ரீ தக்ஷிண கைலாசபுராணமும் சொல்கிறது. அத்தோடு கந்தளாயில் உள்ள சாசனங்கள் அவன் விஜயராஜ ஈஸ்வரத்துடன் கொண்டிருந்த தொடர்புகளை உணர்த்துகிறது.

மேற்கூறிய காலப்பகுதிகளில் தம்பலகாமம், கந்தளாய், திருகோணமலை என்பன சிங்கள ஆட்சியாளர்களின் மேலாண்மையை ஏற்றிருந்த போதும் அங்குவாழ்ந்த மக்களின் மொழி, சமய, பண்பாட்டு வழக்கங்களில் இடையூறுகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடையமாகும்.

இதனைத்தொடர்ந்து வரும் குளக்கோட்டன் காலத்தில் திருகோணமலை மாவட்டம் நாலு பற்றுக்களாக நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. அவற்றில் தம்பலகாமப்பற்றும் ஒன்றாகும். இவை தனியான சுயாட்சி அலகுகள் என்பதற்கு அவை கொண்டிருந்த நில, நீதி, தண்டனை தொடர்பான அதிகாரங்களே சான்றுபகிர்கின்றன. இவ்வன்னிப ஆட்சி 16 ஆம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கீசர் திருகோணமலையைக் கைப்பற்றும் வரை தொடந்தது.

சுதந்திரச் சிற்றரசான தம்பலகாமப்பற்று வன்னிப அரசு பரம்பரை காலப்போக்கில் அருகிக் குறைந்தது. இந்த அரசு மரபினரில் சிலர், பிற்காலத்தில் தம்பலகாமம் தெற்கில் வர்ணமேட்டுக்கு அருகில் உள்ள பகுதியில் வாழ்ந்து வந்தனர். அந்த இடம் இன்னும் வன்னிச்சியார் திடல் என்றே அழைக்கப்பட்டு வருகிறது.

இதன் பின்பு போர்த்துக்கீசர் காலத்தில் திருகோணமலையின் திருக்கோணேஸ்வரம் அழிக்கப்பட்டு திருகோணமலைக் கோட்டை அமைக்கப்பட்டது. யுர நிகழ்வு இடம்பெற்றது. 1624ம் ஆண்டு சித்திரைப் புத்தாண்டு நாளில் போர்த்துக்கேயப் படைவீரர்கள் கொன்ஸ்ரன்ரயின் டீசா என்பவனுடைய தலைமையிற் கோயிலினுட் புகுந்தனர். எதிர்த்தவர்களை வெட்டிக்கொன்றுவிட்டு கோயிலிலிருந்த தங்க, வெள்ளி நகைகளையும், விலைமதிப்புமிக்க பிறபொருள்களையும் சூறையாடிக் கொண்டு சென்றனர். அத்தோடு போர்த்துக்கேயர் பீரங்கிகளுடன் மீண்டும் வந்து மூன்று கோயில்களை முற்றாக அழித்தனர். அவற்றோடு ஆயிரங்கால் மண்டபமும், பெரியதொரு தீர்த்தக்கேணியும், பிறமண்டபங்களும் அழிந்தன. இவற்றோடு தங்கநிற மையினால் பூசப்பட்ட 7 அடுக்குகளை உடைய தங்கரதம் எரித்துச் சாம்பலாக்கப்பட்டது.

இந்நிகழ்வு பற்றி முன்னமே அறிந்துகொண்ட அங்கு கடமையாற்றிய பாசுபதர் என்றழைக்கப்பட்ட பூசகர்களும், தொழும்பாளர்களும், பக்தர்களும் இணைந்து இடிபட இருந்த கோயிலுக்குள் இருந்த விக்கிரகங்களை எடுத்து மண்ணில் புதைத்து வைத்தும், காடுகளிலும், மலைகளிலும் மறைத்துவைத்தும் வழிபாடு இயற்றி வந்தனர். அத்துடன் தமது உயிரைப் பணயம் வைத்து மூல விக்கிரகமான கோணேஸ்வரரை இரகசியமாக காடுகள் வழியே எடுத்து வந்து தம்பலகாமம் மேற்கு மலைத்தொடரில் உள்ள கழனி மலைச்சிகரத்தில் வைத்து பூசித்து வந்தனர்.

பின்னர் கண்டியில் அரசுசெய்த வரராசசிங்கன் (இரண்டாம் இராஜசிங்கன் (1635-1687) என்னும் மன்னன் கழனி மலையில் வைத்து வழிபட்டுவந்த ஆதிகோணநாயகரையும், மாதுமை அம்மையையும் மற்றும் உள்ள பரிவார

தெய்வங்களையும் மேளதாளத்துடன் சிறப்புற எடுத்துவந்து தம்பலகாமம் கோயிற் குடியிருப்பு என்னும் இடத்தில் உள்ள கோயிலில் பிரதிஷ்டை செய்தான் என திருக்கோணாசலப் புராணம் கூறுகிறது. அன்று முதல் தம்பலகாமத்தில் இருந்த சிவாலயம் தம்பலகாமம் ஆதி கோணநாயகர் ஆலயமாக மாற்றம் பெற்றது.

இதன் பின்னர் ஒல்லாந்தர் காலத்தில் தம்பலகாமம் தொடர்பான பல தகவல்கள் நமக்குக் கிடைக்கிறது. திருகோணமலை மாவட்ட ஒல்லாந்து ஆளுனர் Jacques Fabrice van Senden அவர்களின் திருகோணமலை மாவட்ட சுற்றுப்பயண அறிக்கையில் (15.05.1786 - 21.06.1786) அவரது தம்பலகாமப்பற்று விஜயத்தின்போது தம்பலகாமப்பற்று வன்னிபம் கனகதண்டிகை கனகரட்ணம் முதலியார் அவர்களால் முள்ளியடியில் வைத்து வரவேற்பளிக்கப்பட்டதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

Jacques Fabrice van Senden இன் மேற்குறித்த சுற்றுப்பயண அறிக்கையில் தம்பலகாமப்பற்று கீழ்வருமாறு விபரிக்கப்பட்டுள்ளது.

“தாழ்ந்த நிலப்பகுதியில் குறுந்தார இடைவெளிகளில் தீவுத் திடல்களாகக் காட்சிளிக்கும் கிராமங்களைச் சூழ்ந்து பரந்து அழகாகக் காட்சியளிக்கும் நெல்வயல்கள், அதில் காற்றில் அலை அலையாக ஆடும் நெற்கதிர்கள், இந்த அழகிற்கு மகுடமளிப்பது போன்று ஒவ்வோரு மேட்டிலும் காணப்படும் தென்னைமரம், அது இன்னும் அறுவடை செய்யப்படாத இளம் பச்சை நிற வயல்களுக்கு நிழலூட்டுகின்றது. அறுவடை முடிந்த வைக்கோல் குவியலும், கரும்பச்சை மரங்களும் இணைந்து எங்கும் அழகாக காட்சியளிக்கின்றது.”

(மூலம் டச்சு மொழி - தமிழாக்கம் திரு.கனகசபாபதி சரவணபவன்- காலனித்துவ திருகோணமலை)

05.06.1786 இல் எழுதப்பட்டிருக்கும் மேற்படி விபரிப்பு காலனித்துவ ஆட்சி, இனவன்முறை, இயற்கை அனர்த்தங்கள் தாண்டி இன்றுவரை நிலைத்திருப்பதற்கு தம்பலகாமப்பற்று கொண்டிருக்கும் வற்றாத இயற்கைவளமே காரணமெனலாம்.

1815 ஆம் ஆண்டு பிரதமநீதியரசர் அலெஷாந்தர் ஜோன்ஸ்ரன் ஒல்லாந்து அரசாங்கம் தமிழர் வாழும் பகுதிகளுக்கென தொகுத்து சட்டமாக்கிய தேச வழமைகளின் பிரதிகளை உயர் அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி இருந்தார். அவற்றின் பிரதிகள் அலெஷாந்தர் ஜோன்ஸ்ரன் ஆவணச் சுவடிகள் என்ற தொகுப்பாக வெளிவந்தன. திருகோணமலை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த நான்கு வன்னிமைகளும் இவ்வாவண உருவாக்கத்தில் பங்குகொண்ட வேளை தங்கள் பகுதிகளில் நடைமுறையில் இருந்த தேசவழமை குறித்து அறிக்கை சமர்ப்பித்திருந்தார்கள். இதில் தம்பலகாமப்பற்று தலைமையினால் எழுதப்பட்ட அறிக்கையும் அடங்கும்.

ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் தம்பலகாமப்பற்று வன்னிபம் தம்பலகாம நிர்வாகங்களுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தார். குடிமக்கள் வன்னிபத்திற்கு அறிவித்து அனுமதி பெற்று காடுகளைத் திருத்தி குடியிருப்பாகவோ அல்லது தோட்டமாகவோ பயன்படுத்தினர். அந்நிலங்கள் அவர்களுக்கு உரித்தானவையாகவும் தேவையேற்படி அவர்கள் அதை விற்கவோ, ஒற்றியாகக் (அடமானம்) கொடுக்கவோ அல்லது சீதனமாகக் கொடுக்கவோ உரித்துடையவர்களாகவும் இருந்தனர்.

மேற்படி நிலத்தில் இருந்து பெறப்படும் வருமானத்தில் 10 வீதத்தை மக்கள் கோணேசர் கோவிலுக்குக் கொடுக்க வேண்டி இருந்தது. திருமணங்கள் வன்னிபம் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. அத்துடன் முக்குவரிடம் காணப்பட்ட வழமையை ஒத்த மருமக்கள் தாயமுறை இங்கு பின்பற்றப்பட்டது. இவற்றோடு வன்னிபத்திற்கும் ஒல்லாந்தர்களுக்கும் இடையே வரி தொடர்பான உடன்பாடும் ஏற்பட்டிருந்தது. தம்பலகாமப்பற்று வன்னிமை பற்றியும், அங்கிருந்த தேசவழமை பற்றியும் அறிய உதவும் வரலாற்றாதாரங்களாக இவ்வாவணம் விளங்குகின்றது.

முன்னர் சுதந்திரச் சிற்றரசாக இருந்த தம்பலகாமப்பற்றின் மேற்குறிப்பிட்ட வளங்கள் போர்த்துக்கீச, ஒல்லாந்த காலனித்துவ ஆட்சி மூலம் வரியாக சூறையாடப்பட்டன. மக்கள் ஆண்டுதோறும் ஒரு கொம்பன் யானை அல்லது இரண்டு கொம்பில்லாத யானைகளைப் பிடித்துக் கொடுப்பதோடு, தானிய விளைச்சலில் பத்திலொரு பாகத்தை வரியாகக் கொடுக்கவேண்டி இருந்தது. இதில் ஒரு யானை 1000 பறை நெல்லுக்குச் சமமாகக் கணிக்கப்பட்டது. மக்கள் அதிக கடன் சுமையாலும், அதிக தண்டப்பணம், அம்மைநோய், காப்பிரிகளின் கலகம், கொள்ளை என்பனவற்றால் மிகுந்த சிரமங்களை எதிர்கொண்டனர். சிலர் கிராமத்தை விட்டு வெளியேறினர். ஒல்லாந்தரின் அக்கறையற்ற போக்கினால் தம்பலகாமப்பற்று வளர்ச்சி குன்றிக் காணப்பட்டது. இது பின்வந்த பிரித்தானியர் ஆட்சியிலும் தொடர்ந்தது.

திருகோணமலையில் போர்த்துக்கீசர் வருகையின் போது 10,000 அவணம் (ஒரு அவணம் - இருபதினாயிரங் கொட்டைப்பாக்கு) நெல் இருபோக விதைப்புக்காக தம்பலகாமத்திலும், கந்தளாயிலும் பயன்படுத்தப்பட்டது. தொடர்ந்து வந்த காலனித்துவ ஆட்சியின் விளைவாக பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்தில் 1867 காலப்பகுதியில் தம்பலகாமத்தின் விவசாயம் அதிகளவு பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. தம்பலகாம நில உரிமையாளர்களிடம் கூட விதைநெல் இலாஸலாத வறுமை நிலை காணப்பட்டது. இதன்போது திருகோணமலை அரச அதிபர் J.W.W.Birch வட்டியில்லாத கடனுக்கு விவசாயிகள் விதைநெல் பெறும் திட்டத்தினை அமுலாக்கினார். 19.10.1876 இல் பிரித்தானியரினால் தம்பலகாமத்தில் கிராம நீதிமன்ற முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 1880 இல் 754 ஆக இருந்த தம்பலகாம குடிசனத்தொகை 1890 இல் 972 ஆக அதிகரித்தது ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வரலாற்றாதாரங்களில் முக்கியமாக தம்பலகாமத்தின் கலைப் பாரம்பரியம் தொடர்பில் நமக்குக் கிடைக்கும் முதல் ஆவணம் வீரக்கோன் முதலியார் எழுதிய 'வெருகல் ஸ்ரீ சித்திரவேலாயுதர் காதல்' ஆகும். 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படும் இந்தப் பழந்தமிழ் நூல் ஆசிரியரின் பெயர், அவர் வாழ்ந்தகாலம், நூல் அரங்கேற்றம் குறித்த குறிப்புகள் போன்ற விடயங்களை விரிவாகக் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்கூறிய தம்பலகாமம் தொடர்பான வரலாற்றுத் தேடலும், இலங்கையின் பல மாவட்டங்களில் காணப்படும் "காமம்" என்னும் ஈற்றுப்பெயர் கொண்டமைந்த இடப்பெயர்களும் இலங்கைத் தமிழர் தனித்துவத்தை அடையாளப்படுத்துவதாகவும், இவை இலங்கையில் தமிழர் வாழ்ந்த பிரதேசங்கள் முழுவதும் பரவி இருந்ததை ஆதாரப்படுத்துவதாகவும் அமைந்திருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. எனினும் காமம், கிராமம் என்ற இலங்கைத் தமிழர் இடபெயர் சொல் சமக்கிருத '(g) கிராம' என்ற சொல்லிலிருந்து உருவானது என்ற வாதம் பன்னெடுங்காலமாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வருகிறது. சமக்கிருத காமா என்பதே சிங்களத்திலும் (கம, கமுவ), பாலி போன்ற பரகத மொழிகளிலும் பொதுவான வேர் கொண்ட சொல்லாகத் திகழ்கின்றது என்பது இதற்கு வலுச்சேற்கும் கருத்தாகக் கொள்ளப்படுகிறது. ஆனால் மொழியியல் அறிஞர்கள் காமம் என்ற திராவிடச்சொல் தமிழில் இருந்து வடசொல் ஆனது என்பர்.

'கமம் நிறைந்து இயலும்' என்றார் தொல்காப்பியர் (தொல். சொல். உரி. 355) கமம் என்ற சொல்லுக்கு பொருள் நிறைவு என்பதாகும். கமம் என்ற சொல்லே காமம் என்றானது. சங்கத் தொடரில் வரும் 'கமஞ் சூல் மாமழை' என்பதற்கு சூல்நிறைந்த முகில் என்பதே பொருள். அதோடு அன்பின் நிறைவையே காமம் என்று பழந்தமிழர்கள் அழைத்தனர். 'காமம் மிக்க கழிபடர் கிளவி' என்று தூது இலக்கியம் அதைத்தான் சொல்கிறது. எனவே நிறைவு எனப் பொருள்பட்ட இந்தக் கமம், மக்கள் நெருங்கி வாழும் (உறு - ஊர் போல்) இடத்தினைக் குறிக்க பொருள் விரிவு பெற்று காமம் ஆனது என்பர். தற்காலத்தல் கமம் என்றசொல் பயிர்செய்கை என்னும் பொருள்பட பயன்படுத்தப்படுகிறது.

காமம் 'kāmam (அக. நி.) 1. Village ஊர். 2. Inhabitant; குடி. எனவே இலங்கையில் தமிழர் வாழ்ந்துவரும் பிரதேசங்களில் வழக்கில் இருக்கும் "காமம்" என்னும் ஈற்றுப்பெயர் கொண்டமைந்த இடப்பெயர்கள் ஊர் என்ற பொருள்படவே அமைந்திருக்கிறது எனலாம். இந்த அடிப்படையில் தம்பை நகர் என்று திரிகோணாசலப் புராணம் சிறப்பித்துக்கூறும் கிழக்கிலங்கையின் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் அமைந்திருக்கும் நீர்வள, நிலவளச் சிறப்பைக் கொண்டமைந்த தம்பலகாமம் என்னும் ஊரின் இடப்பெயரினை நோக்குவோம்.

‘தம்பலகாமம்’ என்பது, (தம்பல் + காமம்)

‘தம்பல்’ - சேறு (தம்பலடித்தல் - பயிரிடுதல், உழவு செய்தல்)

(தம்பலாடல் - சேறடித்தல் அல்லது சேறாடல்)

‘காமம்’ - ஊர் (Village; ஊர். 2. Inhabitant; குடி.)

என்ற காரணப்பெயராக அமைந்து வரலாற்றுக் காலம் முதல் வழங்கி வருவதைக் காணலாம். தம்பலகாமம் என்னும் ஊரின் பெயரினைக் குறிப்பிடும் முதலாவது தமிழ் ஆவணம் தம்பலகாமம் கல்வெட்டு ஆகும். இச்சாசனம் 13 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் கலிங்க மாகனின் (1215 - 1255) ஆட்சிக்காலத்தைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

கலிங்க மாகன் 13 ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில்(1215), அக்காலத்தில் இலங்கையின் தலைநகரமாக விளங்கிய பொலநறுவையைக் கைப்பற்றி 40 ஆண்டுகள்வரை ஆண்டான் என்பது வரலாறு. எனினும் இச்சாசனத்தில் அரசனின் பெயர் அடையாளங் காணப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எல்லாமாகப் பதினொரு வரிகளைக்கொண்ட துண்டமாகிவிட்ட இச்சாசனத்தில் 5ஆவது வரி முதலான சாசனப்பகுதி கீழ்க்கண்டவாறு அமைந்துள்ளதாகப் பேராசிரியர் திரு.சி.பத்மநாதன் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

5. உடையார் நிச்ச
6. யித்த ஜகதப்ப
7. கண்டன் தாநத்(து)
8. க்கு நிலையாக்(கித்)
9. தம்பலகாம ஊ
10. ரை நான் கெல்
- 11.லைக்கு தள எல்லை.

PUBLIC LIBRARY
JAFNA

இச்சாசனம் தம்பலகாமம் என்னும் ஊரின் பெயரினைக் குறிப்பிடும் முதலாவது தமிழ் ஆவணம் என்னும் சிறப்பினைப் பெறுகிறது. அத்தோடு இங்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் உடையார் என்ற சொல் சாசனவழக்கில் அரசர்களை அல்லது அரச பிரதானிகளைக் குறிக்கும் அதேவேளை ‘ஜகதப்ப கண்டன் தானம்’ என்பது ‘ஜகதப்ப கண்டன்’ என்ற பெயரால் வழங்கிய படையொன்று இங்கு இருந்துள்ளது என்பதனையும் இந்தச் சாசனத்தின் மூலம் உறுதிப்படுத்த முடிகிறது.

கந்தளாய், கொட்டியாரம், கட்டுக்குளப்பற்று, பதவியா, மன்னார் மாதோட்டம், புலச்சேரி, தேவபட்டினம் முதலிய இடங்களில் கலிங்கத்து மாகோன் தனது படை நிலைகளை அமைத்திருந்தான் எனப் பாளி, சிங்கள வரலாற்று நூல்கள் சொல்கின்றன. இச்சாசன செய்தி மூலம் தம்பலகாமம் அக்காலப்பகுதியில் ஆட்சியாளரின் ஏற்பாட்டின்

பிரகாரம் ஒரு வீரபட்டினமாக வீரகணமொன்றின் காவலிலுள்ள வணிக நகராக இருந்ததா? என்ற சந்தேகங்களை வரலாற்றுப் பேராசிரியராகிய திரு.சி.பத்மநாதன் அவர்கள் தனது 'தம்பலகாமத்துக் கல்வெட்டு' ஆய்வுக் கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே தம்பலகாமம் என்னும் புராதனமான பெயர் 13 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சாசன வழக்கில் இருந்ததை மேற்கூறிய தம்பலகாமம் கல்வெட்டு மூலம் அறிந்துகொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது.

திருகோணமலை மாவட்ட ஒல்லாந்து ஆளுனர் Jacques Fabrice van Senden அவர்களின் திருகோணமலை மாவட்ட சுற்றுப்பயண அறிக்கையில் (15.05.1786 - 21.06.1786) அவரது தம்பலகாமப்பற்று விஜயத்தின்போது 13.06.1786 அன்று தம்பலகாமத்தின் வயல்வெளியில் இருந்த கல்வெட்டைப் பார்க்கச் சென்றதைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அக்கல்வெட்டின் காலத்தை கணிப்பிடுவது சாத்தியமற்றதாக இருந்ததாக அவர் தனது சுற்றுப்பயண அறிக்கையில் தெரிவித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்கூறிய கல்வெட்டு 1930 ஆம் ஆண்டு தொல்பொருள் திணைக்களத்தினரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஆனால் துர்அதிஸ்டவசமாக இத்தமிழ்க்கல்வெட்டின் மைப்படி சுமார் 73 வருடகாலம் தொல்பொருள் திணைக்களத்தில் கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்து 2005 ஆம் ஆண்டளவில் பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் அவர்களால் வாசிக்கப்பட்டது. அதுவரைகாலமும் தம்பலகாமம் என்ற பெயரின் சாசன ஆதாரம் வெளியுலகிற்கு வெளிப்படுத்தப்படாமல் இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

இது இவ்வாறிருக்க பின்வந்த நாட்களில் தம்பல் + கமம்

தம்பல் - சேறு

கமம் - பயிர்செய்கை நிலம், வயல்

என்ற அடிப்படையில் தம்பலகமம் என்றழைக்கும் வழக்கம் ஒரு பகுதியினரால் முன்னெடுக்கப்பட்டு, இன்றுவரை தொடர்ந்து வருகிறது. ஏறக்குறைய எண்ணூறு வருடங்களுக்கு முற்பட்ட காலங்களிலிருந்து வழக்கிலிருந்த 'தம்பலகாமம்' என்ற இடத்தின் பெயர் தம்பலகாமம் என்பதா? அல்லது தம்பலகமம் என்றழைப்பதா? என்ற குழப்பத்திற்கு உள்ளானதற்கு தம்பலகாமம் கல்வெட்டு வாசிக்கப்பட்டதில் இருந்த நீண்ட தடங்களும் ஒரு காரணமாகும்.

1980 களில் ஆதிகோணநாயகர் ஆலய மகா கும்பாபிஷேகம் இடம்பெற்றவேளை மேற்படி சர்ச்சை மீண்டும் எழுந்தது. இதன்போது ஆலய நிர்வாகசபையின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க மறைந்த பண்டிதமனி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள், பனங்காமம், கொடிகாமம், வீமன்காமம், எனும் பெயர்களை மேற்கோள்காட்டி, தம்பலகாமம் என அழைப்பதே சரியென நிறுவினார்.

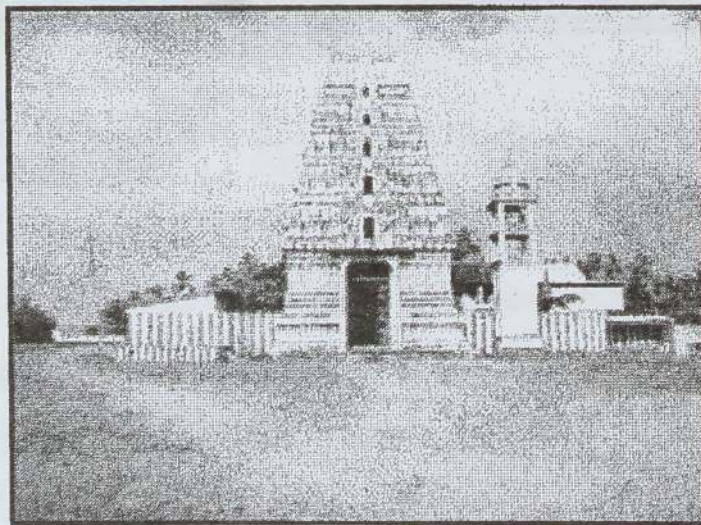
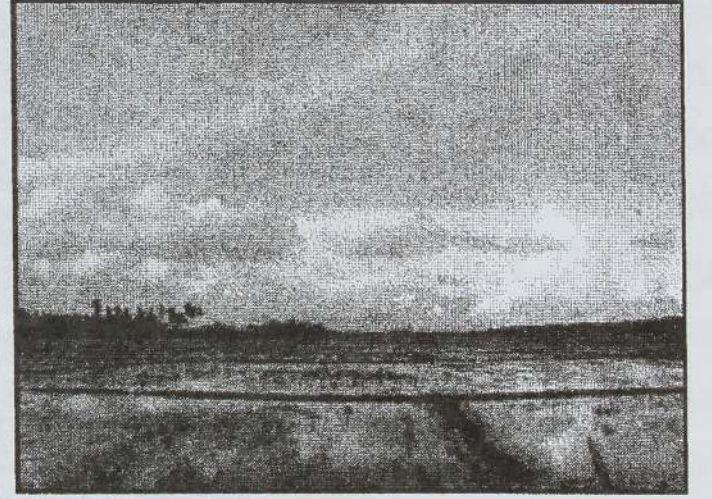
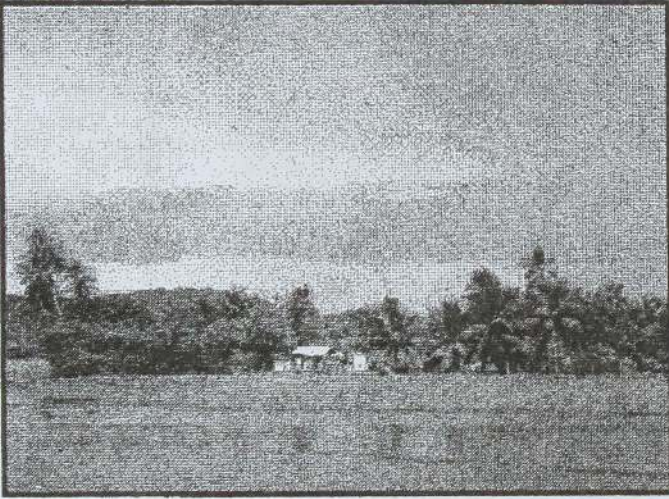

அத்தோடு இலங்கையில் தம்பலகம (Tambalagama) என்று அழைக்கப்படும் அம்பாந்தோட்டைக்கு அருகில் இருக்கும் இடமொன்றும் உள்ளதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சோழர் ஆட்சியினை முடிவுக்கு கொண்டுவந்த முதலாம் விஜயபாகு (கி.பி 1055 - 1110) சோழருக்கு எதிராக செயற்பட்ட காலங்களில் கதிர்காமத்தில் இருந்த தனது நடவடிக்கைகளை மேற்கூறிய தம்பலகமத்திற்கு (Tambalagama) மாற்றியிருந்தான் என்றும் அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

எனவே வரலாற்றை அறிதல் என்பது வெறுமனே பழம்பெருமை பேசுவதற்காக அல்லாமல் நமது முன்னோர்களின் பண்பாட்டு விழுமியங்களை எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு எடுத்துச் சென்று அதனுடாக நமது சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவுவதாய் இருத்தல் வேண்டும் என்பதனையும் நாம் கருத்தில் எடுத்து இவ்வூரின் பெயரை வரலாற்றாதாரம் கொண்ட புராதனமான பெயரான தம்பலகாமம் என அழைப்பதே சரியென்பது இவ்வாய்வின் முடிவாகும்.

தம்பலகாமம் என்னும் வரலாற்றுப்புகழ் கொண்ட ஊரின் வரலாற்றுப் பாரம்பரியங்களைக் காப்பதும், வளர்ப்பதும் தூரநோக்கு கொண்ட இளைஞர்களின் கைகளிலேயே இருக்கிறது.

வைத்தியகலாநிதி த.ஜீவராஜ்,
www.geevanathy.com,
admin@geevanathy.com.

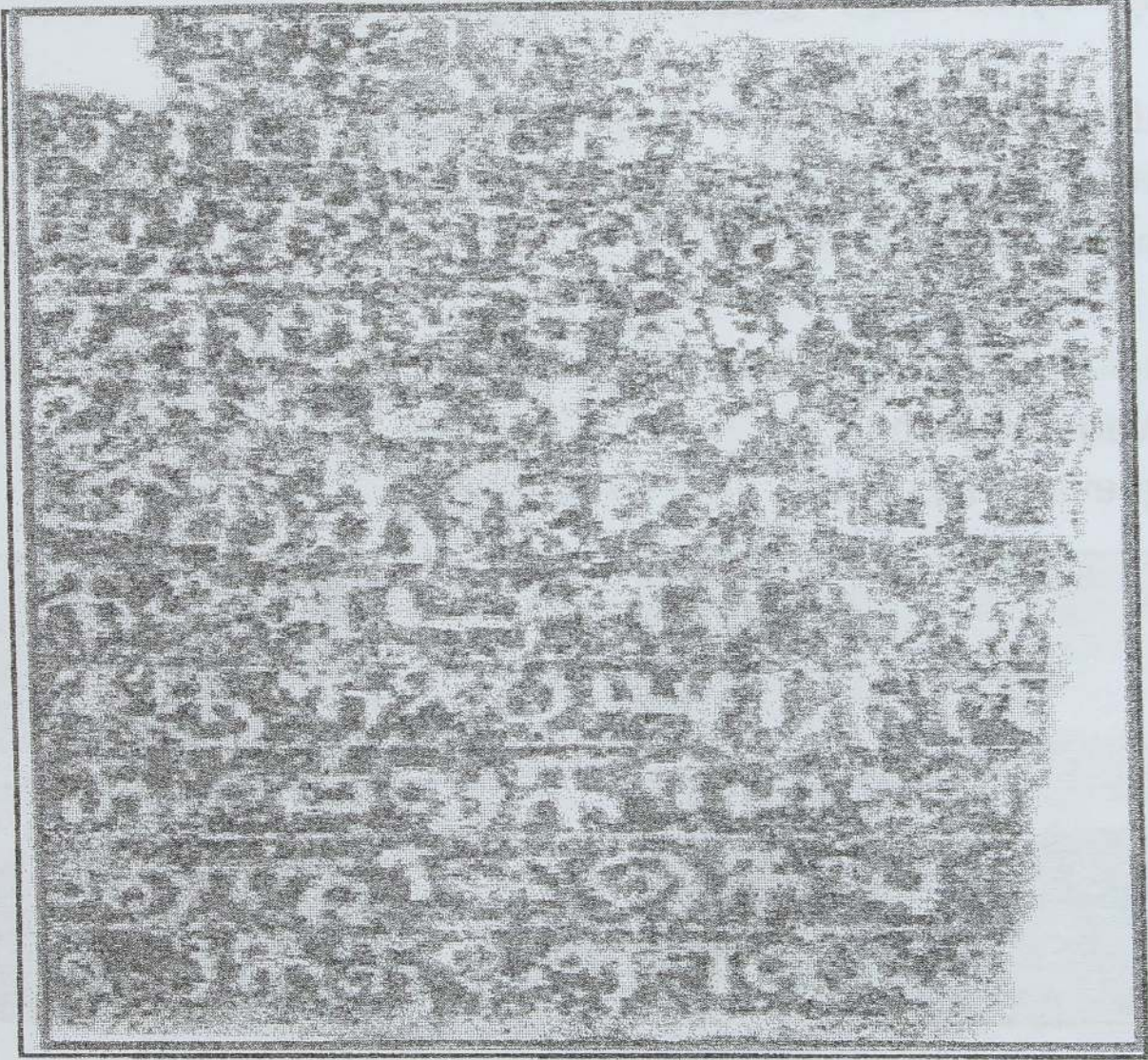

தம்பலகாமம்
ஆதி கோணநாயகர் ஆலயம்

ஊசாத்துணை

01. இலங்கையிற் தொல்லியலாய்வுகளும் திராவிடக் கலாசாரமும் -
திருமதி.தனபாக்கியம் குணபாலசிங்கம் 2001.
02. இடப்பெயர் ஆய்வு - கலாநிதி இ.பாலசுந்தரம் 1988
03. வன்னியர் - பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன் 1970
04. இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள் - பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன்.2006.
05. இலங்கை வரலாறு - பேராசிரியர் சே.கிருஷ்ணராசா 2005
06. காலனித்துவ திருகோணமலை - கலாநிதி கனகசபாபதி சரவணபவன் 2010
07. இலங்கைத் தமிழர் தேசவழமைகளும் சமூக வழமைகளும். -
பேராசிரியர்.சி.பத்மநாதன்

தம்பலகாமம் கல்வெட்டு

(நன்றி - இலங்கைத் தமிழ்ச் சாசனங்கள் -
பேராசிரியர் சி.பத்மநாதன்.2006.)

தம்பலகாமம் புராண கிராமத்தின் மறக்கப்பட்டுவரும் பாரம்பரிய விளையாட்டுகளும் ரசனைமிக்க பொழுதுபோக்குகளும்

கிழக்கிலங்கையின் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் கொழும்பு - திருகோணமலை நெடுஞ்சாலையில் திருகோணமலை நகரிலிருந்து 26 கிலோமீற்றர் தொலைவில் பிரதான பாதையிலிருந்து இரண்டு கிலோமீற்றர் தொலைவில் இந்த பசுமையான, இயற்கை எழில் கொஞ்சும் புராண கிராமம் அமைந்துள்ளது. ஆதிகோணேசர் கோவிலை தன் மத்தியில் கொண்டு அதன் நானாபுறமும் பசுமையான வயல்வெளிகளையும் இயற்கை வனப்பினையும் கொண்டு தன் தனிச்சிறப்பு மாறாமல் விளங்கும் இந்த அழகிய கிராமத்து வரலாற்றில் புதைந்திருக்கும், தற்போது சிறிது சிறிதாக அழிவடைந்து, மறைந்து செல்லும் பழம்பெரும் பொக்கிஷங்கள் பல. அந்தப் பொக்கிஷங்களில் ஒன்றாக விளங்குவது தம்பலகாமம் கிராமத்துக்கே உரித்தான பாரம்பரிய விளையாட்டுக் கலையும், பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சிகளுமாகும்.

கலையாத மிளிர்வுடன், பரம்பரை பரம்பரையாக எம்முன்னோராலும், எம் வயதுக்குட்பட்ட கிராமத்தவர்களாலும் எம் இளவயதிலிருந்து வளர்த்து, ரசித்து அனுபவித்த அந்த விளையாட்டுக் கலைகளும், பருவகால நிகழ்ச்சிகளும் எம் தலைமுறைகள் அனுபவிக்க இயலாமல், அத்தகைய நிகழ்ச்சிகள், பாரம்பரியங்கள் எமது ஊரில் இருந்த எம்மையெல்லாம் களையூட்டி, மகிழ்வுட்டி வந்தன என்பதுபற்றி சிறிதேனும் அறிந்திராமல் எம் இளைஞர்களும், சிறுவர்களும், குழந்தைகளும் வாழ்ந்துவருவது மிகவும் வேதனைக்குரியதாகும். எமது ஊரில் தற்போதும் வாழ்ந்துவரும் நடுத்தர வயதைத் தாண்டியவர்களும், ஊர் வரலாறு அறிந்த அனுபவம் மிக்க மூத்த குடிமக்களும் தமது இளவயதில் அனுபவித்து வந்த இந்த மகிழ்ச்சிகரமான கலைகள், பொழுது போக்குகள் மற்றும் பருவகால விளையாட்டுகள் அவர்களுக்குப் பின்னர் பேச்சுமூலமாவது கலந்துரையாடி மகிழ் எவராலும் இயலாமல் போய்விடும் என்பது எமது கிராமத்துக்கு ஒரு பெரும் இழப்பாகும்.

காலமாற்றம், கலாசாரத்திரிபு வெளிஉலக ஆதிக்கம் போன்றவற்றால் ஏறத்தாள முற்றாகவே மறைந்து போயிருக்கும் இந்த பாரம்பரிய கலைகளையும், பருவகால நிகழ்வுகளையும் ஒரு குறிப்பு வடிவில் சேகரித்து வைப்பதை காலத்தின் தேவையாகக் கருதி, எனது சிறுபராயத்தில் எமது அழகிய பசுஞ்சோலைக் கிராமத்தில் எனது நண்பர்களுடனும் ஊரவர்களுடனும் மகிழ்வுடன் நாம் ஈடுபட்ட, எமது வயதுக்குட்பட நாம் அறிந்த பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களையும், பொழுது போக்குகளையும் எமது இளைய தலைமுறைகளுக்கு அறியத்தருவது எனது தலையாய கடமையாகும்.

தம்பலகாமத்து மண்ணில் உலாவந்த பாரம்பரிய விளையாட்டுகளும் பருவகால நிகழ்வுகளும் - ஒரு கண்ணோட்டம் (ஞாபகத்திற்குட்ட வரையில்.....)

01. யாடி பாய்தல்

இது ஒரு குழுநிலை விளையாட்டாகும். ஒவ்வொரு குழுவிலும் 10 அல்லது 12 உறுப்பினர்கள் இருப்பர். 10 அல்லது 12 சமமாகப் பிரிக்கப்பட்ட நீள்சதுர கட்டங்களை நிலத்தில் கீறி ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ஒரு எதிராளி நின்று கொண்டு எதிர்க்குழுவினரை கட்டங்களின் ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறுபக்கத்திற்கு செல்லவிடாமல் தடுத்து நிறுத்துவது இந்த விளையாட்டின் இலக்காகும். எதிர்க்குழுவினர் (“பிஞ்சு”) மறுபக்கத்திற்கு முன்னேறி செல்கையில் காவல் குழுவினரின் தேகத்தின் எந்தவொரு பாகத்திலும் பட்டுவிடாமல் மறுபக்கத்தை அடையவேண்டும். மறுபக்கத்தை அடைந்த அவர்கள் (“காய்”) மீண்டும் வந்தவழியே திரும்பி மறிப்புக் குழுவினரால் ஸ்பர்சிக்கப்படாமல் ஆரம்ப பக்கத்தை அடையும் ஒவ்வொரு எதிராளியும் “பழம்” என்றழைக்கப்படுவார். தேக ஸ்பர்சம் பெற்றவர்கள் போட்டியிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவர். இதிலுள்ள சவால் என்னவெனில், மறுப்பகத்தை அடைந்த எதிராளிக் குழுவினர் எவரும் மீள் திரும்புகையில் முன்னேறிவரும் தமது குழுவினர் எவருடனும் ஒரே கட்டத்தினுள் “சந்திக்க” முடியாது. அவ்வாறு சந்திக்க நேரின் அவர்கள் இருவரும் “கூழ்” எனக் கணிக்கப்பட்டு, வெளியேற்றப்படுவர். எந்தக்குழு கூடுதலான “பழங்களை” பெறுகிறார்களோ அவர்களே போட்டி விதிகளின் படி வெற்றி பெற்றவராவர். மறிப்புக் குழுவின் தலைவர் “தாச்சி” என்றழைக்கப்பட்டு, யாடி விளிம்புக் கோடுகளில் வலம் வந்த வண்ணம் களத்தினுள் இறங்கும் எதிராளிக் குழுவினரை தொடுவதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டேயிருப்பார். அவரினால் ஸ்பர்சிக்கப்படும் எதிராளிக் குழுவினர் களத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுவர்.

இது ஒரு துடிப்பும், வேகமும் நிறைந்த விளையாட்டாகும். முன்னேறிச் செல்லும் எதிராளி குழுவினர் “தாச்சியின்” வேகம் நிறைந்த கைகளுக்கு அகப்படாமலும் தம்மை வழிமறிக்கும் “மறிப்புக் குழுவினரால்” ஸ்பர்சிக்கப்படாமலும் ஒவ்வொரு கட்டத்தினுடைய கோட்டையும் தாண்டி மறுபக்கம் சென்று மீண்டு “பழமாக” வேண்டும். இந்த வீரவிளையாட்டின் போது இடம்பெறும் ஸ்பர்சங்கள் “பளீர் பளீரென” உரத்த ஒலியுடன் கேட்பது சுவாரஸ்யமாகவும் விருவிறுப்பாகவும் இருக்கும். விளையாட்டு வீரர்கள் தம்மை மறந்து உரத்த ஒலியுடனும் முச்சிரைக்கவும் விளையாடுவது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். விளையாட்டு முடிவில் இரு குழுவினரும் வியர்த்துக், களைத்து மகிழ்வுடன் காணப்படுவர். தேகவலிமையை அள்ளித்தரும் எம் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களில் இது முதன்மையானது.

இப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த வெற்றியன் எனப்படும் வெற்றிவேலு இந்த துடிப்புமிக்க விளையாட்டில் அதிசிறந்தவராக விளங்கி தமக்கென ஒரு இடத்தைப் பிடித்தவர்.

							மறிப்புக் குழு	

எதிராளிக் குழு

02. கிட்டியும் புல்லும்

எம்முந்தைய சிறுவர்களாலும் இளைஞர்களாலும் விரும்பி விளையாடப்பட்டு வந்த இந்த குழுநிலை விளையாட்டு, ஒரு சிறு உறுதியான எந்து தடியையும் (“கிட்டி”), இருமுனைகளும் நன்கு கூராக்கப்பட்ட, ஏறத்தாள மூன்று அங்குலங்கள் நீளமான கட்டைத் துண்டு (“புல்லு”) ஒன்றையும் கொண்டதாகும். முதலில் ஒரு குழுவினரின் ஒவ்வொருவரும் முறையெடுத்து “புல்லை” நிலத்தில் வைத்து “கிட்டியால்” இயலுமான தூரத்திற்கு எத்த வேண்டும். அந்தச் சமயம் “புல்லு” நிலத்தில் விழுமுன்னர் எதிராளிக் குழுவினரால் பிடிக்கப்பட்டால் புல்லை எத்தியவர் விளையாட்டிலிருந்து விலக்கப்படுவார்.

எத்தப்பட்ட “புல்லு” தூரத்தில் விழுந்தவுடன், எதிராளி அதனை எடுத்து மீண்டும் எத்தப்பட்டவரை நோக்கி வீசவேண்டும். எத்தியவர் தன்னிடமிருக்கும் “கிட்டியால்” அதனை துடுப்பாடி நிறுத்தி, குழியருகே வராமல் பாதுகாக்க வேண்டும். “கிட்டியின்” ஒரு மடங்கு நீளத்திற்குள் புல்லு விழுந்தால், அவர் விளையாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார். விழுத்தப்பட்ட புல்லை “எத்தியவர்” மீண்டும் தனது கிட்டியால் புல்லின் நுனியில் அடித்து அதனை மேல் எழுப்பி, தூரப் போகமாறு அடிக்க வேண்டும். எவ்வளவு அதிக தூரத்திற்கு “புல்லு” செல்கின்றதோ அவ்வளவிற்கு எத்தியவருக்கு அது சாதகமாயிருக்கும். எத்தப்பட்ட குழியிலிருந்து விழுந்த தூரத்தை அவர் எத்தனை “கிட்டி” நீளம் என சரியாகக் கூறவேண்டும். சரியாகவோ அல்லது அதற்கு அதிகமாகவோ இருந்தால் அத்தனை புள்ளிகளும் அக்குழுவினருக்கே உரியது. எதிராளிக் குழுவினர் நிலத்தில் விழுந்த புல்லை எதிராளியினர் எடுத்து மூச்சுப் பிடித்தவாறு “கிட்டியும் புல்லும் கிறுகியடிக்கப் பாலாறு பாலாறு” என உரத்த குரலில் கூவியவாறு “புல்லு” எத்தப்பட்ட இடத்திற்கு அதனை வேகமாகக் கொண்டுசெல்ல வேண்டும். இடைநடுவில் அவரது மூச்சை மீண்டும் எடுக்க நேரிட்டால், “புல்லு” அந்த இடத்தில் வைக்கப்பட வேண்டும். இது எத்தியவருக்கு சாதகமாக அமையும். அந்தப் புள்ளியில் வைக்கப்பட்ட “புல்லை” அவர் மீண்டும் அதன் நுனிகளில் அடித்து எழுப்பி, மீண்டும் தூரச்செலுத்த வேண்டும். தூரத்தில் விழுந்த “புல்லை” மீண்டும் நீளமளந்து இராகமெழுப்பி எதிராளியினர் குழிக்கு கொண்டு செல்ல வேண்டும். எடுக்கப்பட்ட புள்ளிகளின் மொத்த அடிப்படையில் வெற்றி தோல்வி நிர்ணயிக்கப்படும். ஆரோக்கியம் தரும் விளையாட்டுக்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

தடுத்து விளையாடுபவர்களுக்கு சிறுகாயங்களை “புல்லின்” கூரான நுனி எற்படுத்தக்கூடியது.

03. சிலம்பம்

சிலம்பம் என்றாலே வீரம் என்று பெயர். இளைஞர்கள் முதல் முதியோர்கள் வரை கம்பு வீசும் அழகை ரசித்துக்கொண்டே இருக்கலாம். நாற்பது, ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் தம்பலகமத்தில் வீட்டுக்கொரு சிலம்ப வீரர்கள் இருந்துள்ளனர். ஒவ்வொரு திடலிலும் சிலம்ப பயிற்சி மையங்கள் தாராளமாக இருந்துள்ளன. ஒரு இளைஞன் சிலம்ப வீரன் என்பதை அவனது கட்டுடலே காட்டிக் கொடுத்துவிடும். உடற்பயிற்சிக்கு இதைவிட சிறந்த விளையாட்டு இல்லையெனவே கூறலாம். அந்தநாட்களில் வருடத்தில் குறிப்பிட்ட காலங்களில் எமது கிராமத்தின் பிரிவுகளுக்கு இடையேயும், கந்தளாய், சம்பூர் போன்ற கிராமங்களிலிருந்தும் வீரர்கள் இந்தப் போட்டிகளில் கலந்துகொள்ளும் சிலம்பப் போட்டிகள் வருடாந்தம் நடைபெற்று வந்துள்ளன. சிலம்பப் போட்டிக் காலங்களில் கிராமமே களைகட்டிவிடும். பார்வையாளர்கள் சூழ்ந்து நிற்க, சிலம்பப் போட்டிகள் “படர், படிசென்ற” ஓசையுடன் ஆவேசமாக நடைபெறுவது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். சிலம்பப் போட்டிகளின் மைய இடமாக “கள்ளிமேடு ஆலையடி” இருந்து வந்துள்ளது. வெற்றியன், தெய்வன் கோவிலடியைச் சேர்ந்த சிலம்ப வீரன் போன்ற மற்றும் பல சிலம்ப வீரர்கள் எமது கிராமத்தில் தலைசிறந்த வீரர்களாக திகழ்ந்துள்ளனர்.

04. சித்திரை வருடப் போரடித்தல்

தமிழ் சித்திரை வருடக்காலங்களில் தம்பலகமத்தில் இடம்பெறும் “போரடிப்பு” ஒரு சிறப்புமிக்க வருடாந்த நிகழ்வாகும். ஆயிரக்கணக்கான தேங்காய்கள் மரங்களில் இருந்து பறிக்கப்பட்டு தனிப்பட்டவர்களுக்கு இடையும், கிராமத்தின் பிரிவுகளுக்கு இடையேயும் இரவில், அகேமான சந்தர்ப்பங்களில் விடிய விடிய நடைபெறும் போட்டி இதுவாகும். இந்தப் “போரடி” நிகழ்ச்சியில் இருபக்கத்தினரும் நூற்றுக்கணக்கான தேங்காய்களை தம்பக்கத்தில் குவித்திருப்பர். முதலில் போட்டியாளர் தனது தமது தேங்காயை நிலத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையில் வைப்பார். எதிராளி தன்னிடமிருக்கும் தேங்காயினால் (“கய்யான்”) அதனை ஓங்கி அடிப்பார். அந்த தேங்காய் மோதலில் நிலத்தில் இருக்கும் “விடுகாய்” உடைந்தால், அந்தத் தேங்காய் உடைத்தவர்க்கே சொந்தமாகும். இரண்டு தேங்காய்களும் உடைந்தால் அதனை “சரிபோர்” என்பார்கள். போட்டி முடிவில் எவரிடம் தேங்காய்கள் எஞ்சுகின்றனவோ அவருக்கே. அக்குழுவினுக்கே வெற்றி கிடைக்கும். குவித்துவைக்கப்பட்ட தேங்காய்கள் உடைய, உடைய புதிய தேங்காய்கள் வந்தவண்ணமே இருக்கும். “காலித் தேங்காய்”, “மயிர்க்கண்டான்” ஆகிய தேங்காய்ப் பெயர்கள் இந்தப் போட்டியில் பிரபல்யமானவை.

05. புள் றவுண்ட் (Full Round)

சுமார் நாற்பது, ஐம்பது வருடங்களுக்கு மேல், கிரிக்கட் இலங்கையில் பிரபல்யமாகாத காலத்தில், இந்த தேக ஆரோக்கியம் தரும் விளையாட்டு

தமபலகமத்தில் மிகப்பிரபல்யமாக இருந்தது. இது ஒரு குழுநிலை விளையாட்டாகும். 5 – 10 பேர்வரை இந்த உரு குழுவில் அங்கம் வகிப்பர். “அடித்தல்”, “காத்தல்” ஆகிய இரு நிலைகளில் இந்த விளையாட்டு நடைபெறும். இந்த விளையாட்டுக்குத் தேவையானவை பந்தை அடிக்கும் உறுதியான தடி அல்லது மட்டை, ஒரு மென்பந்து, ஒரு பரந்தவெளி ஆகியவையாகும். “காத்தல் குழு” தனது உறுப்பினர்களை பரந்தவெளியில் ஆங்காங்கே ஒரு வட்டத்தோற்றத்தில் நிறுத்தியிருப்பர், “தாச்சி” எனப்படும் பந்து எறிபவர் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையில் இருந்து பந்தை எறிய ஆயத்தமாவார். “அடித்தல்” குழுவினரில் ஒருவர், எறியப்படும் பந்தை மிகவேகமாக அடிப்பார். அடிக்கப்படும் பந்து நிலத்தில் விழுமுன்னர் “காத்தல்” குழுவினரால் பிடிக்கப்பட்டால் அவர் விளையாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட மற்றவர் ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஒருவரால் அடிக்கப்பட்ட பந்து மீள “தாச்சி”யிடம் திருப்பப்பட முன்னர் அடித்தவர் ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டத்தை ஓடி முடித்தால் அக்குழுவுக்கு ஒரு “புள்ளுண்டி” கிடைக்கும். சுற்றி ஓடி முடிக்க வேண்டிய சுற்றுவட்டத்தின் இடையிடையே தங்கு புள்ளிகள் உள்ளன. பந்தை அடித்தவர் அந்தப் புள்ளிகளைத் தாண்டியே ஓட வேண்டும். இரு புள்ளிகளுக்கிடையே அவர் ஓடிக்கொண்டிருக்கையில் அடிக்கப்பட்ட பந்து தாச்சியிடம் திருப்பப்பட்டு அவர் அதனை தான் நிலைகொண்டுள்ள புள்ளியில் “எத்தி” விட்டால் ஓடுபவர் விளையாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவார். தங்குபுள்ளியில் தங்கிநிற்பவர் பாதுகாப்பாக இருப்பாராயினும், ஒரு முழுச்சுற்றினை பூரணப்படுத்துவதற்கு அவர் “தாச்சியின்” குறிவைத்து எறியும் வீச்சிலிருந்து தப்பி சுற்றை நிறைவுசெய்ய வேண்டும். “தாச்சி” எறியும் பந்து அவர்மீது பட்டால் அவர் விளையாட்டிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு அக்குழு ஒருவரை இழக்க நேரிடும். குழுநிலையாக பெறும் “புள்ளுண்டுகளின்” எண்ணிக்கைகளின் அடிப்படையில் வெற்றிதோல்வி நிர்ணயிக்கப்படும். இந்த விளையாட்டின் ஜாம்பாவான்களாக ராசரட்டினம், கிட்டுப்பிள்ளை, சந்திரன், மணியம், ராமச்சந்திரன் போன்றோர் அந்நாளில் இருந்துள்ளனர். மிக சுவாரஸ்யமானதும் ஓட்டப்பயிற்சினையும் வழங்கக்கூடியதான இந்த விளையாட்டு அந்தநாளில் எம் கிராமத்தினர் மிகவும் பிரபல்யமானதொன்றாகும்.

அந்நாட்களில் பின்வரும் விளையாட்டுகளும் பொழுதுபோக்குகளும் மேற்குறிப்பிட்ட விளையாட்டுகளுடன் பிரபல்யமானதாக இருந்துள்ளன.

- பிள்ளையார் பந்து
- கள்ளன் பொலிஸ்
- சில்லுக் கோடு
- பல்லாங்குளி
- புள் ரவுண்ட்
- குண்டடிப்பு
- சிரட்டைப்போர்

எமது இளைஞர்கள் இத்தகைய பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களில் தம்மை ஈடுபடுத்துவதன் மூலம் அவை அழியாமல் பாதுகாத்து வருவதுடன், இவற்றின்

மூலம் தமது தேக ஆரோக்கியத்தை சிறந்தமுறையில் பாதுகாத்து சமூகத்திற்கும் நாட்டிற்கும் சிறந்த பங்களிப்பை வழங்கமுடியும் என்னும் முழுநம்பிக்கை ஊர்ப்பற்றாளர்கள் என்னும் முறையில் எங்கள் யாவருக்கும் உள்ளது. இந்த விளையாட்டுகள் எம்மையெல்லாம் களிப்பில் ஆழ்த்தி எங்கள் வாழ்க்கையில் ரசனையை ஊட்டி ஊரினை செழிப்பாக வைத்திருக்க உதவியன என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. இந்த விளையாட்டுக்களில் ஈடுபடுவதன் மூலம் எமது அழகிய ஊரின் பாரம்பரியம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பது எமது யாவரினதும் அவாவாகும்.

மனுவல் இந்திரசூரியன்
பட்டிமேடு,
தம்பலகமம்.

தற்போதைய முகவரி:
9/1, தேன்தமிழ் வீதி,
உவர்மலை,
திருகோணமலை

ஆதி கோணேஸ்வரர் ஆனது எப்படி

இற்றறைக்கு 600 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே தம்பலகாமம் கோயில் குடியிருப்பு பகுதியில் ஓர் சிவாலயம் இருந்ததாக புராணங்களில் கூறப்படுகின்றது. இவற்றை நாம் எழுத்து வடிவத்திலும் பேச்சுக்கள் மூலமும் கேட்டறிந்து இருக்கின்றோம். பல பல பெரியார்கள் இதனைப் பற்றி பல்வேறு கருத்துப் பட எழுதியுள்ள போதும் முடிவில் எல்லாம் தம்பலகாமத்தின் வரலாறு தான் எமக்கு தெளிவாகின்றது.

இதன் போது தான் 1624ம் ஆண்டில் போர்த்துக்கேயர் சிப்பாய்களால் ஈழத் திருநாட்டின் தெட்சண கைலாயம் என வர்ணிக்கப்படுவதுடன் திருஞான சம்மந்தர் அவர்களால் பாடல் பெற்ற ஈஸ்வரங்களில் ஒன்றான திருக்கோணேஸ்வரம் இடித்து அழிக்கப்பட்டது. இதன் போது அந்த ஆலயத்தில் கடமை புரிந்த பூசகர்களால் கோவிலில் உள்ள தாம்பர விக்கிரகங்கள் அனைத்தும் ஆங்காங்கே இருந்த கிணறுகளிலும் போடப்பட்டும் கடல் ஓரங்களில் புதைக்கப்பட்டும் அவ்விடத்தை விட்டு ஓடிச் சென்ற பூசகர்கள் கோணேஸ்வரர் சிலையை மட்டும் சிரமம் பாராது திருகோணமலையிலிருந்து 13 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள தம்பலகாமம் எனப்படும் கிராமத்தில் சுவாமி மலை காட்டுப்பகுதிக்கு எடுத்துச் சென்று ஓர் மரப்பொந்தில் இட்டுச் சென்றனர் என்பது புராணங்கள் கூறும் வரலாறு ஆகும்.

இதனைக் காட்டுவதற்கு விறகு வெட்டச் சென்ற கிராம வாசிகள் காட்டிலே அசரீரி வாக்காக ஏதோ சொல்வதும் அங்கே மேள தாள வாத்தியங்களுடன் ஓர் ஆலயத்தில் பூசை நடப்பது போன்ற பிரமை ஒன்று இவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. இதனை அன்று ஊருக்கு திரும்பி வந்த ஊரவர்கள் ஊரில் உள்ளவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி மறு நாள் பலரும் கூடி சுவாமி மலை காட்டுப் பகுதிக்குச் சென்று தேடுதல் நடத்தியதில் ஓர் மரப்பொந்தில் கோணேஸ்வரரின் முடி தெரியவே அதனை பாதுகாப்பாக பொந்திலிருந்து வெளியே எடுத்து வைத்து காட்டிலே கிடைக்கப்பெற்ற கிழங்கு வகைகளை நிவேதனம் செய்து பின்னர் அச்சிலையை தம்பலகாமக் கோயில் குடியிருப்பில் அமைந்துள்ள ஆலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்தனர் என்பது வரலாறு. இதன் பின்னர் தான் அதே ஆதி கோணேஸ்வரர் ஆலயம் என்ற பெயர் வழங்கலாயிற்று. இவ் ஆலயம் சிறிது சிறிதாக வளர்ச்சி அடைந்து வந்த வேளை 1953ம் ஆண்டில் கிழக்கு வாயிலில் ஐந்து தளம் கொண்ட 64' அடி உயரமான அழகிய வேலைப்பாடுகளுடனான இராஜகோபுரம் அமைக்கப்பட்டு ஆதி மூலத்தில் சிவலிங்கம் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. தொடர்ந்து 1973ம் ஆண்டில் பொறுப்பேற்ற தர்மகத்தா சபையினரின் தொடர் முயற்சியினால் கோவிலில் புணருத்தாபன வேலைகள் இடம்பெற்று முழுமையான திருத்த வேலையில் மூலஸ்தானத்திற்கு திரிதல விமானமும் அம்பாளுக்கு ஏக தளமும் நிறுவி உபசோபனம், அர்த்தமண்டபம், மகாமண்டபம், வசந்த மண்டபம் ஆகிய மண்டபங்கள் மிக அழகுற அமைத்து 1980இல் சிவனுக்கு

முப்பத்திமூன்று குண்ட பட்சமும் அம்பாளுக்கு நவ குண்ட பட்சமும் ஏனைய பரிவார மூர்த்திகளுக்கு முறையே பஞ்ச குண்டம், ஸ்நபனம் போன்ற குண்டங்கள் அமைத்து ஸ்ரீ ஹம்சஹமனாம்பிகை சமேத ஆதி கோணநாயகப் பெருமானுக்கு மஹா கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. இன்றும் இவ் வாலயம் பல திருப்பணி வேலைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருப்பதும் அண்மையில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற விருப்பதும் கண் கூடு.

இம் மலர் வெளியீட்டிற்கு என் மட்டற்ற மகிழ்ச்சிகள்.

திரு.காளியப்பு சிவசுப்பிரமணியம் J.P

முன்னாள் தலைவர்

அதி கோணநாயகர் தேவஸ்தானம்

பட்டிமேடு, தம்பலகாமம்.

தமிழ் மருத்துவம் (ஆயுர்வேத வைத்தியம்)

இந்தியாவில் இற்றைக்கு 3000ம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட மிகவும் பழமையான பாரம்பரிய மருத்தவமுறை ஆயுர்வேத மருத்துவமாகும்.

ஆயுர்வேதம் என்றால் ஆயுளை காக்கும் நோக்கில் இயற்கையான மூலிகைச் செடிகளையும் வேர்களையும் கொண்டு செய்யப்படும் மருத்துவமாகும். இதனை “மந்திரம் பாதி மருத்துவம் மீதி” என்பர். அத்தோடு தமிழ் மருத்துவம் என்றும் அழைப்பர். ஏனெனில் இதனை முதன் முதல் பயன்படுத்தி இதன் உச்ச பயன்பாட்டை அனுபவித்தவர்கள் தமிழர்களே! இதனால் இது தமிழ் மருத்துவம் என்று அழைக்கப்படுவது சிறப்புக்குரியதாகின்றது. தென்னிந்தியர்களால் இத் தமிழ் மருத்துவமானது மிகவும் நுட்பமாகவும் சிறப்பாகவும் வளர்க்கப்பட்டதும் ஆயுர் வேதத்தின் பிறப்பிடமான தென்னிந்தியா விலேயே ஆகும். தென்னிந்தியாவின் கலை கலாசாரங்கள் ஈழநாட்டில் பரவி அரங்கேறுவது விந்தையான விடயமல்ல அந்த வகையில் ஈழநாட்டில் எமது பிரதேசத்திலும் ஆயுர்வேதத்தின் சிறப்பியல்களையும் தனித்தன்மைகளையும் காணலாம். ஆயுர்வேதத்தின் தாய் தென்னிந்தியா என்றால் வளர்ப்புத் தாய் ஈழம் என்று கூறி பெருமிதம் கொள்ளலாம்.

தம்பலகாமத்தில் பலகலைகள் தோன்றி மண்ணின் வரலாற்றையும், செழுமையையும் எடுத்து இயம்பினாலும் இவ்வாயுர்வேதமும் தம்பலகாமத்தின் வரலாற்றையும் செழுமையையும் மட்டுமில்லாது தமிழையும் சைவ சமயத்தையும் ஒன்றிணைத்து வழிநடாத்தியது என்றால் அது மிகையாகாது. ஆரம்ப காலங்களின் எமது தம்பலகாமப் பிரதேசத்தில் தமிழர்களே செறிவாக வாழ்ந்து வந்தார்கள் இதனால் தமிழையும் சைவ சமயத்தையும் வெவ்வேறாக பிரித்துப்பார்க்க முடியாதவாறு ஆயுர்வேதமானது வழிநடாத்தியது.

இன்றும் கூட எமது பிரதேசத்தில் ஆயுர்வேதமானது வழக்கொழிந்து போகாமல் கைக்கொள்ளப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்க சிறப்புக்குரிய அம்சமாகும். தம்பலகாமப் பிரதேசத்தின் ஆயுர்வேத மருத்துவத்தின் ஏழாவது பரம்பரையினர் இன்னும் இம்மருத்து பணியையாற்றி வருவதும் ஆயுர்வேத மருத்துவத்தின் ஆயுளை காட்டி நிற்பதும் தமிழர்களின் பரம்பரை விழுமியங்கள் என்றே கூறலாம். தம்பலகாமத்தின் தென்கிழக்கு பகுதியில் ஆயுர்வேத மருத்துவத்தின் பரம்பரையை பார்ப்போமானால் தம்பலகாமத்தின் ஆயுர்வேத மருத்துவத்தின் தந்தையாகிய தம்பையா அவர்கள் அவரைத் தொடர்ந்து அவரது மகனாகிய முருகப்பு காளியப்பு, சபாவதி, சரவணமுத்து, பொன்னம்பலம் பின்பு அவரது மகனாகிய நாராயணப்பிள்ளை அவர்கள் தற்போது வரை ஆயுர்வேதத்தின் ஊடாக மக்களுக்கு சேவையாற்றி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனை நான் செவிவழியாக கேட்டறிந்த ஆயுர்வேத பரம்பரை என்று பதிவு செய்துகொள்ள விரும்புகின்றேன். இவ் வைத்திய முறையில் இவர்களுடைய வார்த்தை

பிரயோகங்கள் கையாளும் முறைகள் தம்பலகாமத்தின் தமிழின் செம்மையை மழுங்கடிக்காமல் வளர்ப்பதில் ஆயுர்வேதம் பின் நிற்கவில்லை. அத்துடன் சைவ சமயத்தையும் கைகோர்த்துக் கொண்டு செல்கின்றது என்பதற்கு ஆதாரமாக இப்பாரம்பரிய மருத்துவத்தை செய்வதற்கு முன்னர் சூரிய பகவானை நினைத்து மந்திரங்களை உச்சரிப்பதும் மற்றும் சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகப் போற்றியும், நோயாளிகளை மனரீதியாக வலுப்பெறும் வகையிலும், மந்திரங்களை உச்சரிப்பவர்களை பாதுகாத்து கொள்வதற்காகவும் சூரியபகவானை இஸ்ட தெய்வமாக வழிபடுவதினை காணக்கூடியதாக உள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக

“ஓம் நீயும் கிறிவும் கிலியும் கால கால திருநேத்திரமுள்ள பிரானே அங்நாயா அமுதுஉண்ட பிரானே அங் இங் உங் என்று உதைத்தார் மார்கண்டேயனுக்காக நமசிவாயம் என்று விழுந்த காலசங்காரம் இவர் மீது பேய் பசாசுகளும் சறுவ வியாதிகளும் சங்காரமாகி போகவே சுவாக”

(ஆதாரம்:- கலாநிதி பொன்.நாராயணப்பிள்ளையின் கையேடு)

“சிவலிங்க மூர்த்தி ஆதிமூர்த்தி ஆதிபராசக்தி அகிய இவருக்கு பிடித்துள்ள சர்வ பூர்வபூச பசாசு சர்வவியாதியும் இவரைவிட்டு இறங்கி பூண்டறங்கி பூமியில் புதைந்து போக சுவாக”

(ஆதாரம்:- கலாநிதி பொன்.நாராயணப்பிள்ளையின் கையேடு)

குறிப்பாக வாதநோய்களுக்கு மருத்துவம் செய்யும் போது கீழ் வரும் மந்திரங்களை அதிகளவில் பயன்படுத்துகின்றார்கள்.எடுத்துக்காட்டாக

“இரத்தவர்ணம் இரத்ததாமரம் இரத்தமாளிகை இரத்த பூசணம் சதுர்ப்பூஜம் பரமதிறன் சூரியபாதை ஏகஜோணம் உத்தரபாஞ்சனம் சரதாவர்ணம் பூஜாவர்ணம் இரத்த மண்டலம் குண்டல சூரியா கிருதா உச்சி வழிபட்டாறுஇவர் மீது பேய் பசாசுகளும் சறுவ வியாதிகளும் சங்காரமாகி போகவே சுவாக”

(ஆதாரம்:- கலாநிதி பொன்.நாராயணப்பிள்ளையின் கையேடு)

பொது சர்வாங்க வைத்தியம் என்று பொதுவாக இது அழைக்கப்பட்டாலும் இதில் ஆயுர்வேதம், பாம்புக்கடி, தோல்வைத்தியம், முறிவு வைத்தியம் என நான்கு பிரிவுகள் உள்ளடங்கியுள்ளது. தம்பலகாம பிரதேசத்தின் ஜீவனோபாய தொழிலாக நெற்பயிர்ச் செய்கை காணப்படுவதனால் அறுவடை காலங்களின் பெரும்பாலான விவசாயிகள் விஸஜந்துக்களினால் குறிப்பாக பாம்புக்கடியினால் ஆபத்துக்களை எதிர்நோக்கினார்கள். இவ்வேளையில் விவசாயிகளை ஆபத்துக்களிலிருந்து பாதுகாத்து தம்பலகாமத்தின் நெல் வேளாண்மையையும் அழியாமல் பேணிபாதுகாத்தது ஆயுர்வேதமென்றால் இது ஆயுர்வேதத்தின் தனித்தன்மையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இத் தமிழ் வைத்தியமானது வெறுமனே மானிட குலத்தை மட்டுமல்லாது தம்பலகாமத்தின் செல்வங்களான பசுக்களையும் அரன் செய்தது என்றே கூறலாம். இன்று கூட கால்நடைகளை

ஆயுர்வேதமானது காப்பு செய்து வருவதும், கால்நடைகளுக்கென்றே தனியான ஆயுர்வேத மருத்துவர்கள் இருப்பதும் தம்பலகாமத்திற்கும் ஆயுர்வேதத்திற்குமான பிணைப்பை ஏற்படுத்தி நிற்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆயுர்வேத மருத்துவத்திற்கு பயன்படுத்தும் மூலிகை வேர்கள் மற்றும் செடிகளாக மாவரிக்கம், ஓமம், முக்கடுகு, முப்பாளை, இவ்வாறு 500க்கும் மேற்பட்ட மூலிகைச்செடிகள் மற்றும் வேர்கள் என்பன மருந்துக்காக உபயோகிக்கப்பட்டது. ஆரம்ப காலங்களின் இவ்மூலிகைச் செடிகளில் பெரும்பாலானவை தம்பலகாம பிரதேசத்தில் போதியளவு கிடைக்கப்பெற்ற போதிலும் தற்பொழுது மிகக் குறைந்தளவிலே காணப்படுகின்றது.

பாரம்பரிய உடல்நல பாதுகாப்பு முறைகள் பல (Traditional health care system) இருந்தபோதிலும் ஆபத்துகளுக்கும் பஞ்சமில்லை எடுத்துக்காட்டாக, “மருந்து மாயமானால் மறுபடியும் வியாதி” என்ற மந்திரம் ஆபத்தின் நிலமையை விளக்கி நிற்கின்றது. அதுமட்டுமன்றி ஆயுர்வேத வைத்தியர்களிடையே காணப்படும் போட்டிகளும். பொறாமைகளும் கடுங்கோபமாக மேலோங்கும் சந்தர்ப்பங்களின் தாம் கற்றுக்கொண்ட மந்திரங்களை தீய வழிகளில் கையாழ்வதிலும் இவர்கள் சளைத்தவர்கள் அல்ல. உதாரணமாக மந்திரம்

“ஓம் பஞ்சாயுத சக்தி பரமேஸ்வரியே வா வா மருந்து மேல் செல்லு எதிரிமேல் செல்லு என்கை மருந்து செல்செல் வெல்வெல் நில்நில் சுவாக”
(ஆதாரம்:- கலாநிதி பொன்.நாராயணப்பிள்ளையின் கையேடு)

இம்மந்திரத்திலிருந்து தாம் கற்றுக்கொண்டவற்றை எதிரி மேல் பயன்படுத்திய மற்றும் இவர்களுடைய தொகுப்பு அகராதியில் சில விசேட தமிழ் அரும்பதங்களை காணக்கூடியதாக உள்ளது. எடுத்துக் காட்டாக “எட்டி” என்பது காஞ்சுரமரத்தையும் “இருகுரங்கு கை” என்பது மொசு மொசுக்கையையும், “திரிகடுகு” என்பது சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி என்பவற்றையும் “திரிபழ” என்பது கடுக்காய், நெல்லி, தாண்டிக்காய் என்பவற்றையும் “திரிசாதி” என்பது வசவாசி, சாதிக்காய், சாதிமந்தரி என்பவற்றையும் தொகுத்து காட்டி ஆயுர்வேதத்திற்கே உரிய சொற்களை கொண்டு விளங்குகின்றது. எமது பிரதேசத்தில் ஆயுர்வேத பாரம்பரியத்திசூரிய பக்கபலன்களை பார்க்கின்ற போது பிரதேச செயலகத்தின் சார்பில் ஆயுர்வேத சேவையில் ஈடுபடும் வைத்தியர்களை அடையாளம் கண்டு அவர்களிடையே ஒற்றுமையையும் புரிந்துணர்வுகளையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் பிரதேச ஆயுர்வேத சங்கங்களை உருவாக்கி அவர்களை பலப்படுத்தியிருக்கின்றது. இதுமட்டும்மில்லாது ஒவ்வொரு மாதமும் அவர்களிடையே கூட்டங்களை நடாத்தி அவர்களுடைய குறை நிறைகளை கேட்டறிந்து தீர்வுகளையும் பெற்றுத்தர பிரதேச செயலகம் தவறவில்லை. அதுமட்டுமல்லாது பிரதேசத்தின் இச்சேவையில் சிறப்பாக ஈடுபடுபவர்களை அடையாளங்கண்டு பாராட்டியும் கௌரவித்தும் வருகின்றமை அரசின் ஆயுர்வேதத்தின் மேற் கொண்ட ஈடுபாட்டை

காட்டி நிற்கின்றது. எடுத்துக் காட்டாக எமது தம்பலகாமப் பிரதேசத்தின் 50வருடங்களுக்கு மேல் சேவையாற்றிய பொன்னம்பலம் நாராயணப்பிள்ளை அவர்களுக்கு கலாநிதி பொன். நாராயணப்பிள்ளை என கௌரவித்திருப்பது ஆயுர்வேத வைத்திய முறை மூலமாக தம்பலகாமப் பிரதேசத்திற்கு கிடைத்த மாபெரும் கௌரவம் என்று இறுமாப்புடன் கூறிக்கொள்ளலாம். இன்று வரைக்கும் தம்பலகாமப் பிரதேசமானது கலாநிதி பொன். நாராயணப்பிள்ளை அவர்களின் சேவையை பெற்று வருகின்றமையும், இவர் தனக்கு பின் ஆயுர்வேத பாரம்பரியத்தை தம்பலகாமத்திற்கு வழங்குவதற்காக வாரிசுகளை உருவாக்கி வருகின்றமையும், எமது பிரதேசத்தில் ஆயுர்வேத பாரம்பரியத்தின் அழியாத தன்மையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அத்துடன் எமது பிரதேசத்தில் பத்துக்கு மேற்பட்ட பாரம்பரிய ஆயுர்வேத வைத்தியர்கள் கடமையாற்றி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இது எமது பிரதேசத்திலிருந்து ஆயுர்வேத பாரம்பரியத்தை பிரிக்க முடியாத தன்மையை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இவ் ஆயுர்வேதமானது இன்று பல சவால்களை எதிர்நோக்கியுள்ளமை கவலைக்குரிய ஒரு விடயமாகவுள்ளது. குறிப்பாக மக்களின் ஆங்கில மருத்துவத்தின் மேல் கொண்ட மோகமும் மற்றும் ஆயுர்வேத பரம்பரையின் தற்போதய சந்ததியினர் உயர்கல்வி கற்பதனால் வேறு தொழிலை நாடி செல்கின்றமையும், அது மட்டுமன்றி இத்தொழிலில் ஈடுபடும் வைத்தியர்களுக்கு போதுமான வருமானம் கிடைக்காத காரணத்தினாலும் பெரும்பாலானவர்கள் இத்தொழிலில் ஈடுபட பின்வாங்கின்றனர். அத்துடன் அதிகரித்த சனத்தொகைப் பெருக்கமும், நவீனமயப்படுத்தல் காரணமாகவும் ஆயுர்வேதத்திற்கு பயன்படுத்தும் மூலிகை செடிகள் அதன் பயன்பாடு தெரியாதவர்களால் அழிக்கப்படுகின்றமையும் இன்றைய ஆயுர்வேதமானது எதிர்காலத்தில் கேள்விக்குறியாகும் ஒரு நிலை தோன்றியுள்ளது.

எனவே ஆயுர்வேதமானது வெறுமனவே மருத்துவம் சார்ந்த சேவையாக மட்டுமல்லாது எமது பிரதேசத்தின் மக்களின் பாரம்பரியமும் அவர்களுடைய பழக்கவழக்கங்களையும் பிரதிபலிப்பதினாலும் தமிழையும், சைவசமயத்தையும் ஒன்றிணைத்துக் கொண்டு செல்வதினாலும், சிறப்பும், தனித்தன்மையும் பெற்று திகழ்கின்றது. எனவே எமது உடல் நலத்தை எவ்வித பக்கவிளைவுகளின்றி பாதுகாக்கும் ஆயுர்வேதத்தினை பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு நம்மெல்லோருடையதாகும். இப்பொறுப்பு இறைவனால் தரப்பட்டுள்ள கடமை என்றால் அது மிகையாகாது.

செ.குகனேசன்,

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,

கிராம அபிவிருத்தி திணைக்களம்,

பிரதேசசெயலகம்,

தம்பலகாமம்.

முன்பள்ளிக்கல்விச் செயற்பாடுகளும் அவற்றின் தேவைப்பாடுகளும்

அறிமுகம்

ஒரு பிள்ளையின் வாழ்க்கையில் முதல் ஐந்து வருடங்கள் முன்பள்ளிப்பருவமாகும். இது பிள்ளை விருத்தியின் முக்கிய காலகட்டமாகும். பிள்ளைகளின் உடல் விருத்தி, மூளை விருத்தி முக்கியமானது மட்டுன்றி பிள்ளையானது வாழுகின்ற புறச் சூழலின் தாக்கத்திற்கும் உட்படுவதால் பிள்ளையின் அறிவாற்றல் செயற்றிறன் விருத்தி என்பன இக் காலகட்டத்திலேயே தீர்மானிக்கப்படுகின்றது.

பிள்ளையின் 3-5 வயது காலப்பருவத்தில் பல விருத்திகள் இடம்பெறுகின்றன. மொழிவிருத்தி கணிதம் சார் அனுபவங்கள், சுற்றாடலை இனங்காணல், உடல் விருத்திக்கான செயற்பாடுகள், அழகியல் சார் அனுபவங்கள், சுகாதாரப் பழக்கங்கள், நற்பழக்க வழக்கங்கள் போன்றனவாகும். இவ்வாறு பரந்த அனுபவங்கள் கொண்ட பொருத்தமான செயற்பாடுகள் சிறார்களுக்கான கல்விக்கு வலுவூட்டுவனவாக விளங்குகின்றன.

“இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து”, “தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு வரை” போன்ற பழ மொழிகளுக்கேற்ப இப்பருவத்திலேற்படும் கற்றல் அனுபவங்கள் தூண்டுதல் அனுபவங்கள் நிலையான வழிமுறைகளை உருவாக்குவது மட்டுமல்லாமல் ஆரம்பப் பிள்ளைப் பருவக் கல்விகற்றல் நிகழ்வுகளானவை முறையான பாடசாலையில் சாதனை படைக்கும் வெற்றிப்படிகளாகின்றன.

இத்தகைய விருத்தி சார் அம்சங்களை அடைவதிலுள்ள வெற்றியானது சூழலிலும் தங்கியுள்ளது. சூழலெனும் போது ஆரோக்கியம், சுகாதாரப் பராமரிப்பு போஷாக்குடைய உணவு வழங்கல், தூண்டுதல்கள் என்பவற்றைக் குறிக்கின்றது. எனவே முன்பள்ளிகளானவை இவ்வாறான இயலுமை மிக்க சூழலையே வழங்குதல் வேண்டும். அச்சூழலானது பிள்ளையின் விருத்தி நிலைகளுக்குப் பொருத்தமானதாக தரம் மிக்க பிள்ளைப்பராமரிப்பும் மற்றும் அவர்களுடைய தனியாள் வேறுபாடுகளுக்கு மதிப்பளித்தலுடன், தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதனையும் உள்ளடக்கியதாக அமையவேண்டும்.

எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் எமது திருகோணமலைப் பிரதேசத்திலும் அண்மைக் காலங்களில் முன்பள்ளிகளின் வளர்ச்சியில் சாதகமான போக்கினை அவதானிக்க முடிந்தாலும் முன்பள்ளி தொடர்பான தேசிய கொள்கைச்சட்டம் இல்லாமை, முன்பள்ளி நடாத்துவோர் பல்கிப் பெருகியமை, எண், எழுத்து, வாசிப்பு என்பவற்றை கற்பிப்பதன் மூலம் ஆரம்பக்கல்விக்கு பிள்ளைகளை ஆயத்தம் செய்வதே

முன்பள்ளிகளின் பணி என்ற தவறான கருத்தும் நிலவுவதுடன் அவற்றை வழங்குகின்ற சூழலிலும் பல வேறுபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. இந்நிலமையினை நிவர்த்திக்கும் முதல் நடவடிக்கையாக 2003ல் Unicef உம் சிறுவர் செயலகமும் இணைந்து முன்பள்ளிகள் பற்றிய தேசிய அளவீடொன்றை மேற்கொண்டன. இதன் மூலம் முன்பள்ளிகளில் வழங்கப்படும் கல்வியையும் பிள்ளைப் பராமரிப்பின் நிலைமைகளையும் தரத்தையும் அறிந்து கொள்வதேயாகும். இவ்வளவீட்டு அறிக்கையிலிருந்து பல விடயங்கள் எமது நாட்டின் முன்பள்ளி நிலைமைகளின் தோற்றப்பாட்டில் மேம்படுத்தப்பட வேண்டியதுமான பல விடயங்களை சுட்டிக்காட்டின. அதாவது

- பொருத்தமற்ற முன்பள்ளிகளின் விரிவாக்கம்
- தரமான பராமரிப்பு வழங்குதலை உறுதி செய்தல்
- ஆசிரியர் பயிற்சியின் தராதரத்தினை ஒழுங்கமைத்தல்
- பிள்ளையின் அபிவிருத்தித் தேவைகளில் பெற்றோரின் விழிப்புணர்வினை அதிகரித்தல்
- பெற்றோரின் ஒத்துழைப்பை பெறுதல்
- முன்பள்ளி முகாமைத்துவத்தில் அவர்களை பங்கேற்கச் செய்தல்

போன்ற விடயங்களில் திட்டமிட்ட தலையீடுகள் அவசியம் என்பதை அவ் அறிக்கையானது எடுத்துக் காட்டியிருந்தது.

அந்த அடிப்படையிலேயே முன்பள்ளி நிலையங்களை பிள்ளை நேய விருத்தி நிலையங்களாக மாற்ற உதவும் வகையில் முன்பள்ளிகளை நடாத்துவோர் ஆசிரியர்கள், நிர்வாகிகள், ஆய்வாளர்கள், ஆலோசகர்கள், தேசிய மாகாண மட்ட அரசாங்க அங்கீகாரம் பெற்றவர்கள், பல்கலைக்கழகங்களின் பிரதிநிதிகள், அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள், முன்பள்ளித்துறையிலுள்ள தனிப்பட்டவர்கள், சிறுவர் செயலகமும் Unicef உம் பல செயற்பாடுகளை முன்வைத்து வழிப்படுத்தி வருகின்றன.

ஒரு நல்ல ஆரம்பப் பிள்ளைப்பருவ அபிவிருத்தி நிலையம் சமநிலைத்தன்மை கொண்ட செயற்பாடுகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அவை அமைதியான உறுதியான உயிர் துடிப்புள்ளதுமான விளையாட்டு அனுபவங்களைக் கொண்டமைவதுடன் தசை நார்களின் நுண்ணியக்க பேரியக்க அபிவிருத்திக்கு உந்து சக்தியாக அமைதல் வேண்டும். வெவ்வேறு விடயத் தலைப்புகளிலிருந்து குறைந்தது மூன்று செயற்பாடுகளையாவது தெரிவு செய்து நாளாந்த வேலைத்திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கேற்ற சூழலை ஆரம்பப் பிள்ளைப்பருவ அபிவிருத்தி நிலையத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டும். கற்றல் முறைகள் பல கற்றல் வட்டங்கள் எனும் வடிவத்தில் அமைப்பதன் மூலம் பிள்ளைகள் இயங்கி விளையாட வாய்ப்புக்கள் ஏற்படும்.

இளமைப் பருவத்திலேயே பல்வேறுபட்ட நடத்தை மாற்றங்களும், ஆளுமை விருத்திகளும் உருவாவதை ஆய்வாளர்கள் அவதானித்து எடுத்துரைத்துள்ளனர்.

இளமைப் பருவத்திலேயே முக்கியமான கற்றல் நிகழ்வுகளும் கற்கும் ஆற்றலும் அவற்றைப் பற்றிக் கொள்ளும் அளவுகளும் நடத்தைக்கான கோலங்களும் படிப்படியாக இடம் பெறுவதுடன் இச் சந்தர்ப்பத்திலேயே சமூக விழுமியங்களும் பிள்ளைகளைத் தழுவிக் கொள்கின்றன. எனவே நல்ல பயனைத் தரும் கற்றல் நிகழ்வுகளுக்காக செலவு செய்யும் வளங்கள் எதிர் காலத்தில் நிகழ்விருக்கும் கேடுகளிலிருந்து பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றி நீண்ட காலத்திற்குரிய பயனைத் தருகின்றது. எனவே இதனை இளமையிலேயே வழங்குவதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

இலங்கையானது அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளைப் பின்பற்றியதான பலவிடயங்களை முன்வைத்து வருகின்றது. எமது நாட்டுக்கல்வியின் மறுசீரமைப்புச் செயற்பாடுகளை பெற்றோர் சிறுவர் கல்வியில் நாட்டம் கொண்டோர் ஏனையோரையும் சுயாதீனமாக சிந்திக்கவும் செயற்படவும் வைப்பதுடன் தனியாள் வேறுபாடு கட்டுப்பாடு ஒத்துழைப்பு மற்றவரை பற்றி ஆழ்ந்து சிந்தித்தல் போன்றவற்றிற்கு முன்பள்ளி அபிவிருத்தி நிலைய வகுப்பறைகளே பயனுள்ளது என்பதை வெளிப்படுத்துவதாக (Island) பத்திரிகை 18.10.1998 மூலம் குமாரிவிக்ரமசூரிய கூறியுள்ளார்.

எமது நாட்டுக்குடியரசு யாப்பின் 13 ஆவது அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் முன்பள்ளிக் கல்விபற்றிய சரத்துக்களையும் முன் வைத்துள்ளது. அதாவது முன்பள்ளிகள் பதிவு செய்யப்படுதல், மேற்பார்வை செய்தல், முன்பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சி வழங்கல் போன்ற விடயங்களை மாகாண அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் உள்ளூர் அதிகார சபைகள், சமூக சமய நிறுவனங்கள், அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள், தனியார்கள் முன்பள்ளிகளை நடாத்தி வருவதை காணமுடிகிறது. சிறுவர் செயலகம் மாகாண கல்வி அமைச்சு முன்பள்ளி ஆசிரிய பயிற்சியில் தேசிய தரத்தினையும் சிறுவர்களுக்கான கற்றல் சார் உபகரணங்களை தயாரிப்பதில் ஈடுபட்டு வருகின்ற அதேவேளை அதற்கான உதவிகளை Unicef நிறுவனம், சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம், தேசியக் கல்வி நிறுவனம் நெட்பானா World Vision, Plan Srilanka போன்ற நிறுவனங்கள் வழங்கி செய்துவருகின்றன.

மேலும் இப்பாடசாலைகளில் கற்றலுக்கான சூழலை சிறப்பாக மேற்கொள்ளும் வகையில் பிள்ளைகளுக்குரிய கற்றல் வட்டங்களாக:

- ஆற்றுகை வட்டம்
- இசையும் அசையும் வட்டம்
- மணல், நீர்வட்டம்
- செய்தித் தகவல் வட்டம்
- ஆக்கச் செயற்பாட்டுத் தளம்
- சித்திர வட்டம்
- சுற்றுச் சூழல் வட்டம்
- புலன் விருத்தி வட்டம்
- சமூகத்திறன் வட்டம்
- பண்பாட்டியல் வட்டம்

போன்ற கற்றல் வட்டச் செயற்பாடுகள் முன்மொழியப்பட்டுள்ளன.

முன்பள்ளியில் ஆசிரியர்களின் பங்கு

சிறுபராயத்தினர் தமது தாய்க்கு அடுத்ததான நிலையில் முன்பள்ளிக்குச் செல்கையில் நேசிக்கக்கூடியவர்கள் முன்பள்ளி ஆசிரியர்களே. பிள்ளைகள் தம்மீது ஆசிரியர்கள் மிகுந்த அன்பு, ஆதரவு, கருணை பாகுபாடற்ற தன்மை உதவுதல் என்பன கிடைக்குமென எதிர்பார்ப்பார்கள், எனவே பிள்ளையின் உறவினை ஆசிரியர் கட்டியெழுப்ப வேண்டும். இதுவே “அன்பினால் உலகை ஆளலாம்” என்ற கூற்றை மெய்ப்பிப்பதாக அமையும்.

ஆசிரியர் தனது சில தனித்துவத் திறமைகள் மூலம் உதாரணமாக கனிவான குரல் ஒலியினால், பார்வையினால், பிள்ளைகளின் பெயர்களைக் கூட்டி அழைப்பதனால், பொறுமையினைக் கடைப்பிடிப்பதால், சகிப்புத் தன்மையினாலும், பிள்ளைகளைத் தொட்டு அரவணைப்பதாலும், அடம்பிடிக்கும் போது பரிவுகாட்டி ஆதரிப்பதாலும், புதுப்புது செயல்களில் ஈடுபடுத்தி மகிழ்விப்பதாலும், மிக அவதானமாகச் செவி மடுத்து ஊக்குவிப்பதாலும், பாராட்டுகளால் மகிழ்வுறச் செய்வதினாலும், பாதுகாப்பளிக்கும் பண்புகளிலும், ஆசிரியர்- பிள்ளை உறவானது இறுகிய பிணைப்பாக மாறும்.

மேலும் ஆசிரியரானவர் பிள்ளைகள் விளையாடும் போதும் கற்றலில் ஈடுபடும் போதும் உதவுபவராகவும், உற்சாகப்படுத்துபவராகவும், புதுமையாக கவர்ச்சிகரமாக திட்டமிட்டுச் செயற்படுபவராகவும், பிள்ளைகளை நிர்ப்பந்திக்கவோ வற்புறுத்துபவராக அல்லாமல் பிள்ளைகள் விரும்பும் செயற்பாடுகளை அறிமுகம் செய்வதுடன் பிள்ளைகளின் சிந்தனைக்கு வேலை கொடுப்பதாகவும், சிந்திக்கவைப்பவராகவும் செயற்படவேண்டும்.

“ஆசிரியர் தான் பிள்ளையின் கற்றல் அணுகு முறையின் திறவுகோல்” இந்த அடிப்படையில் பல்வேறு நடிப்பங்களை வகிப்பதுடன் ஆசிரியர் தனது செயற்பாடுகளில் நெகிழ்வுத் தன்மையை கடைப்பிடிப்பவராகவும், கற்றல் கற்பித்தல் கருமத் தொடருக்கு ஆதாரமாகவும் செயற்பட வேண்டும். பாடசாலையின் உள்ளேயும் வெளியேயும் மகிழ்ச்சியும் ஆரவாரமும் கலந்த மனோநிலையுடன் பிள்ளைகள் ஈடுபடுவதற்காகவும், பிள்ளைகள் ஓய்ந்திருக்காத வகையில் உதவி ஏதுமில்லாது செயற்பாடுகளை செய்விக்கும் வகையில் சரியான நேரத்தில் சரியான பொருத்தமான தலையீடு மூலம் சிறார்களின் கற்றல் தொடரை சிறப்பாக்குபவராக இருத்தல் வேண்டும்.

முன்பள்ளி தொடர்பாக பெற்றோர்களின் நிலை

சிறுவர்களின் வீட்டுச் சூழலிலிருந்து முன்பள்ளிக்கு மாறுகின்ற போது முன்பள்ளியில் இடம்பெறும் கற்றல் கற்பித்தல் சார்பான செயற்பாடுகளில் பெற்றோரின் ஈடுபாடும் பிள்ளையின் விருத்திக்கு உந்துசக்தியாக விளங்க வேண்டும். பெற்றோரின்

ஒத்துழைப்பும் ஈடுபாடும் என்பது பிள்ளைகளின் பின்னணி விருப்பு வெறுப்பு போன்றவற்றை அறிந்து கொள்வதும் பரஸ்பரம் ஆசிரியர்களுடன் உரையாடுவதுமாகும். மேலும் பெற்றோர் ஆசிரியர் சங்கக்கூட்டங்கள் மூலம் அபிவிருத்தி சார்ந்த பல்வேறு கருத்துகளும் பரிமாறப்படுகின்றன. முன்பள்ளியில் நடைபெறும் செயற்பாடுகள் பிள்ளைகளின் உடை முன்பள்ளி நிலையத்திற்கு கொண்டுவர வேண்டியவை சத்துணவு பாதுகாப்பு பிள்ளைகளின் விளையாட்டு தொடர்பான விடயங்களில் பெற்றோர்களினது ஆலோசனையும் மிக முக்கியமானது. பிள்ளைகளின் நாளாந்த வகுப்பறை செயற்பாடுகளில் சிறந்த வளவாளர்களாகவும் பங்கு கொள்வதன் மூலம் பாரம்பரியங்களைக் கற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்பையும் பிள்ளைகள் பெறும்.

மேலும் பிள்ளையானது முன்னேற்றம் எதிர்காலத்திட்டங்கள் மற்றும் பள்ளியின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் சக்தியாகவும் பெற்றோர் திகழ்கின்றனர். முன்பள்ளி நிலைய ஆசிரியர்- பெற்றோர் தொடர்பானது மிக நெருக்கமானதாகவும் ஆக்கபூர்வமானதாகவும் அமைய வேண்டும் என்பது முக்கிய தேவையாகவுள்ளது.

இவ்வாறாக அனைவருக்கும் முயற்சியெடுத்துச் செயற்படுவோமேயானால் எதிர்காலத்தில் சிறந்த நற்பிரஜைகளை உருவாக்க முடியும்.

திரு.நடேசலிங்கம் விஜேந்திரன்
(BA, M.ed, PGDEM, SLEAS)

வலயக்கல்விப் பணிப்பாளர்,
திருகோணமலை.

பரதக் கலை

மனித வரலாற்றிலே கலைகள் முக்கிய இடத்தினை வகித்து வந்துள்ளன. அவை மக்களின் வாழ்வினை வளம்படுத்தியும் செம்மைப்படுத்தியும் வந்துள்ளன. இவை பாரம்பரியமாக பேணப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டு வந்துள்ளன. அவை மரபு ரீதியாக 64 எனக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் நடனக் கலையும் ஒன்றாகும்.

இந்த நடனக் கலை இந்தியாவில் மலர்ந்து வளர்ச்சி பெற்ற நுண்கலைகளில் நன்கு குறிப்பிடத்தக்கது. தொன்மையான இக் கலை அழகியற் சிறப்பும், ஆத்மீகச் சிந்தனையும் கொண்டது. தெய்வீக நிழலில் வளர்ச்சி பெற்ற இக் கலை மனிதனின் பல்வேறு உணர்வுகளையும் சமயத் தத்துவக் கருத்துக்களையும் நன்கு புலப்படுத்த வல்லது. கண்ணிற்கும் கருத்திற்கும் நற்பயனாக விளங்கும் இக்கலை படித்தவர்களுக்கு மாத்திரமல்ல பாமரரும் கண்டுணரத்தக்கது. சமூகப் பொருளியல் ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் வேறுபாடுகளையும் கலந்து எவரும் ரசிக்கத்தக்கது.

சாஸ்திரிய நடனங்களில் ஒன்றான பரதக் கலை சிறப்பாக வளர்ந்த இடங்களில் தென்னிந்தியாவிலுள்ள தஞ்சாவூர் குறிப்பிடத்தக்கது. இது இன்று மிகவும் பிரபல்யம் வாய்ந்த கலையாக விளங்குகின்றது. மனிதன் தோற்றுவித்த நுண்கலைகளுள் காலத்தால் முந்தியது நடனம் எனக் கருதப்படும். இந்த நடனக்கலை ஆடற்கரசனான சிவபெருமாளையே ஆதி கடவுளாகக் கொண்டது. சைவர்களின் முழுமுதற் கடவுளாகிய இறைவனின் நடன வடிவம் “நடராஜன்” என்ற திருநாமத்துடன் விளங்குவது இதற்குச் சான்றாகின்றது. அத்துடன் இறைவனே இசை நடன வடிவமாகவும் இக்கலைகளின் உயரிய இலக்கமாகவும் அவற்றின் ஆசானாகவும் இக்கலைகளைக் கற்று அர்ப்பணிப்பதன் மூலம் இறைவனை எளிதில் அடையக்கூடியவனாகவும் விளங்குகின்றான். என்பது சைவ ஞானிகளின் ஆழமான கருத்தாகும்.

உடலையும் உள்ளத்தையும் தூய்மையாக வைத்திருக்கும் இந்த ஆன்மீகக்கலை ஆதிகாலத்தில் ஆடல் கூத்து என்றும் பிற காலத்தில் இதைக் குறித்த சொற்களான சதிர், சின்ன மேளம், தேவதாசிகள் ஆட்டம் முதலிய சொற்கள் அக்காலகட்டத்தின் பின் இழிவாக கருதப்பட்டன. நடனத்தையும் மக்களின் ஒரு சாரார் எள்ளி நகையாடினர். நடனத்திலே சென்ற நூற்றாண்டிற்கு மேற்பட்ட மறுமலர்ச்சியின் பின் “பரதம்” என்றும் இக் கலை மீண்டும் பெயர் பெற்றது.

“பரதம்” என்ற பதம் தொடக்கத்தில் நடிகளையும் பின்னர் நடனக் கலைக்கு விரிவான இலக்கணம் வகுத்த பரத முனிவரின் நாமத்தைக் குறிப்பிடுவதாகவும் அமைகின்றது. அத்துடன் நடன லக்ஷணங்களான பாவ, இராக, தாளத்தின் முதலெழுத்துக்களை அடக்கியுள்ளதெனவும் கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. இக் கலை

இந்தியாவில் தோன்றியதால் அதன் இறுதியான பழமையான பெயரான பாரதம் என்னும் பதத்திலிருந்து வந்ததாகும் என ஒரு சாரர் கொள்வார்.

உலக பண்பாடுகளில் விளக்கத்துக்கும் புரிந்துணர்விற்கும் ஆடல், அழகியல் துணை செய்கின்றது. தமிழரின் சாஸ்திரீயக் கலைகளில் ஒன்றாகவும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் தொன்மையையும் தெய்வீக மேம்பாட்டையும் மகிமை, பெருமை, அருமை போன்றவற்றையும் இது எடுத்துக் காட்டுகின்றது. பரத நாட்டியம் நளினத்தோடும், பாவங்களோடும் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் அபூர்வக் கலையாகும். எண்ணமெல்லாம் விண்ணில் உலவ மண்ணில் கால் மதித்து ஆடும் தெய்வீகக் கலையாக பரதம் விளக்குகின்றது.

கால்களால் காலத்தையும், கைகளால் அர்த்தங்களையும், கண்களால் பாவத்தையும், நளினத்துடனும், நயத்துடனும் விளக்கும் போது அது நாட்டியக் கலை ஆகின்றது. பரதம் பல்வேறு மூலகங்களை தன்னகத்தே கொண்டு மிளிர்கின்றது. பரதக் கலையின் முக் கண்களாகத் திகழ்வன பாவம், ராகம், தாளம் ஆகிய கலைக்கூறுகளாகும். மேலும் சிவபெருமானுடைய பன்னிரெண்டு தாண்டவங்களிலே “கௌரீ தாண்டவத்திலே” பாவத்திலிருந்து பகரமும் “சந்தியா தாண்டவத்தில்” “ராகத்திலிருந்து ரகரமும்” ஆனந்த தாண்டவத்தில்” தாளத்திலிருந்து தகரமும் “ம்” என்ற சக்தியும் சேர்ந்து பரதம் எனப் பெயர் உண்டாயிற்று எனப் பரத சேனாதிபதியம் எனும் நூலின் உரை கூறுகின்றது.

இவ் அழகியற் கலை பக்தியின் நிழலில் வளர்ந்து வந்துள்ளது. ஆதலால் மரபுகளின் படி தெய்வத்தினால் அருளப்பட்ட கலை அந்த இறைவன் வாசம் செய்யும் கோயில்களில் வளர்ந்து வந்துள்ளது. அது தொடர்ந்தும் கடவுளுக்கே அர்ப்பணிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே சம்பிரதாய நாட்டியக் கச்சேரி முறையில் அரங்கேற்றம் என்ற பெயரில் இடம்பெற்று நடிகரின் திறன் முறையினை முதல் நிகழ்ச்சி இக் கலையின் தெய்வமான நடராஜனுக்கே ஆராதனையாக இன்றும் அர்ப்பணிக்கப்படுகின்றது.

இத் தெய்வீக கலை உடலின் துன்பத்தை அறவே நீக்குகின்றது. உள்ளத்திலே தன்மையையும் ஒளியையும் ஏற்படுத்துகின்றது. இச் சிறப்பு வாய்ந்த நடனம் ஆண்டவனின் சந்நிதியிலும் கலை வளர்ந்த அரசர்களின் சபையிலும் சலங்கை ஒலி முழங்கி அந்த ஆண்டவனே தன்னை மறக்கச் செய்த இந்த அற்புத நடனம் நவரசங்கள் எனும் நவமணிகளால் புனையப்பட்டு தமிழ் அன்னையின் நெற்றியதனில் அணில் சுட்டியாக ஒளிக்கின்றது. இத்தகைய அழகு நடனம் தன்னிடம் ஒன்றித்தவர்களை தெய்வத்திடம் இழையவிட்டு பேரின்பத்தைக் கொடுக்கும் இந்த பரத நடனம் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் வாழுகின்ற தமிழர்கள் மத்தியில் மட்டுமன்றி வேற்றுத் தேசங்களில் வாழும் மக்களின் மத்தியிலும் தெய்வீகக் கலையாக மிளிர்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

மேலும் பரமாத்மாவாகிய இறைவனை அடைய ஜீவாத்மா ஆகிய உயிரினம் செய்கின்ற வேள்வியே நடனக் கலை என்ற கருத்திற்கேற்ப ஒருவர் சிற்றின்பத்தை விட்டு பேரின்பத்தினை அடைவதற்கு வழி காட்டுகின்றது. இவ்வடிப்படையில் ஆணித்தரமாக வேருன்றி பக்தி என்ற நீருற்றி தரமான கலைஞர்களது கலையறிவு என்னும் ஒளி பெற்று விளக்கும் பரதக் கலை என்னும் பெரு விருட்சமாக வளர்ச்சியுற்றுள்ளது. இது எண்ணற்ற கலை வடிவங்களை வண்ண மலர்களாக மலர் விட்டு நறுமணம் வீசிப் பிரகாசிக்கின்றது.

“நாட்டியத்தில் காட்ட முடியாத ஞானமோ, சிறப்போ கல்வியோ யோகமோ செயலோ ஒன்றுமில்லை எனப் பரதர் கூறுகின்றார்.”

திருமதி.கௌதமி.திருக்குமரன்
நாட்டிய நுண்கலை மாமணி
தி/ குளக்கோட்டன் தமிழ் வித்தியாலயம்.

கல்வி வளர்ச்சிப் பாதையில் முள்ளிப்பொத்தானை

ஏறத்தாழ 65 வருடங்கள் வயதைப் பொருந்திய முள்ளிப்பொத்தானையின் கல்வி வளர்ச்சியை எழுதுவதற்கு முன் முள்ளிப்பொத்தானை வந்த கதையையும் அதன் இயற்கை அமைப்பையும் அறியவேண்டியது முக்கியமெனக் கருதுகின்றேன்.

இலங்கையைச் சுற்றிப் பார்க்க வந்த மகாராஜாவும் மகாராணியும் திருகோணமலைப் பிரதேசப் பகுதியில் உள்ள எமது பகுதியையும் பார்வையிட்டு இரகசித்து வந்த போது எமது மக்கள் தமது கணவர்களை “அத்தான், அத்தான்” என அழைத்து பேசுவதனைக் கண்ட மகாராணி தனது கணவனையும் “அத்தான்” என அழைத்துக் கொண்டு வீதியினுள் வலம் வந்து கொண்டிருந்த போது வயலில் பூத்திருந்த முள்ளிப்பூ என்ன பூ என்று அரசன் வினவ அரசி இது தான் முள்ளிப்பூ அத்தான் என்று கூறியது. இன்று அது சற்று விரிவடைந்து முள்ளிப்பொத்தானை என பெயர் வந்ததாக கூறப்படுகின்றது. (இது போன்ற பல கதைகள் பெயர் வந்ததாக கூறப்படுகின்றது) முள்ளிப்பொத்தானையின் அழகைப்பார்தால் ஒரு பகுதி ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பைக் கொண்ட வயலும் வயல்சார்ந்த பகுதியான மருதம், முல்லை, கற்பாறைகள், சிறிய சிறிய குளங்கள், வயல்களுக்கு நீர் பாய்ச்சும் ஆறுகள், கால்வாய்கள் என அதன் அழகை மேலும் மெருகூட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது. இதன் வசிகரத் தன்மை காண்போரை காந்தம் என கவர்ந்திழுக்கின்றது.

இயற்கை அழகும் எழிலான அமைப்பும் பெற்றிருக்கும் இத்தாய் வறுமையின் கோரப்பிடியில் சிக்கி அறியாமை நிறையப் பெற்ற ஒரு மக்கள் சமுதாயத்தைக் கொண்டிருந்தாள். குளத்தொழிலுக்கம் கமத்தொழிலுக்கும் முன்னுரிமை கொடுத்து தன் வயிற்றுப் பசியைப் போக்குவதே இங்கு வாழ்ந்த மக்களின் ஒரே குறிக்கோளாக இருந்தது. மறைந்த முன்னாள் பாராளமன்ற உறுப்பினரான அப்துல் மஜிது அவர்களால் 1950ஆம் ஆண்டு முள்ளிப்பொத்தானை என்ற பகுதிக்கு கிண்ணியாவிலிருந்து மக்கள் குடியேற்றப்பட்டனர். குடியேற்ற மக்கள் பரம்பரை கிண்ணியாப் பரம்பரை என்பதனால் இவ் வளர்ச்சிப் பாதையில் மக்கள் எவ்வித அபிவிருத்தி முன்னேற்றப் பாதை எதையும் காணவில்லை. இதனால் தாம் காண்பதே உலகம் என்ற நிலையில் கிணற்றுத் தவளைகளாக உணவுக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து வாழ்ந்ததும் மக்களிடையே கல்வி ஒரு சூனியமாகவே காணப்பட்டது.

இந்த நிலையில் முள்ளிப்பொத்தானை மக்களின் கல்வி வளர்ச்சியை எழுதுவது மிகவும் கடினமான காரியம் ஆயினும் தெரிந்தளவு நான் கற்றவற்றையும் கேட்டறிந்தவற்றையும் என் சின்ன சின்ன அனுபவத்தையும் வைத்து எழுதத் துணிகின்றேன். ஆனாலும் இது தான் முள்ளிப் பொத்தானையின் கல்வி வளர்ச்சியென திட்டவட்டமாகவும் சொல்வதற்கு நான் முன் வரவில்லை.

இலங்கைத் தாயானவள் அந்நியர்களின் ஆதிக்கத்தில் கட்டுண்டிருந்த வேளை கிறிஸ்தவ மதத்தை தழுவியவர்களுக்கே கல்வியை தொடர சந்தர்ப்பமும் வாய்ப்பும் இருந்தது. இந்நிலை கிண்ணியாவைப் பொறுத்தவரையில் கல்வியில் பாரிய பின்னடைவையே ஏற்படுத்தக் காரணமாய் அமைந்திருந்தது. அந்த நிலையில் அங்கிருந்து முள்ளிப்பொத்தானைக்கு குடியேற்றப்பட்ட மக்களின் கல்வி வளர்ச்சிப் பாதையைக் கூறவா வேண்டும். அதன் பின்னடைவுப் பாதையை காணலாம்.

1956ம் ஆண்டு இப்போது அமைந்துள்ள சிங்களப் பாடசாலையில் காலையில் சிங்கள மாணவர்களுக்கும் மாலையில் முஸ்லிம் மாணவர்களுக்கும் பாடசாலை நடைபெற்றது. ஆரம்பத்தில் மாணவர்களுக்கிடையே பிணக்குகள் காணப்படாவிட்டாலும் காலப் போக்கில் இந்த மாணவர்களுக்கிடையே பிணக்குகள் ஏற்படக் காரணமாய் மதப் பிரச்சனைகள் தோற்றம் பெற்றன. 13 முஸ்லிம் மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகளில் பிரச்சனைகள் ஏற்படக் கூடியதாக இருந்ததனால் மறைந்த முன்னாள் அமைச்சர் மஜீது தற்போது அல் ஹிஜ்ரா பாடசாலை அமைந்துள்ள இடத்தில் ஒரு தூணை நிலைநாட்டி ஓலையைக் கொண்டு மேய்ந்து அதில் அம் மாணவர்களைக் கொண்டு கல்வி நடவடிக்கை மேற்கொள்ள உதவியதாகக் கூறப்படுகின்றது.

ஆரம்ப காலத்தில் மக்களின் கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு இலங்கையின் வேறு மாவட்ட மாகாணங்களில் இருந்து கற்ற கல்விமான்கள் முள்ளிப்பொத்தானைப் பிரதேசத்தில் இருந்து அவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு பெரும் தொண்டாற்றியதாகக் கூறப்படுகின்றது. அன்று கல்வியை கற்றுக்கொடுக்க வந்த கல்விமான்கள் வீடு வீடாக சென்று பிள்ளைகளுக்கு இனிப்புப் பண்டங்களைக் கொடுத்து அவர்களை அன்பாக அரவணைத்து அவர்களை ஒவ்வொருவராக ஒன்று சேர்த்து அவர்களுக்கு திண்ணைக் கல்வியை கற்றுக் கொடுத்ததாக அறிகிறோம்.

1956ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் முள்ளிப்பொத்தானையில் வாழ்ந்த மக்களுக்கு திரு. முருகையா என்ற யாழ்ப்பாணக் கல்விமானால் இன்று அல். ஹிஜ்ரா பாடசாலை கட்டடம் அமைந்துள்ள இடத்தில் அன்று 15 மாணவர்களை ஒன்று சேர்த்து மர நிழலிலும், ஓலைக்குடிசையிலும் கற்றல் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டதாம்.

பிற்பாடு கல்விப்பாதையில் சிறிய சிறிய வளர்ச்சியை அடைந்து குடிசைக் கற்றல் முறை சற்று அபிவிருத்தியில் மாணவர்களினதும் எண்ணிக்கை அதிகரித்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறு சற்று முன்னேற்றத்தைக் கண்டாலும் வாத்தியார் கையில் இனிப்பு சுவையான பண்டங்களைக் கொண்டு வீடுகளுக்கு செல்லும் போது எமது பாட்டன், பாட்டி கடன் கொடுத்தவன் கடன் வாங்க வீடு வரும் போது கடன் வாங்கியன் ஒழிந்து கொள்வது போல வாத்தியாரைக் கண்டதும் வீட்டுக் கொல்லைப் புறத்தால் தலை தெரிக்க ஓடி மறைந்து கொண்ட சுவரஸ்யமான கதைகளும் உண்டு.

இருந்தும் கல்வி கற்கச் சென்ற மாணவர்களிடையே ஆரம்பக் கட்டத்தில் தமிழ் வாசிக்க, எழுதத் தெரியாத மாணவர்களிடையே தமது வேத மொழியிலும் தாம் பேசுகின்ற தமிழை எழுதுகின்றோம். என்ற திருப்தி பரவியது. அதே வேளை திண்ணைப் பள்ளி ஒன்று ஹிஷ்ராப் பிரதேசத்தில் 1958ம் ஆண்டு ஹிஜ்ரா பாடசாலை M.A.ஜபார் என்ற அதிபரினால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. இங்கு இப் பாடசாலை உருவாக முழுமையான காரணம் வேறு பிரதேசத்திலிருந்து வந்த ஆசான்களையே சாரும். இவர்களாலேயே மாணவர்களின் கல்வி மேம்படுத்தப்பட்டதாகவும் மறைந்த அப்துல் மஜீது பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அவர்களே அதன் வளர்ச்சிக்குப் பெரும் உதவி புரிந்ததாகவும் கூறப்படுகின்றது. அப் பள்ளியில் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்த மாணவர்கள் அப் பாடசாலையில் சேர்க்கப்பட்டார்கள்.

அரிச்சுவடி போதனை போன்ற சிலர் இப்போது தமிழில் தங்கள் பெயரை எழுத கூடியளவு தேர்ச்சியுற்றார்கள். 1952ம் ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வருகை தந்த தமிழ் ஆசிரியர்களின் வருகையோடு முள்ளிப்பொத்தானை பிரதேச மக்களின் கல்வி ஓரளவு வளர்ச்சி கண்டது. சிங்கள மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைக்காக சிங்கள பாடசாலையும் பெண்களின் நலன் கருதி பெண்கள் மற்றும் கல்வி நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள தி/பாத்திமா பாலிகா முஸ்லிம் வித்தியாலயம் 1974ம் ஆண்டு 09ம் மாதம் 10ம் திகதி ஆண்கள், பெண்கள் என்று கல்வி கற்க தி/புஹாரி நகர் முஸ்லிம் வித்தியாலய பாடசாலை அரம்பிக்கப்பட்டது. மக்களினதும், மாணவர்களினதும் நலன் கருதி இப் பாடசாலைகள் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. உத்தியோகத்திற்காகவன்றி எழுத வாசிக்க என மக்கள் பெரும்பாலானோர் கல்வி கற்க ஆரம்பித்தார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தாம் 5 இல் தேர்ச்சி பெற்ற முஸ்லிம் சட்டம்பியாராக மூதூரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சேகு முகம்மது அவர்களும் தோப்பூரைச் சேர்ந்த நூர் முகம்மது அவர்களும் கிண்ணியாவில் கல்வி கற்பிப்பதற்காக வந்தார்கள். இவர்களின் வருகை முஸ்லிம் மாணவர்களின் தமிழ் கல்வி ஆர்வத்தை தூண்டியது. இப்போது யாழ்ப்பாணத்து ஆசிரியர்களும் முஸ்லிம் ஆசிரியர்களும் தமிழ் போதனை செய்து வந்தார்கள். இப்படியான ஒரு சூழ்நிலையில் தமிழைக் கற்பவன் தமிழன் எனும் பிரச்சாரம் சில மக்களால் செய்யப்பட்டு வந்ததாகவும் இப் பிரச்சாரம் முள்ளிப்பொத்தானைப் பகுதியிலும் தாக்கம் செலுத்தியதால் யாழ்ப்பாண ஆசான்கள் இடமாற்றம் பெற்றுச் சென்றதாகவும் கூறப்படுகின்றது.

வறுமையின் கொடியில் சிக்குண்ட குடும்ப அங்கத்தவர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு வேலை வாய்ப்பை பெறச் சென்றதாலும் மற்றும் கூலி வேலையில் ஈடுபட்டதாலும் எங்கு சென்றாலும் எழுத வாசிக்க பொது விடயங்களில் செயற்படும் முறைகள் தெரியாமல் திணறிய போது தான் ஒவ்வொருத்தரும் உணர்ந்தார்கள். தங்கள் பிள்ளைகளை கல்வி கற்க வைக்க வேண்டும் எம்மைப்போல எம் பிள்ளைகளும் எழுத, வாசிக்கத் தெரியாமல் வாழக் கூடாது நாம் படும் துன்பத்தை அவர்களும் படக்கூடாது என ஒவ்வொருவரும் நினைக்க ஆரம்பித்ததால் குடும்ப பொருளாதார சிக்கல் நீங்கி தங்கள் பிள்ளைகளை உயர்தரமான பாடசாலைகளில் சேர்த்து கல்வி நடவடிக்கையில் ஈடுபடுத்தினர். இதனால் செல்வம் வளர வளர

நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் பள்ளிக் கூடத்தை நிரப்பினார்கள். இளைஞர்களின் கல்வி ஆர்வம் ஒரு படி முன்னேறியது. இந்த ஆர்வம் வளர்ந்தோர்களையும் விட்டு வைக்கவில்லை. இதனால் இரவு நேரங்களில் வளர்ந்தோர் வகுப்புகள், பாடசாலைகளில் நடத்தப்பட்டன.

முள்ளிப்பொத்தானையின் கல்வித் தரம் வளர்ச்சி கண்டது. செல்வம் வளர வளர மக்களின் கல்வி ஆர்வமும் மலர்ந்தது. இக் கால கட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கல்வி முறை பிற மத ஆசிரியர்களின் தூண்டு கோளுமே கல்வி ஆர்வம் மேலோக்கச் செய்ய காரணமாய் அமைந்தன. இதனால் கட்டாயக் கல்வி ஆர்வம் மேலோங்கச் செய்யக் காரணமாய் அமைந்தன. கட்டாயக் கல்வி முறையின் கீழ் வயது வந்த பிள்ளைகள் கட்டாயம் பாடசாலைக்குச் சென்று தான் ஆக வேண்டும் அப்படிச் செல்லாத பிள்ளைகளின் பெற்றோர்களின் மீது சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக பாடசாலை செல்வோரின் தொகை அதிகரிக்க அதிகரிக்க பாடசாலையின் தொகையும் அதிகரிக்க ஆரம்பித்தன. தாருஸ்சலாம் ஹமீதியா, மதீனா, ஹிஜ்ரா யூனியர் வித்தியாலயம், விக்னேஸ்வரா வித்தியாலயம் போன்ற பாடசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

கல்வியின் வளர்ச்சியினால் இன்று முள்ளிப் பொத்தானையின் முதல் வைத்தியராக ஏ.நஸீர். முதல் பொருளியலாளராக ஜே.நஸீம். முதல் சட்டத்தரணியாக வி.நிருஸ். முதல் பட்டதாரியாக ஏ.எஹியா, முதல் கணக்கியலாளராக ஆர்.றினோஸ். இவ்வாறு கல்வித் தரத்தில் உயர்ந்தவர்களைக் கொண்டு எமது பிரதேசத்தின் கல்வி வளர்ச்சியைக் காணலாம். இன்று இவர்கள் போன்று பல் வைத்தியர், மூலிகை வைத்தியர், யூனானிய வைத்தியர் என பல்வேறு துறைகளில் வைத்திய வளர்ச்சியையும் காணக் கூடியதாக உள்ளது. இது போன்ற பல துறைகளில் ஆசிரியர்களின் வளர்ச்சியைக் காணலாம். இவற்றின் மூலம் கல்வித் தாயின் கல்வியின் வளர்ச்சிப் பாதையினை அறிந்து கொள்வதோடு கவிதையில் பலவிருதுகளைப் பெற்றவரும் நாகிலா மஸ்னூன் என்றும் புகழ் கூறியவரையும் எமது மண்ணில் காணலாம்.

இன்று கிராமத்தில் பாடசாலை மட்டங்களில் கல்வியின் போட்டித்தன்மையை குறுகிய சில காலப்பகுதியில் எடுத்து நோக்கினால் கல்வியின் வளர்ச்சிப் பாதையில் தி/புகாரி நகர் முஸ்லிம் வித்தியாலய மாணவர்களின் கல்வித் தரம் குறிப்பிட்ட சில வருட காலப்பகுதியில் நல்ல ஒரு முன்னேற்றத்தைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. இப் பாடசாலை சாதாரண தரம் வரை உள்ள ஒரு சிறிய பாடசாலையாக இருந்தாலும் இன்று இப் பாடசாலையில் 749மாணவர்கள் கல்விகற்கும் ஒரு பாடசாலையாக உள்ளது. தற்போது இப் பாடசாலையின் அதிபர் உட்பட 29 ஆசிரியர்கள் கற்பிக்கின்றனர். இப் பாடசாலையில் 5ஆம் ஆண்டுக்கான புலமைப்பரிட்சையில் 2011ம் ஆண்டு 53 மாணவர்கள் தோற்றி ஒரு மாணவர் பரிட்சையில் வெற்றி பெற்றதையும் 2013ம் ஆண்டு 44 மாணவர்கள் தோற்றி 4 மாணவர் பரிட்சையில் வெற்றி பெற்றதையும் காணலாம். சாதாரண தரப் பரிட்சைப் பெறுபேறுகளைப் பார்க்கின்ற போது ஆண்டு தோற்றிய மாணவர்கள் சித்தியடைந்த மாணவர்கள்

1. 2014	46	30
2. 2013	38	17
3. 2012	47	19
4. 2011	49	13

சாதாரண தரப் பெறுபேறுகள் கூட ஒரு வெற்றியை நோக்கி நகர்வதைக் காணலாம். இதே போல் அல் ஹிஜ்ரா பாடசாலையின் பெறு பேறுகளைப் பார்க்கின்ற போது அதன் முன்னேற்றப் பாதையையும் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. இப் பாடசாலையின் தோற்றம் 1958ம் ஆண்டாக இருந்தாலும் இதன் வருட இறுதிக் காலத்தில் 95 மாணவர்கள் கல்வி கற்றதாகவும் இங்கு நிரந்தரமாக 4 ஆசிரியர்கள் தமது பணியைச் செய்ததாகவும் தற்போது 38 ஆசிரியர்கள் கற்பிப்பிக்கின்றார்கள். மாணவர்கள் தொகை 2013ம் ஆண்டு இன்றுவரை 925 மாணவர்கள் இப் பாடசாலையில் கற்கின்றார்கள். 5ம் ஆண்டு புலமைப் பரீட்சைப் பெறுபேற்று அட்டவணையில்

ஆண்டு	தோற்றிய மாணவர்கள்	சித்தியடைந்த மாணவர்கள்
1. 2010	44	02
2. 2011	57	02
3. 2012	63	06
4. 2013	52	06

சாதாரண தரப் பரீட்சைப் பெறுபேற்று அட்டவணையில்

ஆண்டு	தோற்றிய மாணவர்கள்	சித்தியடைந்த மாணவர்கள்
1. 2013	44	20

உயர் தரப் பரீட்சைப் பெறுபேற்று அட்டவணையில்

ஆண்டு	தோற்றிய மாணவர்கள்	சித்தியடைந்த மாணவர்கள்
1. 2010	78	66
2. 2011	96	87
3. 2012	109	98
4. 2013	125	109

இப் பெறுபேறுகளின் வளர்ச்சிப் பாதை முள்ளித் தாயின் வளர்ச்சிப் பாதையாக காட்டுகிறது. பெண்கள் பாடசாலையாக காணப்படுகின்ற பாத்திமா பாலிகா பாடசாலைகளின் பெறுபேறுகளைப் பார்க்கின்ற போது கல்வித் தாயின் கருவறையின் தேக ஆரோக்கியத்தைக் காணலாம். பாடசாலை ஆரம்பித்த ஆண்டு 1992ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதலாம் திகதி ஆகும். இப்பாடசாலையின் முதல் அதிபராக எஸ்.எம்.அனீபா ஆரம்பத் தலைவராக காணப்பட்டார். தோற்ற காலத்தில் ஆசிரியர் தொகை 02. தற்போது ஆசிரியர் தொகை 22. தற்போதைய மாணவர்கள் தொகை 485 ஆக வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது.

2013ம் ஆண்டு புலமைப்பரீட்சைக்கு 23 மாணவர்கள் தோற்றி அதிலிருந்து ஒரு மாணவி மட்டும் சித்தியடைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

சாதாரண தரப் பரீட்சைப் பெறுபேற்று அட்டவணையில்

ஆண்டு	தோற்றிய மாணவர்கள்	சித்தியடைந்த மாணவர்கள்
1. 2010	28	21
2. 2011	19	05
3. 2012	19	10
4. 2013	26	12

உயர் தரப் பரீட்சைப் பெறுபேற்று அட்டவணையில்

ஆண்டு	தோற்றிய மாணவர்கள்	சித்தியடைந்த மாணவர்கள்
1. 2012	12	04
2. 2013	26	05

இவ்வாறு புள்ளி விபரத் தரவுகளின் மூலம் மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியினைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. அன்று இருந்த முள்ளித் தாய் கல்வி என்ற சொல்லுக்கு தேகாரோக்கியம் இருந்ததையும் இன்று கருவறையே ஆரோக்கியமாக இருப்பதனையும் இத் தரவுகளின் மூலம் கல்விமான்களின் மூலமும் காணக்கூடியதாகவுள்ளது.

இன்று பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் பட்டம் முடித்த பட்டதாரிப் பிள்ளை இல்லாத வீடு ஒன்றைக் கூட காண முடியாதளவுக்கு கல்வி வளர்ச்சி கண்டுள்ளதைக் காணலாம். ஆயினும் இன்று முள்ளியின் கனவாக மாறி வருவது தனது நிர்வாக சேவைகளையும், பொறுப்புக்களையும் இக்கிராமத்திற்கு எம் ஊர் முத்துக்கள் சேவை ஆற்ற வேண்டும் என்பதே எம் தாயின் கனவாக இருக்கின்றது. எம் தாயின் கனவு நிறைவேற வல்லவனின் ஆசிர்வாதம் உரித்தாகட்டும். எண்ணங்கள் நிறைவாகும் என்ற நம்பிக்கையில் எமது தாய் முள்ளிப்பொத்தானை காத்திருக்கின்றது.

எம்.ஐ.றிகாசா
அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
தம்பலகாமம்.

உசாத்துணை தரவுகளை தந்துதவியவர்கள்.

புகாரி நகர் அதிபர் எஸ்.சராப்தீன்

பாத்திமா பாலிகா

எம்.சகீனா ஆசிரியை

தி/அல் ஹிஜ்ரா மகா வித்தியாலயம்

அதிபர் எஸ்.மகர்றாப்

ஆசிரியர் ஏ.நெளபர்

வரலாற்றுக் கதை :- எம்பிரதேச மூதாதைகள்

நன்றி எனது அன்பான சகோதரன் எம்.ஐ.றிகாஸ்

நான் எனது முத்தி

“நான்” என்று நாம் ஒவ்வொருவரும் கூறுகின்றோம். நான் என்பது என்ன? என யாரேனும் சிந்தித்து உள்ளோமா? என்றால் கேள்விக்குறி தான் இடவேண்டியிருக்கின்றது.

மெய்யியலாளர்கள் நான் என்பது என்ன என பல வழிகளிலும் ஆய்வுகளை நகர்த்தியுள்ளனர். அதற்கு மனிதன் ஒருவனின் மனம் தான் “நான்” என்பதாக இருக்க வேண்டும் என்றும் மனிதனின் உயிர் தான் “நான்” என்பதாக இருக்க வேண்டும் என்றும் தமது கருத்துக்களை கூறியுள்ளனர்.

இதில் “நான்” என்பது மனமாக இருந்தால் மனம் எங்குள்ளது. ஓர் இருதயத்திலா அல்லது மூளையிலா? இதில் எது சிந்திக்கின்றதோ? அது தான் மனமாக இருக்க வேண்டும். அப்படியாயின் மூளை தான் மனமாகவும், நானாகவும் இருக்க வேண்டும். ஆனால் மூளை என்பது ஒரு சதைப் பிண்டம் அதுவா நான் என்ற வினாக்கள் விடை தெரியாமல் எழுகின்றது.

இவ்வாறு உயிர் தான் நான் என்றால், ஒரு மனிதனின் உடலை விட்டு உயிர் பிரிந்ததும் நானும் அழிந்துவிடுமா? எனவும் மெய்யியலாளர்கள் உண்மையைத் தேடி விடை தெரியாமல் தவிக்கின்றனர். ஆனால் இந்து சமயத்தவர்களில் தத்துவ ஞானிகள் இவ் நான் என்பதற்கு அழகான, அற்புதமான விளக்கத்தை கொடுத்து இருப்பதை காணக்கூடியதாக உள்ளது.

நீர், நிலம், காற்று, தீ, ஆகாயம் ஆகிய ஐந்தின் அம்சங்களும் ஒன்றாக இணைந்து உருவானதே மனிதவுடல் இதனுள் ஜீவாத்மா இருந்து உடலை இயங்கும். இந்த ஜீவாத்மா அல்லது ஆன்மா உடலை விட்டு நீக்கும் போது உடல் அழிந்து விடுகின்றது. ஆனால் ஆன்மா அழியாது இருக்கின்றது என சைவ சித்தாந்தம் கூறுகின்றது. முத்தி அல்லது மேட்சம் அல்லது இருவினை ஒப்பு எனப்படுகின்ற வீடு பேறு ஆன்மாவுக்கு கிடைக்கும் வரை ஆன்மா பிறப்பெடுத்துக் கொண்டே இருக்கும் எனவும் சைவ சித்தாந்தம் கூறுகின்றது.

இந்த பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் இடையே அல்லல்படும் ஆன்மா தனது பல பிறப்புக்களிலும் மும் மலங்களினால் கட்டுண்டுள்ளது. என்றும் அதிலிருந்து விடுபடும் போதே முத்தி நிலையை அடையலாம் எனவும் கூறுகின்றது.

அந்த மும்மலங்களில் ஒன்று தான் ஆணவம். இது இருளை விடவும் கொடியது. கர்வம் நிறைந்தது. இந்த ஆணவ மலத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் கொடியவர்களாக தெரிவார்கள் என்றும் சித்தாந்தம் கூறுகின்றது.

இத்தகைய ஆணவ மலம் ஒரு மனிதனைப் பீடித்து இருக்கின்ற போது தான் அவ் ஆன்மாவானது, நான் என்றும் எனது என்றும் கர்வம் நிறைந்த வார்த்தைகளைப் பிரயோகிக்க நேரிடுகின்றது. இந்த ஆணவம் ஆன்மாவை விட்டு நீங்கும் போது தான் நான் என்ற அகங்காரம் அழிந்து போய் விடும் என சைவ சித்தாந்தம் கூறுகின்றது. நான் என்பதும், எனது என்பதும் ஆணவம் அழியும் போது அழிந்து விடும். எனினும் எனது முத்தி என்பதற்கு அர்த்தம் அற்றதாகி விடும். ஆயினும் ஆன்மாவின் முத்தி நிலையன்றி சித்தாந்தம் கூறிய கருத்துக்களை வைத்துப் பார்க்கையில் மனிதன் இறப்பின் பின் மும் மலங்கள் களையப்பட்டால் முத்தியெய்துவான் என கூறுகின்றது. ஆனால் நடமாடி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கம் மனிதன் திடீரென்று இறந்து கட்டை ஆகி விடுகின்றானே அது எப்படி? ஏன் நிகழ்கின்றது? இறந்த பின் என்ன நடந்தது? என்ற வினாக்களுக்கு சித்தாந்திகள் முத்தி எனக் கூறினாலும் மெஞ்ஞானிகளும், விஞ்ஞானிகளும் விடையளிக்கும் ஆற்றலில் இல்லை என்றே கூறப்படுகின்றது. காலம் கடந்து பிரிட்டிஸ் சோசைட்டியும் ரிசர்ச் நிறுவனமும் ஐரோப்பிய அமெரிக்க நிறுவனங்களில் இருந்தவர்களின் நிலை என்ன என்பது பற்றி ஆராய்வுத் தொடங்கியுள்ளதாக அறியமுடிகின்றது. (தமிழ் கேட்க ஆசை) எது எப்படி இருந்த போதிலும் ஒரு மனிதன் இருக்கும் வரையுமான அனைத்து விடயங்களையும் ஆஸ்தீகம் ஆயினும் சரி, நாஸ்தீகம் ஆயினும் சரி மெய்யியலாளர்கள் ஆனாலும் விஞ்ஞானிகள் ஆனாலும் கூற முடியுமே தவிர இறந்த பின் அந்த உயிருக்கு என்ன நிகழ்கின்றது என்பதை யாருமே கூற முடியாத நிலையே இன்று வரையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இருப்பினும் இறை நம்பிக்கையே ஒரு மனிதனின் கடிவாளம் என்ற ஒவ்வொரு மனிதனது மதங்கள் சொல்லும் கருத்துக்களை உண்மையென ஏற்றுச் செயற்பட வேண்டி இருக்கின்றது. இதில் நாம் உண்மையதைத் தேட தொடக்கினால் நாம் உண்மையாக வாழ முடியாதவர்களாக மாறிவிடுவோம்.

இது நான் என்றும், நாம் என்றும், எமது என்றும் எம்மை அடையாளப்படுத்த மட்டுமே பிரயோகிப்போம் அச் சொற்களினுள் கர்வம், வந்து நிறைவதை தடுக்க முயற்சிக்கின்றோம் அப்போது மதங்கள் கூறும் மனதை வென்று மகத்தான மோட்சம் காண முயற்சிப்போம்.

“நாம் அழிந்து, நான் அழிந்து இறையுடன் இரண்டறக் கலப்போம் இறந்த பின்னாலே”

திருமதி.சுவந்தி ஜெயராசா

ஆசிரியர்

தி/ஆதி கோணேஸ்வரா மகா வித்தியாலயம்.

ஆயுள் வேத மருத்துவத்தின் மகிமைகள்

உலகத்தில் உயிரினங்கள் தோன்றிய காலம் முதல் மனிதனும் தோன்றி, அவன் காலங்களில் பாரம்பரியங்களையும் பல்வேறு விடயங்களையும் முன்னேற்றிக் கொண்டே வந்துள்ளான். இறைவன் மனிதனைப் படைத்து அவன் வாழ்நாளில் ஏற்படும் நோய்களுக்கான மருத்துவத்தினையும் தெரிவித்து அற்புதமான மூலிகைகளையும் படைத்துள்ளான். இது ஆயுள்வேதம் என்று அழைக்கப்பட்டாலும் பாரம்பரியமாக எம் மக்களோடு உறவாடி வந்துள்ளது என்றால் அது மிகையாகாது.

உணவு பழக்கங்கள் சீர்கேடுகள் இவைகளை சீராக்கி வாழ்பவர்கள் சித்தர்கள், யோகிகள், முனிவர்கள் இவர்கள் காட்டிய இந்த மூலிகை வைத்தியம் சரியாக மேற்கொண்டு தவறு ஏற்பட்டதாக சரித்திரம் இல்லை. இனி அன்றாடம் நாம் உண்ணும் உணவில் மறைவாக இருக்கும் மருத்துவக் குணமுடைய பொருட்களை சுருக்கமாய்க் காண்போம்.

மிளகாய், வெள்ளைப்பூடு, நச்சீரகம், பெருஞ்சீரகம். மிளகு, மல்லி, எலுமிச்சம்பழம், பழப்புளி, வெந்தயம், கொறுக்காய், தேங்காய் இவை அனைத்தும் எமக்கு உணவில் உறுதுணையாக இருந்து வருகின்றது. பூடு இரத்தத்தில் கொழுப்பை அகற்றும். சீரகம் சமிபாட்டின் தன்மையைச் சீராக்குவதுடன் எமது அங்கங்களை தங்கமாக மினுமினுக்க வைத்திருக்கும். மிளகு உடலுள் வெப்பத்தை கொடுத்து உணவில் ஏற்படும் நச்சுத்தன்மையை அகற்றும். வெந்தயம் இரும்புச் சத்து நிறைந்துள்ளது. இவைகள் சமிபாட்டின் முக்கிய இடத்தைப் வகிக்கின்றது.

ஆயுள்வேத மூலிகைகளை நாம் மருந்தாக பயன்படுத்தாமல் உணவு என்று கருதினால் போதும் அதில் பொதிந்துள்ள மருத்துவக் குணமானது நோய்களை வராமல் தடுப்பதோடு வந்த நோய்களை கட்டுப்படுத்தவும் குணவாக்கவும் உதவுகின்றது. இனி

மூலிகைகளின் நிலை பற்றியும் தொழிற்பாடுகள் பற்றியும் பார்க்கலாம்.

1. வெள்ளைப்பூடு

உடலில் உள்ள கொழுப்பை அகற்றுவதில் முன்னணி வகிக்கின்றது. இது அன்றாடம் பாவிக்கும் சமையல் அறையிலுள்ளது. இதனை இரண்டு டம்ளர் பசுப்பால் அல்லது ஆட்டுப்பாலில் 5 வெள்ளைப்பூடு பற்களுடன் அரைதேற்கரண்டி கறிமஞ்சல் தூள் சேர்த்து காய்ச்சி ஒரு டம்ளர் பாலாக சுண்டகாச்சி பருகவும்.

பின் அந்தப் பூண்டினை மென்று சாப்பிட்டு அந்தப் பாலைப் பருகவும். இதன் தொழிற்பாடானது எமது இரத்த நாடி, நாளங்களில் உள்ள அடைப்புகள் யாவற்றையும் அகற்றி விடும். அத்துடன் புற்றுநோய் வராமல் தடுக்கும் ஆற்றலும்

இதற்கு உள்ளதென அறியக்கூடியதாகவுள்ளது. மாதம் 03 நாட்கள் இது போன்று செய்து வர நாம் ஆரோக்கியமாக வாழலாம்.

2. மிளகு

உடலில் உள்ள விஷ நீரை நீக்கும் சமிபாட்டிற்கு துணையாகும் உடலில் ஏற்பட்டநச்சுத் தன்மை இருந்தால் அதைக் கட்டுப்படுத்தும். அத்துடன் தேள், பூரான், குளவி போன்ற விஷம் எம் உடலில் தற் செயலாக ஏற்பட்டால் 10 மிளகை பாதி வெற்றிலையில் வைத்து மென்று சாப்பிட்டால் விஷம் முறிந்து விடும். வெற்றிலைக்குப் பதிலாக கருந்துளசி இலையையும் பாவிக்கலாம்.

3. சீரகம்

உடலை சீராக்கும். அங்கங்களுக்கு அழகு சேர்க்கும். உணவிற்கு வாசனை சேர்க்கும். சமிபாடு சிறப்பாகும். அஜீரணம் ஏற்பட்டிருந்தால் சீரகத் தண்ணீர் (கொதிக்க வைத்து) பருகினால் சுகமாகும்.

4. வெந்தயம்

வெந்த + அயன் இரும்புச் சத்து அதிகமுள்ளது. கறிக்கு சுவையூட்டும். வயிற்றோட்டம் ஏற்பட்டால் தடுக்கும் தன்மை, வயிற்றுவலி சீதப்பேதி யாவற்றையும் சரி செய்யும். தலைமுடி வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது.

5. மிளகாய்

பச்சையாகவும் வத்தலாகவும் பாவிக்கலாம். இரும்புச் சத்துக்கள் உள்ளதுடன் சுவாசத்திற்கும் நுரையீரலுக்கும் புத்துயிர் அளிக்கும். அதிகமாக உண்டால் வயிற்றுப்புண் உண்டாகும்.

6. வெங்காயம்

இரண்டு வகை அதில் சிறியவை மிகச் சிறந்தது. பெரியவை வாயுத் தன்மை உள்ளதால் வயிறு ஊதும். அதனால் முடிந்தவரை சிறிய வெங்காயத்தைப் பாவிக்கவும். இரத்தத்தை சுத்தப்படுத்தி உடற் சளிகளை அகற்றும். பசியைத் தூண்டும் விந்து உற்பத்திக்கு துணை செய்யும். பூச்சிக் கடிகளுக்கு இதனை இரண்டாக வெட்டி அதில் தேய்த்துக் கொண்டிருந்தால் பூச்சிக்கடி விஷம் முறிந்து விடும். மூலிகை மருத்துவத்தின் செய்முறைகளில் இதன் பயன்களை பின்பு காண்போம்.

7. உப்பு

உணவில் குறைவாக பாவிக்காது விடின் சலப் பையில் கற்களை உருவாக்கும். உணவிற்குச் சுவைக்காக பயன்படுத்தும் போது குறைவாகப் பயன்படுத்தவும்.

8. புளி

பழப்புளி, எலுமிச்சை, மாங்காய் என எம் மக்கள் பாவிக்கின்றனர். பழப்புளி விதை அகற்றி, நார் அகற்றி சிறிது உப்புத் தூள் கலந்து மட்பாண்டங்களில்

சேர்த்து வைத்து ஒரு வருடத்திற்கு பின் பாவிப்பது நன்று. புதிய பழப்புளி சற்று நீர்த் தன்மையானது உடலுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும். சிறிது சிறிதாக எமது உடலில் சேர்வதால் அது கால், கைகளில் உழைச்சலைக் கொடுக்கும். வாத நீ உற்பத்தியாகும். புளி மிகவும் பழமையானால் தீங்கும் குறையும்.

எலுமிச்சைப் பழச்சாறு நீரில் கலந்து பாவிக்கலாம். இரத்தம் சுத்தமாகும். தாகத்தை தணிப்பதனாலும் உடலுக்கு குளிர்ச்சியைக் கொடுக்கும். விற்றமின்C அதிகம் உள்ளதனால் அதை அதிக சூட்டில் சேர்க்க வேண்டாம். மாங்காய், கீரைகளுக்கு புளி சேர்ப்பதற்காக பலர் பாவிக்கின்றனர். அதிலும் விற்றமின்கள் உள்ளன.

9. அரிசியின் பயன்பாடு

வயதில் மூத்த நெல்லினத்தில் அரிசியும் செயற்கை உரம் இரசாயன மருந்துகள் பாவிக்காத வேளாண்மையின் அரிசியே மிகவும் சிறந்தது எனக் கருதப்படுகின்றது. ஆதி கால மக்களின் ஆரோக்கியமே இதற்கு ஆதாரம்.

10. சோளன்

புரதம், கொழுப்பு, நார்ச் சத்துக்கள் அதிகம் உள்ளதால் சமிபாட்டில் பிரச்சனை தராது. மலச்சிக்கலை அகற்றக் கூடியது.

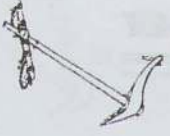
11. குரக்கன் வகையான தானியங்கள்

சக்கரை நோயை கட்டுப்படுத்த வல்லது. எனினும் மலச்சிக்கலைத் தரும். இதற்கு அதிக நீர் பழங்களை உணவில் சேர்த்து வரவும்.

இனி மூலிகை வகைகளையும் நோய்களையும் பற்றி சுருக்கமாக பார்ப்போம்

1. கருசலாங்கண்ணி

இதனை கையாந்தகரை என எமது கிராமப் புறங்களில் அழைப்பது உண்டு. இதில் மஞ்சள், வெள்ளை நிறப்பூக்கள் உடையது உள்ளது ஈரலிப்பான பிரதேசங்களில் வயல் வெளிகளில் காணப்படும். பொன்னாங்காணி, கீரை போன்ற சாயல் சற்றுத் தடிப்பான சுணைச்செடி போல்த் தெரியும். எந்த தீங்கும் விளைவிக்காது. இதில் மஞ்சள் நிறப்பூக்களுடைய இனமே சிறந்தது. தலைமுடி வளர்வதற்கும் இதனை எண்ணெயில் இட்டுக் காச்சி வடித்து வைப்பார்கள். இது தலைக்கு குளிர்ச்சியைத் தருவதோடு கண் பார்வையையும் மிகத் தெளிவாக்கும். அத்துடன் கீரை போல் சமைத்து உண்பதால் சக்கரை நோய்க்கு சிறந்த மருந்தாகும். வெட்டுக்காயங்களின் மேல் இதனை (அரைத்து) கட்டினால் காயம் நீரில் தோய்ந்திருந்தாலும் புண் ஆறுவதற்கு உதவும். காயத்தை விரைவாக மாற்ற வல்லது. இதனுடன் அரிவாள் பூண்டு என்றழைக்கப்படும் (சாமத்தம் பூச்செடி) இதன் இலைகளையும் சமமாக வைத்து அரைத்து புண்களுக்கு கட்டவும். இது போல் பல நூற்றுக்கணக்கான நோய்களையும் மாற்ற வல்லது.

2. சுரம் காய்ச்சல் வந்தால்

எமது தோட்டங்களில் முளைத்துக் காணப்படும் கான வாழை என்றழைக்கப்படும் கீரையை சீரகம், மல்லி, வெந்தயம், தேவைக்கேற்ப உப்பு சேர்த்து தேனீராக (கசாயம்) காலை, மாலை 10மில்லிமீற்றர் அளவு பருகி வர காய்ச்சல் நீக்கி விடும். அதில் எந்தவித பாரிய செலவுகளும் ஏற்படாது. கொடியை அடையாளம் காண்பது நீளமும் வட்டமும் அற்ற நடுத்தர இலை, சிறிய நீலப்பூக்கள் தண்டை ஒடித்து அந்த நீரைக் கையில் தேய்த்தால் வெண்டக்காயிலுள்ள வழுவழுப்பு போல் காணப்படும்.

மூலிகைகளை அறிமுகப்படுத்துவது மிக நீண்ட விளக்கங்கள் தேவைப்படும். ஆதலால் எமது அன்றாட வாழ்வில் நாம் சந்திக்கும் நோய்களுக்கான முதல் சிகிச்சையாக உணவாக எதைச் செய்யலாம் எனப் பார்ப்போம்.

1. காதுக் குத்து

நம் வீட்டில் வசிப்போர்களுக்கு இரவில் திடீரென இது ஏற்பட்டால் என்ன செய்யலாம். நம் தோட்டங்களில், தெருக்களில் தானே ஆங்காங்கு முளைத்து வாளை வீசும் திருநீற்று பச்சைச் செடியின் இலைகளை கசக்கி அதன் சாற்றினை இரண்டு, மூன்று துளிகள் நோய்வாய்ப்பட்டவரின் காதில் வடித்து விடவும். ஓர் இரு நிமிடங்களில் குத்து நின்னுவிடும். எறும்பு போன்ற பூச்சிகள் கடித்திருந்தாலும் உடன் சரியாகிவிடும்.

2. போதி

பிள்ளைகளுக்கு திடீரென போதி ஏற்பட்டால் சுத்தமான தேன் வயதுக்கேற்ப கொடுத்து தொடர்ந்து ஒரு மணித்திலாயத்திற்கு ஏதும் உணவு, நீர் பருகாமல் பார்த்து கொண்டால் போதி நின்னுவிடும். பெரியவர்கள் ஒன்று, இரண்டு மேசைக்கரண்டி தேன் பாவித்தால் போதும் போதி கட்டுப்படும். அல்லது வில்பம் பழம், இலை அவற்றை பசையாக்கி தேனில் கலந்து சாப்பிடவும். மருத்துவக் குறிப்பின் பிரசாரம் உரு காலத்தில் ஏற்ப கலாச்சார நோயை கட்டுப்படுத்திய இந்த வில்வம் முதல் இடம் வகிக்கின்றது என அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

3. தேன், பூரான் கடித்தால்

திடீரென ஏற்படும் இந்த விடயங்களுக்கு மிளகு 11 ஒரு வெற்றிலையில் மடித்து அதை மென்று சாப்பிட்டால் விஷம் முறிந்து விடும். ஒரு மணித்தியாலயத்திற்குள் வலி நீங்கும். கடி காயத்தில் பழப்புளியைப் பிசைந்து மேல் வைத்து சிறிது (சூடாக்கி) பூசவும். தேனி, குளவி கொட்டினாலும் மிளகு, வெற்றிலை சிறந்த மருந்தாகும்.

4. கை, காலில் உழைச்சல், வலி இருப்பின்

பவள மல்லிகை இலை 05 - 06 எடுத்து அரைத் தேக்கரண்டி வீதம் சின்னச்சீரகம், கொத்தமல்லி, வெந்தயம், தேவைக்கேற்ப உப்பு கலந்து காலை, மாலை 05 நாட்கள் குடித்து வர வலி நீக்கி விடும். இந்த வகையான செயல்முறைகள் மருந்து

என கருதாது உணவு எனக் கருதவும். இவற்றால் எந்த விதமான பக்கவிளைவும் ஏற்படாது.

5. மலச்சிக்கல்

உடலில் ஏற்படும் அனேகமான நோய்களுக்கு இது தான் காரணம். துர்நாற்றம், எமது உடலில் கிரந்திக்கடி, பசியின்மை, மயக்கம் ஏற்படுதல் யாவற்றிற்கும் மலச்சிக்கல் காரணமாகும். தினமும் கீரையினங்கள் 100gற்கு மேலதிகமாக உண்ணப் பழகுதல் வேண்டும். அத்துடன் வாழை, பப்பாசி, பலா, கொய்யா, மா கிடைக்கும் பழங்களை உணவாக உட்கொள்வதால் இதனை தவிர்க்கலாம். மலச்சிக்கல் உள்ளவர்களுக்கு மூல வருத்தம் ஏற்பட சந்தர்ப்பம் உள்ளது. எனவே முடிந்தவரை மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்களை கவனத்தில் கொள்ளவும்.

6. கால், கைகளில் ஏற்படும் உழுக்கு, சுழுக்கு, முறிவு போன்றவற்றிற்கு

உழுக்கு ஏற்படின் வலி நீங்கப் பழப்புளியிற்கு நீர் சிறிது விட்டு குழம்பாக பிசைந்தெடுத்து அதில் உப்பு கலந்து வலி உள்ள இடத்தில் பூசவும். சிறிது நேரத்தில் வலி நீங்கிவிடும். வீக்கம் ஏற்படும் அதற்கு முதலில் பாவித்த மருந்தை அகற்றி முத்தாமணக்கு இலையை வாட்டி எடுத்து விளக்கெண்ணை கலந்து வீக்கத்தின் மேல் இளஞ்சூட்டுடக் கட்டவும். வீக்கம் வத்தும். உடைவு முறிவிற்கு எல்லோராலும் மிகத் துல்லியமான முறையில் மருந்து கட்ட முடியாது. முடியுமானாலும் பொன் ஆவரம் பட்டை, இலை, வேர், பூ யாவற்றையும் இடித்துப் பொடியாக்கி கோழி முட்டை வெண்கருவைச் சேர்த்து பிசைந்து சூடாக்கி கட்டினால் உடைந்த எலும்பு ஒட்டி விடும். செய்முறை தவறினால் இயற்கைக்கு மாறாக ஒட்டி விடும். அங்கம் அசிங்கமாகி விடும். பனம் மட்டையை சீவி நேராக வைத்து அசையாமல் கட்ட வேண்டும். முட்டை பாவிக்க விருப்பமில்லாதவர்கள் உழுந்து மாவை முட்டைக்கு பதிலாக உபயோகிக்கலாம். இவற்றுடன் விளக்கெண்ணை சேர்த்துக் கொள்ளவும்.

7. சிறு நீர் கழிப்பதில் ஏற்படும் பிரச்சனைகள்

சிலர் இரவில் 3-4 முறை நேர காலமில்லாமல் சிறுநீர் கழிக்க நித்திரையில் இருந்து எழுந்து கஸ்டப்படுவார்கள். இவர்கள் இரட்டை மூக்கு கீரை என்றழைக்கப்படும் (மூக்குறிஞ்சிக்கீரை) தினமும் காலை, மாலை வெறும் வயிற்றில் பருகுவது நல்லது. மேற்படி கீரை 100 கிராம் எடுத்து அத்துடன் வெந்தயம், சி.சீரகம், மிளகு, மல்லி என்பன ஒரு தேக்கரண்டி வீதம் போட்டு பசாயமாக காச்சி வடித்துக் குடிக்க ஒரு வாரங்களில் குறைவடைய வாய்ப்புள்ளது. இது போன்று தொட்டாவாரிச் செடி வேர், தண்டு, பூ என்பவற்றை கசாயமாக பயன்படுத்தலாம். சுவைக்காக உப்பு சேர்க்கலாம். பக்க விளைவு ஏதும் ஏற்படாது.

8. சக்கரை நோய்

தற்போது அதிகமானவர்கள் பாதிப்புக்குள்ளாகியுள்ளனர். இதற்கு ஆயுள் வேத வைத்தியத்தில் மருந்துகள் அதிகம் இருந்த போதிலும் அலட்சியமாக அவற்றைப்

பயன்படுத்துவதில்லை. முடிந்தால் உங்கள் நோய்களை நீங்களே கட்டுப்படுத்த பழகிக் கொள்ளுங்கள். சிறந்த மருந்து நாவற்பழமும் அதன் விதையும். இது குறிப்பிட்ட காலத்தில் கிடைப்பதால் அதனை எந்தக் காலத்திலும் பயன்படுத்த முடிவதில்லை. கிடைக்கும் காலத்தில் விதையைச் சேர்த்து வைத்திருக்கவும். பின்பு பாவிக்கலாம். (பழம் உண்ட பின் அதன் விதையைச் சேகரித்து அவற்றைக் கழுவி காயவைத்து (சேர்த்து வைக்கவும்) 500கிராம் நாவல் விதையுடன் சுக்கு (வேர்கொம்பு), பொன்னாவரையின் இலை, பூக்கள் 100கிராம் (காயவைத்தவை), மஞ்சள் கருசலாங்கண்ணி (காயவைத்தவை), 100கிராம் மல்லி, 100 கிராம் கருஞ்சீரகம், 50 கிராம் சிறிது கறிவேப்பிலை (காயவைத்தவை) மேலும் நன்னாரி வேர், அதிமதூரம் போன்றவற்றைப் பொடியாக இடித்து ஈரமில்லாத வாய் அகலமான போத்தல்களில் சேகரித்து வைத்து காலை, மாலை தேனீருக்குப் பதிலாக பாவித்துப் பருகுவார்கள். ஓரிரு மாதங்களில் உங்களின் நோய் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்து விடும். இது எந்தவித பக்கவிளைவையும் ஏற்படுத்தாது. இது மருந்தல்ல உணவே சீனிக்கு பதிலாக பணங்கற்கண்டு பாவிக்கவும். அத்துடன் 1வாரம் ஒரு முறை $\frac{1}{2}$ பாதி நோகூட்டு எடுத்து 25 கிராம் அளவு ஆவரம் பூ சேர்த்து அரைத்து பானமாய் பருகிப் பாருங்கள் சக்கரை நோய் பூரண கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்து விடும்.

9. கண் வருத்தம்

நித்திரைக்கு பின் விழிக்க முடியாமல் இமைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒட்டிக் கொள்ளும் கண் சிவந்து கண்ணில் பீளை இரு மருங்கிலும் கரை சேரும். இப்படி ஏற்பட்டால் (வெண்ணிற) வெற்றிலை $\frac{1}{2}$ பாதி எடுத்து சுத்தமான தேனில் அரைத்து கண்ணின் வெளி இமைகளில் நன்றாய் பூசி விடவும். மறு நாளை கண் சுகமாகி விடும் இலகு மருந்தாகும்.

10. மெலிவான குழந்தைக்கு போசாக்குணவு

முருங்கக்காய் (முற்றாதவை) அதை எடுத்து உள்ளிருக்கும் (பிஞ்சு வித்து) 5-6 விதை எடுத்து $\frac{1}{2}$ டம்ளர் நீரில் அவிக்கவும். நீர் வற்றும் போது 2தேக்கரண்டி பசு நெய் அந்த முருங்க வாத்து மேல் இட்டு (25-50) கிராம் திராட்சை வத்தல்கள் அதில் சேர்த்து கலந்து காலை, மாலை உண்ணக்கொடுத்தால். ஒரு மாதத்திற்குள் அந்தக் குழந்தை போசாக்கானவராய் தென்படுவார். இத்துடன் பணங்கற்கண்டு சேர்த்துக் கொடுத்தால் அதை விரும்பி உண்பார்கள். வளர்ந்தவர்கள் மெலிவானால் ஆட்டுப் பால் அல்லது பசுப்பால் 200 மில்லிலீற்றர் எடுத்து அத்திப்பழம் 2 - 3 சேர்த்துக் காச்சி பழத்தையும் உண்டு வர சதைப்பிடிப்பு ஏற்படும்.

11. அரவம் தீண்டினால் (விஷப்பாம்பு கடித்தால்)

முதலில் வாழைத் தண்டு சாறு $\frac{3}{4}$ லீற்றர் குடிக்க கொடுத்தால் வைத்தியரிடம் செல்லும் வரை சுமார் 5-6மணித்தியாலங்கள் உடலில் நச்சுத் தன்மை பாதிக்காமல் தடுக்கும். (இந்த வாழைத் தண்டுச் சாறு மிகவும் சிறந்தது) வைத்தியம் இல்லாத இடமானால் கீழ் குறிப்பிட்ட மருந்தைச் செய்யவும்.

- ❖ வாகைப் பூ - 50கிராம்
- ❖ வெற்றிலை - 03
- ❖ மிளகு - 100 (எண்ணிக்கை)

இவற்றை முழுவதும் சேர்த்து மென்று உண்ணவும். விஷம் முறிந்து விடும். அறுகம்புல்லை அரைத்து கடி காயத்தில் கட்டவும். மேலும் இது போன்ற முதலுதவி முறைகள் ஏராளம் இருந்தாலும் இதை அறியாமல் எம் மக்கள் கஸ்ரப்படுகின்றனர். இதனைக் கருத்தில் கொண்டு எதிர்காலத்தில் வைத்திய முறைகளை வெளியிடலாம் எனக் கருதுகின்றேன். ஏனெனின் நம் முன்னோர்கள் இதனைப் பிறருக்கு செல்லிக் கொடுக்காமல் சென்று விட்டார்கள். இதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளது.

- ❖ தான் தான் தலை சிறந்தவராக தென்படல் வேண்டும்.
- ❖ தனது வருமானம் அற்றுப் போய் விடும்.
- ❖ மூலிகைகளுக்கு தட்டுப்பாடு வரும்.
- ❖ தனக்குள்ள திறமையை மற்றவர் பெறுவதால் தன்நிலை தாழ்ந்து விடும்.

மறைந்துள்ள இந் நிலையை மாற்ற வேண்டும். இக்குறையை நீங்கவே விரும்பி மீண்டும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துள்ளேன். கிடைத்தால் விரிவாக வெளியிட விரும்புகின்றேன்.

இதில் தவறுகள் இருப்பின் பெரியவராகிய நீங்கள் மன்னிக்கவும்.

நன்றி

திரு.த.நாகராசா
கள்ளிமேடு
தம்பலகாமம்.

முள்ளிப்பொத்தானையின் கலாசார வளர்ச்சி

திருகோணமலை மாவட்டத்தின் தெற்கே தம்பலகாமப் பிரதேசம் அமைந்துள்ளது. அதன் ஒரு பகுதியாகவே முள்ளிப்பொத்தானை எனும் கிராமம், ஒரு குடியேற்றப் பிரதேசமாக அமையப் பெற்றுள்ளது. மேற்கே மலைத் தொடர்களாற் சூழப்பட்டும், நடுவே திருகோணமலை – கண்டி வீதி ஊடுருவியும் செல்கின்ற ஓர் எழில் மிகு பிரதேசமாகக் கருதப்படுகின்றது.

பசுமையான மரங்களும், பச்சைப் புல் வெளிகளும், வயல் நிலங்களும், வாய்கால்களும், நீர்பாசனக் குளங்களும் ஆங்காங்கே காணப்படுவதால் காலத்திற்கு காலம் பொருளாதார முன்னேற்றம் காணப்படும். ஒரு வளமிக்க நகரமாக காட்சியளிக்கின்றது எனக் கூறலாம். அத்தோடு போக்குவரத்து வசதிகளும் இப்பகுதிக்கு மிக இலேசாகவே அமைந்துள்ளதால் கல்வி, கலாச்சாரப் பண்பாடுகள் மேலோங்கி வளர்கின்றன.

இது 1954ம் ஆண்டு இலங்கையின் முதற் பிரதமரான திரு.டி.எஸ்.சேனாநாயக்க அவர்களால் காணியற்ற, வீடு வாசல்கள் அல்லாத ஏழை மக்களுக்காக பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட குடியேற்ற திட்டமாகும். பெரும் பாலும் கிண்ணியா மக்களுக்கே இந்த அரிய வாய்ப்பைப் பெற்றுக் கொடுத்தனர், அன்றைய அரசியல் தலைவர்கள், காலப்போக்கில் பெரும் மாற்றங்களுடன் மறு மலர்ச்சி பெற்று திகழும் இப் பிரதேச மக்கள் இங்கு குடியேறிய ஏனைய தமிழ், சிங்கள மக்களுடன் சேர்ந்து வாழும் ஒரு சூழ்நிலையை இங்கு காணலாம். இருந்தபோதும் கிண்ணியா மக்களின் தொப்புள் கொடி உறவு இன்னும் இங்கு பிரிக்கப்படவில்லை. இவர்கள் பெரும்பாலும் கிண்ணியா மக்களின் அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றி வாழ்கின்றனர். கல்வி, கலாச்சாரம், பண்பாடுகள் யாவும் இங்கு பின்தங்கிய நிலையில் காணப்பட்ட போதிலும் இன்று முன்னேற்றம் வெகுவாக காணப்படுகின்றது.

நீண்டகாலமாக தம்பலகாமத் தமிழ் மக்களுடனான உறவுகள், தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட தமிழ் கலாச்சாரங்களையும் உட்கொண்டு காணப்பட்டது. தற்போது மத ரீதியான விளக்கப்பாடுகளால் தமிழ் கலாச்சாரங்கள் இவர்களிடமிருந்து சிறிது மாற்றமடைந்துள்ளன. உதாரணமாகக் கல்யாண வைபவங்களில் காணப்படும் தாலி கட்டுதல், கூறை கொடுத்தல், கைக்கூலி கொடுத்தல் போன்றவை தமிழ் கலாசாரங்களிலிருந்தே பேணப்பட்டு வந்தன. ஆனால் இன்று இந்நிலை மாறி வருகின்றது. இஸ்லாமிய (ஷரிஆ) சட்டங்களுக்கமையவே இஸ்லாமிய கலாசாரங்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு அமையவே முஸ்லிம் பெண்களும், ஆண்களும் மாறி வருவது தென்படுகின்றது. அதாவது பெண்கள் பர்தா அணிவதும் சல்வார், கமீஸ் அணிவதும்

ஆண்கள் ஜீப்பா, தொப்பி அமைவது போன்றவை ஆடை அணிவதில் மாற்றம் காணப்பட்டுள்ளது. இன்னும் இங்கு முஸ்லிம் பெண்களும் ஆண்களும் உயர் கல்வி கற்பதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வருகின்றனர். உலகமே கிராமமாக மாறி விட்ட நிலையில் எல்லா வீடுகளிலும் நாகரிகமும் கற்றோர் வீதமும் அதிகரித்து கொண்டே செல்கின்றது.

ஏனைய சமூகங்களுடன் அந்நியோன்னியமாகவும் ஒற்றுமையுடனும் வாழ்வதில் முள்ளிப்பொத்தானை முஸ்லிம் மக்கள் சிறந்து விளக்குகின்றார்கள். விவசாய நடவடிக்கைகளிலும் வெற்றி கரமான முன்னேற்றம் கண்டுள்ளார்கள். பல வழிகளிலும் முள்ளிப்பொத்தானை முஸ்லிம்கள் முன்னேறி வருவது பாராட்டுக்குரியதே!

ஹாஜியாணி, கலாபூஷணம்,
றாகிலா மஜீத்தாள்,
முள்ளிப்பொத்தானை.

கர்நாடக சங்கீதத்தின் ஆணிவேர் தமிழிசையே

“செல்வத்துள் செல்வம் செவிச் செல்வம்
அச் செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை” என்றார் வள்ளுவப்
பெருந்தகை. செவியால் வரும் செல்வமே மேலான செல்வம் என்பது
இதன் கருத்தாம்.

“நல்ல இசை என்பது இலகுவாக செவி வழி புகுந்துவிடுகின்றது. மிகுந்த
சிரமத்துடன் தான் நினைவிலிருந்து மறைகின்றது.” என்றார். தோமஸ் பீக்ஸாம் “மௌனம்
முழுமையாக சூழ்ந்து விட்ட நிலையில் வெளிக்கொணர முடியாத உணர்வுகளையும்
கருத்துக்களையும் ஓரளவேனும் வெளிக்காட்டக்கூடிய ஊடகம் இசை” என்கிறார்.
அட்டஸ்.

“பாட்டினைப் போல் ஆச்சரியம் பாரின் மிசை இல்லையடா
பண்ணை இசைப்பீர் - நெஞ்சின் புண்ணை ஒழிப்பீர்”
என்று பாடினார் பாரதியார். மேலும்

“துன்பக் கடலைத் தாண்டும் போது தோணியாவது கீதம்” என்று பட்டுக்கோட்டை
கல்யாண சுந்தரம் எழுதிய வரிகள் இங்கு நோக்கற்பாலது.

“கலைகளை சுவைக்கும் திறன் வளரக் கலைகளே உதவி செய்யும் என்பதற்கு
இசையே சிறந்த உதாரணம்” என்று கால் மார்க்ஸ் கூறிய மேற்கோள்கள் இசையின்
சிறப்பை விளக்குகின்றன.

இசைக்கலை ஒரு மாபெரும் விஞ்ஞானம். ஓசை ஒலியிலிருந்தே உலகம்
பிறந்தது என்பது நமது பழம்பெரும் சித்தாந்தம். “ஓம்” என்னும் பிரணவமே
உலகெல்லாம் தோன்றுவதற்கு காரணம் என நமது மறைகள் எல்லாம் முழங்குகின்றன.

தமிழ் மொழியில் இசைத்தமிழ் மூன்றில் ஒரு பகுதியாக அமைந்துள்ளமை
வேறு எந்த மொழியிலும் காணாத ஒன்றாகும். தற்கால விஞ்ஞானிகள் சொல்லும்
இசையும் ஒரு இடத்திலிருந்தே தோன்றுவன என்று கூறுகின்றார்கள். இந்த உண்மையை
2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தொல்காப்பியர் எழுத்ததிகாரத்தில் பின்வருமாறு
கூறுகின்றார்.

“அளபிறந் துயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும்
உளதென மொழிய இசையொரு சிவனிய
நறம்பின் மறைய என்மனார் புலவர்”

தமிழும் தமிழிசையும் மிகப் பழமை வாய்ந்தவை என்பது உலகறிந்த உண்மை.

தமிழிசை என்று தனியே இசை இருக்கின்றதா? என பலர் கேட்கலாம். தற்போது கர்நாடக இசை என வழங்கப்படுவது கி.பி.15ம் நூற்றாண்டில் கர்நாடகத்தில் தோன்றிய புரந்தரதாசர் அவர்களால் உண்டாக்கப்பட்டது. என்று பொதுவாகக் கருதுகின்றார்கள். அப்படியானால் 15ம் நூற்றாண்டுக்கு முன்பு இசை இல்லையா என்றால் நிச்சயம் இருந்தது. அதுவே தமிழ் இசை. சங்க காலத்திற்கு முன்பிருந்தே தமிழ் இசை தோற்றம் பெற்று விட்டது. யாழ் இசைக்கும் பாணர்களும் பாடினிகளும் விறலியர்களும் மிகச் சிறப்புற்று சமுதாயத்திலும், அரச சபைகளிலும் போற்றப்பட்டு வாழ்ந்தனர். தமிழ் மறையாகிய திருக்குறளும் முதல் இலக்கணமாகிய தொல்காப்பியமும் தமிழர் பண்பாட்டிற்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டுக்கள் ஆகும்.

தொல்காப்பியத்திற்கு முன்னரே இசைத்தமிழ் நூல்கள் தனித்து விளங்கியமையால் தான் “இசையொடு சிவனிய நரம்பின் மறைய” என்றார். மேலும் இயந்தமிழில் உயிரெழுத்தும் ஒற்றெழுத்தும் ஒலிக்கும் ஒலி நிலை வேறு: அவ் எழுத்துக்கள் இசைத்தமிழில் ஒலிக்கும் ஒலி நிலை வேறு. அதனை அவ்விசை நூலில் கண்டு கொள்க என்பதே தொல்காப்பியரின் “அளபிறந்துயிர்த்தலும்....” பாடலின் பொருளாகும்.

தமிழ் இசை பாடுபவரும் தெலுங்கிசை பாடுபவரும், கர்நாடக வட மொழி இசை பாடுபவரும் “ஸரிகமபதநி” எனும் எழுத்துக்களையே இசைத்து முழக்குதலைக் கேட்பவர் வட மொழியில் இருந்தே தமிழ் இசை உண்டாயிற்று என்ற முடிவுக்கு வந்து விடுவார்கள். சங்கீதத்தில் பயன்படும் சொற்கள் தெலுங்கிலும் சமஸ்கிருத்திலும் இருப்பதால் வடமொழியாளர் தான் இசையை வளர்த்தார்கள் என்ற மாயை உருவாக்கப்பட்டதுடன் இசை அவர்களுடையது தான் என்றும், சாதித்தும் வருகின்றனர்.

இவ்வாறு தான் அமெரிக்காவிலும் கறுப்பு இன மக்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ரொக் அன்ரோல் (Rock and Roll) எனும் இசை வடிவம் உருவாக்கப்பட்டு பிரபல்யம் அடைந்துள்ளது. இந்த இசை வடிவைப் பின்பற்றி வெள்ளைக்காரர்கள் புகழ் அடைந்தது மட்டுமன்றி அதன் முழு உரிமையாளர்களாகவும் திகழ்கின்றார்கள். இது கறுப்பு இன மக்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்பது மறைக்கப்பட்டு விட்டது. இதே போல் தான் ராப் (Rap) என்ற இசையும் வெள்ளையர்களின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டு வருகின்றது.

ஆதிக்கம் செலுத்துபவர்களால், ஆதிக்கமில்லாதவர்களது படைப்புக்கள் பறிக்கப்படுகின்றது என்பதை இவ் விடயம் தெளிவாக்குகின்றது. பழனிமலை, மறைக்காடு என்ற இடங்களின் பெயர்களின் தடத்தை மறைத்து விடத்தானே விருத்தாச்சலம், வேதாரணியம் என்று வட மொழியாளர்களால் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது இதனை எண்ணிப் பார்ப்பவர் தமிழ் இசை அயல் இசையான வரலாற்றை உணர்ந்து கொள்வார்.

தமிழ் இசை கொழித்த மண்ணில் கர்நாடக இசையே இசையாகியதென்ன? என்ற வினா பலருக்கும் தோன்றலாம். திருமறைக்காடு வேதாரணியம் ஆகியது போல மயிலாடு துறையும் மாயூரமாகி மீண்டும் மயிலாடு துறையாக ஊரறிய வாய்திருப்பது நாடறிந்த செய்திதானே இப்படி ஏற்பட்டதே கர்நாடக இசை. தமிழ் இசை வேறு, கர்நாடக இசை வேறு இல்லை. தமிழ் இசையே கர்நாடக இசை என பெயர் கொண்டு உலவுகின்றது. இதன் வரலாற்றுப் பின்னணியை சிறிது பார்ப்போம்.

12ம் நூற்றாண்டில் சோமேஸ்வர பூலோக மால் (1116-1127) என்ற குறு நில மன்னன் ஆண்டு கொண்டிருந்தான் அவனது நாடு மகாராஷ்டிரம். இசையில் ஈடுபாடு கொண்ட இவன், “மானஸ உல்லாசம்” என்றும் சிறந்த நூல் செய்தான். தென்னிந்திய சங்கீதத்தில் ஈடுபட்டு, இது தனது நாட்டிற்குத் தெற்கே காணப்பட்டமையாலும், அடுத்துள்ள தென்னிந்திய நாடு கர்நாடகமானமையாலும் தான் கண்டு போற்றிய இச் சங்கீதத்திற்கு கர்நாடக சங்கீதம் என்று பெயர் வைத்தான். அக்காலத்தில் தெற்கே இருந்த சங்கீதம் தமிழ் நாட்டுச் சங்கீதம் ஒன்று தான். இது அவனுக்கு தெரியாது. அவன் வைத்த பெயர் நிலைத்து விட்டது. அன்று முதல் வட நாட்டவர் தென்னிந்திய சங்கீதத்தை கர்நாடக சங்கீதம் என அழைக்கத் தலைப்பட்டனர். தமிழ் நாட்டில் வழங்கிய பண்ணிசை தான் கர்நாடக சங்கீதம் எனப் பெயர் பெற்றது.

தமிழரிடமிருந்த பல அரிய விடயங்களை மொழி பெயர்த்து, தமிழர் அறியும் முன்னரே அவை வடமொழியிலிருந்து தான் தமிழுக்கு வந்தன போலவும் காட்டினார் என்பது தமிழ் மொழி, வரலாறு இதே போல் தான் தமிழ் இசையைக் கற்று வடமொழி இசை முறையாக்கி அங்கிருந்து தமிழுக்கு வந்தது போல் காட்டும் முயற்சி மேற் கொள்ளப்பட்டதாக பல வரலாற்று ஆசிரியர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர்.

கி.பி.13ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் (1210-1240) காஷ்மீர் நாட்டு சாரங்க தேவர் என்பார் தென்னாட்டிற்கு வந்து ஊரூர் தோறும் வழங்கப்படும் தமிழிசையை ஆராய்ந்து சங்கீத ரத்னாகரம் என்னும் வடமொழி நூலொன்றினை எழுதினார். இதுவே கர்நாடக இசையின் முன்னோடி நூலாக கருதப்பட்டது. இக்காலத்தின் பின்னர் தான் தமிழ் பண்கள் வடமொழி இராக பெயர்களை ஏற்றன (உ+ம்)

பண் செவ்வழி-யது குலகாம்போஜி என்றும்

பண் சாதாரி-காமவர்த்தணி (பந்துவராளி) என்றும் பண் புற நீமை - பூபாளம் என்றும்

பண் இந்தளம்-மாயமாளவ கௌளை என்றும்

பண் தக்கேசி - காம்போஜி

என்றும் கூறுவாராயினர் என்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக இசைப் பகுதித் தலைவராக இருந்த கா.சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்கள் கூறுகிறார். மேலும் தேவாரப் பண்களே தற்போதைய இராகங்களுக்கு ஆதி லக்ஷயங்கள் என பேராசிரியர். சாம்பமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்.

பண், திறம், திறத்திறம் என இராகங்களை தமிழர் வகுத்திருந்தனர். அது மட்டுமன்றி இரவுப் பண், பகல் பண் என காலங்களையும் வகுத்திருந்தனர். தமிழர் வகுத்த பண்கள் இப்போது ஜனகம், ஜன்யம், ஓளடவம் போன்ற பெயர்களால் வழங்கப்படுகின்றன.

தமிழிசை புறக்கணிக்கப்பட்டும் நிராகரிக்கப் பட்டும் வந்த காலத்தில் இந்த எண்ணங்களுக்கு எதிரான வலுவான பேராட்டத்தை சென்ற நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலேயே தொடக்கி வைத்தவர் தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் அவர்கள் இவர் கர்நாடக இசையின் மூலாதாரம் தமிழ் இசையே என்பதற்கு ஆணித்தரமான நியாயங்களை ஏராளமான ஆதாரங்களோடு முன்வைத்தார். ஆற்றல் படைத்த இசை ஆர்வலர்களையும், வித்துவான்களையும் ஒருங்கிணைத்து ஏழு மகாநாடுகளைத் தன் சொந்தச் செலவியே நடத்தினார். இதன் பயனாக இசை உலகில் நடந்த தில்லு முல்லுகளும் இருட்டிப்புகளும் மறைக்கப்பட்ட உண்மைகளும் அம்பலத்திற்கு வந்தன.

வரலாற்றுச் சான்றுகளை விபரமாகவும் துல்லியமாகவும் தந்த அரிய நூல் பண்டிதர் அவர்களின் கர்ணாமருத சாகரம் என்றும் வரலாற்று நூலாகும். இந்த நூல் இரண்டு தொகுதிகளாக வெளி வந்தது. மேலும் இந் நூல் இசையுலகில் ஒரு கருவூலமாக திகழ்கிறது.

நமது இசை, பண் முறை என்ற இராகங்களை ஆதாரமாக கொண்டவை. இன்ன பண்ணிற்கு இன்ன உருவம் என வகுக்கப்பட்டதுடன், உலகப் பொது வழக்கில் உள்ள 12 ஸ்வரதானங்களை விட பல நுண்ணிய ஸ்வரங்கள் நம் இராகங்களில் பொதித்துள்ளமை பற்றி நம் முன்னோர் வகுத்துள்ளனர். இவற்றை விளக்கும் நூல்கள் நம்மிடையே இல்லை அழிந்து விட்டன. எனினும் சிலப்பதிகாரத்தில் இந் நூல்கள் பற்றிய குறிப்புக்களும் பல பகுதிகளும் கூறப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் சில.

- ❖ அகத்தியம் - இயல், இசை, நாடகம் பற்றிக் கூறும் நூல்
- ❖ இசை நுணுக்கம் - சிகண்டி முனிவரால் எழுதப்பட்ட இசை நூல்
- ❖ பஞ்சமரபு - அறிவலார் இயற்றிய இசை நூல்
- ❖ தாளவகையோத்து - தாள இலக்கணம் கூறும் நூல்.

இன்றும் பலவுண்டு. கட்டுரையின் அளவு கருதி முழுவதும் குறிப்பிடவில்லை.

மேற்கூறிய இசை, இலக்கண நூல் பற்றிய செய்திகள் தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதரது கர்ணாமருத ஸாகரம் நூலிலும் கூறப்பட்டுள்ளன. (மேற்கூறப்பட்ட நூல்களின் காலம் கிறிஸ்துவுக்கு முற்பட்ட சங்க காலமாகும்.)

சிலப்பதிகாரக் காலத்தின் பின் 5ம், 6ம், 7ம் நூற்றாண்டுகளில் தேவார முதலிகள் தமிழுக்கும் தமிழ் இசைக்கும் அருந் தொண்டாற்றியவர் பண்களின் சிறப்பியல்புகளைக் காப்பாற்றி நமக்குத் தந்தார்கள்.

சங்க காலம் முதல் தமிழ் இசை உயர்ந்த நிலையில் இருந்தமையையும் கர்நாடக சங்கீதத்தின் ஆணிவேர் தமிழ் இசை என்பதையும் நிறுவியவர் ஆபிரகாம் பண்டிதர் அவர்கள் ஆவர். மேலும் பண் வகுக்கும் முறை பற்றி மிக விரிவாக ஆராய்ச்சி செய்து “யாழ் நூல்” எழுதிய தவத்திரு விபுலானந்தர் செய்த அருட்பணி போற்றத் தக்கது. இவரது யாழ் நூல் நமது அரும்பெரும் சொத்து ஆகும்.

ஆபிரகாம் பண்டிதரும், விபுலானந்தரும் இல்லையென்றால் நமது தமிழ் இசை இலக்கணம் காரிருள் மூடிக் கிடந்திருக்கும். தமிழ் இசை இலக்கணத்திற்கு சுரங்கப்பாதை அமைத்தவர்கள் இவ்விரு மேதைகளுமாவர்.

ஆபிரகாம் பண்டிதர் இங்கிலாந்திலிருந்து அச்சு இயந்திர சாதனங்களை வருவித்து அச்சியந்திர அச்சகம் ஒன்றை உருவாக்கி தனது ஆய்வுகளையும் நூல்களையும் வெளியிட்டார். ஏழு நாட்கள் நடாத்தி அவர் தம் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தினார். இந்திய இசையின் சுருதிகள் பற்றி ஆய்வு நடத்திய பண்டிதர், சுருதிகள் 22 அல்ல 24 என விளக்கியதோடு பாடிக் காட்டியும் நிரூபித்தார். தமிழ் இசையே கர்நாடக இசை என அவர் நிறுவிய போது பார்ப்பன இசை அறிஞர்களும் அதனை ஒப்புக்கொள்ள நேர்ந்தது. பண்கள் என தமிழ் இசையில் இசைக்கப்படுபவை இராகங்களையே குறிக்கும்.

உதாரணம் சில,
செம்பாழைப் பண் - சங்கராபரணம்
படுமலைப் பண் - கரகரப்பிரியா

இப் பண்கள் பற்றி சிலப்பதிகாரம் சிறப்பாக கூறுகின்றது. மேலும் ஏழு ஸ்வரங்கள், ஸ்வரங்களின் தமிழ் பெயர்கள், ஸ்வரஸ்தானம், ஸ்தாயி, ஆலாபனை, தாளம், இலக்கணம் என்பன போன்ற சங்கீதத்தின் அடிப்படை அம்சங்கள் யாவும் கோவை, மண்டலம், ஆலாத்தி போன்ற தமிழ் பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டன. வெறும் பாட்டு மட்டுமன்றி தமிழ் இசைக் கருவிகளும் ஏராளமாக கையாண்டவர் நம் முன்னோர்.

“இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒரு பால்” போன்ற பாடல்கள் இதற்கு சான்று தரும். தமிழ் இசையின் தொன்மை பற்றியும் சங்கீதத்திற்கு தமிழ் இசை தான் மூலாதாரம் என்பது பற்றியும் இன்னும் நிறையச் சொல்லலாம். ஆயின் கட்டுரை நீண்டு விடும். இப்போது பண் இசை என்று ஒரு பாடத்தை சங்கீதப் பரீட்சையில் இணைத்துள்ளார்கள். இதனுடைய சாஸ்திரப் பகுதியை கற்பவர்கள் தமிழ் இசையின் மொழிச் சொற்களையும் மொழி நடையையும் புரிந்து கொள்வார்கள்.

தமிழ் இசை இயக்கம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டு அதன் மூலம் தமிழ் இசையின் பெருமை வெளிக்கொணரப்படுகின்றது. தேவார முதலிகள், சீர்காழி மூவர், அண்ணாமலை, தமிழிசைச் சங்கம், டி.கே.பட்டம்மான், தண்டபாணி தேசிகர் போன்றவர்களால் தலைநிமிர்ந்து வீறு நடைபோடத் தொடங்கிய தமிழிசையைப் போற்றி பாதுகாத்து வளர்ப்பது நம் எல்லோருடைய கடமையாகும்.

திருமதி.தேவிகாராணி முருகுப்பிள்ளை
சங்கீத கலாவித்தகர்
ஓய்வு நிலை பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்
திருகோணமலை வலய கல்வித்திணைக்களம்

தம்பலகாமம் வைத்தியசாலை

இந்த வைத்தியசாலையின் சரித்திரத்தை ஆராய்வதென்பது சாள்ஸ் டார்வின் தனது கூர்ப்புக்கொள்கை பற்றிக் குறிப்பிடும்போது “பக்கங்கள் சிதைந்ததும்: காணப்படுகின்ற பக்கங்கள் கறையான் அரித்ததுமான நூலை வாசித்தலிற்கு ஒப்பாகும்” என்ற வாக்கியம் தான் நினைவில் வரும்.

சுகாதாரத் திணைக்களத்திலாயினும் சரி வேறு திணைக்களங்களிலாயினும் சரி ஆவணங்கள் (நீதிமன்றில் வழக்குடன் தொடர்பின்றி இருக்கையில்) 5 வருடங்களில் அழிக்கப்பட்டுவிடும். விதிவிலக்காக பாடசாலைகள் தமது அதிபரின் நினைவுகளையும் அவர்களின் பெயர்களையும் கல்வெட்டாக பதிதல் காணமுடியும்.

எனவே இங்கு தம்பலகாமம் வைத்தியசாலைபற்றி கட்டுரையாளரால் தரப்படும் குறிப்புக்கள் ஆரோக்கியமாக விமர்சிக்கப்பட்டு திருத்தப்படுவதில் எவ்வித ஆட்சேபனையும் கிடையாது.

இலங்கையின் சரித்திரத்தில் சுயர்சியக்காலத்தில் வைத்தியசேவையும், கல்விச்சேவையும் பரம்பரைவழி வந்த சேவையாளர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. திண்ணைப் பள்ளியும் பரம்பரைச் சித்தவைத்தியர்களும் நிறைந்ததாகவே வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்கள் காணப்பட்டது. ஆனால் பிரித்தானியர் காலத்தில் கல்வி மற்றும் வைத்தியசேவைகள் சீர்படத்தொடங்கின. கல்விச் சேவையில் மத ஆதிக்கம் வலுவானதாக இருப்பினும் வைத்திய சேவையில் இது அதிகமாக ஆழக்கால் பதிக்கவில்லை. L.M.S. எனப்படும் ஆங்கில வைத்திய பட்டம் பெற்றவர்கள் ஆங்கில வைத்திய சேவையை நிலைநாட்டி வந்த வேளையில் “பரியாரியார்” என்றழைக்கப்பட்ட சுதேச வைத்தியர்களும் இவர்களிற்கப்பால் (Traditional Birth Attendant) எனப்படும் “மருத்துவிச்சி”மாரும் மிகப்பிரபலமாக இருந்துவந்தனர். 2ம் உலகப்போரின் பின் இலங்கையில் L.M.S. எனப்படும் ஆங்கில வைத்திய பட்டம் பெற்றவர்களிற்குப் புறம்பாக அவசியமான தேவை கருதி (Apothecary) எனப்படும் சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டு கிராமிய மட்டங்களில் பிரபல்யமானது. ஆனாலும் இச்சேவை சனத்தொகை அதிகமான கிராமங்களிற்கே பிரயோகப்பட்டது. தம்பலகாமக் கிராமத்தை ஆராயமுற்படுபவரிற்கு தெரியவரக்கூடியது இவ் அப்போதிக்கரி சேவையாளர் ஒருவர் தம்பலகாமத்தையும், கிண்ணியாவையும் சேர்த்து வைத்தியசேவைக்கு அமர்த்தப்பட்டார் என்ற நிலைமையாகும். மேலும் வைத்தியசாலையானது ஆதிகோணநாயகர் ஆலய பரிபாலன சபையினரால் வழங்கப்பட்ட காணியில் அமைந்தது. தற்போது பொற்கேணியில் வதியும் திரு. நாகரெத்தினத்தின் தந்தையார் இவ்வைத்தியசாலையில் (ஓடாலி) மருந்து கொடுப்பவராகக் கடமை புரிந்தார்.

மேலும் தம்பலகாமம், கிண்ணியா மற்றும் மூதூர் பகுதியில் TBA மருத்துவிச்சிமாரல்லாது “Midwife” என்றழைக்கப்படும் உத்தியோகத்தார்களும் சேவையிலிருந்ததைக் காணமுடியும். தம்பலகாமத்தில் திருமதி. பகவதிப்பிள்ளையும், கிண்ணியாவில் திருமதி.சத்தியாவும் இந்த மருத்துவ மாதர் சேவையில் பன்னெடுங்காலமாக இருந்து மக்கள் மதிப்பை பெற்றதை இன்றும் மக்கள் வாயிலாக அறியமுடியும். இவர்கள் ஏறத்தாழ 5ற்கு மேற்பட்ட பரம்பரையினரிற்கு பிரசவம் பார்த்தனர் எனக்கூறுவர்.

இதன் பிரகாரம் நாம் கருதக்கூடியது இவ்வைத்திசாலை வெளிநோயாளர் பிரிவையும் பிரசவப்பிரிவையும் கொண்டதாக 2ம் உலகப்போரையடுத்து ஆரம்பிக்கப்பட்டதெனலாம். பிரித்தானியராட்சியின் பின் சுதந்திரம் பெற்றபோது இது CD & MH எனும் மத்தியமருந்தகமும் பிரசவவிடுதியும் என்ற படிநிலையில் தொடரப்பட்டு வந்தது. தம்பலகாமம் கோணநாயகர் தேவஸ்தானத்தால் பாடசாலை, கிராம நீதிமன்றம் (இது தற்போது வழக்கிலில்லை) ஆகியவற்றிற்கு காணி வழங்கியது போல வைத்தியசாலைக்கும் நிலம் வழங்கப்பட்டு கிராமிய வைத்தியசாலையாகத் தரமுயர்ந்து மகப்பேறு, பெண்கள் மற்றும் ஆண்கள் வாட்டுகள் அமைக்கப்பெற்றது. இக்காலத்தில் திருக்கோணமலையின் பெயர் பெற்ற வைத்தியர் சித்திரவேலு என்பாரும் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த ஒருவரும் மருந்தாளராகவும் கடமையாற்றியதாக ஊரின் சிரேஷ்ட பிரஜைகளின் வாய் மூலத்தால் அறியமுடிகின்றது. மேலும் அண்மையில் வெளிநாட்டில் வசிக்கும் வைத்தியர் சித்திரவேலு அவர்களின் பேரப்பிள்ளைகள் தமது பேரானார் சேவைசெய்த இடத்தைப் பார்வையிட வந்தனர்.

இவ்வாறு பன்னெடுங்காலமாக கிராமிய வைத்தியசாலையாகவே இது தொடர்ந்து வந்தது. இதற்கான பிரதான காரணியாக அமைந்தது இவ்வைத்தியசாலையினை சரிவர மக்கள் பயன்படுத்தாமை என்ற கசப்பான உண்மையாகும். வெளிநோயாளர் பிரிவைத்தவிர உள்நோயாளர் (வாட்டில் தங்கி சிகிச்சை பெறுபவர்கள்) தொகை மிகமிக குறைவான காரணத்தால் அபிவிருத்தி நோக்கில் இது பின்னடைவைச் சந்தித்து வந்தது.

இதனைக் கருத்திற்கொண்ட 1994ன் பின்னரான வைத்தியசாலை நிர்வாகம் உள்ளக நோயாளர் பராமரிப்பில் கொண்ட அதீத அக்கறையாலும் அவ்வேளையில் திருக்கோணமலை மாவட்டத்தை பாராளுமன்றில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய காலஞ்சென்ற கௌரவ தங்கத்துரை அவர்களின் முயற்சியாலும் இது சுற்றயல் கூறு (தற்போது பிரதேச வைத்தியசாலை) எனும் தரத்திற்கு உயர்ந்துள்ளது. தற்போது இவ் வைத்தியசாலையில் ஆண்கள், பெண்கள், சிறுவர் மற்றும் பிரசவ விடுதிகளும் வெளிநோயாளர் பிரிவும் செயற்படுகின்றது.

பிரசவ விடுதியானது சுவிஸ் நாட்டுதவியாலும் வெளிநோயாளர் பிரிவு இத்தாலிநாட்டுதவியாலும் நிர்மாணிக்கப்பட்டது. பற்சிகிச்சைக்குரிய பிரிவானது இத்தாலியநாட்டின் பற்சிகிச்சை நிபுணர் ஒருவரின் குடும்பத்தால் AISPO எனும் இத்தாலிய நிறுவனத்தல் மிக நவீனமாக அமைக்கப்பட்டது.

காலஞ்சென்ற வைத்திய கலாநிதி C.C.K. செல்வதுரை அவர்கள் கிழக்கு மாகாண சுகாதார அத்தியட்சராக இருந்த காலத்தில் அமைச்சர் கௌரவ. டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்களின் நிதி ஒதுக்கீட்டில் ஒரு மினி சத்திரசிகிச்சைக் கூடம் அமைத்தார். இவ்வமைப்பின் பிரகாரம் இவ்வைத்தியசாலை ஒரு Saterlight Hospital ஆக அமைவதோடு திருக்கோணமலையில் சத்திரசிகிச்சைக்குள்ளானவர்களின் சத்திரசிகிச்சைக்குப் பின்னான கவனிப்பு இங்கு நடைபெறும் என்பதாகும். (இந்நிலையை வன்னியின் இறுதிப் போர்க்காலத்தில் திருக்கோணமலையில் சத்திரசிகிச்சைக்குள்ளான பின்னர் இங்கு நடைபெற்ற பராமரிப்பின் மூலம் காணலாம்). இம் Mini operation theatre ஆல் முள்ளிவாய்க்காலில் காயமுற்றவர்களின் பாராமரிப்பை AISPO எனும் இத்தாலிய நிறுவனத்தின் உதவியுடன் நிர்வகிக்க முடிந்ததோடு அவ்வேளையின் வைத்தியசாலை நிர்வாகம் College of Surgeon president Prof. Aluvihara ஆலும் பாராட்டப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் தொடர்ச்சியாக இது கைகூடவில்லை. இவ்வைத்தியசாலையின் அபிவிருத்தியும் மேம்பாடும் இவ்வைத்தியசாலையைப் பயன்படுத்தும் மக்களின் தொகையில் தான் தங்கியுள்ளது என்பதை பிரதேச மக்கள் கவனத்திற் கொள்ளல் வேண்டும்.

தம்பலகாமம் பிரதேசத்தில் இவ்வைத்தியசாலையும் 96 – தேக்கவத்தையின் PMCU உம் முள்ளிப்பொத்தானை PMCU உம் காணப்படுகின்றது. ஆனால் இவ்வைத்தியசாலை மட்டுமே உள்ளக மற்றும் அம்புலன்ஸ் வசதிகளைக் கொண்டவொன்றாகும்.

Dr. வேதநாயகம் விக்கினராஜா
R.M.P (Sri Lanka)
F.R.H.S (India)

Statistics - DH Thampalagamam

Year	No. of Beds as on December	Inpatient Statistics					Out patient statistics			Births		
		Number Treated	Deaths		Indoor Patient Days	Bed Occupancy Rate	Average Duration of stay	OPD Attendance	Daily Average Attendance	No. of Live Births	Low Birth Babies	% Low Birth weight
			No.	Rate ¹								
2003	60	2998	1	0.3	7,252	33.11	2.4	30,494	93	121	-	-
2004	60	2642	1	0.4	6,506	29.71	2.5	32,420	99	156	-	-
2005	54	2357	2	0.8	4,783	24.27	2.0	26,965	93	166	23	13.86
2006	41	1715	3	1.7	3,685	24.62	2.1	26,422	92	81	18	22.22
2007	39	1956	2	1.0	5,040	35.41	2.6	24,043	98	58	10	17.24
2008	39	4975	7	1.4	9,722	68.30	2.0	37,278	127	63	9	14.29
2009	39	5009	4	0.8	17,900	125.75	3.6	32,299	103	79	11	13.92
2010	36	5466	8	1.5	13,015	99.05	2.4	36,619	126	39	1	2.56
2011	32	3627	6	2	4,325	37.03	1	29,026	94	36	2	5.56
2012	36	2288	3	1	1,433	10.91	1	27,228	109	28	2	7.14
2013	45	2556	4	2	6,326	38.51	2	21,177	71	38	6	15.79

வளம் தரும் வாழ்வுக்கு

PUBLIC LIBRARY
JAFFNA

தெங்கு பனை தேன் கதலி
தித்திக்கும் பலாக் கனியும்
கங்கை வெள்ளம் ஓடி வர
கரை சேரும் முத்துக்களும்
பங்கமில்லா வாழ்வு தரும்
பால் சுரக்கும் எருமைகளும்
எங்களது செல்வம் தான்
ஏற்றமிகு வாழ்வு தரும்

கந்தளாய் நீர் ஓடி வர
கழனிகளும் குளிரில் நடுங்க
செந்தமிழர் வாழ்வு தனை
சீராக்கி வளம் சேர்க்கும்
அந்தமில்லா கோணநாயகர்
அருள் கிடைக்க அடியார்கள்
சிந்தை கொண்டு புகழ்பாடி
சிரம் தாழ்த்தி வணங்கிடுவார்

செங்குவளை கண் மலர்ந்து
சிந்து கவி பாடி வரும்
அங்கமெல்லாம் இறை பக்தி
அனைவரையும் சூழ்ந்து வரும்
சிங்க முக வாகனத்தின் மேலே
சீபத்திரகாளி பவனி வந்து
பங்கமெல்லாம் அறுத்தெறிந்து
பக்தர்களை தினம் காப்பாய்

அதிகாலை வேளை தன்னில்
ஆண்டவனை துதிபாட
புதிதாக மெட்டெடுத்து
புலர்ந்து வரும் பொழுதினிலே
கதிராடி இசை பாடும்
கானக்குயில் ஒன்றினைந்து
சதிராடி மடவார்கள்
சந்தததுமும் உன்னைத் துதிப்பார்
சோலையிலே குயில் வந்து
சுந்தரத் தமிழ் பாடும்
காலையிலே கண் விழித்து
காரிகையார் புகழ் பாடிடுவார்
ஒலையெல்லாம் ஒன்றினைந்து
ஒசையென்றும் கேட்கும்
வாழையெல்லாம் குலைஈன்று
வந்தனங்கள் என்றும் கூறும்

பூ வண்டு பறந்து வந்து
பூ மழை பொழிந்து துதிக்கும்
நாமகளைத் துதிபாடி
நல்லிசை கொடுக்கும்
சோ வெனவே மழை பொழிந்து
சுவை கனிகள் தந்திடும்
நா வறண்டு இசை கொடுப்போர்
நற் கனிகள் எப்போதும் சுவைப்பார்

வயல் நீரில் இள மான்கள்
வாழ்த்துப் பல பாடும்
குயில் கேட்டு அயல் சென்று
கொஞ்சி விளையாடும்
மயில் கேட்டு மருவி
மங்களமாய் ஆடி வரும்
அயல் சென்று பறவைகளும்
ஆசையோடு கண் விழிக்கும்

வளக்காறு ஒழித்து நாமும்
வளமான பேதையென்று
இழுக்காக எழுதலாமா
என்று நல்லாயோகி
கலக்கமின்றி எழுது
கனித் தமிழில் தம்பலகாமம்
பழக்கம் இல்லை இப்போ
பாரம் பரியம் தந்தது

மந்தியினம் வந்துயென்றும்
சிந்து தமிழ் சொல்லும்
இந்திரலோகப் பெண்கள்
இசை கேட்டு ஆடுவார்
வந்து தென்றல் வீசி
வானவரை அழைத்து வரும்
செந்தமிழ் வாரும் தம்பலகாமம் சேர்ந்து

குளக்கோட்டு மன்னனின்
குறை காணா திருப்பணியால்
வளம் பெருக்கும் கழனிகளும்
வற்றாத குளநீரும்
இள மான்கள் கரையோடி
இனிதான நீர் பருகி
அழகான எமது ஊரே
ஆன்றோர் அன்று வாழ்ந்தாரே

திரு.சிவராஜ சிங்கம்

B.A, Dip.in.Education. M.A.Kamarajan University
பட்டயக் கற்கை நெறி (கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்)

பாரம்பரிய கும்பம், கரகவிழா முறைமையும் – தம்பலகாமமும்

இயற்கையெழில் மிகுந்ததும், வரலாற்று புகழ் மிக்கதுமான திருகோணமலை மாவட்டம், பல தனிச்சிறப்புக்களை தன்னகத்தே கொண்டமைந்த வளமான பிரதேசமாகும். இங்கு பல அழகியல்சார் கலைவடிவங்களை மக்கள் ஆற்றுகை செய்து வருகின்றனர். பொதுவாக நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் சடங்கும், சடங்கில் இருந்து, கலைகளும் தோன்றி மக்களை ஒன்று குவியவைத்தது எனலாம். இந்த வகையில் இங்கு நடைபெறும் பல சடங்குகளின் போது பாரம்பரிய கலைகளும் ஆற்றுகை செய்யப்படுவதை நாம் காணலாம். இலங்கையில் வேறு எந்தப் பகுதியிலும் பயில்நிலையில் காணப்படாததும், திருகோணமலை மாவட்டத்தில் இன்று வரை பயில் நிலையில் உள்ளதுமான ஆற்றுகைச் சடங்காக கும்பகரகவிழா அல்லது கும்பத்திருவிழா காணப்படுகின்றது. இச்சடங்கு பற்றிய ஒரு பொதுவான பார்வையாக இவ்வாக்கம் அமைகின்றது.

கும்பம், கரகத்தின் தோற்றமும் - திருகோணமலையும்

கும்பம், மற்றும் கரகத்தின் தோற்றம் பற்றிப் பார்ப்போமானால், ஆங்கிலேயர் இலங்கையை கைப்பற்றி ஆட்சி செலுத்திவரும் காலத்தில் திருகோணமலையில் கடற்படைமுகாம் உட்பட்ட பலகட்டமைப்பு வேலைகளுக்காக தமக்கு தேவையான போர் வீரர்களையும், வேலைக்கான ஆட்களையும் இந்தியாவின் பஞ்சாப், மேற்கு வங்காளம், கேரளா போன்ற மாநிலங்களில் இருந்து அழைத்து வந்தனர். இவர்கள் தற்போதைய மைக்கெய்சர் மைதானம் அமைந்துள்ள இடத்தில் தற்காலிக முகாம் அமைத்து, தமது வேலைகளை செய்து வந்தனர். இக்காலத்தில் நவராத்திரி தினம் வந்ததும் தங்கள் மாநிலங்களில் நடைபெறுவது போன்று தசரா (விஜயதசமி) பண்டிகையை கொண்டாடினர். இதில் கும்ப, கரகத்துடன் வீதிவலம் வந்துள்ளனர். இவர்களில் பலர் அக்காலத்தில் சிறிதாக அமைந்திருந்த காளிகோவிலையும் வழிபட்டதாக வாய்மொழிக் கதையாடல்கள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. இதற்கு சம காலத்தில் வீதி வீதியாக செல்லும் “பஷான்” எனப்படும் கிறிஸ்தவ மதத்தவர்களின் சிலுவைப்பாதை நிகழ்வும் நடைபெற்றமையையும் நாம் மனங்கொள்ளலாம். தற்போதைய அனுராதபுரசந்திப் பகுதியில் இத்தாலி நாட்டுப்படைகள் முகாம் அமைத்து இருந்துள்ளனர். இவ்விடத்தை இத்தாலியன் காம் (Italian camp) என அழைக்கப்பட்டமையையும் நினைவுகூரலாம்.

இந்தியாவில் ஏனைய மாநிலத்தவர்களை விட மேற்கு வங்காள மாநிலத்தில் சக்தியை முழுமுதற் தெய்வமாக வழிபடும் “சாக்தர்கள்” வசிக்கின்றார்கள். இவர்கள் காளி,

துர்க்கை போன்ற தெய்வங்களை தமது பிரதான குலதெய்வமாக கொண்டவர்கள். நவராத்திரி மற்றும் விஜயதசமி தினங்களையும் மிகப் பிரமாண்டமானதாக கொண்டாடுவார்கள். 10 நாட்கள் அம்மன் விரதம் இருந்து விஜயதசமி அன்று மஹிஷாசுரனுடன் போரிட்டு அவனை வதைத்தார். இத் தினத்தை வெற்றி விழாச் சடங்காக அல்லது தசரா திருவிழா என கொண்டாடும் நடைமுறை இன்றும் மேற்குவங்கத்தில் காணப்படுவதை சான்றாதாரமாக காட்டலாம். கும்ப, கரகத்திலும் கலையாடுவோரில் மாரியம்மன், பத்தினியம்மன், நாகம்மா, பேச்சியம்மன், வராகியம்மன் போன்ற பெண் தெய்வசக்திகள் வருவதைக் காணலாம். இவர்கள் இலங்கையை விட்டு சென்ற பின்னர். திருகோணமலை இந்துக்கள் தமது சூழலுக்கு ஏற்ப சிறிது மாற்றங்களுடன் இவ்விழாவை அல்லது கலையை தொடர்ந்திருக்கலாம் என எண்ண வேண்டியுள்ளது.

இச் சடங்கில் கேரள மாந்திரீகம் பயன்படுகின்றது. வருடந்தோறும் நவராத்திரி தின விழா காலங்களில் இக் கும்பவிழா கொண்டாடப்படுகின்றது. திருகோணமலை மாவட்டத்தின் தனித்துவமான சடங்காக இக் கும்ப சடங்கு பரிமாணம் பெற்று திகழ்கின்றது. திருமலை நகர்ப்பிரதேசம், சல்லி, சாம்பல்தீவு, மூதூர், கட்டைபறிச்சான், சேனையூர், சம்பூர், போன்ற இடங்களிலும் தம்பலகாமத்திலும் இக் கும்பச்சடங்கு மிக சிறப்பாக கொண்டாடப்படுகின்றது. ஆலங்கேணிப் பிரதேசம் மற்றும் நிலாவெளி மாரியம்மன் ஆலயத்தில் சற்று வேறுபட்டதாக வைகாசி மாதத்தில் இக் கும்பச்சடங்கு நடைபெறுவதை இன்றும் நாம் காணலாம். இது வசந்தகால கும்பம் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது.

கும்ப, கரகவிழாவும் தம்பலகாமமும்

திருகோணமலை மாவட்டம் வரலாற்று ரீதியாக, திருகோணமலைப்பற்று, தம்பலகாமப்பற்று, கொட்டியாரப்பற்று, கட்டுக்குளப்பற்று என நான்கு பெரும் நிர்வாக கட்டமைப்புக்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டமையை அறியக் கூடியதாக உள்ளது. இம் மாவட்டத்தின் மிக முக்கியமான பற்றாகவும். குளக்கோட்ட மன்னன் இராஜியம் அமைத்து கோலோச்சிய இடமாகவும் தம்பலகாமப்பற்று விளங்குகின்றது இங்கு இன்றுவரை தமிழும், சைவமும் போற்றி வளர்க்கப்படுகின்றது. இயற்கையெழில் கொஞ்சம் திடல்களில் மக்களின் வாழ்விடங்கள் அமைந்துள்ளமை அற்புதக் காட்சியாகும். வேளாண்மை பிரதான தொழிலாகியது. உழைப்பு மிகுந்த மக்களின் வாழ்வியலில் ஓய்வு நேரத்தில் கலைகள் மிகமுக்கிய இடத்தினை வகித்தமை ஆச்சரியப்படத்தக்க ஒன்றல்லவே. கடின உழைப்பின் பின்னர் மக்கள் ஆடுதல், பாடுதல், கவி. சித்திரம், நடன, நாடக, சிற்பக்கலைகளில் நாட்டங்கொள்ளலாயினர்.

கிராமிய வாழ்வியல் சூழலில் சிறுதெய்வங்களும் அவற்றுக்குரிய வழிபாடுகளும் அதிக செல்வாக்கு செலுத்துவதை இன்றும் நாம் காணலாம். இவை காவல்

தெய்வங்களாகவும். பரம்பரைத் தெய்வங்களாகவும் விளங்குவதோடு, குடும்பம், சமூகம், குறிச்சி, தொழில், பிரதேசம் முதலிய வரையறைகளும் இவற்றில் செல்வாக்கு செலுத்தும் காரணிகளாக விளங்குகின்றன. தம்பலகாமப் பிரதேசத்தில் பாரம்பரியமாக கொண்டாடப்படும் ஒரு சடங்கு முறையாக கும்ப,கரகவிழா காணப்படுகின்றது. கள்ளிமேடு, பட்டிமேடு, நாயன்மார்திடல், கோவிலடி, சிற்பித்திடல், புதுக்குடியிருப்பு, பொற்கேணி, கரைச்சித்திடல், சிவசக்திபுரம், தங்கநகர். போன்ற இடங்களில் உள்ள ஆலயங்களை மையப்படுத்திய வகையில் இக் கும்பச்சடங்கு கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. அமரத்துவமடைந்த சபாபதிப்பிள்ளை பூசாரியார், வீரக்குட்டி பூசாரியார், ஆறுமுகம் பூசாரியார், வடிவேல் பூசாரியார், மங்கலிப்பிள்ளை பூசாரியார், காத்தமுத்து பூசாரியார், செல்லத்தம்பி பூசாரியார், சித்திரவேல் பூசாரியார், மாரிமுத்து பூசாரியார், வீரகத்தி பூசாரியார் போன்றோருடன் பொன்னம்பலம் பூசாரியார், கனகசபை பூசாரியாருடன் இன்னும் பல பூசாரியார்கள் தத்தம் பிரதேசத்தில் சிறந்து விளங்கியமையை அறிய முடிகின்றது. இவர்களுடன் வஸ்ராவி ராசையா, வீரக்குட்டி, வண்ணமணி உட்பட்ட இன்னும் பலர் இக் கும்ப சடங்கினை நடாத்துவதில் பெயர் பெற்று விளங்கினர். இவர்களின் வழியில் இன்றும் பல ஆசான்கள் இச் சடங்கினை சிறப்பாக நடாத்தி வருகின்றமையை காணலாம். இச்சடங்குடன் தொடர்பான சில சிறப்பம்சங்களை இனிப்பார்போம்.

பத்துநாள் சடங்கு முறைமைகள்

நவராத்திரிவிழா ஆரம்பமாவதற்கு முதல் நாள், ஆலயம் மற்றும் ஆலய புறச்சூழல் தூய்மையாக்கப்படும். சில ஆலயங்களில் ஆலயபரிபாலன சபையினரால் கூட்டம் நடாத்தப்பட்டு 10 நாட்கள் கும்பவிழாவை நடாத்துவது தொடர்பாக கலந்துரையாடல் நடைபெற்று தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளப்படும். அத் தீர்மானத்திற்கு ஏற்ப விழா நாட்கள் பகிர்ந்து வழங்கப்படும். பரம்பரை வழிமூலமாகவோ அல்லது ஒரு குடும்பம் அல்லது பல குடும்பங்கள் இணைந்து குறித்த நாள் பூசையை நடாத்துவார்கள். புரட்டாதி மாத அமாவாசைக்கு அடுத்த பிரதமையில் கொலுவைக்கப்படும். 10 நாட்களும் மாமிசம் விலக்கி வைக்கப்படும். முதலாம் நாள் சடங்கில் சங்கல்பம் பூணும் சடங்கு நடைபெறும். குறித்த தெய்வத்திற்குரிய மந்திர உச்சாடனம் செய்து அதற்குரிய பூசைகளும் நடைபெற்று உருவேற்றி, பத்துநாள் பூசையும் தடையின்றி நடைபெற சத்திய வாக்கு கேட்டல் நடைபெறும். முதல் நாளே ஆலயத்தில் குறிசொல்லல் நிகழ்வு நடைபெறும். இது மாலையில் தொடங்கி சில சமயம் நள்ளிரவு வரை தொடர்ந்து நடைபெறும்.

தெய்வமாடுதல் அல்லது கலையாடுதல்

பொதுவாக பெண் தெய்வங்கள் இரக்கமுடையவர்கள். அவர்களுக்குரிய மந்திர உச்சாடனத்தை கூறி இரந்து அழைத்தால் அத்தெய்வம் குறித்த மனிதனில் வந்து இறங்கும். அவ்வாறு வரும் தெய்வம் 03¾ (முன்றேழுக்கால்) நாழிகை முதல், உச்சமாக 05 நாழிகை (ஐந்து-ஏழு நிமிடங்கள்) வரை நிற்கும். தேவையேற்படின வருந்தி அழைத்தால் மீண்டும் வரும். கலையாடுதல் என்பது, ஒரு மனிதனில் உறையும் தெய்வத்திற்குரிய மந்திர உச்சாடனத்தை கூறி அத் தெய்வத்தை வெளிப்படுத்துதல், குறித்த தெய்வத்திற்குரிய மந்திர உச்சாடனத்தை உச்சரித்து இரந்து அழைத்து தெய்வத்தை வரவைத்தல் என்ற முறைகளுடன் மனோலி எனப்படும் தங்களை அறியாமல் விருப்புடன் ஆடுதலும் இடம்பெறும். தமக்குள் இருக்கும் தெய்வத்தை ஆடவிரும்பாத சிலர் தெய்வம் வெளிப்படாமல் அதைகட்டியும் விடுவார்கள்.

தெய்வ நிலையிலுள்ளவர்களின் உண்மைத்தன்மையை ஆசனம் போடுதல் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம். பெலி (சாட்டையடி) மூலம் தன்னை தெய்வம் நிரூபிப்பதும் உண்டு. முழங்காலுக்கு கீழேயும், கையின் மணிக்கட்டுப்பகுதியிலும் சாட்டையடி வழங்கப்பட வேண்டும் எனினும் உக்கிரமான தெய்வங்கள் தமக்கு தாமே சாட்டை கொடுக்கும் போது உடலின் முதுகிலும் வழங்குவதுண்டு. தெய்வமாதும் போது தெய்வத்தின் உக்கிரத்தை அல்லது உடல்கூட்டை தணிப்பதற்காக நீர் ஊற்றப்படும். திருநீறு, குங்குமம் இட்டு குறிசொல்லப்படும். சில ஆலயங்களில் இரவு 08மணி தொடக்கம் நள்ளிரவு 01 மணிவரையும் இச்சடங்கு நடைபெறும். பொதுவாக மாரியம்மன், பத்தினியம்மன், நாகம்மாள், வராகி, துர்க்கை போன்ற தெய்வங்கள் பிரதான தெய்வங்களாகவும், காளி, பேச்சியம்மன், நரசிங்கர், வைரவர், வீரபத்திரர், நரசிங்கர் போன்ற தெய்வங்கள் உக்கிர தெய்வங்களாகவும், பரிவார தெய்வங்களாகவும் விளங்குகின்றனர்.

பூசாரி அல்லது கட்டாடி

ஏடுகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ள மந்திரங்களுடாக தெய்வங்களோடு தொடர்பை ஏற்படுத்தி பூசை வழிபாடுகளை நடாத்துவதால் “பூசாரிகள்” எனவும். கட்டை ஆடி எடுப்பவர்களாதலால் “கட்டாடிகள்” எனவும் இவர்கள் அழைக்கப்படலாயினர். ஒவ்வொரு கும்பத்திலும், தலைமைக்கும்பம் உட்பட இருதுணை கும்பங்களும் இருப்பர். இவர்கள் ஒவ்வொரு தெய்வத்திற்கும் உரிய சடங்குகளில் எதை எதை எவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்பதையும், என்ன மந்திர உச்சாடனத்தை கூறவேண்டும் என்பதையும் கட்டாயமாக அறிந்திருத்தல் வேண்டும். இதை “பூசை முறை” அல்லது “பத்ததி முறை” எனக்கூறுவர் கும்ப, கரகச் சடங்கில் மந்திர விற்பன்னத்தை பிறருக்கு காட்டும் முகமாக பூசாரிமார் தமக்கிடையே பலப்பரீட்சையை நடாத்துவர். ஊர்வலமாக வரும் தெய்வமாடுகின்றவர்களை குறித்த இடத்தில் வழிமறித்து ஆடாமல் கட்டுகின்ற

நிகழ்வு நடைபெறும். பின்னர் கட்டுண்டவரின் கட்டை அவிழ்ப்பதற்கு எதிரணியினர் வேறு மந்திர உச்சாடனங்களை கூறி அதிலிருந்து மீளமுயற்சி செய்வர். தெய்வங்களை கட்டுதல் எனக்கூறப்பட்டாலும் உண்மையில் மந்திர உச்சாடனம் செய்து கட்டத் தொடங்கும் போது குறித்த மனிதனில் இருந்து தெய்வம் விலகியே நிற்கும். இதில் பல வகைகள் உண்டு. கும்பத்தில் வரும் சகல தெய்வங்களையும் கட்டுதல். குறித்த ஒரு தெய்வத்தைக் கட்டி ஆடவிடாமலும், முன்னகர்ந்து செல்லவிடாமலும் தடுத்தல். குறித்த தெய்வத்திற்கு நேரம் குறித்து கட்டுதல், என்பனவற்றோடு உணர்விழக்கச் செய்யும் வரை மந்திர உச்சாடனம் செய்யப்படுவதுமுண்டு. கட்டுக்களை எடுக்கும் போது பரபரப்பும், பதட்டமானதுமான சூழ்நிலை காணப்படும். இச் செயற்பாடு “படுகளம் போடுதல்” எனக்கூறப்படும். தாம் கற்ற மந்திர சக்தியை பரீட்சித்துப் பார்ப்பதற்காகவும், மக்களுக்கு குறித்த தெய்வங்களின் சக்தியை வெளிப்படுத்துவதற்காகவும் இச் சந்தர்ப்பத்தை பூசாரிகள் பயன்படுத்துகின்றனர். “பூநூல் போடாத ஐயர்” என அழைக்கப்படும் பூசாரி, மது, மாமிச பழக்கம் இல்லாதவராகவும், ஒழுக்கம் மிகுந்தவராகவும் இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. சமூக அக்கறை உள்ளவராக தான் கற்ற மந்திரதந்திரங்களை நல்ல விடயங்களுக்கு உபயோகிப்பவராகவும் இருத்தல் வேண்டும். பூசாரிக்கு குருபக்தி இன்றியமையாத மிகமுக்கியமான பண்பாக கொள்ளப்படுகின்றது.

வாழை வெட்டுதல்.

10ஆம் நாள் நிகழ்வில் வாழை வெட்டுதல் சடங்கு முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. வாழைமரத்தை மஹிஷாசூரனாக பாவனை செய்து வாழையைவெட்டுதல் “வாழை வெட்டு” எனப்படும். பெரும்பாலான ஆலயங்களில் வாழை மரத்தை வெட்டிய பின்னர் கிராமவலம் அல்லது ஊர்வலம் நடைபெறும். மஹிஷாசூரனை கொன்றழித்த பின்பு அம்மன் உலாவந்து கிராம மக்களுக்கு அருள் புரிவதாகவும் கருதப்படுகின்றது. அவ்வாறு வெற்றி பெற்று உக்கிரத்தோடு உலாவரும் அம்மனை குளிர்விப்பதற்காக நிறைகுடம் வைக்கப்பட்டு வெற்றி விழா கொண்டாடப்படுகின்றது. சில ஆலயங்களில் கிராமவலம் அல்லது ஊர்வலம் வந்த பின்னர் வாழைவெட்டு நடைபெறும். ஊரில் ஒளிந்திருக்கும் அசுரனை எல்லா இடங்களிலும் தேடும் போது மக்களின் துயர்களையும் களைவதுடன், அசுரனை காணாமல் ஆலயம் நோக்கி வந்து வாழை மரத்தில் ஒளிந்திருக்கும் அசுரனை வெட்டுவதாகவும் கூறப்படுகின்றது. இங்கு தீமைகள் (அசுரன்) அழிக்கப்படுவதை வாழைவெட்டாகவும் கருதப்படுகின்றது.

கரகம்

நவராத்திரியின் முதல் நாளன்று மூன்று கும்பங்களில் சரஸ்வதி, இலக்குமி, அம்மன் என உருவகப்படுத்தி வாலை (இளம்), புவனை (நடுத்தர), திரிபுர (முதுமை) வடிவத்தில் நிலை நிறுத்துதல் செய்யப்படும். செம்பின் அளவை விடசற்று பெரிதான குடத்தை எடுத்து வெள்ளைச் சீலையில் நெல்லை அல்லது அரிசியுடன், மைமணம்,

காப்பு, கருசமணி, காதோலை, சீப்பு, கண்ணாடி போன்ற பொருட்களை குடத்தின் உள்ளே வைத்து, செம்பைச் சுற்றி நூல் கட்டுவதுடன், வேப்பிலை மற்றும் மாவிலையுடன் அம்மன் முகத்தை கரகத்தின் முன் பகுதியில் வைத்துக்கட்டுவதுடன். தனித்தனியாக ஜெபிக்கப்பட்ட யந்திரம் கரகத்தின் அடியில் வைக்கப்படும். பிரதான கரகத்தின் உள்ளே நீர் இருக்கும். செம்பு அல்லது கலசம் - மனித உடலாகவும், அதை சுற்றியுள்ள நூல் - நரம்பாகவும், ஐலம் (நீர்) - உடலில் உள்ள இரத்தமாகவும், தேங்காய் - மனித தலையாகவும், பட்டு - ஆடையாகவும், வேப்பம் இலை-பெண்தெய்வத்தை குறிப்பதாகவும், மாவிலை - ஆண்தெய்வத்தை குறிப்பதாகவும் உருவாக்கப்படும். நவராத்திரியின் மூன்றாம் பூசையன்று அல்லது ஐந்தாம் பூசையன்று கரகத்திற்கு அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட அம்மனின் முகத்தை வைத்துக்கொண்டு பூசாரி கிராம வலம் வருவார். இதன்போது மக்கள் பூசைக்குரிய பொருட்கள், நிதி, அரிசி, போன்றவற்றை காணிக்கையாக செலுத்துவார்கள். பெரும்பாலும் “கரகம் செல்லும் இடங்களுக்குத்தான் 10ஆம் நாள் கும்பமும் செல்லும்”. பறைமேளம், உடுக்கு சகிதம் காவடிச்சிந்துகள், காவியங்கள், மாரியம்மனின் தெய்வீகபாடல்கள் என்பவை ஊர்வலத்தில் பாடப்படும். இவ் ஊர்வலத்தில் வருபவர்களுக்கு பாணக்கம் மற்றும் நீராயம் வழங்கப்படும். சிலர் வீடுகளில் நிறைகுடம் வைப்பார்கள்.

கும்பம்

கும்பம் என்பது அடிப்பகுதி பரந்து பெருத்ததாகவும், நுனிப்பகுதி சிறியதாகவும் கூம்பு வடிவமானதாக அமையுமாறு மூங்கில், பிரம்பு, கமுகமரத்தின் சலாகைப்பகுதி போன்றவற்றை பயன்படுத்தி வளைத்துக் கட்டப்படும். தற்காலத்தில் கம்பிகளை பயன்படுத்தியும் கும்பம் உருவாக்கப்படுகின்றது. மயில்தோகை, துணிகள், பட்டு, பூச்சரம் என்பவற்றை பயன்படுத்தி அலங்காரம் செய்து ஒரு மனிதனின் உயரத்திற்கு கட்டப்படும். ஆரம்ப காலத்தில் பெரியோர்களே கும்பம் ஆட அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். எனினும் தற்காலத்தில் சில இடங்களில் வயதில் குறைந்த சிறுவர்களும் கும்பம் ஆடுவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. தவில், நாதஸ்வரம் மற்றும் பறைமேளம், மாரியம்மனின் தெய்வீக பாடல்கள், துள்ளிசைகள் ஊர்வலத்தில் பாடப்படும். துள்ளிசைக்கு ஏற்ப வேகமாக கும்பம் ஆடப்படுவதையும் காணலாம். கும்பம் தூக்கி ஆடுவதை பெருமையாக கருதுவர். வேகமாக ஆடி தமது ஆட்டத்திறனை வெளிப்படுத்துவதில் மறைமுகப் போட்டியும் காணப்படும்.

தம்பலகாமப் பிரதேசத்தின் கும்ப, கரகவிழாவின் தாய் கோவிலாக கள்ளிமேடு மாரியம்மன் ஆலயம் விளங்குகின்றது. இவ் ஆலயத்தை சம்மாந்துறை மாரியம்மன் எனவும் அழைப்பர். இங்கு தமிழில் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. மாரியம்மன் ஆலய கும்பம், கரகம் மிக முக்கியமானதாக கருதப்படுகின்றது. தாய் தெய்வமான மாரியம்மன் ஆலயத்தில் கும்பம், கரகம் தூக்கிய பின்னர் தான் ஏனைய ஆலயங்களில் கும்பம்,

கரகம் தூக்குதல் நடைபெறும். இவ் ஆலய கரகத்திற்கு யாரும் படுகளம் (வழிமறிப்பு) போடுவதில்லை. வெளியிடங்களில் இருந்து வந்த சிலர் தமது மந்திர விற்பன்னத்தை காட்ட முயற்சித்து தோல்வியுற்ற பல கதைகளையும் அறியமுடிகின்றது. இவ் ஆலயத்தில் சுமார் 40 கும்பங்களும் ஒரே தடவையில் எடுக்கப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. கும்ப கரக ஊர்வலம் தொடங்கியதும் வானத்தை நோக்கி அரிசி எறியப்படும். இவ்வாறு எறியப்பட்ட அரிசிகள் கீழே விழாமல் இருந்த அதிசயமும் நிகழ்ந்துள்ளமையை அறிய முடிகின்றது.

பத்துநாள் பூசைகளின் போதும் விசேடமாக கரகத்திற்கு பூசைகள் நடைபெறும். பத்தாம் நாள் கிராமத்தை சுற்றி ஊர்வலமாக செல்லும் போது மக்கள் தங்கள் வீடுகளின் முன் நிறைகுடம் வைப்பார்கள். (சில இடங்களில் இதை மடை எனவும் கூறுவர்) வாழைப்பழம், வெற்றிலை, பாக்கு, பூ என்பனவற்றை படைத்து தெய்வத்தை வரவேற்பார்கள். காணிக்கை கொடுப்பார்கள். நேர்த்திக் கடன்களையும் நிறைவேற்றுவார்கள். கும்ப, கரக ஊர்வலத்தின் போது ஒரு ஆலய கும்பம், கரகத்தை இன்னொரு ஆலய கும்பகரகம் எதிர் கொள்ளாதவாறு திட்டமிடப்பட்டு இக் கும்ப ஊர்வலம் நடைபெறும். பெரும்பாலும் குறித்த கிராமத்திற்குள்ளேயே அல்லது சுற்று வட்டாரத்திற்குள்ளேயே இவ் ஊர்வலம் நடைபெறும். நிறைகுடத்தில் இருக்கும் நீரை தன் மேல் ஊற்றி கலை வந்தவர் தன் உடல் வெப்பத்தை குறைப்பதுடன், வீட்டுக்காரரையும் ஆசீர்வதிப்பார்.

குறித்த வீட்டுக்காரருக்கோ அல்லது வீட்டுக்கோ ஏதாவது தீங்கு விளைவிக்கும் நோக்கில் பிறரால் வைக்கப்படும் தடைகளை (சூனியம்) தெய்வம் அவர்களுக்கு கூறி அது இருக்கும் இடத்தையும். அதற்குரிய பரிகாரங்களையும் கூறும். சில நேரங்களில் அத்தடைகளை தெய்வமாடி எடுத்து விடுவதும் உண்டு. பெரும்பாலும் ஆண் தெய்வங்களே சூனியத்தை எடுக்கும். நரசிங்க தெய்வம் தேசிக்காயை எறிந்து, அத்தேசிக்காய் விழும் இடத்தை சுற்றியுள்ள இடத்தை தோண்டுமாறு கூறும். அவ்வாறு தோண்டும் போது வரும் விரும்பத்தகாத பொருட்களை ஒரு போத்தலில், அல்லது தகரபேணியில் எடுத்து குறித்த வீட்டுக்காரருக்கு காவல்செய்து எடுத்துச்செல்லப்படும். தடைகளை எடுக்க தாமதமாகும் என கருதினால் ஆலய வாசலுக்கு குறித்த வீட்டுக்காரரை வருமாறு வாக்கு கூறிச்செல்லும். பெரும்பாலும் ஆலயத்தில் வைத்து இப் பிரச்சனை மற்றும் அதன் விளைவுகளைக் கூறுவதுடன், அதை அகற்றுவதற்குரிய பிராயச்சித்த வழி முறைகளும் கூறப்படும். இக் கும்ப ஊர்வலத்தில் வருபவர்களின் தாகசாந்திக்காக தேசிக்காய், சீனி, சர்க்கரை, வெங்காயம் என்பவற்றை கலந்து உருவாக்கப்பட்ட “பாணக்கம்” அல்லது “பாணக்காரம்” வழங்கப்படும். இப் பாணக்கம் மிகவும் குளிர்ந்தன்மையானது. மனித உடல் உஷ்ணத்தை குறைக்கும் சக்தி கொண்டதாக இது அமைகின்றது.

பொதுவாக ஒவ்வொரு ஆலய கும்ப, கரகங்களும் ஏனைய ஆலயங்களுக்கு சென்று தரிசித்த பின்னர் தத்தம் ஆலயங்களுக்கு செல்லும். திருகோணமலை நகர ஆலயங்களில் பெரும்பாலும் ஒரு நாளிலேயே கும்ப ஊர்வலம் நிறைவு பெற்றுவிடும். தம்பலகாமத்தின் சில ஆலயங்களில் ஒருநாளும் பெரும்பாலான ஆலயங்களில் இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்களும் இக் கும்ப, கரக ஊர்வலம் நடைபெறுவதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. சில ஆலயங்களில் ஊர்வலம் புறப்படும் முன்னர் பூசாரியால் தெய்வத்திடம் எத்தனை நாட்கள் ஊர்வலம் செல்வது என உத்தரவு பெறப்படுவதும் உண்டு. அதற்கேற்ப இளைப்பாறிச் செல்லும் இடங்கள் தீர்மானிக்கப்படும். பெரும்பாலும் ஆலயங்களை மையப்படுத்தியதாக இவ் இளைப்பாறும் இடங்கள் தெரிவு செய்யப்படும். ஊர்வலம் நிறைவு பெற்றதும். நீர் நிலைகள் (மின்னிப்பத்தைமடு, கட்டையாறு, சிவப்பு பாலத்தடி, வெட்டாறு, பிறந்திரி) அல்லது ஆலயத்தின் வெளியில் வைத்து பிரதான பூசாரியாரால் கும்பசரிப்பு நடைபெறும். “பிரதான கும்பத்தின் நீரை ஊற்றுதல், கும்பச்சரிப்பு அல்லது கும்ப சொரிப்பு எனப்படும்”. இதன் போது தூய்மைப்படுத்தல் நிகழ்வு நடைபெறும்.

தூய்மைப்படுத்தலின் போது கிராமத்தவர்களுக்கு கெடுதல் விளைவிக்கும் நோக்கில் பிறரால் செய்யப்பட்டு எடுக்கப்பட்ட தீவினைகளையும் (தகடுகள்) அழித்து விடுவார்கள். பங்குபற்றிய அனைவரும் நீராடி தம்மை தூய்மைப்படுத்திக் கொள்ளுவார்கள். தூய்மையாக்கப்பட்ட (கழிப்பு கழித்த) பின்பு ஆலயத்திற்குள் சென்று பெரிய பூசை என அழைக்கப்படும் “திருக்குளிர்த்தி” நடைபெறும். சுமார் 14 தொடக்கம் 16 வயதுக்குட்பட்ட ஏழு கன்னி பெண்களை (சப்தகன்னிகள்) தெரிவு செய்து இவர்களுடன் ஒரு ஆணையும் (காவலன், காத்தவராயன்) தெரிவு செய்து வரிசையில் நிறுத்துவர். இவர்களை வேப்பங்குழையால் தடவி, தூய்மைப்படுத்திய பின்பு அரிசி, சர்க்கரை, வேப்பம் இலை, (பத்தரி) என்பவற்றை உரலில் போட்டு இரண்டு இரண்டு பேராக உலக்கையால் குற்றுவர். இதை “துள்ளுமா” எனக்கூறுவர். இவ்வாறு குற்றும் போது அகோரத்தை தணிப்பதற்காக “குளிர்த்திப்பாடல்” பாடப்படும்குளிர்தருள்வாய். என பாடல் முடிவுற்றதும் மஞ்சள் நீர் தெளிக்கப்படும். இத் துள்ளுமாவை சாமிக்கு படைத்த பின்னர், ஏழு கன்னிப் பெண்களுக்கும் படைத்து அவர்களுக்கு உண்ணக் கொடுப்பர். உண்டபின் ஏழு கன்னிப்பெண்களும் ஆலயத்தில் இருந்து காவலனால் (காத்தவராயன்) தடியால் துரத்தப்படுவர். இவ்வாறு விரட்டுவதன் மூலம் ஊரில் உள்ள அசுத்தசக்திகள் விலகிப்போகும் என மக்கள் நம்பினர். மிகுதியாக உள்ள துள்ளுமா பக்தர்களுக்கு பிரசாதமாக பகிர்ந்து வழங்கப்படும்.

எட்டாம் நாள் “சக்தி பூசை” அல்லது “எட்டாம் மடை” எனப்படும் படையல் பூசை நடைபெறும். மாலை விசேட பூசைகள் நடைபெற்று இரவு கோழி பலி கொடுக்கப்படும். மாமிசம், மதுபானம் என்பன படைக்கப்படும். சில பூசாரிகள் மதுசாரம் அருந்துவர். மூலஸ்தானத்தில், ஆதிமூலத்தில் மாமிசம் படைக்கப்படுவதில்லை. பெரும்பாலும்

ஆலயத்தின் வெளிப்புறத்தில் இவை நடைபெற்று. குறித்த தெய்வத்திற்கு படைக்கப்படும். பூசை வழிபாடுகள் நிறைவு பெற்றதும் பக்தர்களுக்கு படையல் பிரசாதம் வழங்கப்படும். இதனை தொடர்ந்து பத்தாம் நாள் காவல் தெய்வமான வைரவருக்கு வைரவர் பூசை அல்லது வைரவர் சாந்தி நடைபெறும். பொங்கல் பொங்கி, வடை மாலை அணிவித்து விசேட அபிஷேக ஆராதனைகள் நடைபெறும்.

எனவே போலச்செய்தல் என்ற அரங்கியல் பண்பை ஒத்ததாக வருடா வருடம் மக்கள் தாம் கொண்ட நம்பிக்கையின் அடிப்படையில், சமயக்கரண (அமானுஷ்ய) எண்ணக்கருவுடன் தொடர்பான பாரம்பரியமான கும்ப கரக விழா மூலம் குறித்த பிரதேச மக்களின் துன்ப துயரங்கள், பிணிகள் என்பவை நீக்கப்படுவதுடன். எமது ஆலயம், எமது உற்றார், உறவினர், எமது கிராமம், எமது கும்பம் என ஒன்று சேர்ந்து குழுவாக இயங்கும் சமூக மனப்பான்மையை ஏற்படுத்தும் ஒரு களமாக இவ்விழா அமைகின்றமையைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

கும்பம், கரகம் விழா தொடர்பாக மேலே கூறப்பட்ட பல விடயங்கள் முடிந்த முடிவன்று. கட்டுரையின் பக்கம் கருதி சுருக்கப்பட்டுள்ளது. எதிர்காலத்தில் தனி ஒரு நூலாக வெளிவரவேண்டும் என்பது கட்டுரையாளரின் எதிர்பார்ப்பு ஆகும்.

வி.குணபாலா B. A.

PG. Dip.in - Edu.

M.A. in - Drama & Theater.

M.A. in - Sociology.

உசாவியவர்கள்:

1. திரு.வே.விவாகரன்	- சிவசக்திபுரம், முள்ளிப்பொத்தானை
2. திரு.எஸ்.சிறிஸ்கந்தராசா பூசாரியார்	- திருமால் வீதி திருகோணமலை
3. திரு.பா.ஹம்சபாலன்	- பட்டிமேடு தம்பலகாமம்.
4. திரு.த.நாகராசா	- கள்ளிமேடு தம்பலகாமம்.
5. திரு.ந.செல்வஜோதி	- டொக்யாட் வீதி திருகோணமலை.
6. டாக்டர்.இராஜ.தர்மராஜா	- சாரதா வீதி திருகோணமலை.
7. திரு.ஜெ.பாலேந்திரன் பூசாரியார்	- நீதிமன்ற வீதி திருகோணமலை.

தம்பலகாமப் பிரதேசத்தில் நெற்செய்கையும் அது தொடர்பான பிரச்சனைகளும்

குளம் தொட்டு வனம் பெருக்கிய குளக்கோட்டு மன்னனால் உருவாக்கப்பட்ட கிராமம் தம்பலகாமப் பிரதேசம். “தம்பல் என்றால்” சேறு என்பது கருத்தாகும். நெற்செய்கைக்கு பொருத்தமான மண் சேற்று மண். அது நிறைவாக காணப்பட்டதால் தம்பலகாமம் ஆயிற்று. இது காரணப் பெயர் என்று கூறுவார்கள். தம்பலகாமம் என்பது பொலிப்பான ஊர் எனவும் பொருள்படும். இங்கு பிரதேச செயலகத்திற்குட்பட்ட பகுதியை மட்டும் நாம் நோக்குவது பொருத்தமானது. வடக்கே பாலம்போட்டாறையும் தெற்கே முள்ளிப்பொத்தானை எல்லைப் பாலத்தையும் கிழக்கே சூரங்கல் எனும் கிராமத்தையும் மேற்கே சுவாமி மலை என அழைக்கப்படும் வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற மலையையும் எல்லையாக கொண்டது.

இப் பிரதேசம் நெற்செய்கைக்கு பொருத்தமான பௌதீக காணிகளையும் பண்பாட்டு காரணிகளையும் கொண்டு விளங்குகின்றது. அதனால் நெற்பயிர் நன்கு வளர்ந்து நல்ல அறுவடை செய்யக் கூடியதாக உள்ளது. இப் பிரதேசத்தின் நெற்செய்கை விருத்தி மகாவலி அபிவிருத்தி சபைக்குட்பட்டதாக காணப்படுகின்றது. இங்கு சராசரி விளைச்சல் ஏக்கருக்கு 120 பூசல் ஆகும்.

பெரிய நீர்பாசனம் மூலம் 1200 ஏக்கர் நிலப்பரப்பும் சிறிய நீர்பாசனம் மூலம் கிட்டத்தட்ட 28 ஏக்கரும் மழை நீர்பாசனம் மூலம் ஏறக்குறைய 325 ஏக்கரும் செய்கை பண்ணப்படுகின்றது. இதில் March செய்கை பெரிய நீர்பாசனம் மூலம் 1050 ஏக்கரும் சிறிய நீர்பாசனம் மூலம் ஏறக்குறைய 80 ஏக்கரும் மழை நீர்பாசனம் மூலம் 300 ஏக்கரும் செய்கை பண்ணப்படுகின்றது.

கோடை காலத்தில் பெரிய நீர்பாசனம் மூலம் 1150 ஏக்கரும் சிறிய நீர்பாசனம் மூலம் 500 ஏக்கரும் அண்ணளவாக செய்கை பண்ணப்படுகின்றது. பெரிய நீர்பாசனம் எனும் போது அது கந்தளாய்க் குளத்தை மட்டும் கொண்டது. சிறிய நீர்பாசனக் குளங்களாக கடவாணை, அட்டவாணை, புலியூற்றுக்குளம், நீநாவற்குளம், சமளங்குளம், கல்மெட்டியாவ உள்பத்துவெவ போன்ற குளங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

இப் பிரதேசத்தில் விவசாய நடவடிக்கைகளை ஒழுங்கமைக்கும் விவசாய விஸ்தரிப்பு நிலையங்களாக தம்பலகாமம் விவசாய விஸ்தரிப்பு நிலையம், முள்ளிப்பொத்தானை விஸ்தரிப்பு நிலையம் என்பன காணப்படுகின்றன. இவற்றின் கீழ் விவசாய சம்மேளனங்களாக பின்வருவன காணப்படுகின்றன. அவையாவன,

1. பொத்தானை வெளி
2. தம்பலகாமம் தெற்கு
3. கோவிலாற்று வெளி

4. பிச்சை வெளி
5. சம்மாந்துறை வெளி
6. புதுக்குடியிருப்பு வெளி விவசாய சம்மேளனம் ஆகும்.

இப் பிரதேசத்தில் நெற்செய்கைக்குப் பொருத்தமான பௌதீக காரணிகள் காணப்படுகின்றன. அவையாவன

1. தட்டையான நல்ல நிலம்
2. ஆறுகளின் போக்குகள்
3. கந்தளாய் குளத்திலிருந்து நீரைக் கொண்டு வரக் கூடியதான மென்சாய்வைக் கொண்டுள்ளது.
4. மண்ணின் இனம் சேறு கலந்த வண்டல் மண் நிலம். இது நெற் பயிர்ச்சைக்குத் தேவையான காற்றினை மண் துணிக்கைகளினூடாக வழங்குகின்றன. இவை பயிர் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் அவசியமாகும்.

இந் நிலத்தினைப் பயன்படுத்த முன்னர் எருமை மாடுகளைப் பயன்படுத்தினர். தற் சமயம் 95% மண் விவசாயிகள் இருசக்கர உழவு, இயந்திரம் நான்கு சக்கர உழவு இயந்திரங்களை பயன்படுத்துகின்றனர். அறுவடைக்கு கூட தற்போது 90% மான நிலம் இயந்திரத்தால் அறுவடை செய்யப்படுகின்றது. விதைக்கப்படும் நெல் இனங்களில் புராண நெல் இனங்களின் பாவனை அருகிக் காணப்படுகின்றன. தற்போது B.G.352- 3 ½ மாதம் வெள்ளை அரிசி இது கபில நிற தண்டுத்தத்தி, எரிபந்தம் போன்ற நோய்களுக்கு எதிர்ப்பு தன்மை கொண்டது. விளைச்சல் சராசரி 125 பூசல் உள்ளது. சாயும் தன்மை கொண்டது. B.G.366 வெள்ளை இனம் சிறிது கட்டையானது. B.G.300 – 3மாதம் கால எல்லை கொண்டது. விளைச்சல் சராசரி 120 பூசல் கொண்டது. இது தவிர B.G.358 (போழைச் சம்பா)வெள்ளை அரிசி இலகுவில் சாயக்கூடியது. 30-40 மூடை அத்துடன் வெள்ளை அரிசி இனமாக விலை அதிகமாக உள்ள கீரிச் சம்பா B.G.360 என்று அழைக்கப்படும். ஏக்கருக்கு 30-35 மூடை சராசரியாகவும் சாயும் தன்மை கொண்டதாகவும் கபில நிறத் தண்டு தத்தி தாக்கத்திற்கு உட்படக் கூடியதாகவும் உள்ளது.

AT 402, B.G.500 4மாத கால எல்லை கொண்டது. உவரையும் வரட்சியையும் தாங்க கூடியவை. சராசரி 30-40 மூடை விளைவு தரும். சிவப்பு அரிசி இனமாகும். இத்துடன் எல்லா விவசாயிகளும் வால் சிவப்பு என்றும் சிவப்பு இனம் 40-50 மூடை விளையக் கூடியது.

இங்கு விவசாயிகள் பெரும்பாலும் நவீன முறைகளை கைவிட்டு வீ.சி விதைத்தல் முறையையே கையாள்கின்றார்கள். சம்பா போன்ற சிறிய நெற்களை இரண்டு பூசல் வீதமும் மற்றவைகளை 4-5 பூசல் வரை வீசி விதைக்கின்றனர். நெல்லில் பெரும்பாலும் தங்களிடமும் அயவலரிடமும் பெற்று விதைக்கின்றனர். 20% விவசாயிகள் விவசாயத் திணைக்களத்தில் வழங்கப்படும் பதிவு செய்யப்பட்ட நெல்லினங்களை தொடர் கமக்காரர் காணியில் பெறப்பட்ட உறுதிப்படுத்தப்பட்ட நெற்களையும் விதைக்கின்றனர்.

பதிவு செய்யப்பட்ட நெல்லினம் 100:95 முளைதிறன் கொண்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதிக விளைச்சலையும் கொடுக்கத்தக்கது.

பசளையிட்டு திடகாத்திரமான நெற்பயிரை வளர்த்து எடுக்க வேண்டிய விவசாய அறிவு போதியளவு கமக்காரர்களிடம் இல்லை. கமக்காரர்களுக்கு விவசாயம் சம்மந்தமான போதிய அறிவினைப் புகட்ட வேண்டியது விவசாய போதனாசிரியர்களின் கடமையாகும். அத்துடன் போதனாசிரியர்கள் தொடர் கமக்காரர் முறையை ஏற்படுத்தி அதற்கான விஜயம் மேற்கொண்டு செயல்முறை ரீதியாக தேவையான அறிவினை வழங்க களை நாசினிகளைக் கையாள்கின்ற முறைகளை பிரயோகம் போன்றவற்றை செய்து காட்டல் வேண்டும். இல்லாவிட்டால் விதை பிரயோகிக்க நடவடிக்கை மேற்கொண்டு முதல் விதைத்தல் பற்றிய கருத்தரங்குகளையும் கள ஆய்வுகளையும் மேற்கொள்ளும் போது விவசாயி போதுமான விவசாயம் சம்மந்தமான அறிவைப் பெறுகின்றான். இதற்காக இளம் விவசாயிகள் கழகம் போன்றவற்றை பாடசாலை மட்டத்திலிருந்து எவ்விதமான இன, மத பேதம் இன்றி ஆரம்பிக்க வேண்டும். இந்தக் கழகங்களின் ஊடாக இலங்கையின் பொருளாதார, சமூக, கலாசார, அரசியல் அபிவிருத்திக்கு பங்களிப்பு செய்யும் பிரஜைகளை உருவாக்குதல் இதன் மூலம் எமது கிராமத்தை மையமாக கொண்டு இளைஞர், யுவதிகளை ஒன்று திரட்டி அதனூடாக அவர்களது வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதன் மூலம் தமது கிராமத்தினையும் மக்களது வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்தலாம் இச் செயற்பாட்டின் மூலம் வேலையின்மையை குறைக்க முடியும்.

தம்பலகாமம் விவசாயிகளின் 70%மானவர் பிழைப்பு மட்ட விவசாயிகள் இலங்கையின் ஏறக்குறைய 70%மான கிராமிய பொருளாதார நடவடிக்கைகள் காணப்படுகின்ற இவர்களின் மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை பெரும்பாலும் கிராமிய பொருளாதார கொடுகடன் பிரச்சனை. இப் பிரச்சனை மூன்று பக்கத்தால் ஏற்படுகின்றது.

1. கொடுகடனுக்கான கேள்வி
2. கொடுகடனுக்கான நிரம்பல்
3. பெற்ற கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாமை

இவற்றை ஒழுங்குபடுத்தப்படாத நிதி நிறுவனங்கள், ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட நிதி நிறுவனங்கள் என்பன வழங்குகின்றன. ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட நிதி நிறுவனங்கள் வங்கிகடனைக் குறிப்பிடலாம். ஒழுங்குபடுத்தப்படாத நிதி நிறுவனங்கள் எனும் போது வட்டிக்கு பணம் கொடுப்போர், வியாபாரிகள், தரகர் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். இங்கு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட நிறுவனங்களிடமிருந்து ஒரு விவசாயி உரிய நேரத்தில் கடனைப் பெற முடியாது. இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகள் வரையறைகள் அதனால் பெரும்பாலும் மக்கள் அந் நிறுவனங்களை நாடுவதற்கு தடையாக உள்ளது. கடன் பெறுவதென்றால் இலகுவில் பெறலாம். கொடுப்பவரும், வாங்குபவரும் ஒருவரை ஒருவர் அறிந்து காணப்படுவர். உரிய நேரத்தில் பெறலாம். வட்டி வீதம் அதிகம். அது மட்டுமன்றி ஒரு வியாபாரியிடமிருந்து உள்ளீடுகளைப் பெறலாம். களைநாசினிகள்,

கிருமி நாசினிகள், விதை நெல், உரம் போன்றவற்றைப் பெறலாம். ஆனால் அவன் வியாபாரியின் விலையில் பெற வேண்டும். அவருக்கு நெல் விற்பனை செய்யும் போது, அவரின் நிர்ணய விலையில் கொடுக்க வேண்டும். இதனால் இரு பக்கச்சுரண்டல் தன்மை காணப்படுவதாக பேராசிரியர் “எச்.என்.எஸ்.கருணாதிலக” அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார். “ஒரு விவசாயி கருவிலிருந்து கல்லறை வரை கடனிலேயே பிறந்து கடனிலேயே வளர்ந்து கடனிலேயே மடிகின்றார்” எனவும் அவர் கூறுகின்றார்.

அத்துடன் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட நிதி நிறுவனங்கள் உரிய நேரத்தில் வழங்காததன் காரணத்தால் தான் அக் கடன் முதலீடுக்காக அன்றி நுகர்வுக்காக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதனைக் இக் கிராமத்தின் “வெளிப்பாட்டு விளைவு” “Demonstration Effect” எனலாம். இக் காரணங்களினால் இங்கு பெரும்பாலான மக்கள் ஜீவனோபாய விவசாயம் செய்து பிழைப்பு மட்டத்தில் காணப்படுவது மிகவும் முக்கியமானதொரு பிரச்சனையும் துர்ப்பாக்கியமும் ஆகும்.

அடுத்து நெற்பயிர் செய்கையைப் பொறுத்து பசளை அவசியமானது அதாவது நீரியல் முகாமை அவசியமானது. “Water Management” இவற்றினை இப்பிரதேசத்தில் மகாவலி அதிகமாக பாயும். மகாவலி அதிகார சபை, விவசாய விஸ்தரிப்பு நிலையம் ஆகிய இரண்டும் இணைந்து மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அதாவது பண்டைய மன்னனாகிய மகாபராக்கிரமபாகு கூறியதை நினைவில் கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். பெய்கின்ற மழை நீரில் ஒரு சிறு துளி தானும் வீணை கடலுக்குள் செல்லக்கூடாது என்பதாகும். அதாவது நீர் விரயமாகக்கூடாது என்பதாகும் இதற்கு சிறந்த வடிகால் அமைப்பு அவசியம். வாய்க்கால்களை நீர் துப்பரவாக அடித்து செல்லக்கூடியதாகவும் பாய்ந்து செல்லக்கூடியதாகவும் பேணவும் வேண்டியது அவசியமாகும். பயிற்செய்கை நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவும் திட்டமிட்டு வடிச்சல் வடிகால்களை துப்பரவு செய்தல், செயற்படுத்த வேண்டியது முக்கியமான மிகவும் அவசியமான நடவடிக்கை ஆகும்.

“கால மறிந்து செய்யாதவன் கோலமறிந்த குரங்கு” என்பது முதுமொழி. இதனை அதிகாரிகள் முன்திட்டமிட்டு (Pre plan) சாத்தியக் கூற்று (Peaceible) அறிக்கைகள் தயாரிக்கப்பட்டு முன்னுரிமைப்படுத்தி நடைமுறைப்படுத்த வேண்டியது மிகவும் முக்கிய கடமையாகும். தம்பலகாமத்தைப் பொறுத்த வரையில் நீர் கடலுடன் கலக்கின்ற இடங்களாவன புறந்திரியான, ஊத்தவாய்க்காலை இறுதியில் மறித்து, கடல்களிமுகம் வரை விவசாய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளலாம்.

அதே போன்று கோவில் ஆறு, குடமுறுட்டி ஆறு, நாவல் சோலையாறு என்பன சங்கமிக்கும் கண்டல் பிரதேசத்திற்கு அண்மையில் அணைகள் கட்டி, புவட்டன் கரைச்சை, சூரன்கல் போன்ற இடங்களை விருத்தி செய்யலாம். ஆறுகள் கடலை சங்கமிக்கின்ற இடங்களை இயந்திரங்களைக் கொண்டு துப்பரவு செய்து விருத்தியாக்கலாம். இது அரசியல்வாதிகள், அதிகாரிகள், விவசாய அமைப்புகளில், அங்கம் வகிப்போரின் தலையான கடமையாகும்.

அது போன்றுவிவசாயச் சட்டங்களை உரிய முறையில் நடைமறைப்படுத்த வேண்டும். மீறுபவர்களுக்கு தகுந்தநடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். “தீர்மானக் கூட்டங்களில் நிர்வாக கூட்டங்களில் கூறப்பட்ட விடயங்களை செயற்படுத்த வேண்டும். உதாரணமாக நீர் பற்றாக்குறையினால் விவசாயத்திற்கு போதாது என்று தீர்மானித்தால் விடுகின்ற நீர் கால்நடைக்கும், குடிநீருக்கும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால் அதனை மீறுவோர்களை கடுமையாக தண்டிக்கசம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

விவசாய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டவுடன் பயிர்களுக்கு கால்நடைகளால் அழிவு ஏற்படுமாக இருந்தால் தண்டிக்கப்பட வேண்டியது அவசியமானதாகும். விவசாய சம்மேளனங்கள், பிரதேச அதிகாரி (D.O) போன்ற தொழிலாளர்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து கூலி நிர்ணயம் மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியமானது.

இது போன்ற நெல் சந்தைப்படுத்தல் நடவடிக்கைகளை அரசு அதிகாரிகள் விவசாயிகளைப் பாதிக்காத வண்ணம் கொள்வனவு செய்யவேண்டியது அவசியமாகும். கொள்வனவில் காணப்படும் இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகள், சுரண்டல்கள் என்பன தவிர்க்கப்படல் அவசியமானதாகும். வெளிச் சந்தை விலை அதிகமாக காணப்படுவதால் G.P.Sவிலையில் சம்பா இனம் 35/= ஏனையவை 32/= ஆக நிர்ணயம் செய்யப்படும். கமக்காரர்கள் அதை விற்பதாக இல்லை. ஆகவே விவசாயப் பொருட்களின் விலைத் தளம்பல்களுக்கு ஏற்ப விலை நிர்ணயம் செய்யப்படல் வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

மேற்கூறிய செயற்பாடுகளை கிராம மக்கள் மேற்கொண்டாலும் பௌதீக காரணிகளின் நிர்ணயிப்பு அவசியமானதாகும். பண்பாட்டுக் காணிகளை திட்டமிட்டு விவசாயிகள், அதிகாரிகள் அரசியல்வாதிகள்என்போர் மேற்கொள்வதன் மூலம் முன்னைய காலங்களில் கிழக்கிழங்கையின் நெற்களஞ்சியம் என வர்ணிக்கப்பட்ட தம்பலகாமம் மீண்டும் புத்தெழில் பெற்று விளங்குமெனக் கூறிக்கொண்டால் அது மிகையாகாது.

திரு.கு.திலகரெத்தினம்

B.com; Dip.in. Ed; M.A. in Ed; SLEAS

ஓய்வுபெற்ற வலயக்கல்விப் பணிப்பாளர்.

திருகோணமலை.

என் ஊரின் அழகு

காலை வேளை கருத்துடனே
கடமைக்கு செல்கையிலே
கண்டு களித்தேன் என்
ஊரின் அழகை

பச்சைப் பசேல் என வயல்வெளி
பள்ளமான பகுதிகளில்
பள பளக்கும் நீர் நிலைகள்
துள்ளிப் பாயும் மீன்களை
குறிபார்க்கும் கொக்கினங்கள்
தூர நின்று நோக்குகையில்
ஆகா என்ன அழகு!

ஆதவனைக் கண்டதும் தான்
ஆம்பலும் தன் முகம் வாடுதம்மா!
ஆடுகின்ற பதுமைகள் போல்
ஆகாயத் தாமரைகள் ஆற்றில் மிதக்குதம்மா!

பாலர்கள் பள்ளி செல்ல பார்க்கும் இடமெல்லாம்
பால் போல் கொக்குக் கூட்டம் போல்
பார்ப்பதற்கு என்ன அழகு! என் ஊரின் அழகு!
பார்த்து பார்த்து ரசிக்கும் அழகு!

உயர்ந்து நிற்கும் கோபுரமும்
ஊரை விழித்தெழ வைக்கும் மணி ஓசையும்
உழைக்கச் செல்லும் மாந்தர்கள்
ஊக்கமுடன் விரைந்து செல்ல

கூட்டம் கூட்டமாய் தென்னம் தோப்பு
தோப்பின் இடையே வயல் வெளிகள்
பார்ப்பதற்கு உள்ளம் கொள்ளை போகுதம்மா!
பாரினிலே இந்த அழகு எங்குள்ளதம்மா!

என் ஊரின் இயற்கை எழில் தன்னை
எழுத்தினால் எழுத முடியாது?
இதயத்தில் பதித்து வைத்து
எழுதுகிறேன் சில வரிகள்!

திருமதி. கௌரிதேவி அகிலேஸ்வரன்
தி/இ.கி.மி.சாரதா வித்தியாலயம்,
தம்பலகாமம்.

கல்லூரி மட்டத்தில் வாசிப்புத் திறனை வளர்த்தல்

விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் காரணமாக அறிவு வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தக் கூடிய நவீன சாதனங்கள் எம்மைச் சூழ்ந்து காணப்படுகின்றது. அதனைப் பயன்படுத்துவோர் தொகை தினமும் அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கின்றது. இவ்வாறான நிலையில் வாசிக்கும் பழக்கம் மருகிப் போவது வியப்புக்குரியதன்று. எனினும் வாசிப்பு திறனை விருத்தி செய்வதன் மூலமே நல்லதொரு சமூகத்தைக் கட்டி எழுப்ப முடியும் என்பதை நடைமுறை வாழ்க்கை காட்டியிருக்கின்றது. வாசிப்பு பழக்கத்தை ஆரம்ப வகுப்பிலிருந்தே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக பல வழிகளிலும் பாடசாலையில் மட்டுமல்ல சமூக ரீதியாகவும் செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படுவதனை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். தற்போது அநேகமானோர் தினசரி பத்திரிகையில் கூட மேலோட்டமாகவே வாசிக்கும் நிலையில் உள்ளனர். இவ்வாறான நிலையில் கல்லூரி மட்டத்தில் வாசிப்புத் திறனை வளர்த்தல் மிகவும் அவசியமான ஒன்றாகும்.

“கல்விகரையில், கற்பவர்நாள் சில

மெல்ல நினைக்கிற் பிணிபல”

என்கிறது நாலடியார். பல பிணிகளால் பீடிக்கப்பட்ட சிற்றறிவுடைய மாந்தர் கடல் போன்ற இக் கல்வியை கற்று முடித்து முடிவு காணமுடியாது என்பது இதன் பொருளாகும். “இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து” என்பது உளவியல் சார்ந்த ஒரு முதுமொழியாகும். மனவிசாரங்களும் மன விகாரங்களும் இளமையில் காணப்படாத நிலையில் இப்பருவத்தில் கற்கும் கல்வியானது சிந்தாது சிதறாது மனதிலே நன்றாகப் பதியும். எனவேதான் கல்விற்கு அடித்தளமாய் அமையும் வாசிப்புப் பழக்கம் இளமையிலே அரும்பி வளர்ந்து முதிர்ச்சி பெறுதல் வேண்டும் அதனாலே தான் புதிய கல்விக் கொள்கைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க முடியும். மாணவர் மொழியாற்றலிலே முன்னேற்றம் காண்பதற்கு வாசிக்கும் பழக்கம் மிகவும் அவசியமானது.

“வாசிப்பே ஒரு மனிதனை பூரண மனிதனாக்குகின்றது என்றார் காந்தி அடிகள். இவ்வாறே அரிஸ்ரோட்டில், சோக்கிரட்டீஸ், கார்ல்மார்க்ஸ் போன்றோர்களும் இக்கருத்தை வழியுறுத்துவதைக் காணலாம். ஒருவனின் அறிவு விருத்திற்கு வாசிப்பே தூணாக அமைகின்றது. செம்மையும் வாசிப்பு திறனும் பெறாத மாணவர்கள் பள்ளியில் படிக்கும் பாடங்களிலும் சிறப்பு நிலையை அடைய முடியாது. கஸ்டப்படுவதை கற்பித்தலின் போது அனுபவரீதியாக அறிந்தவர்கள் ஆசிரியர்கள்.

வாசிப்பினால் முன்னைய பரம்பரை களஞ்சியத்தை அடுத்த பரம்பரைக்கு வழங்கியது போலவே தற்போதைய பரம்பரையும் தமது அறிவுக் களஞ்சியத்தை எதிர்காலப் பரம்பரைக்கு வழங்குதல் வேண்டும். ஆரம்ப சமூதாயத்தில் செவி வழியாக வந்த வேதமும் சுருதியும் இன்று ஆயிரக்கணக்கான வடிவில் இருப்பதையும் அதை நாம் வாசித்து பொருள் உணர்வதையும் காணலாம்.

“தோண்ட தோண்ட சுரக்கும் மணற் கேணி போல்” ஒவ்வொரு வேதாகம சங்கம இலக்கியங்கள் கவிதைகள் காப்பியங்களைப் படித்து இன்புற்று மகிழும் போது உணர்வு ரீதியாக நம் முன்னோர் அளித்த அரும் செல்வத்தைக் காணலாம். இதனால் ஆரம்ப பாடசாலைகளிலிருந்து வாசிப்பு திறனை வளர்க்க வேண்டிய முக்கியத்தை உணரவேண்டும். இவ்வாற்றல் கல்லூரி மட்டத்தில் வாசிப்பு திறனை வளர்க்க வழிவகுக்கும்.

பாடசாலையில் பயிலும் பாடங்கள் மாத்திரம் மாணவனின் கல்வி முன்னேறுவதில்லை. கரையேற்ற கடலில் உள்ள ஒரு சிறு துளியே ஆரம்ப பாடசாலைக் கல்வி ஆகும். பாட நூல்களுடன் வேறு துறை சார்ந்த நூல்களையும் கற்க வேண்டும். கற்றவற்றைக் கொண்டு இன்புற வேண்டும். அதன் படி நடக்க வேண்டும். இவற்றுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக அமைவது வாசிப்பு திறனை ஆகும். வாசிப்புத் திறமை பெற்ற மாணவன் உள்ளம் தணியாத அறிவை அறிவுப் பசியால் வழங்குவதால் பசி அடங்காது. புத்தகத்தையும் நூல்களையும் வாசித்து கொண்டிருப்பான். மணிமேகலை என்ற காப்பியத்தில் யானைப் பசி என்ற நோயால் பீடிக்கப்பட்ட காய சண்டிகைக்கு பசி தீர்ந்ததே இல்லை என்று கூறப்படுகின்றது. அவ்வாறு படிக்கும் மாணவன், ஒவ்வொருவனுக்கும் அறிவுப் பசி வேண்டும். ஆழ்ந்த அறிவுடைய மாணவன் அறிவு மாத்திரமின்றி உள்ளத்தில் உயர்ந்த உள்ளத்துடன் வாழ்வதையும் காணலாம். இவ்வாறானதொரு நிலைப்பாட்டை அடைவதற்கு வாசிப்பு திறனை அவசியமாகும்.

வாசிப்பு திறன் பெற்ற மாணவன் கல்வி எனும் வழியில் தன்னை ஒரு மனிதனாக்க ஆயத்தம் ஆகின்றான். மாணவர்கள் தொடர்ந்து கற்பதற்கு தமது அறிவு நுட்பத்திற்கேற்ப ஒவ்வொரு துறையையும் தெரிவு செய்கின்றனர். உதாரணமாக ஒரு மாணவன் கணக்குத் திறமையைப் பெற்ற போதிலும் வாசிப்புத் திறன் முற்றுப்பெறாத நிலையில் அவனால் முழுமையான நிலையை பெறமுடியாத நிலையைக் காணலாம். அவன் சிறந்த வாசிப்பு திறன் உள்ளவனாக இருந்திருந்தால் கொடுக்கப்பட்ட வினாவை வாசித்திருப்பான். பொருள் உணர்ந்திருப்பான். இலகுவான செய்முறையினை கண்டறிந்து வினாவிற்குரிய விடையை எளிதில் கண்டுவிடுவான். வாசிப்புத் திறன் குன்றி இருந்தால் கேட்கப்பட்ட கேள்விகளுக்கு எதிராக பிழையான விடையை அழித்து கல்வியில் பின் தங்கி விடுவான்.

வாசிப்பதன் முக்கியத்துவத்தை ஆராய்ந்தால் முன்னைய பரம்பரை தமது அறிவுக் களஞ்சியத்தை பின் வந்த பரம்பரைக்கு விட்டுச் சென்றது போலவே தற்போதைய பரம்பரை எதிர்கால சமுதாயத்திற்கு இட்டுச் செல்ல வேண்டும். ஆரம்ப காலத்தில் செவி வழியாக இடம்பெற்றது. ஆனால் இன்று இச் செயல் அவர்கள் பெற்ற அனுபவங்களை எழுத்து வடிவில் வைத்திருப்பதால் இப் பரம்பரை வாசித்து இன்புற முடியும்.

கல்லூரி மட்டத்தில் உயர்தர வகுப்பில் கல்வி கற்கும் ஒரு மாணவன் வாசிப்பு திறனில் முதிர்ச்சி பெற்றிருக்க வேண்டியது மிக முக்கியமானதொன்று. ஏனெனில் இவ் வகுப்பில் பல்வேறு பாடங்களில் ஆழமாகவும் அகலமாகவும் கற்க வேண்டியவன் ஆகின்றான். இதற்கு ஊடகமாக விளங்குவது மொழியாகும். இம் மொழி ஆற்றலைப் பெற வேண்டுமாயின் வாசிப்பு திறன் மூலமே பெற முடியும். பாடங்களின் எண்ணக்கருவை புரிந்து கொள்வதற்கும் எண்ணிய நோக்கத்தை அடைவதற்கும் வாசிப்பு மட்டத்தை உயர்த்திக் கொள்ளல் வேண்டும்.

தற்கால கற்றல் கற்பித்தல் முறையில் கலந்துரையாடல் முறை முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இம்முறை இடைநிலை வகுப்பில் மட்டுமல்ல கல்லூரி மட்டத்திலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கலந்துரையாடலின் போது ஆசிரியர், மாணவர்களுக்கிடையில் கருத்துக்கள் பரிமாற்றம் செய்யப்படும். கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு மாணவர்கள் பல விடயங்களை அறிந்து முன்னறிவு கொண்டவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். இவ்வாற்றலைப் பெறுவது பலதரப்பட்ட நூல்களை வாசிப்பதன் ஊடாகவே சாத்தியமாகும். எனவே கல்லூரி மட்டத்தில் வாசிப்பு திறனை வளர்த்தல் முக்கியமானதொரு செயற்பாடாகும்.

குழுமுறை கற்பித்தல் செயற்பாடு கற்றல் கற்பித்தலில் ஈடுபடுவோருக்கு ஏற்ற முறையாக பாடசாலைகளில் மட்டுமல்ல பட்டப்படிப்பு நிலையங்களிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றது. குழு நிலையில் ஈடுபடுவதன் நோக்கம் கற்றலில் பங்கு பற்றுவோர் எல்லோரும் தங்கள் பங்களிப்பைக் கொடுப்பதற்காகவும் அறிவை இலகுவான முறையில் வளர்த்துக்கொள்வதற்கும் ஆகும். இத் தொழிற்பாட்டில் ஈடுபடுவோர் அறிவாற்றல் உள்ளவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். இவ்வாற்றலைப் பெறுவதாயின் நூற்கடலுள் அமிழ்ந்து வருவதன் மூலமே பெற முடியும். எனவே பல்வேறு நூல்களைக் கற்பதன் மூலமே கல்லூரி மட்டத்தில் மட்டுமல்ல அதற்கு மேலும் வாசிப்பு திறனை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

வாழ்க்கையில் வாசிப்பதன் முக்கியத்துவம் பாடசாலையில் பயிலும் காலத்தில் தான் தங்கியிருப்பதை காணலாம். அதனால் காரியப்பொறுப்பு தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியரிடையே தங்கியிருப்பதை நாம் உணர முடியும். வாசித்தல் ஒரு உடல், உள இயக்க பணிமுறை செயற்பாடாகும். வரி வடிவத்திலுள்ள எழுத்துக்களைப் பார்த்தல், அவற்றை இனங்காணல், எழுத்து ஒலிகளை உச்சரித்தல், பொருள் படக் கூறல் என்ற சில வரையறைகளை வளர்த்தல் வேண்டும். இதுவே வாசித்தல் பொறிமுறை ஆகும்.

வாசித்தலில் இருவகை உண்டு. பிறருக்காக வாசித்தல், குறியீடுகளை அவதானித்து வாசித்தல். குறியீடுகளை அவதானித்து வாசித்தல் மெய்ப்பாடுகள் தோன்ற வாசித்தல், பாத்திரம் ஏற்று வாசித்தல், பொருள் கிரகித்து மௌனமாக வாசித்தல், பொழுது போக்கிற்காக வாசித்தல், நுணுக்கங்களை அனுசரித்து வாசித்தல்

இவ்வாறான வாசிப்புகள் அனைத்திற்கும் இடைநிலை வகுப்புக்களிலிருந்தே வாசிப்பு திறனை வளர்த்தால் தான் கல்லூரி மட்டத்தில் வாசிப்பு திறனை வளர்க்க முடியும்.

ஆரம்ப வகுப்புகளில் ஆசிரியர் ஒருவர் மாணவரின் குறைபாடுகளை அறிந்து கொள்வது போல் உயர் கல்வியிலும் அவர்களுக்கு இருக்கும் இடர்பாடுகளை அறிந்து அவர்களுக்கு ஏற்ற விதத்தில் ஊக்குவிப்பு செய்ய தூண்டுதல் வேண்டும். வாசிப்பின் போது ஏற்படும் மன எழுச்சிகள், விரக்தி, வீட்டில் நடக்கும் விரும்பத் தகாத நிகழ்ச்சிகள், பாடசாலையிலுள்ள சட்டதிட்டங்கள், கஷ்ட துன்பங்கள், உடல் சம்மந்தமான மன எழுச்சி குறைபாடுகள் உயர் கல்வியிலும் வாசிப்பு திறனைப் பாதிக்கும் செயலாகும்.

கல்லூரி மட்டத்தில் வாசிப்பு திறனை வளர்த்தல் இலகுவான காரியமல்ல. ஆரம்ப கல்வியிலிருந்தே இத் திறன் வளர்க்கப்பட வேண்டும். ஆரம்ப கல்வியில் எழுத்து, வாசிப்பு இவற்றை ஒழுங்காக கற்காத மாணவர்கள் தொடர்ந்து கற்கமுடியாமல் இடர்படுவது மட்டுமல்ல, கல்வியிலே வெறுப்புக் கொள்வது பாடசாலை வாழ்க்கையில் நாம் காணும் செயற்பாடாகும். இதனால் தான் வாசிப்புத் திறனை திட்டமிட்டு ஆசிரியர்கள் மட்டுமல்ல, பெற்றோர்களும் நலன் விரும்பிகளும் மாணவர்களிடம் சிறிய வயதிலிருந்தே வளர்த்துக் கொள்வதற்கே வழி வகைகள் செய்து கொடுத்துள்ளனர். வாசிப்பு திறன் மூலமே சிந்தனை சக்தியைத் தூண்ட முடியும். சிந்தனை சக்தி தூண்டப்படும் போது சமூகத்துக்கு ஏற்ற பல ஆக்கங்கள் உருவாகின்றன. இவ் ஆக்கங்கள் அழியாமல் நின்று சமூகத்தை முன்னேற்றும் ஒரு திறவு கோலாக விளக்கும்.

மேல் வகுப்பில் கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகம் செல்ல வேண்டுமாயின் போட்டிப் பரீட்சை ஒன்றை எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இப் பரீட்சைக்கு தம்மை தயார் செய்வதாயின் பாடசாலை கற்பித்தலில் மட்டும் தங்கிவிட முடியாது. தமது பாடம் சம்மந்தமான மேலதிக விளக்கங்களை வேறு பல நூல்களை கற்று ஆராய்ந்து அறியவேண்டியது அவசியமாகிறது. இந்நிலைப்பாட்டை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமானால் கல்லூரி மட்டத்தில் வாசிப்பு திறனை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். பல்கலைக்கழகங்கள் தோறும் நூல் நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டு பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதன் நோக்கம் பல்கலைக்கழகம் செல்லும் மாணவர்கள் பூரணமான அறிவைப் பெற்றவர்களாக விளக்கி சமூகத்திற்கு ஆக்கபூர்வமான செயற்திட்டங்களில் தம்மை ஈடுபடுத்தி வேண்டுமென்பதாகும். பல்கலைக்கழகம் செல்பவர்கள் நூல் நிலையத்தை உச்ச பயன்பெறக்கூடிய முறையில் பயன்படுத்துவதற்கு அவர்கள் கல்லூரி மட்டத்திலே வாசிப்பு திறனை வளர்க்க வேண்டும். அதனுடாகவே தம் அறிவை மேம்படுத்த முடியும்.

வாசிப்பு திறனை வளர்ப்பது நூல் நிலையங்கள் ஆற்றும் பங்கு மகத்துவமானது. இலங்கையைப் பொறுத்த வரை ஏனைய நாடுகளோடு ஒப்பிடும் போது நூல்

நிலையங்கள் ஒழுங்கான முறையில் அமைக்கப்பட்டு பேணப்படாமை இன்று வரை பெருங்குறைபாடாகவே காணப்படுகிறது. நகரங்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும் எல்லா வகையான நூல்களையும் மாணவர் பெற முடியாத நிலைப்பாடே உள்ளது. கிராமப் புறங்களில் பேரளவிலேயே நூல் நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டு உள்ளது. இக் குறைபாடுகள் அனைத்தும் கல்லூரி மட்டத்தில் வாசிப்பு மட்டத்தை வளர்ப்பதில் பெருந்தாக்கம் புரிகின்றது. எனவே இக் குறைபாடுகள் நிவர்த்தி செய்யப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

கல்லூரிகளில் கற்பித்தல், கற்றல் நடவடிக்கைகள் எவ்வளவு முக்கியத்துவமாக விளக்குகின்றதோ அதே போன்று நூல் நிலையங்கள் அவசியமானதொன்றாக விளக்குகின்றது. எல்லாக் கல்லூரியிலும் நூல்நிலையங்கள் அமைக்கப்படுதல் வேண்டும். அமைக்கப்படும் நூல் நிலையங்கள் மாணவர்கள் உச்ச பயன் பெறக்கூடிய முறையில் இருத்தல் வேண்டும். அமைக்கப்படும் இடம் அமைதிகொண்ட இடமாகவும், கவனத்தைக் கவரக்கூடிய முறையில் சுகாதார வசதிகள் கொண்டதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். தேவைப்படும் நூல்களை இலகுவாக எடுக்கக்கூடிய முறையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு இருப்பது முக்கியமானதாகும். அதாவது அரசியல், விஞ்ஞானம், சமூகவியல், வரலாறு, கணிதம், நாவல்கள் இவ்வாறு ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் தனித்தனியான இடங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு இருத்தல் வேண்டும். நூல் நிலையங்களைப் பராமரிப்பதற்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் ஊழியர்கள் பொறுமை சாலிகளாகவும் கடமை உணர்வு உள்ளவர்களாகவும் இருத்தல் நூல் நிலையப் பயன்பாட்டை மேம்படுத்தும்.

சில அரசியல் வாதிகள், அறிவாளிகளின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எடுத்துப் பார்ப்போமானால் சிறுவயதில் ஏதாவது மனக்கசப்பினால் அல்லது வசதி குறைவினால் பாடசாலைப் படிக்கட்டுக்களை கூட மிதிக்காமல் முன்னேறியுள்ளனர் காரணம் வாசிப்பதனால் அனுபவமாகும். இவ் அனுபவத்தின் மூலம் உயர் பதவிகளைப் பெற்ற தேசத்தை ஆன வரலாறும் உள்ளது. எனவே வாசிப்பு மனிதனை உயர்த்தும். ஒரு சாதனமும் தினமும் ஒரு மணிநேரமாவது வாசிப்பு பயிற்சியை மேற்கொள்வோமாயின் முதிர்ந்த அனுபவ ஞானத்தைப் பெற்றுக்கொள்வோம் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

இன்றைய மாணவர்கள் சிறுவயதிலிருந்தே பிரத்தியேக வகுப்புக்களுக்குச் சென்று வருவதோடு அவர்களது கற்றல் நின்று விடுகின்றது. கிடைக்கும் நேரத்தையும் தொலைக்காட்சியில் செலவிடுகின்றனர். நூல் நிலையம் செல்வதற்கோ, வீட்டிலிருந்து வாசிப்பதற்கே அவர்களால் முடிவதில்லை. இது தான் இன்றைய நிலைப்பாடாகும். இவ்வாறான நிலை மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்பு மிக மிக அவசியமாகின்றது. பாடசாலைகளில் இதற்கான நேரத்தை ஒதுக்கி நூல்களை வாசிக்க தூண்டும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டும். இது அர்ப்பணிப்புடன் செய்யப்படவேண்டிய செயற்பாடாகும். போட்டிகள் வைக்கப்பட்டு பரிசில்கள் வழங்குதல், பாராட்டுக்கள் தெரிவித்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவேண்டும். சமூகமும்

இவ்வாறான செயற்பாட்டில் ஈடுபட்டால் “தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்” எனும் பழமொழிக்கேற்ப சிறு வயதிலிருந்தே வாசிப்பு பழக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும்.

சமூகம் இன்று எதிர்நோக்கும் பல பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காணப்பட வேண்டும். இவ்வாறான தீர்வுகள் கற்ற சமூகத்தினராலேயே ஏற்படுத்த முடியும். கற்ற சமூகத்தை ஒரு நாட்டில் உருவாக்க வேண்டுமாயின் வாசிப்பு திறனை வளர்த்தல் மூலமே உருவாக்கலாம். இதன் மூலம் பிரச்சனைகள் அனைத்தும் மடிந்து விடுகின்றன. குழந்தைகள் எதிர்காலச் சிற்பிகள், தலைவர்கள், குடிமக்களும் அவர்களே. அவர்கள் அறிவுச் செல்வர்களாகும் வரை உள்ளதால் உயர்ந்தவர்களாக வாசிப்பு திறனை வளர்க்க வேண்டும். எனவே வாசிப்பு திறனை ஆரம்ப நிலையிலிருந்து கல்லூரி மட்டம் வரை வளர்ப்பதல் சமூகத்தில் அங்கம் வசிக்கும் ஒவ்வொரு பிரஜைகளும் தம்மாலான சேவையை நல்கி நல்லதொரு சமூகத்தை உருவாக்கி இன்புற்று வாழ்வோமாக.

செல்வி மாரிமுத்து பத்மினிதேவி,
ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியை,
கூட்டாம்புளி,
தம்பலகாமம்.

இடையனின் இராகம்

எங்க குல தங்கங்களே
ஏற்ற மோட்டும் செல்வங்களே
ஏருழவர் வாழ வேண்டும்
ஏழையின்றி உயர வேண்டும்
ஆத்தோரம் போவோம் - நாம்
அந்தி சாய வருவோம்

அன்ன நடை போட்டு நீங்க
அயந்து நடக்க வேண்டா முங்க
ஊரந் தோட்டோரம்
உரசிப் பாக்க வேணமுங்க
உற்ற படி போங்க
ஒண்டு திரண்டு வாங்க

பச்சப்புல்லா வளந்து கிடக்கு
பள்ளம் நிறய தண்ணியிருக்கு
வெள்ளாம வெட்டியிருக்கு
ஒருக்கதிரு விளைஞ்சிருக்கு
பசியப் போக்கி நீங்க
பால் சுரந்து வாங்க

பொன்னா விளையும் பூமி - அத
பொழிஞ்சி போடனும் சாமி
உங்க குலம் வாழ வேண்டும்
பெற்ற செல்வம் நீங்க- குடி மக்கள் உயர வேண்டும்
பெருகி வளர்ந்து வாங்க

தஞ்சை புஞ்சை தரிசெல்லாம்
தழைத் தோங்க வேணுமப்பா
பஞ்சமின்றி குடிகளெல்லாம்
பரணி வாழ வேண்டு மப்பா
ஒத்துமையா போங்க
பெத்தவங்க கூட
பட்டி கட்டும் நேரமாச்சு
பகல் பொழுதும் மறைஞ்சு போச்சு
எட்டி வச்ச நடங்க ராசா
பட்டிமேடு போய் விடுவோம்
களளி மேடு வந்த
நம் பட்டி தாண்டா!

மு. தமிழ்விந்தன்
புதுக்குடியிருப்பு, தம்பலகாமம்.

தம்பலகாமம்

அத்தி அரசு ஆலை
 தேக்கு வில்வம் சமண்டலை
 மதுரம் முதுரை கொன்றை
 அல்லி தேமா தாமரை
 பன் நாணல் மணிவாழை
 வம்மி செம்பருத்தி மல்லிகை
 காந்தள் ஆத்தி குவளை நந்தியாவட்டை
 சுள்ளி கருவிளம் செருவிளை
 அலரி பூவரசு எரிக்கலை
 பிரம்பு இலந்தை ஈச்சை இலுப்பை
 விளா புளி வாகை பலா நெல்லி வாழை
 நாவல் பாலை வீரை தோடையோடு எலுமிச்சை
 மா பனை தென்னை
 குறிஞ்சா முசுட்டை கறிவேப்பிலை
 அகத்தி முருங்கை ஆரை வல்லாரை
 குப்பைமேனி கீழ்வாழ்நெல்லி குரை
 அறுகம் நெருஞ்சி தும்பை
 தோட்டாற்சுருங்கி ஆமணக்கு ஆடாதோடை
 துளசி கற்பூரவள்ளி வெற்றிலை
 வேம்பு கரும்பொடு கமுகை
 எனப் பூவொடு இலைக்கீரை
 காய்கனி மருந்தும் மிகைநிறை
 அங்காயிரம் தாவரம் பற்பலவகை

வானுயர் சிவத்தலம் எழுகை
 காவடிகரகம் கும்பமாடும் கலை
 சடங்கினில் ஒலிசெய் சலங்கை
 கலையுரு ஆடியடித்திடும் சாட்டை
 குளுத்திசாதம் அமுது படையல்மடை
 உடன்அம்மன் சக்திதெய்வ வழிபடுகை
 வேலைதணியும் வேளையிலாடும் வேட்டை
 கலையொடு கல்வியிலக்கிய வேட்கை
 நிரம்பித்ததும்பும் காதல்வீரக் கலவை
 தமிழ்மணம் மாறாதெம் மண்ணன்னை

ஆடு மாடொடு எருமை
தேன் பால்தயிர் வெண்ணெய்
நெல்வயலொடு பயிர்பெரும் பண்ணை
பச்சையே நிறைநிலச் செளுமை
கொழில்வளம் அனைத்தும் அருமை
திருமலை அமைநகர் கோணை
அருகிலேயெம் எழில்கமம் தம்பை

பூ. பிரதீபன்
பட்டிமேடு,
தம்பலகாமம்,

தம்பலகாமம் கிராமத்தின் கல்வி நிலைப்

போக்கு — ஒரு பார்வை

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் விருப்புடன் விரும்பும் கிராமங்களுள் தம்பலகாமம் கிராமமும் தனித்துவம் தாங்கியதொன்றாகும். அதன் இன்றைய சனத்தொகை அண்ணளவாக ஏழாயிரம் இருக்கும். மருதநிலச் சாயல் மலிவாகவமைந்துள்ள இக் கிராமத்தின் இயற்கை நிலையும், வயல் சார் வளங்களும், மனித வலுசேர் சூழலும் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியவை. இக் கிராமத்தின் மத்தியில் அழகுற அமைந்து அருள் பாலிக்கும் ஆதிகோணேஸ்வரர் ஆலயம், வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த புராண இதிகாச தொடர்புகள் பொதிந்த புனித தலமாகும். திரிகோணாசல புராணம், கோணேசர் கல்வெட்டு போன்றவற்றில் தம்பலகாமத்தின் சிறப்புக்கள் பொருமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தொடக்கத்தில் திடல்களும், மேடுகளுமாக சிறுசிறு ஊர்களை உள்ளடக்கிய தம்பலகாமத்தில் நெல்லரிசி, ஆவின்பால், எருமைத்தயிர், எண்ணெய்த் தேங்காய் போன்றவற்றைப் புசித்து உடல் உரமும், உளத் தெளிவும் கொண்ட தம்பலகாம மக்கள் கூட்டம் பசி பட்டினி இன்றி பக்கத்துக் கிராமத்தவர்களதும் பசியாற்றும் பண்புள்ளவர்களாக வாழ்ந்துள்ளமை பற்றிப் பலமாக பலரும் பேசிக்கொள்வதுண்டு.

இத்தகைய இயற்கை வளக் கிராமம் கடந்த காலப் பிரச்சினைகளின் பிடிக்குள் சிக்குண்டு பலவித இன்னல்கள், இடர்பாடுகளுக்குள் உள்ளானமையும் குறிப்பாக, கல்வித் துறையின் வளர்ச்சி நிலைப் போக்கில் திருப்தியுறாத பின் தள்ளப்பட்ட தர வரிசையில் மக்களும் வறுமை நிலையில் வாட்டமுற்று இருப்பது குறித்தும் இக் கிராமம் மேல் அக்கறை கொண்டோர் உணர்ந்து பார்க்காமல் இருக்கமுடியாது.

கல்வி வளர்ச்சி பற்றி, உன்னிப்பாகப் பாடசாலைகளின் தரம் குறித்து படித்த சமூகத்தினர் தன்மை பற்றி பல்வேறு தரவுகள், தகவல்கள் காலத்துக்கு காலம் பல் கோணங்களில் பலரால் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டு வருகின்றன. எனினும் கல்வி நிலை பின் தங்கியே உள்ளது என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அவை பற்றி இம் மலரில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் அவற்றை மீண்டும் விபரப்படுத்த விரும்பவில்லை. ஒரு பகுதியினர் சமூகத்தினரின் கல்வி நிலை வளர்ச்சியின் அடித்தளமாகவும், கணிப்பீட்டுக் கருவியாகவும் இருப்பவை அப்பகுதியின் சமூகத்தின் கல்வி நிறுவனங்களும் கல்வி பெற்ற, பெறுகின்ற ஆளணிகளும், அவை தொடர்பான தரங்கள், தன்மைகள், தகைமைகள் போன்றனவாகும். கல்விக்கும் சமூகத்திற்கும் ஒன்றே ஒன்று போசித்து வளப்படுத்தும் நெருங்கிய நெருக்கமான இணைப்பும் பொருத்தமான பிணைப்பும் இருத்தல் வேண்டும். வாழ்நாள் நீடித்த கல்வி, அனைவருக்கும் கல்வி, எழுத்தறிவு கல்வி மையச் சமூகம் என்பனவற்றை அர்த்தபுஸ்டி உள்ளதாகவும், ஆக்கமுள்ளதாகவும் செயற்படுத்துவதற்கு சமூகமும் பாடசாலையும் ஒன்றிணைந்து உழைக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். ஆகவே தனித்துவத் தன்மை பெற்றுள்ள தம்பலகாமக் கிராமம் அரசியல், பொருளாதார, சமூக, கலாசார அபிவிருத்தி

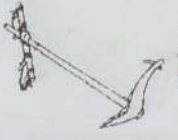

அடைவதற்கு கல்வியே அடிப்படை காரணியாகவும், தக்க கருவியாகவும் அமைகின்றது என்பதை அறிய வேண்டும்.

இக் கிராமத்தில் படித்த இளைஞர்கள், யுவதிகள், பட்டதாரிகள், கல்வியாளர்கள், கற்ற மூத்த சமூகத்தினர் குறித்து நோக்கின் அயற் கிராமங்களுடன் ஒப்பிட்டளவில் மிகக் குறைவானவர்களே, மருத்துவம், பொறியியல், கணக்கியல், வங்கியல், கல்வியியல் போன்ற பல்வேறு துறைகளில் பட்டம், பயிற்சி பெற்ற அலுவலர்கள் எத்தனை பேர் இருக்கின்றனர்? இவை குறித்து நாம் பெரிதாக பெருமைப்பட்டுக் கொள்ள இயலாது. ஆழமாக ஆராய்ந்தால் அறுவடையாக அமைவது அவமானமும், அனுதாபமுமேயாம். எனினும் இவை குறித்து விபரமாக விமர்சிக்க வேண்டியதில்லை. இந் நிலைமை பகுப்பாய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டியதையும் இனி சிந்தித்து செயலாற்ற வேண்டியுள்ளமையையும் மேலும் ஒத்தி வைக்கமுடியாது.

தம்பலகாமம் கல்வி நிலை பற்றிப் பார்க்கும்போது, இதில் முன்னிலைமைப் படுத்திப் பார்க்க வேண்டியவை இங்குள்ள பாடசாலைகள் ஆகும். தம்பலகாமம் ஆதி கோணேஸ்வரா மகா வித்தியாலயம், குளக்கோட்டன் வித்தியாலயம், சாரதா வித்தியாலயம், பாரதிபுர வித்தியாலயம், பத்தினிபுர வித்தியாலயம் போன்ற பல பாடசாலைகள் இருக்கின்ற போதும் இவற்றின் செயற்படு நிலை இன்று சிறப்பானதாக இருப்பதாகக் கூறமுடியாது. ஆனால் இவற்றின் உயர்நிலைக்காக இற்றைவரை கடமையாற்றிய, ஆற்றுகின்ற அதிபர்கள், ஆசிரியர்களின் சேவைகளை குறைத்துக் கூறவும் இயலாது. அவர்கள் தம் காலச் சூழலில் தம்மாலான வகையில் செயற்பட்டுள்ளமையைப் பாராட்டத் தான் வேண்டும். பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளில் கல்வியில் ஆர்வம் இன்மை, அக்கறையின்மை, அலட்சியப்போக்கு என்பன இந்நிலைக்கான காரணிகளில் ஒன்றாக இருக்கின்றது என்பதைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். ஆகவே தற்போது இவை குறித்து அதிகளவு அலட்டிக்கொள்ளத் தேவையில்லை.

எனினும் குறிப்பாக தம்பலகாமம் மகா வித்தியாலயத்தின் தரம் படிப்படியான வளர்ச்சியில் வீறு நடைபோட இயலாது. தளர்வுறும் நிலையில் இருப்பதையும் பொருத்தமான முன்னேற்றம் காண்பதற்கு இயலா நிலையில் இடர்ப்படுவதையும் காண முடிகின்றது. அதே நேரம் குளக்கோட்டன் வித்தியாலயம் குறிப்பிட்ட வகையில் முன்னேற்றம் காணமுயல்வதையும் இங்கு சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. உண்மையில் மேற்படி இரு பாடசாலைகளும் முனைப்பாக செயற்பட வேண்டியுள்ளது. இன்றைய நிலையில் மிகவும் இன்றியமையாததாகும். ஏனைய அயற் பகுதிகளான கிண்ணியா, முள்ளிப்பொத்தானை, சிறு கிராமமான ஆலங்கேணி ஆகியவற்றுடன் ஒப்பிடுகையில் தம்பலகாம கிராம கல்வித் தரம், கல்விப் பெறுபேறுகள், பயன்கள் என்பன குறைவான நிலையில் இருப்பதை ஏற்றுக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்.

போனதற்கு வருந்துதல் வேண்டாம்
புன்மை தீர்ப்ப முயலுவோம் வாரீர்

என்ற புரட்சிக் கவியின் வரிகளுக்கேற்ப தம்பலகாமம் அபிவிருத்தி தொடர்பில் அக்கறை கொள்வோரும் ஆர்வப்படுவோரும் காலம் கடத்தாது காரிய மாற்றுதல் வேண்டும். இந்நிலையினை நிமிர்த்தி நிற்பாட்டப் பின்வரும் விடயங்களைக் கவனத்தில் கொடுக்கலாம்.

எந்த அபிவிருத்திக்கும் அப் பகுதியின் உயர்மட்டத் தரப்பினர், அதிகாரிகள் மாத்திரம் திட்டம் தீட்டலோ, செயற்பட முயலலோ இடம்பெற்றால் அது முற்றுமுழுதான அபிவிருத்தியினை அடைய முடியாது என்பது யதார்த்த பூர்வமானதாகும். ஆகவே இவர்களுடன் மத்திய மட்டத்தினர் மற்றும் அடித்தள தரப்பினர் ஆகியோரையும் உள்வாக்கி பங்களிப்பிலும் இடமளித்து இணைத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும். இது முழுப் பலத்தையும், பயனையும் பயக்கும். இதற்கு மனமாற்றம் என்பது அவசியமாகும். மக்கள் மத்தியில் உண்மையான சாதகமான மனப்பாங்கு ஏற்படுதல் வேண்டும். இதற்காக மக்களுக்கு குறிப்பாக பெற்றோர், மாணவர்களுக்கு கல்வி தொடர்பான விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தல் வேண்டும். பெருமளவு விவசாயப் பகுதியான தம்பலகாமத்தின் எதிர்காலம் தனித்து விவசாயத்தில் மட்டுப்படுத்த இயலாது என்பதையும் வேகமாக மாறி வரும் உலகப் போக்கிற்கு ஏற்ப அறிவியல், தகவல் தொழில்நுட்பம், தொடர்பாடல் துறைகளில் கவனம் காட்டுவதன் அவசரத்தையும், ஆங்கில மொழியின் அவசியத்தையும் எடுத்துக் காட்டி அதற்கேற்ப பெற்றோர் மாணவர் மத்தியில் மன மாற்றத்தையும் ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். இதனை ஒரேயடியாகவன்றி படிப்படியாக ஒழுங்கான முறையில் உறுதியான வகையில் உருவாக்க முயற்சித்தல் நன்று.

இம் மனமாற்றத்துடன் இணைந்த முறையில் தனித்துவத்தைப் பேணவும் நமக்கு உரித்தான கலாசார பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்கள் சிதைந்து சீரழிந்து போகாமல் தடுக்கவும் வேற்றவரின் மாற்று நாகரிகப்போக்கில் சிக்கித் திசை திரும்பலில் விடுபடவும் எமது மக்களை திடப்படுத்தி திசைக்கோட்படுத்தும் சீரிய பணியையும் பங்குவமாக நெறிப்படுத்தல் அவசியமாகும். இச் சமூகத்தின் எழுச்சிக்கும் விருத்திக்கும் சரியான தலைமைத்துவ வழிகாட்டல்கள் தேவை. பாடசாலை அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், சமயப் பெரியார்கள் ஆகியோரின் அர்ப்பணிப்பான ஈடுபாடும் முயற்சியையும் இன்றைய காலகட்டத்தில் இன்றியமையாதது ஆகின்றது. இவர்களுக்குப் பல பக்கபலமாக பெற்றோர், பழைய மாணவர்கள், நலன் விரும்பிகள் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும், உதவியும் வழங்கப்படுதல் தேவையானது. நல்ல தலைமை வழிகாட்டலில் நல்ல சமூகம் உயர்வுறுவது இயல்பானதே.

அரசியல் சூழலைக் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் விருத்திக்கும் ஆதரவாகவும் அமைவாகவும் ஆக்குதலில் கவனம் காட்டுதலும் தேவையொன்றாகும். கல்வி வளர்ச்சியில் அரசியல்வாதிகளதும் மற்றும் முகாமைத்துவ நிர்வாக அதிகாரிகளதும்

ஆக்கபூர்வமான ஆதரவும் அனுசரணையும் இருத்தல் நலமானது. இவை வெறும் தலையீடுகளாகவும் பரப்புரைகளாகவும் அமையாமல் தக்க அளவோடு இருத்தலையும் இதமாக உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுதல் வேண்டும். கல்வி அலுவலர்கள், அரசியல்வாதிகளின் அடிவருடிகளாக அமையாது “அகலாது அணுகாது தீக் காய்வார்” போன்ற நிலைப்பாட்டைப் பேணுதல் எப்போதும் நன்மை தருவதாகவமையும், கல்வி வளர்ச்சி தொடர்பான மன்றங்கள் கழகங்கள் அமைத்தல் மாத்திரமன்றி அவை பெயரில் மட்டுமன்றி உயிர்துடிப்புடன் இயக்குவதையும் உறுதிப்படுத்தல் வேண்டும். கல்வியையும் சமூகத்தையும் கட்டிக்காக்கும் கடமையை முக்கிய நோக்காகக் கொள்ளுதல் சிறப்பானதாகும். உள்ளூராட்சி மன்றம், பிரதேச சபை என்பன தமது வருமானத்தில் கணிசமான அளவு (குறைந்தது 10 – 15 வீதம்) கல்வி சம்மந்தப்பட்ட காரியாலயங்களுக்காக செலவு செய்தலை அதன் அங்கத்தவர்கள் முன்னெடுக்க வேண்டும். இதற்கு ஏனைய பகுதி மாநகர பட்டின, கிராம உள்ளூர் ஆட்சி மன்றங்களின் செயற்பாடுகளை முன்னுதாரணமாகக் கொள்ளலாம். தம்பலகாமப் பகுதியில் புரையோடியிருக்கும் சாதி, குல, மத, இன பாகுபாடுகள், வேறுபாடுகள் அதன் பிரதிபலிப்புக்கள் போன்றனவற்றைக் குறைத்து அல்லது முடிந்தளவுக்கு முழுமையாக அகற்றி மனித குலமொன்று, மனித நேயம் நன்று எனும் வகையில் கிராமத்தின் ஒட்டு மொத்தமான வளர்ச்சிக்கும் வளத்திக்கும் கல்வியே முதல் மூல வலு எனக் கருதி ஒன்று பட்டு உழைத்தல் இன்றைய அவசியத் தேவையாகின்றது. இதுவரை தம்பலகாம ஆதி கோணநாயகர் ஆலய செயற்பாடுகளில் சாதி மற்றும் பிரதேச பிரிவினைகள் மறைமுகமாக எவ்வளவு தூரம் பாதக நிலையை, பகை உணர்வை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது என்பதைச் சரியாக புரிந்து கொண்டால், இதை ஒரு படிப்பினையாகக் கொண்டு கல்வியில் தகாத தலையீட்டைத் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். இது ஓர் உடனடித் தேவை என்பதையும் உணர முடியும்.

கோட்டக்கல்வி, வலயக்கல்வி, மாகாணக்கல்வி, மத்திய கல்வி அமைச்சு, பிரதேச செயலக மட்டங்களில் அவற்றின் அதிகாரிகளின் ஆலோசனைகள், உதவிகள், வழிகாட்டல்கள் பெற்றுக்கொள்வதற்கான திட்டமிடல் முயற்சிகள் தேவைப்படுகின்றன. இவையாவற்றிற்கும் அமைவாக தம்பலகாம பிரதேச கல்வி அபிவிருத்திக் கழகம் ஒன்றினை அமைத்துக் கொள்ளுதல் பொருத்தமானது ஆகும். எனவே கல்வி தொடர்பான இடர்பாடுகள், முட்டுக் கட்டைகள், தடைகள் ஆகியவற்றை தவிர்த்து, தகர்த்து காலச் சூழலுக்கு ஏற்றாற் போன்ற பொருத்தமுறு உரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு சுயநலமற்ற சுயவூக்கமுள்ள ஒழுங்கான ஓர் உறுதியான அமைப்பு நிறுவப்படல் வேண்டும். இதில் கல்வியுடன் தொடர்பான கல்வியியலாளர்கள், கல்விப்பகுதி அதிகாரிகள், பெற்றோர்கள், பழைய மாணவர்கள், பாடசாலை அதிபர், ஆசிரியரின் பிரதிநிதிகள் இடம்பெறலாம். குழு அங்கத்தவர் தொகையை மிகைப்படுத்தாமல் 7-9 பேர் கொண்டதாக அமைத்துக் கொள்ளலாம். குழு இயங்குவதும், அதனை இயக்குவதும் அர்த்தமுள்ள வகையில் அமைதல் நன்று. இக்குழு குறைந்தது மாதம் ஒரு முறையாவது ஒன்று கூடி பல்வேறு கல்வி பிரச்சினைகள் அதற்கான தீர்வுகள், அவசர அவசிய தேவைகள் குறித்து தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளலாம்.

இக்குழு தொடர்ச்சியாகவும் கடமையுணர்வோடும் செயற்பட்டால் பல நன்மைகள் கிட்டும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பழைய மாணவர்கள், நலன்விரும்பிகள், உள்ளூர், வெளியூர் பிரமுகர்கள், மூத்த கல்வியியலாளர்கள் ஆகியோரது ஆலோசனைகளைப் பெறுவதுடன் விரும்பிய அனைத்துத் தரப்பினரிடத்தும் இருந்து கல்வி வளர்ச்சிக்கான நிதி பொருள் உதவிகளை பெற்றுக் கொள்ளவும், இவற்றை ஆக்க பூர்வமாக அத்தியவசியத் தேவைகளுக்குப் பயன்படுத்தவும் வெளிப்படையான நம்பிக்கையான, சரியான கணக்குவைப்பு முறைகளை செயற்படுத்தவும் தயாராக இருத்தல் வேண்டும். கல்வி வளர்ச்சிக்கு நிதி திரட்டலும் சேகரிப்பும் மிகவும் அடிப்படையானவையானவையாகும். பாடசாலைகளில் தரத்தையும் திறனையும் உறுதிப்படுத்தலும் அவசியமாகின்றது. கடமையாற்றும் அதிபரும், ஆசிரியர்களும் ஒன்றிணைந்து கூட்டுப் பொறுப்புடன் பாடசாலை முன்னேற்றத்திற்கு முயற்சிக்குமான அர்ப்பணிப்பில் ஈடுபட வேண்டும். அவர்கள் சுயமாகவும் சுதந்திரமாகவும் சுறுசுறுப்புடனும் செயற்பட முழுமையான ஆதரவும் ஒத்துழைப்பும் பெற்றோரும் மற்றோரும் இடையறாது வழங்குதல் வேண்டும். வீட்டிலும் வெளியிலும் தம் பிள்ளைகள் ஒழுக்கமாக ஊக்கமுடன் கல்வி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் கல்வி நிலையை/ சூழலை உருவாக்குதல் வேண்டும். இதனால் நல்ல பெறுபேறுகளைப் பெறுவதுடன் நாட்டுக்கேற்ற நல்ல பிரஜைகளையும் உருவாக்குவதற்கு இயலும். தனியே 5ம் தரப் புலமைப்பரிட்சை, கா.பொ.த சாதாரண தரம், உயர்தரப் பரிட்சைகளின் பெறுபேறுகள் மட்டுமன்றி இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகளிலும் பங்குபற்றி விளையாட்டு, தொழில்நுட்பம், சமூக நலத்துறைகளில் தம் உள்ளாற்றல்களையும் திறமைகளையும் வெளிக்கொணரும் விதத்தில் பாடசாலைக் கலைத்திட்டம், சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப பொருத்தமுற மாற்றியமைக்கப்படுதலை முகாமைத்துவமும், நிர்வாகமும் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். இவற்றால் இக்கிராமப்பாடசாலைகளை விட்டு நகர்புற பாடசாலைகளை நோக்கி நகரும் பெற்றோர் மாணவர் போக்கினை தடுத்து நிறுத்த முடியும்.

“எமது கிராமத்தின் கல்வி நிலையை, தேடு கல்வி யிலாத தொருரைத் தீயினுக் கிரையாக மடுத்தல்” என்ற பாரதியின் பாடலுக்கு ஏற்ப அமையவிடாது தேடு கல்வியை தேடித் தேடி நாள்தோறும் நாடி நாடி ஓடுகின்ற மக்கள் கூட்டத்தை உருவாக்கி ஊக்கப்படுத்துவதில் அனைத்துத் தரப்பினரும் ஒன்றிணைத்து ஒத்துழைத்தல் வேண்டும். தம்பலகாமம் கிராமமும் நம் நாட்டில் நல்லதொரு மேம்பாட்டு நிலையை அடைய இறைவனும் இன்னருள் பாலிக்க வேண்டும். இன்று அதிகளவு அலட்டலும் ஆடலும் ஆக்கமானதன்று அவசரத் தேவைகளை அமைத்தலே நன்று என்று உணருதலே மேன்மையானதாகும்.

திரு.செ.அழகரெத்தினம். B.A; Dip.in. Ed; M.A. in Ed; SLTES – I

முன்னாள் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

(திருகோணமலை மாவட்டம்),

முன்னாள் பீடாதிபதி – வவுனியா தேசிய கல்வியியல் கல்லூரி

திருகோணமலையின் பெண்கள் கல்வி வளர்ச்சியில் தம்பலகாமப் பெண்களின் வகிபங்கு

திருகோணமலையினை பொறுத்தமட்டில் பெண்கல்வி வளர்ச்சியானது பாரிய வளர்ச்சியை பெற்று வருகின்றது என்பதற்கு இன்று அதிகாரம் செலுத்தும் பதவிகளிலும் கல்விசார் புலமை கொண்ட நிலையிலும் கணிசமான அளவில் பெண்கள் பதவிவகிக்கின்றார்கள் என்பது இதற்கு சான்றாகின்றது. இத்தருணத்தில் இவ்மாற்றத்திற்கு உழைத்த மகான்கள் பலர் அவர்களில் தம்பலகாமத்தை சேர்ந்த பெருமாட்டி தங்கம்மாள் சண்முகம்பிள்ளை அவர்களின் சேவையையும் அவர் வழியில் வந்த பெண்மணிகளினது உழைப்பையும் சற்று திரும்பிப்பார்க்க விரும்புகின்றேன்.

தம்பலகாமம் பட்டிமேட்டை சேர்ந்த திரு திருமதி வேலுப்பிள்ளை செல்வம்மை என்பவர்களின் புதல்வியாக 1863.08.25 அன்று தங்கம்மா அம்மையார் அவர்கள் அவதரித்தார்கள். இவர் சிறுவயதிலேயே இறைபக்தியும் உயர்ந்த சிந்தனைகளும் மிக்கவராக திகழ்ந்தார். 1883 இல் திருகோணமலையிற் சிறந்த செல்வச்சீமானாக விளங்கிய திரு சிற்றம்பலம் சண்முகம்பிள்ளை என்பவரைத் திருமணம் புரிந்து வாழ்ந்திருந்த வேளையில் அன்றைய பெண்களின் நிலையை கண்டு மனம் வருந்தினார் அடிமைகளாக அடுப்பங்கரையில் வெந்தும் கல்வி மறுக்கப்பட்டும் இளவயதில் திருமணம் செய்து கொண்டு பல சுமைகளை தாங்கியவாறு பல சாவால்களுக்கும் முகம் கொடுத்துக்கொண்டும் வாழ்வது பற்றி ஆழமாக சிந்தித்த இவர் இதற்கு சரியான தீர்வாக அவர்களின் அறியாமையை போக்க அவர்களுக்கு சிறந்த கல்வி வழங்குவதன் மூலம் அவர்களின் அடிமை நிலையை மாற்ற முடியும் என திடமாக நம்பினார் இதன் விளைவாக 1923.10.20 அன்று திருகோணமலை நகர்பகுதியை அண்மித்து ஸ்ரீ சண்முக வித்தியாலயம் என்னும் கல்விச்சாலையை உருவாக்கினார். இது ஈழத்தமிழர் வாழ்வில் பெண்கள் கல்வியின் மைல் கல்லாகும் என்றால் அது மிகையாகாது.

16 மாணவிகளுடன் உருவாக்கப்பட்ட வித்தியாலயம் இன்று சுமார் 2500 மாணவிகளை தன்னகத்தே கொண்டு இருப்பதோடு இலங்கையில் தலைசிறந்த பாடசாலைகளில் ஒன்றாக திகழ்வதோடு பல துறைகளிலும் சாதனைகளையும் வருடந்தோறும் புரிந்து வருகின்றது. அத்தோடு மாவட்டரீதியாக பல்கலைக்கழகங்களுக்கு தெரிவாகும் மாணவர்களில் கணிசமான மாணவர்கள் இப்பாடசாலையில் இருந்தே தெரிவாகி வருகின்றார்கள் என்பது அன்றைய தங்கம்மாள் அம்மையார் அவர்களின் உயரிய நோக்கம் நிறைவேறிக்கொண்டு வருகின்றது என்பதற்கு சாட்சியாக அமைகின்றது.

ஆரம்ப காலத்தில் அம்மையார் அவர்கள் பல சவால்களை எதிர்நோக்கியுள்ளார் காரணம் அன்றைய காலத்தில் ஈழத்தில் பெண்கல்வி மறுக்கப்பட்டு வீட்டை விட்டு வெளியே வர அனுமதி மறுக்கப்பட்ட காலத்தில் பெண்கள் கல்வி கற்க வேண்டும் அவர்களும் ஆண்களுக்கு சமமாக சகலதுறைகளிலும் உருவாகவேண்டும் என்ற எண்ணம் அன்றைய சூழலில் இருந்து வந்த பெண்ணொருவருக்கு உருவாகியது என்பது அம்மையாரின் புரட்சியான சிந்தனையையும் அவருக்குள்ளிருந்த பெண்ணியல் சிந்தனையையும் பறைசாற்றி நிற்கின்றது.

ஆரம்பத்தில் தமிழ்மொழிப்பாடசாலையாக இருந்த போதும் பின்னர் ஆங்கில மொழிப்பாடசாலையாக உருவாக்கப்பட்ட நிலையிலும் அக்காலச்சூழ்நிலையில் ஈழத்தில் கற்ற பெண்கள் மிக அரிதாகவே இருந்தமையால் இந்தியாவில் இருந்தே ஆசிரியர் குழாம் வரவழைக்கப்பட்டு அதிபராக ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்கள் இவர்களுக்கான ஊதியத்தினை அம்மையார் அவர்கள் தமது சொத்துக்கள் மூலமாகவே வழங்கினார்கள். தமிழ் சைவம் கலைகள் தொழிற்கல்வி என்பன கற்பிக்கப்பட்டது மேலும் பெண்களை ஆர்வத்தோடு இணையவைக்கும் நோக்குடன் தொழிற்கல்வியான நேந்தை பின்னல், தையல், மனையியல் தோட்டம் அமைத்தல் என்பன கற்பிக்கப்பட்டது. கர்நாடக இசை கிராமிய இசை நடனம் போன்றவையும் பயிற்றப்பட்டதன் மூலமாக பெண்கள் சமூகத்தில் எதிர்நோக்கும் சவால்களுக்கு முகம் கொடுக்கக் கூடிய வகையில் தயார்படுத்தல் நடவடிக்கைகள் பலவும் பலமாக காலத்தின் தேவை கருதி அம்மையார் அவர்களால் செயற்படுத்தப்பட்டது என்பது அம்மையார் அவர்களின் அனுபவ புலமை பற்றி அதிசயிக்கவைக்கின்றது.

மேலும் இவரின் சீரிய பணியை முன்னெடுப்பதற்காக பல அம்மணிகள் முன்நின்று உழைத்தனர் இவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் செல்வி இராசநாச்சியார் விஸ்வலிங்கம் ஆவார்கள். இவர் 1966.06.15 அதிபராக பொறுப்பேற்ற இவர் 1984 ம் ஆண்டு வரையில் இக்கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றினார். 1978 ம் ஆண்டு இலங்கைப்பல்கலைக்கழக கலைப்பீடத்திற்கு முதாலவது மாணவி பிரவேசம் பெற்றமையை தொடர்ந்து முதற்தடவையாக 21 மாணவிகள் பல்கலைக்கழப்பிரவேசம் சென்றமை பெரும் சாதனையாகும். இதில் வைத்தியபீடம், பொறியியற்பீடம் மற்றும் விஞ்ஞானபீடங்களும் அடங்கும் இந்த நிலையானது திருகோணமலையில் பெண்கள் வைத்தியராகவும் பொறியியலாளராகவும் முதல் தடவையாக உருவாக வழிவகுத்ததோடு தங்கம்மாவின் அன்றைய கனவும் மெய்ப்பட்டது. இன்று அம்மையாரின் உயரிய குறிக்கோள் நிறைவேற்றப்பட்டு தற்போது வரலாறுகாணத வளர்ச்சி பெற்று 91 வது அகவையினை வெற்றிகரமாக பூர்த்திசெய்து கல்லூரி பெருமையுற்று நிற்கின்றது.

மேலும் இவரின் வழித்தோன்றல்களாக தம்பலகாமத்தை சேர்ந்தவர்கள் கல்வித்துறையில் தமது அர்ப்பணிப்பினை செய்துள்ளார்கள் என்பதுவும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக தம்பலகாமம் பட்டிமேட்டை சேர்ந்த செல்வி திலகவதி

ஆறுமுகம் அவர்களின் சேவை மகத்தானது இவர் இந்தியாவில் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டு தாயகம் திரும்பிய இவர் ஸ்ரீ சண்முகா வித்தியாலயத்தின் ஆசிரியராக கடமையாற்றி பின்னர் அப்பாடசாலையின் அதிபராகவும் 1986 தொடக்கம் 1992 வரையிலான காலப்பகுதியில் தனது சேவையை இப்பாடசாலைக்கு வழங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் காலத்தில் வித்தியாலயம் பெளதீக ரீதியாகவும் கல்விச் செயற்பாடுகளிலும் பெரும் வளர்ச்சி கண்டது மட்டுமின்றி பல தொண்டராசியர்களையும் சிற்றூழியர்களையும் ஆசிரியர் நியமனம் பெற்று கொள்ள வழிசெய்தமையோடு கிராமப் பெண்களின் வாழ்வாதார முயற்சிகளுக்கு முன்னுரிமையளித்து அவர்கள் வாழ்வின் முதுகெலும்பாக இருந்து சமூகத்தொண்டினை ஆற்றினார்.

மேலும் இவர்கள் வழியில் வந்தவரான திருமதி தேவீகாராணி முருகுப்பிள்ளை மற்றும் மஞ்சளா சிலேந்திரன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களில் மஞ்சளா அவர்கள் புவியியல் ஆசிரியராக சேவையாற்றினார். திருமதி தேவீகாராணி முருகுப்பிள்ளை அவர்கள் ஸ்ரீ சண்முகவித்தியாலயத்தின் பழைய மாணவியும் தங்கம்மாவின் பூட்டியும் ஆவார் இவர் பாடசாலைக்கல்வியோடு கூடவே இசைக்கல்வியையும் தொடர்ந்தார் தட்சணகான சபா நிறுவனர் செல்வி இராஜராஜேஸ்வரி அவர்களின் முதன்மை மாணவியாக திகழ்ந்த இவர் வட இலங்கை சங்கீத சபையில் வாய்ப்பாடு மற்றும் வயலினில் ஆசிரியர் தரத்தை நிறைவு செய்து ஆசிரியராகவும் கல்வி அதிகாரியாகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். அது மட்டும் இன்றி இவர் ஒரு சிறந்த வானொலி தொலைக்காட்சிகளில் இசைக்கலைஞராகவும் சேவையாற்றியுள்ளார். அத்தோடு கல்வித்திணைக்களத்தில் இசை புத்தக ஆக்கத்திற்கும் தனது மகத்தான பங்களிப்பை செய்தவர் தற்போது திருகோணமலையில் கல்விப்புலமையாளர்களில் ஒருவராக திகழ்கின்றார். இத்தோடு வடஇலங்கை சங்கீத சபையின் இணைப்பாளாகவும் திருமலையில் வறிய மாணவர்களை இசைத்துறையில் விற்பன்னராக உருவாக்கவும் உழைத்து வருகின்றார்.

இதே போன்று ஆன்மீக வழியில் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் சுவாமியம்மா என அழைக்கப்பட்ட பண்டிதர் சரவணமுத்துப்பிள்ளையின் துணைவியாரான தில்லையம்மா அவர்கள் ஆன்மீக வழி தவறாது சைவத்திற்கும், தமிழிற்கும் சேவையாற்றினார். ஆலயங்களில் முறையாக திருமுறை ஓதல் மற்றும் சரியை பாத நெறியில் தனது வாழ்வினை மேற்கொண்டு இறைவனடி சேர்ந்த பெருமாட்டி ஆன இவர் செல்லும் இடங்களெல்லாம் புத்தகங்களை வழங்கி வாசிப்பின் மகத்துவத்தை உரைத்து நின்றமை தம்பலகாமப்பெண்கள் கல்விக்கும் சமயத்திற்கும் கொடுத்த முக்கியத்துவத்தை பறைசாற்றி நிற்கின்றது.

மேலும் தம்பலகாம பெண்களின் கல்வியை கருத்தில் கொண்டு பட்டிமேடு பெண்கள் சங்கத்தலைவி திருமதி வள்ளிநாயகி மற்றும் செயலாளர் பகவதிப்பிள்ளை ஆறுமுகம் அவர்கள் தம்பலகாமம் ஸ்ரீ சாரதா வித்தியாலயத்தினை பெண் துறவியான

சாரதா அம்மணியின் பெயரில் ஆரம்பித்தமையும் சிறப்பாக நடைபெற தனிப்பட்ட தமது குடும்ப ஆதரவினை ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் வழங்கியமையும் தரம் வாய்ந்த பெண்களின் சிந்தனையின் செயல்வடிவமாக அமைந்திருப்பதை காணலாம்.

இந்த வகையில் அன்று திருகோணமலையில் காணப்பட்ட வெற்றிடங்களான சமய சமூக அரசியல் பொருளாதார நிர்வாக துறைகளில் பெண்களுக்கான வெற்றிடங்களை தம்பலகாமப்பெண்களின் கருத்தாக்கமும் தரிசனமும் மிக்க துணிவான செயற்பாட்டினால் மேற்குறித்த அத்தனை துறைகளிலும் திருகோணமலையில் பெண்கள் செல்வாக்கும் அதிகாரமும் ஆதிக்கமும் செலுத்தக்கூடிய விளைவினை தோற்றவித்துள்ளமை இவர்கள் சேவைக்கு கிடைத்த மகத்தான வெற்றியும் விளைவும் ஆகும். இதற்கு சிறந்த உதாரணமாக தம்பலகாமப்பிரதேச செயலகத்தை தம்பலகாமத்தின் முதல் பெண் செயலாளராக அலங்கரிக்கும் திருமதி ஸ்ரீபதி ஜெயகௌரி அவர்கள் தம்பலகாமத்திற்கு மேலும் பெருமை சேர்ப்பது மட்டும் அல்லாது இப்பகுதிப்பெண்களுக்கு எதிர்கால முன்மாதிரியாகவும் விளங்குகின்றமை மேற்கூறிய பெருமாட்டிகளின் கனவுக்கு கிடைத்த வெற்றியும், ஆதி கோணேசப்பெருமானின் அருளுமாகும்.

திருமதி. காயத்ரி நளினகாந்தன்
பட்டிமேடு, தம்பலகாமம்.

தம்பலகாமம் மக்களின் வாழ்க்கை முறை - ஓர் பார்வை

வாரி வாரி வழங்கிய செல்வச் செழிப்பான தம்பலகாமத்தை என்றும் பரவசப்படுத்தும் வயல் வெளிகள். பசுமை தோன்றி நிறைந்த செந்நெற்கதிர் மணிகள் காற்றில் அசைகின்ற போது கீதமிசைக்க பார்ப்போர் மனதை கவிபாடிக் கவரும் எழில் அழகு ஓவியமாகவும், எம் உள்ளத்தில் நிறையும் வண்ணமயமான தம்பலகாமம் ஓர் காவியமாகவும் விளங்குகின்றது. தம்பைநகரத் தாயவள் நீராடி மகிழப் பொங்கி வரும் கந்தளாய் குளத்துநீர் பெரும் வாய்க்கால் வழியாக வந்து சிறு சிறு நீரோடைகளாகவும், தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும் பெருங் குளங்களாகவும் நீர்ச்சுனை பெருமிதம் கொண்டு வயல் நிலங்களைச் செம்மைப்படுத்தி செழிப்பாக்கி மக்களின் வாழ்க்கைநிலையை உயர்த்தி நிற்கின்றது.

பால் சொரியும் பசுக்கள், சுவைமிகு கட்டித் தயிர்கள், சிறு சிறு பயிர்களை வகை வகையாக உணவாக்கி உண்டு மகிழும் எம்மக்களின் வண்ணக் கோலங்கள். அன்புடனும் பண்புடனும் அரவணைத்து வருபவர்களை வரவேற்று விருந்தளிக்கும் காட்சிகளின் நிகரில்லா மாட்சி பொருந்திய ஆதிகோணேசரின் அருளாட்சி நிறைந்த 'தம்பைநகர்' எங்கள் தம்பலகாமம்.

தம்பலகாமம் எமது ஊர் என்பதை விட எம்மைப் பெற்றெடுத்த தாய் என்பதே சிறப்பு. தம்பலகாமத்து தாய் பெற்றெடுத்த ஒவ்வொரு பிள்ளைகளின் மகத்துவமான செயற்பாட்டின் வெளிப்பாடு பரந்து ஊரைத்தாண்டி வெளியூரில் பரவி வெளிநாட்டிலும் சிறந்து விளங்குகின்றது. உயர்தொழில் நிலையிலும், கல்வி, விவசாயம், வர்த்தகம், அஞ்சல் திணைக்களங்களிலும், கலாசார விழுமியங்களிலும், நீதி, நிர்வாகம், வைத்தியம், சித்த வைத்திய துறைகளிலும், அரசு, தனியார், அரச சார்பற்ற நிறுவன பணிகளிலும் எம்மவர் பதவிநிலை வகித்து எம் தாயவள் தம்பலகாமத்திற்கும் அரும்பணியாற்றுகின்றனர். அந்தவகையில் எமது பிரதேச செயலகத்தின் செயலாளராக முதற் பெண்மணியாக திருமதி ஜெயகௌரி ஸ்ரீபதி அவர்கள் கடமைபுரிவது எம் ஊருக்கும் நல் உறவுகளுக்கும் பெருமை அளிக்கின்றது.

ஒவ்வொரு ஊருக்கென்றும் தனிச்சிறப்பு, வரலாற்றுப் பின்னணி, தொண்மையான வாழ்க்கைமுறை என தம்மை வலுவடையச் செய்து வாழ்கின்றனர். அது போல தம்பலகாமத்து மக்களின் வாழ்க்கைநிலை பெரும்பாலும் விவசாய வேளாண்மையை நம்பிய ஜீவநோபாயமாக விளங்குகின்றது. ஏர் பிடித்த எம்மக்கள் இன்று எழுதுகோலை உயர்த்தி கல்வித்துறையில் முன்னேற்றம் கண்டு பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்பைப் பெற்று பலதுறைகளிலும் சேவை புரிகின்றனர்.

வரலாற்றுப் பின்னணி

தம்பலகாமம் தெங்கு, கமுகு, வாழை, மா, பலா என வளரக்கூடிய நீர்வளம் குன்றாத கிராமம். முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம் என மூன்றும் அமையப்பெற்ற வளமிக்க கிராமம்.

தம்பலகாமம் எனும் கிராமத்தில் எல்லோரும் ஒன்றாக பேதமின்றி ஒற்றுமையுடன் வாழ்ந்தனர். ஆதியில் குடியமர்ந்து பின்னர் வழி வழியாக தமது தொழில் நிலைக்கு ஏற்ப அதையே பின்பற்றி விவசாய நிலங்களை அண்டிய குடியிருப்பாக சென்று வாழ்ந்தனர். இவ்வாறாக தம்பலகாமத்தில் திடல்களாக பல குடியிருப்புக்கள் தோன்றலாயிற்று. அந்த வகையில் பட்டிமேடு, கூட்டாம்புளி, காக்கா சிப்பித்திடல், முன்மாரித்திடல், சிப்பித்திடல், கள்ளிமேடு, கரைச்சித்திடல், வர்ணமேடு, சின்ன வர்ணமேடு, முள்ளியடி, மார்க்கைத்திடல், ஐயனார்திடல், நாயன்மார்திடல், நடுப்பரப்பந்திடல், குஞ்சரப்பந்திடல், கோயிலடி என ஆங்காங்கே குறைவான எண்ணிக்கையான குடும்பங்களாக மக்கள் வாழ்ந்தனர்.

இங்கு செய்யப்படுகின்ற விவசாயத்தை அறுவடை செய்வதற்கும் அதனை கொள்வனவு செய்வதற்கும் வெளியிடங்களில் இருந்து வருகை தந்துள்ளனர். இம்மக்கள் காலப்போக்கில் புதுக்குடியிருப்பு, பொற்கேணி, பாரதிபுரம், பத்தினிபுரம், சிவசக்திபுரம், மேற்குகொலனி, முள்ளிப்பொத்தானை (9ம் கொலனி) என இடங்களில் குடியமர்ந்தனர்.

1957 இல் கந்தளாய் குளத்து வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு சிப்பித்திடல், முன்மாரித்திடல் மக்கள் புதுக்குடியிருப்பு, பொற்கேணிக்கு இடையில் உள்ள இடங்களில் மக்கள் சிறுமால்களை அமைத்து வாழ்ந்தனர். பாரதிபுரம், பொற்கேணி மக்கள் தினக் கூலித்தொழில் செய்பவர்களாக இருந்து பின்னர் படித்து தொழில் புரிந்து முதலாளி வர்க்கங்களாக மாறியுள்ளனர். தற்பொழுது இங்கு வசிக்கும் மக்கள் மீளக் குடியமர்ந்தவர்களாக காணப்படுகின்றனர்.

கூட்டாம்புளி, கள்ளிமேடு, பட்டிமேடு, எனும் இடத்திலிருந்தவர்களில் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஐந்து அல்லது ஆறு குடும்பங்கள் செல்வந்தர்களாக வசதிபடைத்திருந்தனர். இவர்கள் 'போடியார்' என அழைக்கப்பட்டனர். அவர்களை சுற்றி மற்றையவர்கள் அவ்விடத்தில் தொழிலாளிகளாகவும் அவர்களிடத்தில் பற்பல தொழில்களை செய்துவந்துள்ளனர். அங்கு வெளியிடத்து தொடர்பு மிக குறைவாகவும் முதலாளி மக்கள் மூலம் தொடர்பை அறிந்து கொள்ள கூடியதாகவும் இருந்துள்ளது. குறிப்பிட்ட செல்வத்தைக் கொண்டு தங்கள் தொழிலை செய்து வந்தனர். அவர்களே போடியார்களாக பல தலைமுறைக்கு இருந்து செல்வச்செழிப்பாக வாழ்ந்தனர். அப்படி ஓர் கட்டுக்கோப்பு உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. 40 தொடக்கம் 50 ஏக்கர் வயல் நிலங்களும், 150 தொடக்கம் 200 ஏக்கர் வயல் நிலங்களும் தனிப்பட்டவர்களுக்கு 1920ம் ஆண்டுக்கு முற்பட்ட அந்தக்காலங்களில் இருந்துள்ளது.

தம்பலகாமத்து மக்களின் பிரதான தொழிலாக கமத்தொழிலும் மந்தை, மாடுகள் வளர்ப்பும் மற்றும் சுயதொழிலில் அக்கறையுடையவர்களாக பரம்பரை பரம்பரையாக செய்து வந்துள்ளனர். படிப்பறிவு குறைந்த காரணத்தால் முதலாளி சொல்வதை ஏற்றுக்கொண்டு வெளியிடத்திலிருந்து கூலித்தொழிலுக்கு வந்து இங்குள்ளவர்களின் பண்பாடு, கலாச்சாரம், பாரம்பரியம் எல்லாம் பிடித்துக் கொள்ள இங்கு குடும்பமாக வாழ்ந்தனர். கிழக்கு மாகாணம் மட்டக்களப்பிலிருந்தும், வடக்கு மாகாணம் வவுனியா, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தும் மேசன், தச்சன் என தொழில் புரிந்து வாழ்ந்த மக்கள் வருமானம் கூடுதலாக கிடைக்க இங்கே குடும்பங்களாக வாழ்ந்ததுமுண்டு.

கூடுதலாக சிறுபோகம் முக்கியமான விவசாயம். பெரும்போகம் இங்கு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குப் பிறகு முக்கியம் பெற்று விவசாயம் செய்கை பண்ணப்படுகின்றது.

விவசாய நிலத்தினை அமைத்து ஆதிகோணேசர் கோயிலை உருவாக்கிய குளக்கோட்டன் மன்னனால் கோயிலைப் பராமரிக்க தென்னிந்தியாவில் இருந்து குடிகளை வரவழைத்து மரபுவழி மக்களை உருவாக்கி 300 ஏக்கரை மானியமாகக் கொடுத்து குடியமர்ந்த மக்களின் வாழ்வாதாரத்திற்கு அங்கு குடியமர்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு சிறு மானியத்தை கொடுத்து கோயில் இயக்க கூடிய வண்ணம் குளக்கோட்டன் மன்னனால் கட்டமைப்பையும் ஏற்படுத்தினான் என வரலாறு கூறுகிறது.

தம்பலகாமம் பிரதேசத்தில் முதன்முறையாக மின்சார இணைப்பு ஆதிகோணேசர் கோயிலுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

விவசாயியும் விவசாயமும்

விவசாயம் என்பது மகத்துவமானது இதை செய்பவர்கள் பல இன்னல்களையும் வேதனைகளையும் தாங்கி சேற்றில் தம்மை அர்ப்பணித்து நெல்லரிசிச் சோற்றை எமக்கு வாரி வழங்குகின்ற வள்ளல்களாக விளங்குகின்றனர். வயலை பண்படுத்த அந்த நாட்களில் கால்நடை எருமை இனத்தை பயன்படுத்தினர். இந்த இனத்தை வளர்த்து உற்பத்தி ஆக்குவதால் அவர்களின் வருவாய் அதிகரித்து அவர்கள் தொழிலுக்கு உந்து சக்தியாகவும் விளங்கியது.

வயல்வேலை காலை 5 மணிக்கு தொடங்கி மாலை 6 மணி வரை தொடர்ச்சியாக நடைபெறும். சிறுபோகம் மாடுகளை விட்டு கலைத்து வயல் அடிக்கப்படும் வரம்பு கட்டி தண்ணீர் தேங்க விடுதல் பின் மீதமாகவுள்ள புல்லுகள் அழுகிவிடும் பின்னர் மாடுகளை கொண்டு வயல் அடிக்கப்படும். சேற்றை கால்களால் பண்படுத்தி விதை நெல்லை வயலில் விதைப்பதற்கு முன்னர் மாதிரிப்பரிசோதனை மேற்கொள்ளப்படும். 12 மணித்தியாலங்கள் உறவைத்த நெல்லை வெய்யில் மழை படாமல் மூடிவைத்து மூன்று நாளின் பின்னர் முளை வந்துவிடும். கொஞ்சம் எடுத்து

முளைகட்டிப்பார்த்து மாதிரி பார்த்த விதை நெல்லை விதைத்தல். பின் மூன்று நாளில் பயிர் வளர்ந்திருக்கும். மூன்று மாதம் அல்லது மூன்றரை மாத நெல்லை பொறுத்து அறுவடை செய்யப்படும். அதேவேளை வயலுக்கும் விவசாயிக்கும் பூச்சி மற்றும் விசக்கடிகளில் இருந்து தம்மை காப்பாற்ற வேண்டி நாகதம்பிரானுக்கு பொங்கல் பொங்கி அந்த பொங்கல் தண்ணீரை வயலுக்கு தெளிக்க வயலில் காணப்படும் நோய்கள் நீங்கி நல்ல விளைச்சலைத் தருவதாக நம்புகின்ற விவசாயிகளின் கடவுள் நம்பிக்கையோ அல்லது மூடநம்பிக்கையோ புதிரானது. இன்றும் சில இடங்களில் மரபுவழியாக நாதம்பிரானுக்கு பொங்கல் பொங்கி படைத்ததன் பின்னர்தான் வீடுகளுக்கு நெல்லைக் கொண்டு வருவார்கள்.

நெற்கதிர்களை அறுவடை செய்து கட்டுக்கட்டி சூட்டிக்கப்படும் களத்திற்கு கொண்டு சென்று குவித்து மாடுகளைக் கொண்டு சூடு மிதிப்பார்கள். வேலைகாரன்தடியைக் கொண்டு கிளரி ஒன்றாக குவிக்க 'வாரிக்காலனால்' (மாடு) சூடு மிதித்து, நெல்லுமணிகளை வேறாக்க 'அவரி' என்றழைக்கப்படும் நான்கு தடிகள் கொண்டு கட்டப்பட்டதில் ஒருவர் ஏறி நின்று காற்றில் தூற்றும் போது 'பதக்கட' நீங்கி நெல்லு மணிகள் தனியாக குவியும். நெற்களை சேமித்து வைக்க பட்டறை கட்டுதல் தென்னங் குற்றிகளை கீழே அடுக்கி அதன்மேல் ஓலை, வைக்கோலை வைத்து குழியாக்கி அதனுள் நெல்லுகளை வைத்து வைக்கோலால் செய்யப்பட்ட கயிறு ஆன 'புரியால்' சுற்றிவரக் கட்டி ஓலையால் மூடி பாதுகாத்து சேமித்த நெல்லை அடுத்த போகத்திற்கு விதை நெல்லாகவும், தேவைப்படும் போது பயன்படுத்துவார்கள். 'கொட்டு' எனப்படும் மரத்தினால் சுற்றிவர அடிக்கப்பட்டு செவ்வக வடிவிலான பெரிய மண்டப அறைகளும் நெல்களை சேமித்து வைக்க பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தற்போது இரண்டு போகம் விவசாயம் செய்யப்படுகின்றது. கால போகம் - மாரி மழையை நம்பி விவசாயம் செய்தல். சிறுபோகம் - குளத்துநீரை நம்பி விவசாயம் செய்தல். அந்த நாளில் எந்த நேரமும் தொழில் இருந்து கொண்டே இருந்துள்ளது. கூலிக்காக வந்த மக்கள் தம்பலகாமத்தின் வளத்தின் ஈர்ப்புத் தன்மையாலும் அங்கு வாழ்ந்த மக்களின் பண்பாடு கலாசாரத்தாலும் சேனைச் செய்கை, தோட்டச் செய்கை, மந்தை வளர்ப்பு என ஈடுபட்டு அங்கேயே தங்கி குடும்பங்களாக வாழத் தொடங்கியுள்ளனர்.

கலை இலக்கியமும் கலாசார நிலைகளும்

தம்பலகாமம் பட்டிமேட்டில் வாழ்ந்தவரான 'பண்டிதர் சரவணமுத்து மாஸ்டர்' கல்வித்துறையில் பாண்டித்தியம் பெற்று விளங்கியதுடன் பண்புடன் எல்லோரையும் வழிநடத்துவதில் சிறப்பானவராக காணப்பட்டார். அவர்கள் ஆதி கோணேசர் கோயிலுக்கு தலைவராக இருந்த காலத்தில் சங்கீதம், சாகித்தியம், கூட்டுப்பிராத்தனையை

உருவாக்கினார். சங்கீத ஆசிரியராக இணுவில், யாழ்ப்பாணத்தை சேர்ந்த சுப்பையா அண்ணாவியார் பிள்ளைகளுக்கு இந்த கூட்டுப்பிராத்தனையை நடத்தினார்.

இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற புராணங்கள் நாடகங்களாக மக்கள் முன் நடித்துள்ளனர். சத்தியவான் சாவித்திரி, நல்லதங்காள், அரிச்சந்திரன், அல்லி அர்ச்சுனா, விக்கிரமதித்தன், மதன காமராசர் என நாடகங்களை மேடையேற்றி தொடர் நாடகங்களாகவும் விடிய விடிய காட்சிப்படுத்தி மக்களுக்கு அறிவூட்டலுடன், இலக்கியத்தையும் கலைஅம்சத்துடன் போதித்துள்ளனர். தம்பிமுத்து, கணபதிப்பிள்ளை, முருகுப்பிள்ளை, சின்னத்தம்பி, சின்னத்துரை, வேலுப்பிள்ளை, போன்ற அண்ணாவிமார்களால் நாடகங்களை பழக்கி தாமும் நடித்துள்ளனர். தங்கள் வேசத்திற்கு ஏற்ப இராச ஆடைகளையும், தலைப்பாகைகளையும் அணிந்து அலங்கரித்து அரங்கேற்றியுள்ளனர். ஒருபோகம் மட்டும் விவசாயம் செய்த மக்கள் ஏழு மாதங்கள் இவ்வாறான நாடகங்கள் சம்பந்தமான நிகழ்வுகளிலும் தமது கலை அம்சங்களை கழித்ததுடன் பண்டிதர் மற்றும் பெரியவர்கள் சிறுவர்களுக்கு இலக்கிய சம்பந்தமான நூல்களை வாசித்தும், பாடல்களாக பாடியும், கதைகளாகவும் கூறுவதன் மூலம் அறிவை வளர்த்துள்ளனர்.

கலாசார பண்பாடாக திருமண வைபவம் ஒரு திருவிழா போன்று ஒரு மாதமளவில் விசேட ஏற்பாடுகளுடன் நடைபெறுவதுடன் திருமணத்திற்கான அனைத்து ஏற்பாடுகளும் ஊர் மக்கள் ஒன்று திரண்டு தம் உறவினராக ஆளுக்கொருவர் தம் வேலைகளை செய்வர். பந்தல் போடுதல், பலரக சிற்றூண்டிகள் தயாரித்தல், அலங்கார வேலைப்பாடு, சமையலுக்கான சகலவிதமான ஏற்பாடுகள், பந்தி வைத்தல் என விழாக்கோலம் பூண்டிருப்பதும். மணமக்களை அழைத்து வர சிலம்பம் அடித்து வரவேற்றலும் சிறப்பானதாகும்.

கல்விநிலையும் அதன் தொன்மையும்

ஏற்றத்தாழ்வின்றி எல்லோருடைய பிள்ளைகளும் ஒன்றாக கூடி திண்ணைப்பள்ளியில் தமது கல்வியை கற்று வந்துள்ளார்கள். ஏடுகளில் தமது பாடக் குறிப்புக்களை எழுதி படித்தனர். இப்போது போன்று பள்ளிக் கூடங்கள் இல்லை. ஆரம்ப காலத்தில் வசதி படைத்தவர்களின் பிள்ளைகள் யாழ்ப்பாணம் சென்றும் கல்வியை கற்று வந்துள்ளனர். சிலர் இந்தியா சென்று மேற்படிப்பை கற்று வந்துள்ளனர்.

முதன் முதலாக தம்பலகாமத்தில் ஆதி கோணேஸ்வரா பாடசாலை உருவானது. இப்பாடசாலை மகா வித்தியாலயம் என அழைக்கப்பட்டது. பின்னர் முன்மாரித்திடலில் அரசினர் கலவன் பாடசாலையும், பட்டிமேட்டில் இராம கிருஷ்ண மிஷன் ஸ்ரீ.சாரதா வித்தியாலயமும், புதுக்குடியிருப்பில் குளக்கோட்டன் ஆகிய பாடசாலைகளை

திரு.கந்தையா மாஸ்டர், திரு.கதிரத்தம்பி மாஸ்டர், திரு.இராஜகோபால் மாஸ்டர், திரு.வடிவேல் மாஸ்டர் போன்றோர்களின் முயற்சியால் உருவாக்கப்பட்டது. முன்மாரித்திடல் பாடசாலையில் கல்வி பயில்வித்த ஆசிரியர்களை அப்பாடசாலைக்கு செல்ல பாதை சீராக இல்லாத காலப்பகுதியில் பல்லாக்கில் தூக்கிச் சென்றுள்ளனர். இப்பாடசாலையில் ஆரம்ப கல்வியை கற்ற மூன்று மாணவர்கள் வைத்தியர்களாகவும் இங்கு ஆரம்ப கல்வி கற்ற பலர் பட்டப்படிப்பை முடித்துள்ளனர். தற்போது இப்பாடசாலை முடியிருப்பது வேதனைக்குரியதாகும். திரு.காசிநாதன் அவர்கள் ஆதிகோணேஸ்வரா பாடசாலையில் அதிபராக இருந்த காலத்தில் வீடுவீடாகச் சென்று இனிப்புக்களை (டொபி) வழங்கியுள்ளதோடு தன் உதவியாளர்களின் உதவியுடன் சிறார்களுக்கு சீருடை இல்லாத சந்தர்ப்பத்தில் சீருடை தைத்து கொடுத்து மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கையில் ஊக்கப்படுத்தியுள்ளார்.

பட்டிமேட்டில் உள்ள இ.கி.மி.ஸ்ரீ.சாரதா வித்தியாலயம் ஆரம்பிக்க சுப்பிரமணியம் காளியப்பு குடுப்பத்தினரால் தமது சொந்தக் காணி நிலத்தை வழங்கி பாடசாலையின் ஆரம்ப கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவியதுடன் திருகோணமலையில் உள்ள இ.கி.ச.ஸ்ரீ. கோணேஸ்வரா இந்துக்கல்லூரிக்கு ஒரு மண்டபத்தை அமைத்து கொடுத்து உயர்கல்வியின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவியுள்ளனர். காலப்போக்கில் புதிதாக மூன்று மாடிக்கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டு கீழ் பகுதியில் ஒரு மண்டபத்திற்கான நிதி உதவியினை திரு.சு.கா.சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களால் வழங்கப்பட்டு தற்போது இம்மண்டபம் 'காளியப்பு மண்டபம்' என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுவதுடன் பாடசாலையின் செயற்பாட்டுக்கு உதவுகின்றது. தம்பலகாமம் கல்விக்காக சேவையாற்றிய பலரில் காந்தி மாஸ்டர் இ.கி.மி.ஸ்ரீ.சாரதா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராக பணியாற்றி வந்த காலத்தில் தனது ஒரு வருட ஊதியப் பணத்தினைப் பெறாது கல்வி முன்னேற்றத்திற்காக சேவையாற்றி இப்பிரதேச எதிர்காலத்திற்கு தம்மாலான சேவையை நல்கி இருப்பது மகத்தான காரியமாகும். தம்பலகாமம் ஆரம்ப கல்வியை கற்ற பலர் இலங்கை கல்வி நிர்வாக சபையில் பிரதி கல்விப் பணிப்பாளர்களாகவும், வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்களாகவும், அதிபர், ஆசிரியர்களாக பதவி வகித்து தமது சேவையினை இம்மண்ணின் மக்களின் மழலைச் செல்வங்களுக்கு வழங்குகின்றனர்.

நடை உடை பாவனை

தம்பலகாமத்து மக்களின் உணவு பழக்க வழக்கங்கள் பொதுவாக தாமே உற்பத்தி செய்த மரக்கறி வகைகள், பழங்கள், தயிர் வகைகள், மாமிச இறைச்சிகளை வளர்ப்பின் மூலமும், காட்டிற்கு சென்று வேட்டையாடியும் உண்டு வந்துள்ளனர். பெரும்பாலும் மூன்று வேளை உணவாக நெல்லரிசி சோற்றையே உண்டு மகிழ்ந்தனர். அவ்வப்போது அரிசியால் இடிக்கப்பெற்ற அரிசிமாவினால் ஆன உணவு வகைகளையும் உண்டு வந்துள்ளனர். விசேட நிகழ்வின் போது வாழையிலை, தாமரையிலை பயன்படுத்தினர். 'சேர்வக்கால்', 'முக்காலி' பயன்படுத்தி பாத்திரத்தை அதன்மேல்

வைத்து சாப்பிட்டனர். செம்பு, முக்கு குவளைகளை தண்ணீர் குடிப்பதற்கு பயன்படுத்தினர். ஆடைகளாக பெண்கள் சேலைகள், ஆண்கள் வேட்டி சால்லையை பயன்படுத்தியுள்ளனர். மரத்தினால் செய்யப்பட்டு மான், மரை தோல்கள் அடிக்கப்பட்டு செய்யப்பட்ட 'மிதியடி' (பாதணி) இதை ஆசிரியர்கள், கோயில் குருக்கள் அந்த காலத்தில் பயன்படுத்தினர். மற்றவர்கள் வெறும் கால்களால் நடந்து சென்றுள்ளனர்.

பண்டிகைகளின் நிகழ்வுகள்
தைத்திருநாள்

தமிழர் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் காணப்படுகின்ற பண்புகளில் செந்நன்றி மறவாமை. அந்தவகையில் நெல்விளைவுக்கு முதற்காரணமான சூரியனை வணங்கி தனது முதற் பயனை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்து செய்யப்படுகின்ற தைப்பொங்கல் அன்று தொட்டு இன்றுவரை தொடர்கின்ற தமிழருடைய பண்பாடாகும்.

மாட்டுப்பொங்கல்

'மாட்டுப்பொங்கல்' என்றும் பட்டிகளில் கொண்டாடப்படுவதால் அழைக்கப்படுகின்ற 'பட்டிப்பொங்கல்' ஒவ்வொரு ஊர்களிலும் சிறப்பாக நடைபெற்றிருந்தாலும் தம்பலகாமத்தில் தனிச்சிறப்பு உண்டு. தமக்கு உதவும் தோழனாக வயலிலும் தனது வருமான உழைப்பிலும் ஈடுகொடுத்த மாடுகளுக்கு நீராட்டி நெற்றியில் வண்ண திலகமிட்டு கழுத்தில் பூவரசம் பூக்களாலும், வடைகளால் மாலை அணிவித்து காசுகளையும் முடிந்து கட்டி கொம்புகளை சீவி பூண் போட்டு வர்ணம் பூசி பொங்கல் பொங்கி படைத்து மாடுகளுக்கு கொடுத்து மகிழ்வார்கள். காசுகள் கட்டப்பட்ட காளைகள் வீதியில் செல்லும் போது வீரம் வலிமை பொருந்திய ஆடவர் அதனை பறித்தெடுக்க முற்படுவார்கள். மாட்டுப்பொங்கல் அன்றைய தினம் மாலை தங்களுடைய மாடுகளின் வீரத்தையும் சிறப்பையும் காட்டுவதற்காக மாட்டுவண்டிச் சவாரி தம்பலகாமத்தில் இலங்கநேசன் மில்லுக்கு முன்பாகவுள்ள வெட்ட வெளியிலும், உமிரிக்காட்டிற்கு முன்பாகவுள்ள கரச்சை வெட்ட வெளியிலும் நடைபெற்றுள்ளது. ஊர்மக்கள், ஆர்.டி.ஓ, கிராமத்தலைவர் (சேமன்), ஊர்ப்பெரியவர்கள் ஒன்று கூடி இவ்விழாக்கள் நடைபெற்றுள்ளது.

புதுவருட நிகழ்வுகள்

புதுவருடப்பிறப்பு அன்று ஆலயங்களில் பெறப்பட்ட 'மருத்துநீரை' வைத்து நீராடி பதிய ஆடைகளை அணிந்து கோயிலுக்கு சென்று இறைவனை வழிபட்டு பின்னர் பெரியவர்களிடம் சென்று ஆசிரவாதம் வாங்கி 'கைவிசேடம்' பெறுவார்கள். புதுவருட நிகழ்வாக தம்பலகாமத்தில் 'போர்த் தேங்காய் அடித்தல்', 'ஊஞ்சல் கட்டி ஆடுதல்' முக்கிய நிகழ்வாக நடைபெறும். போர்த்தேங்காய் என ஓர் இன தென்னை மரம் உள்ளது. ஒரு தேங்காயைக் கொண்டு பல தேங்காயை உடைத்தல். மற்றும் ஊஞ்சல் கட்ட தென்னை மரங்களுக்கிடையே கம்புகட்டி கட்டப்பட்ட கயிற்றில் பலகை போடப்பட்டிருக்கும் இரண்டு பேர் சேர்ந்து குதுகலமாக ஆடி மகிழ்வார்கள்.

‘கம்பு விளையாட்டு’, ‘கயிறு விளையாட்டும்’ காணப்படுகின்றது. அனிபா, தாவூர், இராசையா, மாணிக்கத்தார், ராசா, சிவசேகரம், வேலாயுதம், தம்பிமுத்தன் என வஸ்தாபியர்கள் சில தலைமுறைக்கு முன்னர் தேர்ச்சி பெற்றவர்களாக திகழ்ந்துள்ளனர்.

தம்பலகாமம் அதன் பாரம்பரியத்தோடு கலந்து வாழ்வின் முன்னேற்ற பாதையினை எம்முன்னோர்கள் எமக்காக விட்டுச்சென்ற அடையாளங்கள் ஏராளம் மாறியுள்ளது. அதனை நினைவுபடுத்தவே என் பேனா மைத்துளிகள் சிந்திய கருத்துக்கள் அவை. யார் மனதையும் புண்படுத்தவல்ல.

தம்பலகாமத்தின் கலை. இலக்கியம். அதன் பாரம்பரியம் புத்தக வடிவில் புத்தாக்கம் பெறுவது எம் அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியை அளிக்கின்றது.

பாலகிருஸ்ணன் ஹம்சபாலன்
பட்டிமேடு, தம்பலகாமம்.

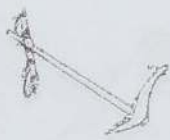

முயற்சி செய் முன்னேறுவாய்

இன்று இளைஞர்கள் மிகவும் சக்தியுள்ளவர்கள் ஆனால் இன்றைய இளைஞர்கள் சக்தியுள்ளவர்களா என்ற கேள்வி தான் இன்றைய சமூகத்தினது மிகப்பெரிய கேள்வியாகவுள்ளது. அந்த வகையில் எமது பிரதேச இளைஞர் யுவதிகளைப் பற்றி சற்று ஆராய்ந்து முயற்சி செய்ய தூண்டுவது தான் இந்த கட்டுரையின் நோக்கமாக இருக்கின்றது. எமது தம்பலகாமப் பிரதேசத்தில் மூன்று இன மக்களும் வாழ்கின்றார்கள். இந்த இளைஞர்கள் தங்களின் சமூகத்திற்கு எந்தளவிற்கு பயனுள்ளவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்பது மிகவும் கவலையான உண்மையாகும்.

ஏன் எங்களால் முடியாது? இளைஞர்களாகிய நாங்கள் வீண் விளையாட்டுகளிலும் மோசமான பொழுது போக்கு கொண்ட விடயங்களிலும் ஈடுபடுவது தான் இளைஞர்களாகிய எங்கள் கடமை என இன்றைய இளைஞர்கள் நினைக்கின்றார்கள். அத்துடன் உடம்பிற்கு பாதகமான விடயங்களான புகைப்பிடித்தல், மது அருந்துதல் போன்ற விடயங்களில் ஈடுபடுவதனை பெருமையாகவும் தங்களின் சாதனையாகவும், தகைமையாகவும் நினைக்கின்றார்கள். இது இன்றைய இளைஞர்களிடம் மிகவும் வேகமாக பரவும் ஒரு நோயாக உள்ளது. ஏன் எமது மனப்பாங்குகளை மாற்றிப் பார்க்க கூடாது என நினைப்பது மிகக் குறைவாகும். ஒரு இளைஞன் தான் தூங்கும் முன் ஐந்து நிமிடங்கள் இன்று நான் என்ன செய்ய இருக்கின்றேன். நான் எனது அம்மா, அப்பாவிடம் என்ன செய்தேன். எனது சுற்றத்தாருக்கு சகபாடிக்கு என்ன செய்தேன் போன்ற விடயங்களை சிந்தித்துப் பார்த்து விட்டு தூங்குவனாக இருந்தால் அவர் தான் உண்மையான இளைஞனாக மாறுவதற்கு முடியும். மாறாக இன்றைய இளைஞர்கள் தாங்கள் தூங்குவதும் தெரியாது, எழுவதும் தெரியாது. ஒரு நோக்கமும் இல்லாத வாழ்க்கையை இந்த இளைஞர்கள் பருவத்தில் கழிப்பதனை காணக்கூடியதாக உள்ளது. இதனால் தான் “வாழ்வில் மிகப்பெரிய சோகம் நமது நோக்கத்தை அடையாமல் இருப்பதில்லை, வாழ்வில் ஒரு நோக்கமே இல்லாமல் வாழ்ந்து வருவதே தான்” என்றார் பெஞ்சமின் ஈமெய்ஸ். இன்று எத்தனை இளைஞர்கள் எமது பிரதேசத்தில் செயற்படுகின்றார்கள். இதில் எத்தனை இளைஞர்கள் நூலகத்துடன் தொடர்பாக இருக்கின்றார்கள் என்றால் இது விரல் விட்டு எண்ணக்கூடியதாக இருக்கின்றது என எல்லோரும் சொல்வது போன்றே செல்லக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

இளைஞர்களே சிந்தியுங்கள்! “நீங்கள் களைகள் அல்ல பிடுங்கி வீசிவிடுவதற்கு நீங்கள் வளம் சொல்லப்போனால் பயிர்கள், விளைச்சலைத் தவிர வேறு எதையும் கொடுக்க கூடாது. இன்றைய இளைஞர்கள் சினிமா நடிகர்கள், கையடக்கத்தொலைபேசிகள் போன்ற பாவனையில் 18-25 வயதிற்கு உட்பட்டவர்களே அதிகமாக பாவனை செய்கின்றார்கள் இதற்கு நான் ஒரு சிறந்த உதாரணத்தைக் கூறலாம் என்று நினைக்கின்றேன். “சினிமா நடிகர் நாஸர் ஒரு கல்லூரி விழாவிடம்

வந்த போது அவர்களுக்கு ரசிகர்கள் மன்றம் அமைப்பதற்கு அவரிடம் மாணவர்கள் அனுமதி கேட்டார்கள். அதற்கு அனுமதி மறுத்த அவர் அதற்கு ஒரு காரணம் சொன்னார். பொதுவாக ரசிகர் மன்றம் அமைப்பவர்கள் இருபது தொடக்கம் இருபத்தைந்து வயதினை உடையவர்கள் இளைஞர்களே உள்ளனர். இந்த காலகட்டம் தான் ஒரு மனிதனுடைய வாழ்கையில் முக்கியமான காலகட்டமாக உள்ளது இந்த முக்கியமான காலகட்டத்தில் மற்றவனுக்கு கொடி பிடிப்பதிலும் போஸ்டர் ஒட்டுவதிலும் வாழ்க்கையை வீணடிப்பதனை அனுமதிக்க முடியாது என்று அவர் கூறினார்.” பாருங்கள் இளைஞர்களே உங்களை வீண்ணடிப்பதை அவர் விரும்பவில்லை இன்று உங்களுடைய வேலைகளை ஒரு போதும் சினிமா நடிகர்கள் கூட ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்கள் எப்படி உங்கள் பெற்றோர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என ஒரு கணம் சிந்தியுங்கள்.

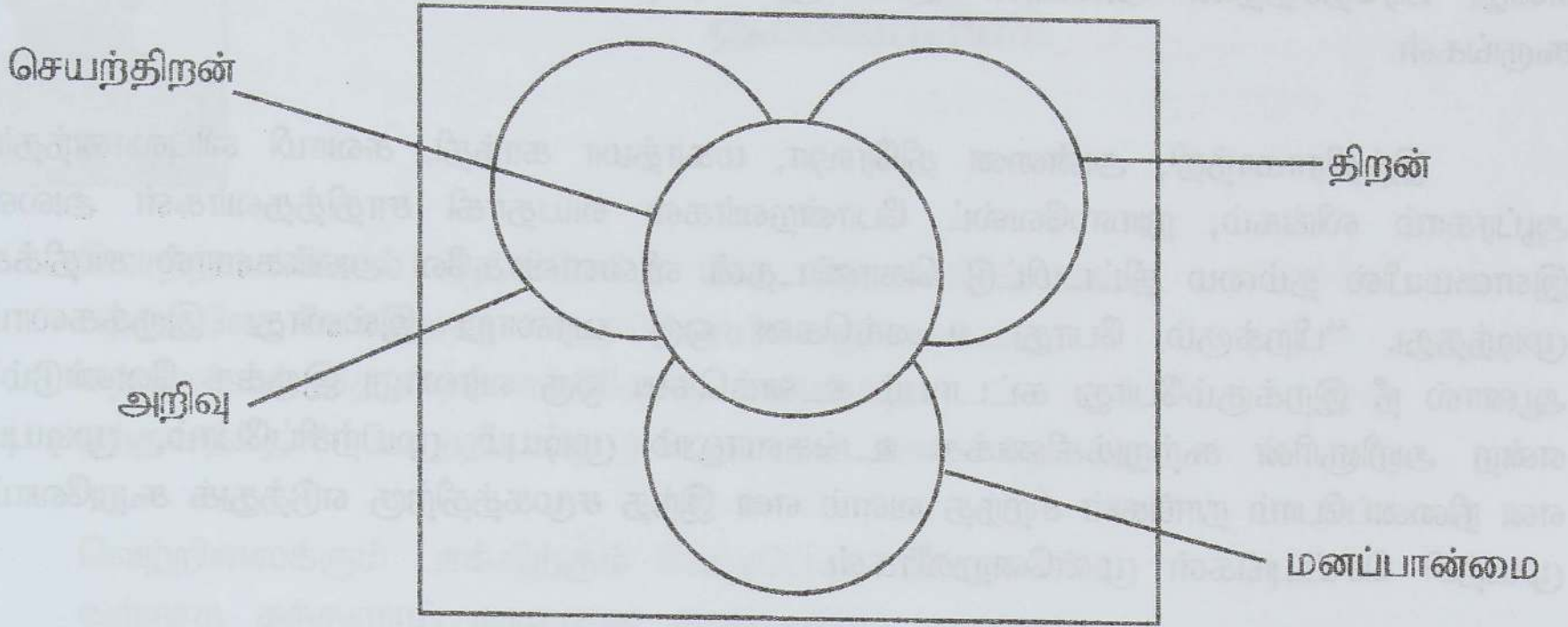
இளைஞர்களே காலம் பொன்னானது இதனால் தான் வெள்ளைக்காரன் “டைம் இஸ் கோல்ட்” என்றார்கள். தற்போது அதனை விடவும் பெறுமதியானது. கோல்டை வாங்க முடியும் ஆனால் சென்ற நேரத்தை வாங்க முடியாது. இதனால் தான் அதனை விடவும் நேரம் பெறுமதியானது என்று கூறுகிறார்கள். ஆகவே எங்களுக்கு என ஒரு இலக்கை வரையறுத்து அதற்கான கனவை காணுங்கள் இதனை தான் உலகப் புகழ் பெற்ற விஞ்ஞானியும் முன்னாள் இந்தியாவின் ஜனாதிபதியும் அப்துல் கலாம் சொன்னார் “இளைஞர்களே கனவு காணுங்கள்” என்று விட்டு “தூக்கி கொண்டு காண்பது கனவில்லை உன்னைத்தூங்க விடாது செய்வதே உண்மையான கனவு” என்றார். இதனை பல் செட்டுக்களை கழட்டி வைப்பவர்களை பார்த்துச் சொல்லவில்லை உங்களைப் போன்ற இளைஞர்களை பார்த்தே சொல்கின்றார். என்பதனை மனதில் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

உங்கள் மனப்பாங்குகளில் மாற்றம் கொண்டு வரவேண்டும். இதனை நாம் நேரான மனப்பாங்கு என சொல்லுவோம். (Positive Attitude) இதனுடாகவே நீங்கள் மாற்றத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். உங்களது செயல், சிந்தனை போன்றவற்றை நேரானதாக மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும். இது உங்களிடம் உள்ளது. நீங்களாக உணராத வரை சாத்தியப்படாது ஆகவே முடியாது என்ற சொல்லை உங்கள் அகராதியில் இருந்து எடுத்து முடியும் முடியும் என்று உங்கள் உள்ளத்தில் பதித்துக் கொள்ளுங்கள். அப்பொழுது முடியுமானவராக நீங்கள் மாறுவதுடன் மட்டுமன்றி உங்கள் சமூகத்திற்கும் இப்பிரதேசத்திற்கும் பயனுள்ள மனித வளமாக மாற்றம் பெறுவீர்கள் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை.

இன்னும் உங்களுக்கு காலம் போகவில்லை. எனது காலம் முடிந்து விட்டதென உங்களுக்குள்ளே ஒரு வட்டத்தை போட்டுக் கொள்ளாதீர்கள் தோல்வியைக் கண்டு பயந்து விடாதீர்கள் இதனை சாதித்தவர்கள் சொல்லி சாதித்துக் காட்டி இருக்கின்றார்கள். “நான் முதலில் வெற்றி பெற்றிருந்தால் அதனுடன் நின்றிருப்பேன்.

இளைஞர்களே நாம் செயற்திறன் உள்ளவர்களாக மாற வேண்டுமா? அதற்கு நீங்கள் உங்கள் கல்வியைப் பெற வேண்டும், நல்ல மனப்பாங்குகளைக் கொண்டிருக்க

வேண்டும், நல்ல திறமைகளை கொண்டிருக்க வேண்டும் இது மூன்று விடயமும் தான் உங்களை செயற்திறன் மிக்கவராக மாற்றிக்காட்டும். இதனை நாம் இவ்வாறு பார்க்க முடியும்.

இதனால் ஒரு விடயத்தை செய்வதாக இருந்தால் இது மற்றவருக்கும் பயனுள்ளது என நினைத்தால் அதனை நாளை என பிற்படுத்தாதே இதனை தான் அறிஞர்கள் கூறும் போது “அன்று இளைஞர்கள் நாளை செய்வோம், பின்பு செய்வோம் என ஒரு விடயத்தை தள்ளி வைக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு தெரியாது இந்த நாளை என்பது ஒரு போதும் வரப் போவதில்லை என்று” எங்களை நாங்கள் வெற்றியாளர்கள், சாதனையாளர்கள் என மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும். “ வெற்றி பெற நினைப்பவன் இடையில் விடமாட்டான் இடையில் விடுபவன் வெற்றி பெற மாட்டான்” ஆகவே முயற்சி என்று இறங்கி விட்டால் அதில் ஒரு முடிவு காணும் வரை முயற்சி செய்யுங்கள். அப்போது தான் உங்களால் வெற்றி பெற முடியும்.

உங்கள் கற்பனைகளை பெரிதாக கற்பனை செய்யுங்கள். அது ஒரு முறை நிஜமாகும். “வாழ்க்கை கனவு வாசிப்போம் வானம் அளவு யோசிப்போம் முயற்சி என்ற ஒன்றை மட்டும் மூச்சு வரை சுவாசிப்போம்” என ஒரு கவிஞன் பாடுகிறான். இது வெறும் பாடல் அல்ல இளைஞர்களே விழித்திருங்கள் என உங்கள் உள்ளத்தை தட்டி எழுப்புகிறார் என்பதனை மட்டும் உணர்ந்து கொள்ளுங்கள். நல்ல சிந்தனை, ஆரோக்கியமான விவாதம், தெளிவான முடிவு இளைஞர்களாகிய உங்களையும் உயர்த்தும். உங்கள் பிரதேசத்தையும் மற்ற சமூகமும் போற்றி புகழும் என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. இளைஞர்களே இன்று கல்வி இலகுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. உன்னால் படிக்க முடியும் என்று நினைத்துக் கொள் இன்றைய இளைஞர்கள் பல்கலைக்கழக அனுமதி கிடைக்காவிட்டால் என் வாழ்க்கையே தொலைந்து விட்டதாக இனி வாழ்வே இல்லை என நினைக்கின்றார்கள். அப்படியான இளைஞர், யுவதிகளுக்கு நான் கூறுகின்றேன் நீங்கள் படித்து பட்டம் பெற பல வழிகள் இருக்கின்றது. இலங்கையிலுள்ள 14 பல்கலைக்கழகத்தில் ஒன்றான திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் 600 இற்கு மேற்பட்ட மேற்படிப்பிற்கான துறைகள் இருக்கின்றது. இளைஞர்களே

உங்களை நீங்கள் அடையாளப்படுத்திக் கொண்டு உங்கள் துறையை தெரிவு செய்து முழு மூச்சாக முயற்சி செய்யுங்கள். நீங்கள் வெற்றியாளர்கள். எனவே எனது பிரதேசத்தின் அன்பான இளைஞர் யுவதிகளே நீங்கள் ஒன்றை நினைவு கூருங்கள்.

இந்திராகாந்தி, அன்னை திரேஷா, மகாத்மா காந்தி, சுவாமி விபுலானந்தர். ஆப்ரகாம் லிங்கம், றூஸ்வேல்ட் போன்றவர்கள் வயதாகி சாதித்தவர்கள் அல்ல இளமையில் தம்மை திட்டமிட்டு கொண்டதன் விளைவாகவே அவர்களால் சாதிக்க முடிந்தது. “பிறக்கும் போது உனக்கென ஒரு வரலாறு இல்லாது இருக்கலாம் ஆனால் நீ இறக்கும்போது கட்டாயம் உனக்கென ஒரு வரலாறு இருக்க வேண்டும்” என்ற அறிஞரின் கூற்றுக்கிணக்க உங்களாலும் முடியும் முயற்சிப்போம், முடியும் என நினைப்போம் நாங்கள் சிறந்த வளம் என இந்த சமூகத்திற்கு எடுத்துக் கூறுவோம். முயற்சி செய்யுங்கள் முன்னேறுவீர்கள்.

ஐனாப்.எம்.எஸ்.நியால்

சிறுவர் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தார்

பிரதேச செயலகம்

தம்பலகாமம்.

கோணேசர் குழ கொண்ட தம்பலகாமம்

கொற்றவன்போல் ஆட்சிசெய்த கோ இராச சிங்கனவன்
பற்றுடனே கோணேசர் பெருங்கோயில் தனைக்கட்டி
கற்றவர்கள் தேவாரம் கனிவோடு பாடுகின்ற
நந்தவத்தோர் போற்றிமகிழ் நல் தம்பல காமப் பதியாம்!

வெற்றிலைக்கும் பாக்கிற்கும் வேறுபெயர் தம்பலமாம்
வற்றாத கந்தளாய் வளமான குளமென்பர்
முற்றியதாய் நெல்மணிகள் முறுக்கேறி விழுந்திடுமாம்
வற்றியதோர் பள்ளமதில் வரிவயிற்று விரால் மீன்கள்
எற்றிய தன் கால்மிதிக்க எருமையினம் சேறடிக்க
நெற்றியிலே வியர்வை சிந்த கறுப்பனுடன் சீனட்டி
பற்றுடனே பனங்கனியும் பலசாதி நெல் விதைத்து
சுற்றிவர வேலியிட்டு சுதந்திரமாய் பார்வையிட்டு
வெற்றிகண்டு வெட்டி அதை வேறாக்கி நெல்லாக்கி
கற்றைகளாய் வைக்கோலைக் கட்டி ஒரு சூடுவைத்து
இற்றைவரை நல்லகமம் இனிதாகச் செய்கின்றார்!

குற்றி எடுத்த செந்நெல் குறுகரிசிச் சோற்றோடு
ஒற்றிக் கல்நீக்கி உமிரி ஆரல் கீரை
சற்றும் சுணக்க மின்றிச் சமைத்துக் கறியாக்கி
பெற்றவர்க்குந் தான் கொடுத்து பெரியோரைக் கனம் பண்ணும்
சுற்றமுள்ள மக்களெல்லாம் சுகம் பெறுமார் இவ்வுரே!

குருகினமும் புள்ளினமும் குளத்துமீன் பிடித்துண்ண
முருகு நிறை அம்புயமோ ஆதவனின் முகம் பார்க்க
கருநிறத்து வண்டினமோ காந்தள் மலர்த் தேன்வார்க்க
மருத நிலக் காற்றினிலே மங்கையார்கள் மனம் மகிழ்வர்
குளக்கோட்டு மன்னவன் கூலியாம் பூத கணம்
குளம் கட்டும் போதினிலே கூடைதட்டிப் போன இடம்
திடலாகி மேடாகி ஊராகிப் போனதென்ன
நடமாடும் ஐதீகக் கதையொன்றும் உள்ளதல்லோ!
ஐயனார் திடலோடு நாயன்மார், குஞ்சடப்பன்

மெய்யாக நடுப்பிரப்பை முன்மாரி மாக்கைத் திடல்
சிப்பி, கரைச்சைத் திடல், சிறந்த கள்ளி, வர்ணமேடு
தப்பாது பட்டிமேடு கோவிலடி கூட்டாம்புளி
முள்ளியடி பதின்நான்கும் முறையான ஊராகி
உள்ளிருக்கும் ஈசனுக்குப் பணிசெய்யும் மக்களிவர்!

கந்தளாய்க் குளத்திற்குக் கட்டாயம் நீர்வேண்டி
முந்தியே மழைபெய்ய முழுமடைகள் போடுதற்கு
ஆயிரத்து ஒரு பாக்கும் பழத்தோடு வெற்றிலையும்
நாயன்மார்க்கென்றே காட்டெருமைக் கடா பிடித்து
காது நுனிப் பலிகொடுத்து கருணையுடன் பூசை செய்ய
ஏதுமின்றி நல்லமழை எல்லோர்க்கும் பெய்யு மூர்!

பசுவினமும் பால்தயிரும் எருமைகளும் பட்டிகளும்
விசுவாச முள்ளவரும் விவசாயம் செய்பவரும்
மாங்கனியும் பலா வாழை மாதுளையும் தோடைகளும்
பூங்குயிலின் ஓசைகளும் பூமரத்து வண்டிசையும்
தென்னமரப் பசுங்கிளிகள் சேர்ந்தொன்றாய்ப் பேசுவதும்
புன்னைமரச் சோலையிலே பூந்தென்றல் ஊர்ந்து வரும்
கற்றவர்கள் கல்வியிலே கலந்து மகிழ்ந்திடு மூர்!

பெற்றவர்க்குப் பெருமைதரும் பெரியோர்கள் வாழ்ந்திடுமூர்
எங்கள் ஊர் தம்பல காமம் என்றும் ஒளிரும் எங்கள் கமம்!!!

திருமதி. உருத்திரா அமிர்தலிங்கம்
(தம்பலகாமம்) B.A, Dip in Edu
ஆசிரிய ஆலோசகர்,
வலயக் கல்வி அலுவலகம்,
திருக்கோணமலை.

பக்குவம் வேண்டும்

புத்தம் புதிய பூமிதனில்
புண்ணிய மனிதனாய் பிறந்து
நித்தமும் திசை மாறுவதேன்?
நினைவில் கொள்வோம் பக்குவத்தை

பலா பலனை உடனடியாக
பார்க்க நாமம் துடிக்காமல்
கால ஓட்டத்தில் கனிந்து வரும்
பலனைக் காண்பது பக்குவமே.

பொறுமையாக முயற்சியினை
புரிந்து வெற்றி காண்பதுவும்
திறமையாகச் செயல்பட்டு
தேசம் போற்ற நிற்பதுவும்

வாழ்க்கையில் தோன்றும் சிக்கல்களை
வலிந்து மோதி அழிப்பதும்
தாழ்வுச் சிக்கலை ஒழித்து நாம்
தலை நிமிர்ந்து நிற்பதுவும்

ஆணவம் கொண்ட நெஞ்சுடனே
அறிந்து மோதி வெல்வதும்
பண்பை மனத்தைக் கையாண்டு
பாவோர் போற்ற வாழ்வதுவும்

பக்குவமாகும் மாந்தோரே!
பலரும் போற்ற இதனை நாம்
வாழ்வில் ஏற்று வழிகாண்போம்
வழியா இல்லை நமக்கு இனி?

திருமதி.கேதீஸ்வரி தங்கராசா

ஆசிரியை

தி/குளக்கோட்டன் தமிழ் வித்தியாலயம்

இல	பெயர்	துறை	பிரதேசம்	விபரம்
01	கலாபூஷணம் கோணாமலை சண்முகராசா	பாரம்பரியஇசை, மிருதங்கம்	புதுக்குடியிருப்பு.	40 வருட கால பாரம்பரிய இசை,தோல் வாத்தியம், மிருதங்கம்
02	கலாபூஷணம். நாகிலா மஜீத்தான்	கலை இலக்கியம்	முள்ளிப்பொத்தானை	40 வருட கால எழுத்துத்துறை கவிதை, கட்டுரை
03	கலாபூஷணம் .வேலாயுதம் தங்கராசா	கலை இலக்கியம்	சின்ன வர்ணமேடு	45 வருட கால எழுத்துத்துறை. வரலாற்றாய்வு நூல் தொகுப்பு
04	கலாபூஷணம். ஏம்.எம். முகமட் அலி	பாரம்பரியகலை	04ம் கொலணி	35 வருட கால பாரம்பரியசீனடி,சிலம்படி
05	திரு. கணபதிப்பிள்ளை மகாலிங்கம்	கிராமியப்பாடல்	கள்ளிமேடு	35 வருட கால கிராமிய பாடல்கள் இசைப்பாடல்கள்
06	திரு. இளையகுட்டி .பேச்சிமுத்து	முறிவுவைத்தியம்	புதுக்குடியிருப்பு	40 வருட கால பரம்பரை முறிவுநெறிவு வைத்தியம்
07	திரு. அம்பலவாணர் காளிக்குட்டி	சோதிடம்	பொற்கேணி	40 வருட கால பாரம்பரிய சோதிட சாஸ்திரவியல்
08	திரு. ஏ.ஜி.ரண்பண்டா	பாரம்பரியநடனம்	09 கொலணி	40 வருட கால பாரம்பரிய சிங்கள நடனம்
09	திரு. ஜி.எம் புஞ்சிபண்டா	பாரம்பரியநடனம்	சலியபுர	40 வருட கால தோல் வாத்தியம் வாசித்தல்
10	திருமதி. விமலா தலவத்த	பாரம்பரியநடனம்	திஸ்ஸபுர	35 வருட கால பாரம்பரிய சிங்கள நடனம்
11	செல்வி.ஜி.வி. நயனராஞ்சனி	நடிப்பு	முள்ளிப்பொத்தானை	30 வருட கால சிங்களநடனம் , நடிப்பு
12	திரு. எஸ்.டி.சம்பத் வர்ணகுரிய	சிற்பக்கலை	சிங்கபுர	20 வருட கால மரச்சிற்ப ஆக்கம்
13	ஜனாப். அப்துல் கபூர் மன்கூர் (பாபா)	பாரம்பரிய பாடல்	99ம் கட்டை	20 வருட கால பாரம்பரிய இசைப்பாடல்
14	ஜனாப். முகமட். ஜொபர்	பாரம்பரிய பாடல்	99ம் கட்டை	40 வருட கால கிராமிய, பாரம்பரிய இசைப்பாடல்
15	திரு. பூபாலசிங்கம் பிரதீபன்	திரைப்படம், கவிதை	கள்ளிமேடு	15 வருட கால சிறந்த திரைப்பட, அரங்கியல் நடிகர், கவிஞர். பாடலாசிரியர்.
16	திரு.யோகராசா சுஜீவன்	குறுந்திரைப்படம்	புதுக்குடியிருப்பு	அடிவானம் விருது. சர்வதேச குறுந்திரைப்பட விருது
17	திருமதி.கேதீஸ்வரி.தங்கராசா	நாடகம்	சின்னவர்ணமேடு	அகில இலங்கை பாடசாலை நாடக வெற்றியாளர்
18	செல்வி.சிவநேசன் டிலக்சனா	நாடகம்	புதுக்குடியிருப்பு.	அகில இலங்கை பாடசாலை மட்ட சிறந்த நடிகை
19	திரு. கே.ஏ.வங்சனாத குலரத்ன	கலை இலக்கியம்	முள்ளிப்பொத்தானை	20 வருட கால கலை இலக்கிய , சமூகசேவை
20	ஜனாப்.குஞ்சித்தம்பி. முகமட்.ஹாரிஸ்	விளையாட்டு	முள்ளிப்பொத்தானை	100 மீற்றர் குறந்தூர ஓட்ட ஆசியமட்ட வெற்றியாளர்
21	திருமதி. தினுசா சாமிலி குமாரி	விளையாட்டு	முள்ளிப்பொத்தானை	தேசிய மட்டம் கபடி போட்டி வெற்றியாளர்
22	திரு. புத்திக ரொசான் பண்டார	விளையாட்டு	முள்ளிப்பொத்தானை	தேசிய மட்ட குத்துச் சண்டை வெற்றியாளர்
23	ஜனாப். அப்துல் மனாப் முகமட் ஆசீப்	விளையாட்டு	மீராநகர்	தேசிய பாடசாலை மட்ட ஈட்டி எறிதல் வெற்றியாளர்

Staffs of Divisional Secretariat Thambalagamam

Photograph of Some of the Events - 2014

Photograph of Some of the Events - 2014

15 ජීවිතය

ජීවිතය වූ කලී
 හමායන මන්ද මාරුතයකි
 විටෙක වණ්ඩ මාරුතයක් ලෙසද
 තවත් විටෙක
 අසරණ අහිංසක මද පවතක් ලෙසද
 හමායයි
 කෙත්වතු ගල් ගොඩැලි මතින්

එහෙත්.....

පසුබසින්තෝ නැත කිසිම මොහොතක
 ජීවිතය තුළින් ළගාවෙන
 සෑම බාධකයක්ම
 ජයගන්න මාරුතයක් ලෙසට

එහෙත්.....

කිසිම දවසක
 නොවන්න නිසල හදවත්
 සසල කරවන
 වණ්ඩ මාරුතයක්

එච්.ඒ.දුල්මිණි
 ජනපද නිලධාරී
 ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය
 තඹලගමුව

14 ප්‍රේමයේ පුනර්භවය

කොන්දේසි විරහිත
ප්‍රේමයේ පහන් බව
විදින්නට කියාදුන් ප්‍රේමය
දැස් තුළ කිමිදිලා
භාවනා කරන්නට

යළි යළිත් මෙනෙහි කොට
එහිම සැරි සරන්නට
කියාදුන් ප්‍රේමය
කුස පභාවත - සාලිය මාලා
පැරණි පෙම් කතාවෙන් වෙන්ව
ළඟද නැති - දුර ද නැති
විදි නොවිදි ප්‍රේමය
මා ඔබේ නොවූ - ඔබ මගේ නොවූ
අප අපේ නොවූ - එහෙත් අප අපේ වූ
ප්‍රේමයේ ප්‍රභංගය
පමණක්ම විදින්නට
කියාදුන් ප්‍රේමය

වේදනා දුන් දත් ඇන්ද

රුදාවට
ඉහිල්ලු
දත් ඇන්ද
වෙනුවට
අළුතින්ම
පැලැන්දු
දත් ඇන්ද
නිතර
සෙලවෙයි
වේදනා දෙයි
ගලවා තබන්නට
සිතෙයි මට

ශ්‍රාමලී ප්‍රනාන්දු
කළමනාකරණ සහකරු,
ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය,
තඹලගමුව.

පැතිලා ඉදිලා බිමට නැමිලා බර වෙලා අතු
 නංගිටියි මටයි ගෙඩි දෙකක් ඇති
 වැඩිය කඩන නරක ළමයි එම නොවේ අපි.

සරු සාර දොඩම් ගසක් පිළිබඳව මෙම කවියා කීමට උත්සහ කරයි. එහෙත් මෙම දොඩම් ගස දැකිනා ළමයා තමන් ප්‍රමාණවත් දොඩම් ගෙඩි දෙකකින් සැහේ. ගසේ තිබූ පමණට ගෙඩි දුටු පමණට ඒවා පරිභෝජනයට යොමු නොවේ. එකවර දොඩම් ගොඩක් බදාගෙන අමාරුවේ නොවැටී. මෙහි ගැඹුරු අර්ථය ලෙස හැඟෙන මේ ලෝකය නැමති දොඩම් ගසේ ආශාව නැමති දොඩම් බොහෝ හැඳි බිමට බරව ඇත . අල්ප ආශාවන්ගෙන් සමන්විත ජීවිතය සාර්ථක මගකට යොමුකර ගැනීමට හැකියාව තිබියදීත් සමහරු ආශාව නැමති දොඩම් ගොඩ බදාගෙන ජීවිතය සැමවිටම විඳවයි. ජීවිතය ලැබී ඇත්තේ විඳවන්න නොව විඳීමටය. එය තේරුම් ගන්නා කිදෙනෙක් නම් අප අතර වේද?

මෙවන් කවි මම අසා කියවූ ගණන අපමණය. මේවා කියවමින් නටා ගයා කෑ ගසමින් සිටි ළමා කාලයේ මෙම කවි තුළවූ කිසිදු හැඟීමක් මට නොහැඟුණේය . සරළ සුගම ළමා කාලයට ම අදාල වන වචන කීපයක් සේ මට හැඟුණි. අපට පෙර පරම්පරාවල අය ජීවිතය සකසා ගත් ආකාරය දෙස බලන කල අද වන විට මට පුදුමයක්ද නැත . මේ කවිවල එදා මටතේරුම් ගැනීමට නොහැකිවූ අරුට අද මට මනාව දැනේ. අද ළමයින්ට අසන්නට කියවන්නට ලැබෙන කවි මළ ලතෝනි අදෝනා වේ මුදල් පසුපස හබායන ආශාවන්ම පොදි ගසන් කවිය ස්වභාවයෙන් තොරවූ වචන කීපයක් පෙළ ගස්සා ගත් පමණින් කවියෙකු ලෙස ඉතා මනා බර වචන අනුන්ටවත් නියා තමන්ටවත් නොතේරෙනවිට සමග හරඹ කරමින් පරපුරක් විනාසය කරාගෙන යන බවක් දක්නට ලැබේ. අපෙන් පසුපරපුර ඉහත දැක් වූ කවි කියවා නැත . ඔවුන් පර බස වචන කීපයක් හරඹ කරමින් ජීවිතය විග්‍රහ කිරීමට උත්සහ කරයි. කෑ ගැසීමට මිස අද අයට හඬක් නැත . එයට වැරදි ඔවුන්මද?

පී.පී.වන්දුපාල
 මොල්ලිපොතාන

දොම්නස තේරුම් ගත් පුද්ගලයා ජීවිතය රසවිඳියි. හරියට රෝස මල සිඹරොන් ගන්නා
වන බඹරෙකු මෙන්ය. දැක දොම්නස නොතේරුම් ගත් පුද්ගලයා රෝස මල සිඹ රොන්
ගන්නට ගොස් නටුවේ කටු ඇති ජීවිතයම විඳවයි. හරියට නටුවේ කටු දැක මලට ළං වීමට
බයෙන් සිටින මේ කවියේ කියවෙන ළමයා සේය. මේ කවියට අනුව විය යුත්තේ ළමයා සේ
නොව වන බඹරා සේය.

රන්වන් පාට සමනළයා

රෝස මලේ පැණි බිලා ගියා

ආයෙත් ඒවිද ඒ සමනළයා

මල්වල පැණිබොන්ටා.

මෙම කවියා ද කවිය නිර්මිත කිරීමේදී යොදාගෙන ඇත්තේ රෝස මල සමනළයා ආදී ගැමි
වචන කිහිපයක්ය. එහෙත් ඒ තුළද ජීවිත දර්ශනයක් ඇතුළත්ව ඇත්තේ කවිය ඉතා
සියුම්ව අධ්‍යයන කිරීමෙන් පෙනේ. රන්වන් සමනළයාගෙන් සුන්දරව මිනිසත් ආත්මයා
සංකේතවත් කරණයක් රෝස මලෙන් මේ මගුල් සක්වල සංකේතවත් කරයි. මිනිසා
ආත්මයාක් ලබා මේ මගුල් සක්වල ජීවත්වන පුද්ගලයා නැවත භවයක් මේ මගුල් සක්වලම
ලබයි කියා කාටනම් කිවහැකිද යන්න මේ කවියෙන් ගම්‍ය බව මට හැඟේ.

ජාතිය රන්විමනක් වේ

ආගම මිණි පහනක වේ

එය රැක ගන්නට මෙලොවේ

සමත් වෙතොත් පුත නුඹ වේ .

ජාතිය රන්විමනක් කිරීමටනම්, ආගම මිණිපහනක් කිරීමටනම්, හැදිය යුත්තේ රජෙක් නොව
මැති ඇමතිවරු නොව සිටුවරු නොව පූජකවරු නොව වෙනත් උසස් උසස් නිලතල නොව
ගුණ හැනින් පිරි පුතෙක් හෙවත් දරුවෙක්මය. මෙම කවියා දාර්ශනිකයෙකු ලෙස මෙම
අනාගත දැන්මෙන් යුක්ත වූවකි.

මේ ගසේ බොහෝ පැණි දොඩම් තිබේ

යනු ගැමියන් අතර සිටින පූජනීය සත්වයෙකි. නිතවතෙකි ,සහයකයෙකි. එනම් කවියේ ගොනාගෙන "සංකේතවත් කර ඇත්තේ කවුද? එම ගොනාගේ ක්‍රියාව කුමක්ද? මෙම ගොනාගේ ක්‍රියාව වන්නේ වලං කඳු බිඳීමය. මෙම ගොනාගේ වැදගත්කම ඇත්තේ උගේ මෙම ක්‍රියාව මතමය. වලං කඳු බිඳ ගොනාගෙන් මාර්ගඵල ලාභියා සංකේතවත් කර ඇති බවක් පෙනේ. අම්බලමට ගෙන ආ වලං කඳු බිඳිනුදු වලං නිමියාට සිනා පහළ විය හැකිද? නැත .ඔහුට සිදුවන්නේ "අලාභයක" පාඩුවකි. එහෙත් මෙම අම්බලමට වලං කඳු ගෙන ආ පිනා ගොනා විසින් එය බිඳිනු බලා සිනා පහළ කරයි. නැත්නම් ඔහුට සිනා පහළ වේ. එනම් භවය සැරසරණ පිනාගේ අම්බලමින් අම්බලමට ගෙන යන වලං කඳු බිඳීමෙන් ඔහුට නැවත නැවතත් අම්බලමකට යාමේ අවශ්‍යතාවයක නැත .පිනාගේ "පිං පව් නැමති වලං කඳු බිඳ දමන ගොනා භවය නැමති අම්බලමට යාමේ අවශ්‍යතාවය නතර කරයි. භව

ගමන නතර වන නිස පිනාට ඉබේටම සිනා පහළ වේ. වලං කඳුක් කර තබාගෙන අම්බලමට ආ පිනා නැවත ගමන "නොකර ගොනාගේ ක්‍රියාව හෙවත් වලං කඳු බිඳීමෙන් මෙම අම්බලමින් ගමන නවතයි. නැවත ගමනක් නැති නිසා පිනාට නැවත අම්බලමක් ද අවශ්‍ය නොවේ. එයින්ම පිනායන පිනා සිනා පහළකරයි.

රෝස මලේ"නටුවෙ කටු
 වන බමරෝ"ඔහොම නිටු
 නටුව නොවේ මල සිබිමි
 මම ළමයෝ පැණි උරමි.

මෙම කවියද බැලූ බැල්මට සරළ බසින් ලියැවුන කවියකි. තවද මෙම කවිය සංවාදයක ස්වරූපයක් ගම්‍යකරයි. පළමු පද දෙකෙන් අවවාදයක් ලබාදෙන ස්වරූපයක් පෙන්නුම් කරන අතර දෙවැනි දෙපදයෙන් එම අවවාදයට පිළිතුරු ලබාදෙන ස්වරූපයක් පෙන්නුම් කරයි. ස්වභාවයෙන්ම රෝස මල වටේ නටුවක් ඇත . එම නටුවරෝසමලේ ආරක්ෂාවට පිහිටා ඇත .රෝස මල නෙලීමට යන කෙනෙක් හෝ සුවඳ බැලීමට හෝ රොන් ගැනීමට යනවා නම් පරිස්සමෙන් මල වෙත ළං විය යුතුය. රෝස මලට යන්නේ බඹරැන්ය. මේ කවියට අනුව අවවාදය ලබාදෙන්නේ ළමයෙක්ය. ජීවිතය රෝස මල නම් නටුව ජීවිතය වටා ඇති කටුකත්වය,කටෝර බව,දුක,දොම්නස ආදිය ගම්‍යකර ඇත . ජීවිතය රසවිඳීමට නම් මේ දුක දොම්නස ආදිය දරා ගැනීමට සිදුවේ. ඒ අනුව දුක

13 කවිය පිවිතයද? පිවිතය කවියද?

අප පිවිතයේ උපතේ සිට මරණය දක්වා කවිය සම්බන්ධය. නැලවිලි කවියෙන් ආරම්භ වන පිවිතය අවසන් වන්නේ ශෝක ප්‍රකාශ කවියෙනි. මේ අනුව පිවිතයේදී කවි දහස් ගණනක් අපි බලා කියවා ඇත . නමුත් මේ කවි අතරින් කවි කීයක් අපට පිවිතය කියාදී තිබේද? අපි කවි

කියනින් පිවිතය තේරුම් ගැනීමට උත්සාහ කර තිබේද? මේ කෙසේ වුවත් මට නම් සිතෙන්නේ පිවිත ම කවියක් ලෙසය. සියලු විඳවිල් විඳිම් හමුවේ පිවිතය විඳිමට උත්සාහ කරන්නම් එයම කවියක් වේ. එනම් මට සිතෙන පරිදි පිවිතයම කවියක් වේ. මම එය මගේ පිවිතේ ඇසූ කවි කීපයකින් මෙය තහවුරු කිරීමට උත්සාහ කරන්නම්.

අම්බලමෙ පිනා පිනා

වලංකදක් ගොනා ගොනා

එක බිඳපු ගොනා ගොනා

ඒකට මට හිනා හිනා.

ගැමියානු අතර පවතින සරල ඛසින් නිර්මිත සුලභ බව කවුරුත් දන්නා කවියකි මෙය. අම්බලමපිනා ,වලං කද, ගොනා, ආදී ගැමියන් අතර පවතින සරල වචන කීපයක් මේ සඳහා යොදාගෙන ඇත .එහෙත් එය මතුපිට පෙනුම වේ. නමුත් මේ තුළ ගැමියා පිවිත දර්ශනයක් ඇතුළත් කර ඇති බව පෙනෙන්නේ ඒ කෙරෙහි ඉතා ඕනෑකමින් බලන්නෙකුට පමණි. අම්බලම යනු කුමක් ද? අප දන්නා පරිදි ගමන් විඩාව නිවා ගැනීමට පාර දෙපස ඉස්සර කාලයේ ගැමියා විසින් ඉදි කළ ගිමන්හලකි. ඒ තුළ සුවපහසුව සඳහා අදාල වන කිසිවක් නොමැත . අවම පහසුකම් යටතේ ගමන් විඩාව නිවාගෙන රැය පහන් කිරීමට පමණක් පහසුකම් මේ තුළ පවතියි. එනම් ගැමියා මේ යෙදුමෙන් හෙවත් රූපකයෙන් අපේක්ෂා කළේ කුමක් ද? සසර සැරිසරණ සත්වයා ලබන හවය අම්බලමෙන් අදහස් කරයි.පිනා යනුවෙන් අදහස් කර ඇත්තේ පිංවතා යන්නය. වෙනත් ලොවක වෙනත් රටක නොඉපදි මේ රටේ බෞද්ධයෙකු වී ඉපදීමම පිනක් සේ සලකා පිනා යන්න යොදා ඇතිබව පෙනේ. වලං කද යනු වලං ගොඩවල් දෙකක් ලියක දෙපැත්තේ බැඳ ගෙන කර තබාගෙන ගමන් කරන මිනිසාය. වලං කද නැමැත්තෙකු මේ මට්ටමක කරන්නේ හවය සැරිසරණ සත්වයා ගෙන යන පිං පව් දෙකය. නිවන් දකින තුරුම සෑම සත්වයෙක්ම මේ පිං පව් දෙක කර තියාගෙන සසර සැරිසරණ බව බෞද්ධයාන වන අපි කවුරුත් දන්නා කරුණකි. ගොනා

12 මා සිතින් නොයා ඔබ ඉදිසි සදා සිතුවා

ඔබ නුවන් පුරා සිත දැහැන් වෙලා
මා නුවන් හඬයි සිතුවා
මා සිතින් නොයා සුබ දිනක් වෙලා
ඔබ ඉදිසි සදා සිතුවා.....

රැය පහන් කරන් හිරු වඩිනු බලා
සඳ සාවි දුකද බෝමා
කළුවරක් වෙලා මම හිදිමි රැයේ
ඔබ එන්න දසන් පහදා
වැඩ ඉන්න නිවන් සාදා...

ඔබ නුවන් පුරා සිත දැහැන් වෙලා...

මම ගහක් වෙලා ඔබ වෙතට ගලා
ඔබ උනීය දැල වීලා
ඔබ පාරමිතාවක් ලෙසින් සසර මැද
මා අතැර ගියේ රිදවා
තව වේද හිතට සංකා

ඔබ නුවන් පුරා සිත දැහැන් වෙලා...

කේ. ඒ. ශානක පියුෂාන්
නො.163, 96 පෙදෙස, මොල්ලිපොතාන

11. බස්රියේ මතකයන්

නුබේ නෙත් වලින් කදුලැලි රූරා
මල් පෙති දසක විසිරි බිම ඇද
මා බස්රියට ගෙඩ වන විට එය
මා නුඹ අසල නිස් අසුනේ

වැටුනා

වැටුනා

දුටුවා

ඉදගත්තා

නුඹ දුරකතනයෙන් පැවසූ ඒ වදන්
මගේ නෙත් වලට ඔබ ශෝකය ගෙන
බස්රියේ සංගීතේ නුඹනට කරදර
නුඹ කෑ ගැසුවා මා හඬකින් දෙනෙත්

අසා

ආවා

වුවා

අසා

දුරකතනයේ බැටරිය අඩපණ
නුඹ කියනවා මට ඇසුනා සලිත
ලැප්ටොප් එක අරගෙන නුඹ දෑතේ
මොනවද බැලුවා මා නොදටුව සේ

කියලා

වෙලා

තියා

සිටියා

නුබේ මැණියන් මිය ගිය බව මට
නුබේ නෙත් වලින් ඒ බව මට
බස්රියේ සිටි අය ඒ බව නොම
මොනවා කරන්න ද මැණියෝ යන්න

හැගුනා

දැනුනා

දැක්කා

ගියා

මට සිහි වුනා මගේ ආදර සිහිති
අම්මා කියා බහ තෝරන සිතූප්
ජීවිත ගමනේ දුර ඇතක කියලා
අපි යන එනවා රැකියාවට දියුණු

පුතා

පුතා

පුතා

පතා

ඩබ්.ඩී.ටී.යමුනා

කළමනාකරණ සහකාර,

ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය,

තඹලගමුව.

10 රස වින්දනය පිරි සොදුරු මුහුදු වෙරළ

සිතේ සිතිවිලි සිර වී
කියා ලත නොහැකිව ලතවන විට
සිතට නැගෙනා සියුම් සිතිවිලි
පොඩි කරලත්තට එපා
අවරගිරින් හිරු බැස යනවා
බලා සිටින මගේ දෙනෙත්
හිරු රශ්මියේ අතරමං වෙයි
සිත මුහුදු වෙරළේ හැපෙයි
හෝ හෝ ගා රැල්ල නගමින්
රැළි ගලා එයි

ආපසු මුහුද දෙසට ඇදී යයි
වෙරළේ පොල් ගස් දෙසින් හමනා සුළඟ
අපට මොන මොනවාදෝ මුමුණයි
සියොතුන් කැදලි කරා ඇදෙයි
දිවර පිරිස මසුන් ඇල්ලීමට යයි
ඔවුන් දැල් අදින හඬ මට ඇසෙන්නේ
මටද අඩගසන්නා මෙනි
මුවට යම් සිනාවක් නැගෙයි
සිතට නැගෙනා ඒ සුමුදු සිනහව
ක්ෂණයෙන් මැකී යයි
ලොව සෑම දෙයම
නිශ්චිතව පවත්නාවක් නොවේ
සිනහවද එබඳු දෙයකි.

එම්. ජී. ඉෂාන් ලක්ෂිත
මොල්ලිපොතාන සිංහල මහා විද්‍යාලය

එහෙත් අද වත්මන් සමාජය තුළ මේ ළමා පරපුර තුළින් රස වින්දන භාවය හා සංවේදී බව ගිලිහී ගොස් තිබේ. ළමුන් පොතක් පවා අධ්‍යනය කිරීමට පෙළඹෙන්නේ ඉතා අල්ප වශයෙනි. මේ නිසා ළමා පරපුරෙන් රසවින්දන ශක්තිය බොහෝ සෙයින් ගිලිහී ඇත. එකිනෙකා පරදවා ගමන් ගන්නා සමාජයක් තුළ ආත්මාර්ථකාමීත්වය තම හඳවත් තුළ රඳවා ගෙන සිටී. මෙය ළමා පරපුර විනාශයට පත්වීමට හේතු වන්නේය. ඒ තුළින් ළමා පරපුර මුදවා ගැනීම සඳහාද කටයුතු කර ඇත. පහත කවිය ඊට කදිම නිදසුනකි.

“එකෙක් මැරුණාම
ගමක් හැඩුවා එදා
ගමක් මැරුණත්
හඬන්නට එකෙක් නැත මෙදා”

ළමා පරපුරට යහපත් උචිත අයුරින් කවි ගී නිර්මාණය සඳහා රචකයින් ගෙන ඇති මෙහෙවර ඉතාමත් වටිනේය. ළමා මනස ඉතා යහපත්ය. ඔවුන් යහපත් වන්නේද මේ මුළු විශ්වයට යහපත් පුරවැසියෙක් විය යුතුය. වමන්කාරය විදිමින් ඔබත් රසවින්දන ශක්තියෙන් යුතු යහපත් දරුවෙකු වීමට උත්සහ දරන්න. රසයේ ත්‍රිවතාවය විදිමින් ඒ තුළින් යහපත් රසවින්දනයකු වී මේ මුළු මහත් විශ්වයටම සේවයක් ඉටු කරන්න. “බෙලි කටු තිබුණමුත් මුහුදෙහි මුතු හිඟය.” යන කියමනෙන් ගම්‍ය වනුයේ මෙරටට යහපත් වනුයේ රස වින්දනයෙන් යුතු දරු පිරිසක් බවයි. එම නිසා යහපත් දරුවෙකු වශයෙන් රසවින්දනයෙන් යුතු සංවේදී දරුවෙකු වන්න උත්සහ දරන්න. එවිට මේ මුළු මහත් විශ්වයම සුන්දරත්වයෙන් පිරුණු පාරාදීසයක් වනු නොඅනුමානය.

එසඬු.හිමායා වමෝදි පෙරේරා
ත්‍රි.මොල්ලිපොතානසි ම.වි

මෙම කවිය කොතරම් සරල වුවත් එයින් ලබා දෙන්නාවූ අර්ථය මහත් සේය. මෙයින්ම පැහැදිලි වන්නේ ළමා ජීවිතයට ආදර්ශයකි. ඒ වගේම පහත සඳහන් කවියේ තේමාව නැළවිළි ගීතයක් වුවද එයින් අදහස් වන්නේ තම රටේ නිදහස වෙනුවෙන් සිංහල මිනිසුන් අවදි කිරීමකි.

“නිදහස මහ මුහුදක්	වේ
එහි උල්පත පුත නුඹ	වේ
ඒ බව සිහි කොට මෙලො	වේ
යුතුකම ඉටු කල යුතු	වේ”

මෙවැනි කවි පරිශීලනය මගින් ළමා මනස සංවර්ධනය වේ. ඒ වගේම මෙවැනි කවි පරිශීලනය කිරීම තුළින් ළමා පරපුරට තමා පිළිබඳ සාඩම්බර හැගීමක් ජනිත වෙයි. ළමා මනස සංවර්ධනය සඳහා බලෙන් කරුණු කියා දීම නිෂ්ඵල ක්‍රියාවකි. ළමුන් කියවන පොත් තුළ සිටිනා ජාතික චිරයන් පිළිබඳ දැන ඔවුන් සතුටුවන්නේය. පසුව ඔවුන්ද වීරවරයන් වීමට සිහින දකින්නේය. මේ නිසාම ඔවුන් මේ තුළින්ම දරුවන් යහපත් අධිකාලම වෙත පියමනින්න්නේය. ළමා පරපුරේ මෙවැනි හැගීම් දැනගත් රචකයින් බොහෝ සේ දරුවන්ගේ අනාගතය උදෙසා කවි ගීත නිර්මාණ කලේය. එසේ ඔවුන් බොහෝ සේ දරුවන් තුළ රස වින්දනය ඇති කිරීමට ගත් පියවර බොහෝමත් අගය කල යුතු කාර්යයක් නොවන්නේද?

ළමා මනසට ගැලපෙන පොත් පමණක් නොව යොවුන් පරපුර උදෙසාද විශිෂ්ඨ ගණයේ පොත් රචනා කොට ඇත. එසේ කැපවෙමින් ක්‍රියා කලේද ළමුන්ගේ රසවින්දනය ඇති කරලීමේ අදිටන පෙරටු කොටගෙනය. ජී. බී. සේනානායක, එදිරිවීර සරත්චන්ද්‍ර , විමල් දිසානායක, දයාසේන විමලසේන, මහගම සේකරයන් මෙසේ වටිනා පොත් රාශියක් රචනා කොට දැයට දායාද කලේය. යුගාන්තය, ගම්පෙරළිය, මනමේ, සිංහබාහු, යන ඒවංඡ් අතර ප්‍රධාන තැනක් ලබා ගනී. මහගම සේකරයන් විසින් රචනා කරන “ගම අමතකයි” පද්‍ය තුළින්ද අපට පැහැදිලිව පෙනෙන්නේ යහපත් සංවේදී දරුවන් බිහිකිරීමට කරන ලද වෙර දැරීමක් වශයෙනි.

“ඒ එනකොට ගෙන ආදෙය
විය පැහැදම් කලා මියක
මෙහිදී අලුතින් ඉපයූ කිසිම දෙයක් නැත්තේ
ඉස බර කළ පුහු නම්බුව විතරයි මට ඇත්තේ”

මෙසේ කවියන් රචකයන් විසින් මව් ගුණය පිළිබඳ පවා ගී රසාස්වාදය කරන ලද්දේ ළමුන්ගේ රස වින්දනය උදෙසාය. “ගමට කලින් හිරු ” යන පැදි පෙළ ඊට උදාහරණ දක්වයි. ඒ වගේම පිය සෙනෙහසට පවා කවි ගීත නිර්මාණය කොට දැක්වූහ. ළමා පරපුර තුළ රසවින්දනය ඇති කිරීමට කවි ගීත නිර්මාණය කොට දැක්වූහ. ළමා පරපුර තුළ රසවින්දනය ඇති කිරීමට කවි ගීත පමණක් නොව විත්‍රපට, ග්‍රන්ථ බොහෝ සේ නිර්මාණය කළහ. මෙවන් නිර්මාණාත්මක දේ තුළින්ම දරුවන් තුළ රසවින්දන ශක්තිය ඔප්නංවා ලීමට දරා ඇති මෙය තවදුරටත් වටහා ගත යුතුය. එදා මෙදා තුර සාහිත්‍ය වෙනුවෙන් රචනා කරන ලද පොත් හා කවි ග්‍රන්ථවල අඩුවක් නැත.

09.වින්දන ශක්තියෙන් යුතු අනාගතයක් උදෙසා

“රසේ සාරං වමන්කාරං” රසයේ සාරය වමන්කාරයයි. වමන්කාරය තුළින් රසය උත්පාදනය වේ. වමන්කාරය විඳිමින් රසයේ ත්‍රීවිධය හදුනා ගැනීමට සමත්කු වේද ඔහු රසවින්දනයකු ලෙස හැදින්විය හැකිය. පුද්ගලයකු සිය මස්තිස්කය පොළවට සමාන්තරවත් කශේරුකාව පොළවට ලම්භකවත් පිහිටුවා ගැනීමේ තීරණාත්මක මොහොතේ රස වින්දන මූල බීජයන් උපත ලැබූ බව බව හදුනා ගත හැකිය. පුද්ගලයකුගේ රසවින්දන ශක්තිය ත්‍රිව්‍ර වනුයේ ඔහු හෝ ඇය ගේ උප්පත්තියටත් ප්‍රථමවය. මවක් සිය දරුවන් කුස තුළ සිටම උත්තේජනය දක්වයි.

ඒ සදහා වන සමීපතම අත්දැකීම නම් නැලවිලි ගීතයයි. හුදකලාව වෙසෙන දරුවාට ඇසෙන්නාවූ නැලවිලි කවිය ඔහු හෝ ඇය ප්‍රතිභාත්විත කළාකරුවකු බිහි කිරීමට උපකාරී වනු නොඅනුමානය. ටිබෙට් ජාතික එස්. මහින්ද හිමියන් විසින් ලියන ලද පහත නැලවිලි කවිය රට ජාතිය පිළිබඳව සංවේදී දරු පරපුරක් බිහිකිරීමට උපකාරී වනු බව අතීතයෙන්ම පැවසිය යුතුය.

“මුනි සිරි පා
සමනොළ ගිරි
මද සුළගයි
මගේ ප්‍රකා

සිඹිමින්තේ
පෙදෙසින්තේ
මේ එන්නේ
නිදියන්නේ”

මෙසේ රවකයින් විසින් දරුවන්ට කවි ගීත නිර්මාණය කර දායාද කෙරුවේ ඔවුන් තුළ රසවින්දනය හා ඔවුන්ගේ හඳවත් වල සංවේදී බව ජනිත කරවීමටයි. රවකයන් විසින් ළමා මනසට උචිත වන පරිද්දෙන් ඔවුන්ගේ සිතට කා වදින සුළු ලෙස බොහෝ කවි, ග්‍රන්ථ රචනා කරන ලදී. ඔවුන් එසේ ඇප කැප වූයේ රටේ දරුවන් යහපත් දරු පිරිසක් නිර්මාණය කිරීමේ අදහස ඇතිවය. මොනිකා රුවන් පතිරණ, ආනන්ද රාජකරුණා , මාර්ටින් වික්‍රමසිංහ , ටිබෙට් ජාතික එස් මහින්ද හිමි, කුමාරතුංග මුනිදාස යන අය ඒ අතර ප්‍රධාන තැනක් ගත්තෝ වෙති.

මධොල් දූව, මගුල් කෑම, හත් පණ, සුදෝ සුදු, වැනි බොහෝ පොත් රාශියක් දැයේ දරුවන්ගේ රස වින්දනය සදහා දායාද කළේය. ඔවුන් කවි ගීත නිර්මාණ කරන ලද්දේ ඉතා සරල ළමා මනසට උචිත පරිද්දෙනි. පහත සදහන් වන කවිය ඊට කදිම නිදසුනකි.

“කරපිංවා කුරු පිංචි
බත් පිඟාන වටේ ඉදන්
සුසුම් හෙලන්නී
කදුළු සලන්නී”

මමෙ දුවේ නුඹ සිත හොඳ ඇත්තකු	වන්න
කාටත් කරදරයක් නැතුව මමෙ දුවේ නුඹ	ඉන්න
ලොව සමූ සත හටම කරුණා	දක්වන්න
එතැනින් හැකිය නුඹ හට ලොව	ජයගන්න

නුඹ හොඳ රැකියාවක් කරන	දෙම
මිනිසුන් නුඹව හොඳ හැටි අගය කරන	දෙම
ලොව මිනිසුන් නුඹ හට ගරු කරන	දෙම
මම වෙමි දුවණි ආඩම්බර මව්	එදෙම

මමෙ රන් මැණික ලොව රැජිනක් වූ	දෙම
මමෙ රන් පුතු ලොව රජෙකුත් වූ	දෙම
සිත සැතපෙයි දරුවනි නුඹ	හන්දාම
සියළු දෙව් රැකවරණයි දරුවනි නුඹ	දෙදෙනෙම

ලිපිය ලැබූ විගසම පිළිතුරු	එවන්නටයි
සැපයෙන් සනීපෙන් මමෙ දු නුඹ	ඉන්නයි
සියළු දෙවියෝ මමෙ දෝණිව රැක	ගන්නයි
ලගදීම පැමිණ අප සමූ බලලා	යන්නයි

ආර්.ඩබ්. ඩිල්ලක්ෂි රචිත ව්‍යාසිංහ

ආදරණීය ලොකු දුවට.....

ලිපියක් ලියමි දුවේ නුඹ තතු
මගෙ සුදු මැණික සතුවන්දැයි
සිහිනෙන් ඇවිත ආසයි නුඹ ලග
කළ පිං මදි ද මගෙ දෝනිගේ ලග

දැනගන්ට
දැනගන්ට
ඉන්ට
ඉන්ට

ලිපිය ලියද්දින් මට නුඹ මැවී
කදුළු ඇවිත් මගෙ දෙනෙතම බොඳ
ලිපිය ලැබුණු විගසම පිළිතුරු
බලා හිදිමි නුඹ හට සම්බුදු

පෙනෙයි
කරවයි
එවැනැයි
සරණයි

සිප් නැණ ලබන්නට නුඹ දුර ගිය දා
හැමවිට සිත තැවුනි සුදු දු මතක්
ඉර පැයුවත් දුවේ නුඹ ගිය දා
ගේ කළුවරයි මගේ දුව ගිය දා

ඉඳලා
වෙලා
ඉඳලා
ඉඳලා

ලේ කිරි කර පෙව්වේ මගෙ දුවේ මම
ඳ දහවල් නොබලා නුඹ හැදුවේ තාත්තයි
නුඹ ගැන සිතෙනෙහි උතුරයි මගේ රන්
තාත්තගෙයි මගෙයි මුළු ලොව දු ඔබයි

නුඹට
මැණික
තරුව
සඳ

හොඳට ඉගෙන ගන්න දුවේ නුඹට
ලෙඩක් දුකක් නොම වේවා දෝනිට
යන එන මග ධක දේවා මගෙ පැංචිට
කවදාවත් වරදින් නැඳුවේ නුඹට තෙරුවන්

බුදු සරණයි
දෙව් රැකවරණයි
දෙව් පිහිටයි
සරණයි

තාත්තත් නිතර පවසන්නේ නුඹ
මල්ලින් නිතර විමසන්නේ නුඹ
සිතේ තිබෙන ගිත්දර දන්නේ මා
කවුරු නැතත් මගෙ දු අපි නුඹ

ගැනමයි
ගැනමයි
පමණයි
ලගමයි

7. සුසානය නුඹ සුන්දරය!

අරලිය මල් සුවඳ හමන

නිසසල බව නිබද රඳෙන

ජීවිතයේ දුක් දොමනස්

නිම කරනා.. පින් බිම නුඹ..

කුල මල, දුප්පත් පොහොසත්

නෑ නුගත් උගතුන් වෙනසක්

නුඹ මගේය මම නුඹේය

මේ හැම හිමිකම් නිමවන

සුසානයේදී සුව කෙතක්ය..

පින්කළ පින්වතුන්ද

පවිකළ පවිකාරයින්ද

එකට නිදන එකම මෙබිම

සැමටම සුව යහනාවකි

ජීවිතයේ අපමණ දුර

පියමන් කල දුරු කතරේ

නිම කළ ඒ ජය කනුවයි

සුසානය ... නුඹ සුන්දරයි

බී.පී. ලොකුබංඩා,
ප්‍රධාන කළමනාකරණ සහකාර,
ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය,
තඹලගමුව.

බුදු සාදු
 මල් අරංගෙල් අරං.
 මංආවා
 අසන්න ට පැනයක්
 සුදුවනින් ජේවෙලා
 ගිය පෝයදා වගේම
 ඒත් තාත්තා නැතිව

එකෙර වන්නට බැරි වෙයිද
 සංඝ ගංදියෙන්
 පලමු සිල්පදය (පලමු සිල් පදය විතරමයි)
 බිදි නියායෙන්
 අපේ පින්බර තාත්තාට

කේ.ඒ. වානිකා මධුෂානි පෙරේරා
 (ග්‍රාම නිලධාරී)
 අංක 163, 96 පෙදෙස,
 මොල්ලිපොතාන

6. පාරම් පිරු අපේ බෝසත් තාත්තා

නිමිත්ත: 2013 වසරේ මැයි 13 වැනි දින ඇද හැලුනු අකල් අනෝරංඛණී
හේතුවෙන් වැවට බිලිවුණු සොදුරු මිනිසා සිහිපත් කර,

බුදුසාදු
මල් අරංකෙල් අරං.
මංආවං
සුදුවනින් ජේවෙලා
ගිය පෝය දංඛගේම
ඒත් තනිවම තනිව

පෝයටත් ඉස්සරින්
අහස ගුගුරා සඳුට
පාත්වුන අනෝරා
වණ්ණී කළුවට කළුව

උපන්දාඉදලම
හොදින්දන්න අදුරන
මහවැවේ තුරුල්ලක
තාත්තා තනිවෙලා
එකෙර වන්නට බැරුව
සිතලෙන් වෙවිලමින්

ළයපැලෙනදුක්බරින්
තැවෙන අපනාසමින්

අප පණ රැකගන්න
තුරුල්ලක උන් මාළුවන්
දන් දුන්න
කන්නලේ වැව් රදුන්

හිලව්වට ගත්තාද
අයිතියට ගත්තාද
අනේ අපේ තාත්තා....

එදා මගේ නැගණිය තම බෝසත් පෙම්වතාගේ වියෝව දරා ගැනීමට නොහැකිව හෘදය නතරව අප අතැර ගියාය.

අද මැය මේ කොළඹ මැද බැස කාට ගොදුරු වෙවිද? ගොදුරු පිණිස මාන බලන නෙත් දහසක් ඇති මේ විසල් නගරය මැද ඇයට සරණක් වෙවිද?

කැළණිය පාලම අසලදී ඇයවද සුළැගිල්ලෙන් අල්ලා මම බසයෙන් බැස ගනිමි. ඇය මට දරුවෙක් සේය. ඇය මුණිවතින්ය. ඉකිබිදිමින්ය. නිස අතගා මා ඇය ඇගේ මව වෙනුවෙන් නැවතත් ගම බලා යාමට පොරොන්දු කර ගනිමි. ඇගේ මව සේම ඇයද අසරණය. පියා නොමැතිව මව විදි ගැහැට ඇ වෙනුවෙන් ඇයට හොඳහැටි මතක ඇත. ඇ වෙනුවෙන් තම මව කාමාතුරයන් කී දෙනෙකුට බිලිවන්නට ඇත්ද? ඇගේ දෑස් වල මේ සියල්ල සටහන්ව ඇත. එක එල්ලේ බලා ඉතා වෙහෙස මහන්සියෙන් හති දමමින් පැමිණි ත්‍රිකුණාමලය බලා යන බස් රථයට මුදල්ද අතට දී ඇ ගොඩ කර එහි කොන්දොස්තර මහතා අතටද මුදල් දී ඇව පරිස්සමින් තඹලගමුව හන්දියෙන් බස්සන ලෙස බැහැපත්ව ඉල්ලා මා පසුකර ඉතා ශෝකයෙන් පිටුපා යන බස් රථයට පිටුපා මා මගේ ගමනාරම්භ කළෙමි.

කේ. ඒ. වානිකා මධුෂානි පෙරේරා
(ග්‍රාම නිලධාරී)
අංක 163,96 පෙදෙස, මොල්ලිපොතැන

ඒත් ඇයට ඔහු අධ්‍යාපන දේශන පවා මග හැර තරු පහේ හෝටල් වල පිගන් හෝදා මුදල් හොයන විට මහා සුවිසල් කඩ සාප්පු වල බීම පොලිස් කර මුදල් සොයන විට ඊට දිරි දෙමින් ඔහුට අතපසු වූ පාඩම් නැවත කියා දෙමින් ඔහුට දිරි දෙමින් ඔහුව දරා ගැනීමට අපහසු කරමේ චිත්ත පිඩාවන් දැරීමට සිදු විය.

මෑ වැනි වියේදීම එදා මගේ නැගණිය ඔහුගේ ප්‍රේමවන්තයා සැමට අප්පවිවි කෙනෙක් වන විට ඔහුට මවක් වෙමින් දිරි දුනි. ඔහු තම දෑස් නොපෙනෙන මල්ලිටද, ජීවිකාව පිණිස පොල් කැඩීමට ගස් නැග අනතුරට ලක්ව ඔත්පලව හුන් පියාද, හොදින් සාමාන්‍ය පෙල සමත්ව උසස් පෙල හදාරන නැගණියද, මවද රැක ගැනීමට ද මාගේ නැගණියටද මහමෙරක සෙනෙහස දෙමින් තම අනාගතය පසෙක දා අත් සැමගේ අනාගතය වෙනුවෙන් නොසැහෙන පරිශ්‍රමයක් දරමින් සිටියේය. දිනක් වැලි ගොඩ දැමීමේ කුලී කරුවෙකු ලෙස ගංදිය පතුලට කිමිද වැලි කුඩ ඔසවා මෙගොඩට යන එන කුලී කරුවන් අතර ඔහුද වැලි කුඩයක් ගෙන දිය යට කිමිදුනා පමණි. ගොඩ නොආවේය. සියලු දුක් තනි හිසින් උසුලා සිටි ඔහුට ඒවා බර වැඩි යැයි ගහම සිතුවා විය හැකිය. ඉතින් ඔහු තුරුල්ලට ගෙන ඔහුගේ මවට , ඔත්පල පියාට , දෑස් නොපෙනෙන මල්ලිට, නැගණියට නොදෙන්නට කළාණිය තීරණය කළා විය හැකිය. ඉතින් මගේ නැගණිය ගංදිය අකාරුණික වුවා යැයි උරණ වී නොව ඒත් ගං වෙරළත වැළපෙමින් හැපෙමින් ළය පැලී ඔහු සමග නොයෙන ගමන් ගිය වග..

අද මැය ප්‍රේමාතුර සළෙලකුට බිල්ලක්ව ඔහුට සහජාතව තම කුස හොත් නූපන් තම කුළුදුල් දරු පැටියා විනාශ කිරීමට ඔහු කළ යෝජනාවෙන් චිත්තාපරව බස්ටියට ගොඩව හසරක් නැති ගමනාන්තයක් නැති අරමුණක් නැති ගමනකට වත් වග...

මට තමුසෙ කොහේ OIC වුනත් වැඩක් නෑ. මම පැහැරගෙන යන කෙනෙක් නෑ. තමුසේ කොහොමද එහෙම කියන්නේ?

කැළණිය විශ්ව විද්‍යාලයේ බාහිර උපාධි සඳහා වන දේශන වලට සහභාගි වීමටයි මා සැම සෙනසුරාදා දිනකම මෙම බස් රථයට ගොඩ වෙන්නේ. මා මේ පැටළුනේ කුමන උගුලකද? මැය වැටී ඇති කරදරය ඔවුන් පටලවා ගෙන ඇති සෙයකි. දැන් එය ඔවුන්ට පහදා දිය හැකිද? ඇගේ පෙම්වතා ත්‍රිකුණාමල නගරයේ පදිංචි කැළණිය විශ්ව විද්‍යාලයේ ඉගෙනුම ලබන්නෙකි. මෙය කොළඹ බලා දිවෙන බස් රථයකි. ඔවුනගේ සැකය පැහැදිලිය. ඇගේ මව කලබලව අතොරක් නැතිව ඇය සොයනවා විය හැක. මා දැන් ගත යුත්තේ කුමන තීරණයක්ද? මා මේ ප්‍රශ්නයට අදහසක් නෑ. එසේ මට ඇය බස් රථයේ දමා බැස යා හැකිද? ඇයට ගමනාන්තය ගැන අරමුණක් නැත. එසේම ඇය දරුවෙක් කුස දරා සිටින කුඩා මවකි. මට ඇ අදාලම නැතැයි සිතා බේරී පලා යා හැක. ඒත්,

“හෙලෝ”

“හෙලෝ, ඉස්සෙල්ලා කතා කරපු කෙනාට පෝන් එක දෙන්න පුළුවන්ද?”

එපමණයි. මා අතවූ දුරකථනය නැවතත් අර කුඩා දැරිවියට ලබා දුනිමි. නැවතත් දිගු සාකච්ඡාවක් . දැන් බසය ද අලව්වත් පසු කොට පැමිණ තිබේ. දඹුල්ලෙන් ආරම්භ වූ ඇගේ කතා ශ්‍රී හමු නැත. දුරකථනය මා අතට ලැබුණි. නැවතත් ඇමතූමක්,

“හෙලෝ”

හෙලෝ, මං තඹලගමුවේ OIC . තමුසෙ දැන් ඔය පැහැරගෙන යන ළමයන් එක්ක වහාම ළගම තියෙන පොලීසියට බාර වෙනවා. පැනලා යන්න හිතන්න එපා. අපි සෑම පොලීස් ස්ථානයකටම දැනුම් දීලා තියෙන්නේ.

මේ කුඩා දැරිවිය, නව යොවුන් වියේ පසුවන මේ කුඩා දැරිවිය.

එදා නව යොවුන් වියේ මගේ කුඩා නැගණිය හද පාරවමින් මට සිහිපත් කරයි.

ඇය මා අසලම ඉකි ගසමින් මගේ සුළඟිල්ලේ එල්ලී කැළණි පාලම අසල.

එදා මගේ නැගණිය ඉකි ගසා හඬමින් කැළණි ගඟ වෙරලන.

කැළණි විශ්ව විද්‍යාලයේ 2 වන වසරේ ඉගෙනුම ලබන ශාස්ත්‍ර පීඨයේ තරුණයෙකු හා කුඩා කල පාසලේදී හාද වූණ මැය දැන් පස් වසක් තිස්සේ ඔහුට ආදරය කොට.

මගේ පුංචි නැගණිය විශිෂ්ඨ සාමාර්ථ ඇතිව උසස් පෙලින් උසස් අධ්‍යාපනයට සුදුසුකම් ලැබ කැළණිය විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුලත් වී දෙවසරක් තිස්සේ ඔහුට ආලය කොට.

පාසල් යන කළ ආරම්භ වූ ඇගේ ප්‍රේමය ප්‍රේමවන්තයා විශ්ව විද්‍යාලයට ඇතුලත් වූ නිසාවෙන් ඔහුගේ ප්‍රේමයද විශ්වීය වූ නිසාවෙන් අසරණව.

ඒත් මගේ නැගණිය ඇගේ ප්‍රේමවන්තයාට ඇ වෙනුවෙන් පමණක් නොව ඔහුගේ පවුලේ සෑම වෙනුවෙන්ම එක සේ වෙහෙස මහන්සිව ලෙන්ගතුව දුක් විදින්නට සිදු වූ නිසාවෙන් අසරණව.

මැගේ ප්‍රේමවන්තයාට ඔහු වෙනුවෙන් වියදම් කිරීමට පමණක් නොව නසා විනාශ කිරීමට තරම් වත්කම් තිබුනතර පියාද නොමැතිව සහජාත නොවූ දරුවෙක් වූ ඇයට ඔහුගේ ප්‍රේමය රැක ගැනීමට අති විශාල පරිත්‍යාගයන් කිරීමට මෙන්ම බොහෝ ප්‍රයත්නයන් දැරීමට සිදු විය.

5. අත්තයක් නැති ගමනක්

හෝස්ගා හුස්ම-අදිමින්ඉහලට පහලට කොළඹ බලාදිවෙන පාන්දර බසර්ථය කළුවර කපා ගෙන සුපුරුදු බැරැරුම් මුහුණෙන් වංගුවෙන් එබී බලමින් බස් හෝල්ට් එකේ උන් මා දැක වේගය බාල කලේ පුරුදු ලෙසම මාද එක්කාසු කර ගැන්මටය. වටපිට ඇහැ කරකවමින් ඉද ගැනීමට අසුනක් සෙවූ මට හිස්වූ එකම එක ආසනයක් පමණි දිස් වූයේ.

ලහි ලහියේ එහි ඇදී ගත් මා පාන්දර අවදිවූ තෙහෙට්ටුව හේතුවෙන් දැස් පියා ගත්තේ සුපුරුදු නින්දට වැටෙන්නටය.

සැතපුම් දහයක් පහළොවක් මෙසේ වාඩි වී යන අතරතුර සිහිනෙන් මෙන් පුංචි ඉකිහඩක් ඇසුනෙන් දැස් හැර වටපිට බැලූයේ එය සිහිනයකින් දැනුනක්ද සැබැවක්දැයි සැක හැර දැන ගැනීමටය.

මා අසලම සිටි කුඩා දැරිවිය ඉකි ගසයි. ප්‍රශ්න කල නොහැකිය. මන්ද පෙර මෙන් නොව අද සමාජය විෂමය. නැවතත් දැස් පියා වෙනත් කල්පනාවක ගැලෙන්නට තැත් කරත් එය අසාර්ථකය. හින් ඉකි බිඳුම නොනවත්වා එකම රිද්මයකින් ඇසේ.

“මේ ඔයා ලග ලෝන් එකක් තියේද” තිගැස්සි අවදි වූ මා
“ඇයි ඔයා ලග ලෝන් එකක් නැද්ද?”

එදා මෙන් නොව අද ලෝන් එකක් නැති අයෙකු ඇත්තේම නැති බව මට ස්ථිර බැව්නුත් රැකියාවෙන් ග්‍රාම නිලධාරියෙක් ලෙස විපරමින් හිද ඇති පුරුද්ද හේතුවෙනුත් ඇසිමි.

“තියෙනවා බැටරි ලෝ. ඒක හින්දා ඕප් උනා.”

තාවර වෙව් හෙමිහිට එසේ කියමින් ඇය අත වූ බැගයෙන් එළියට ඇද පෝන් එකක් මා අත තැබීය. ආ ඇත්තය. එය ක්‍රියා විරහිත විය.

ටිකක් කල්පනා කොට පෝන් එක ඇ අතට දුන් මා නැවතත් නින්දට මෙන් දැස් පියා ගතිමි. ටිකෙන් ටික ඉකිබිඳුම වැඩිවන සෙයකි. අන් අයගේ පෞද්ගලිකත්වයට අත දැමීමේ පුරුද්දක් නොවූයෙන් මා වැඩි අවධානයක් යොමු කලේම නැත.

කන්තලෙන් බසයට ගොඩවූ මගෙන් ඇය දුරකථනය ඉල්ලා ගත්තේ අළුත් ඔය සීමාවේදී පමණය. දැන් ඇයගේ කථා බහ හබරනත් පාස් කරමින් බොහෝ දුර පැමිණ ඇත. දැන්නම් කුකුසකි. ප්‍රශ්නය පෝන් එකේ බිල නොව ඉකි ගසමින් ඇය මෙතෙක් දුර කථා කරමින් පැමිණියේ කුමක් හෝ ප්‍රශ්නයක් නිසාවෙන් විය හැකිය. ඒත්

ඇය මා අතට දුරකථනය ලබා දුනි. පෝන් එක සාක්කුවේ ඔබා ගෙන සුසුමක් හෙලා මා නැවතත් නින්දට වැටුනි. වැඩිදුර යාමට ලැබුනේ නැත. මගේ දුරකථනය නැවතත් නාද වීණි.

4. මරණයේ දොරටුව අභියස සිට

සුසානය නොවේ අවසන
නිඹිරිගෙය නොවේ ඇරඹුම
මරණය!

දිගු ගමනක නවාතැන් පලක් පමණිය

.....

අතීතයේ මා ප්‍රාර්ථනා කළ සියල්ල

සිදී බිදී ගොස් අවසන්ය,

දැන් ම.

මරණය දොරටුව අභියස සිටිමි.

අතීතය- මෙනෙහි කොට

වර්ථමානය තුළ රැඳී

අනාගතය..

කඳුලින් සෝදා හැරීමට

අද මට සිදු වී ඇත.....

එයට කම් නැත.

.....

සිත් අරන සලික කර

දෙනෙත් යුග තෙමා හැර

සවන් තුළ නිතද කර

ඇඳෙනවාද?

කුරු... ගැන

ම..ර..ණ..ය

ඊ.පී.එස්.එස්.ඒ.වීරවික්‍රම,

ග්‍රාම නිලධාරී,

මොල්ලිපොකාන 222 B.

ඒ අනුව 2013 වර්ෂයේ පවුල් සංඛ්‍යාව හා ජනගහන තොරතුරු විස්තර පහත සඳහන් කරමින් පුංචි මතක සටහන් අවසන් කරමි.

2013 ජනගහන විස්තර

මෙම පුංචි මතක සටහන ඉදිරිපත් කිරීමට පිවිසීමට මට දායකත්වය ලබා දුන් ජේ. ශ්‍රීපති ප්‍රාදේශීය ලේකම්තුමියට, පරිපාලන ග්‍රාම නිලධාරී භට්ටරික් ඇන්තනී මහතාට, සංස්කෘතික නිලධාරී වී. ගුනපල මහතඬ, සැලසුම් අංශයේ සැලසුම් අධ්‍යක්ෂතුමිය, සම්බන්ධීකරණ නිලධාරී මනෝජ් මහතාට, ප්‍රධාන කලමණාකරන සහකාර සැලසුම් මහින්ද වනසිංහ මහතාට දායන අංශයේ පරිපාලන නිලධාරී තුමිය ඇතුළු මෙම පුංචි මතක සටහන් හරි වැරදි සොයා බලා දුන් ප්‍රධාන කලමණාකරන සහකාර ඩී.ජී. ලොකුබංඩා මහතාට මෙම පරිගණක කටයුතු කර දුන් ඊ. ජී. ඩී. රොෂාන් මහතා හා ටී .ඒ. අසංක තෙන්නකෝන් මහතා ඇතුළු කාර්යාල මණ්ඩලයට මාගේ හෘද්‍යාංගම ස්තූතිය පුද කරමි.

ඊ.පී.එස්.ආර්ථි විරවික්‍රම,
ග්‍රාම නිලධාරී,
මොල්ලිපොකාන 222 B.

පසු කාලීනව පරිපාලන කටයුතු පහසු වීම සඳහා මෙම ගල්මැටියාව කොට්ඨාශය , ගල්මැටියාව දකුණ 228 C හා ගල්මැටියාව උතුර 228 L යනුවෙන් බෙදා වෙන් කිරීමට සිදුවිය.

එමෙන්ම කන්තලේ වැව ආශ්‍රිත කරගෙන ගොවිතැන් කටයුතු කරගෙන යන අය මෙන්ම වැසි දිය නොලැබුනහොත් වැව්දිය නොලැබීමේ හේතූන් මත අසරණ වන කොටසක්ද ඇත. ඒ ගල්මැටියාව උතුර, ගල්මැටියාව දකුණ සිටින ගොවීන්ය. අද 2014/04/09 වන දින වන විටද එම තත්වය උදා වී ඇත.

එමෙන්ම මා දන්නා තරමින් මෙම කොට්ඨාශ වල ඇති වැව් වලට පෝෂිත ජලය ලබා ගැනීමට කන්තලේ වැව් තාවුල්ලේ සිට වන මංපෙත් හරහා පිඹුරු පත් සකසා ඇති බවක් දැන ගැනීමට ඇත. එහෙත් එම වන මංපෙත් පිඹුරුපත් අනුව එම වැඩ කටයුතු කරන්නේ නම් වැසි දියෙන් ජීවනෝපාය කරගන්නා බලාපොරොත්තු වෙන් සිටින ජනතාවට මහඟු සම්පතක් විය හැකිය.

එදා අද ප්‍රදේශීය පරිපාලන කටයුතු සොයා බැලීමේදී එනම් 1947 – 1972 කාල වකවානුව තුළ දී ප්‍රාදේශීය ආදායම් පාලන නිලධාරී (D.R.O) යටතේ එම පරිපාලන කටයුතු සිදු වී ඇත.

මෙහිදී මෙම කොට්ඨාශයේ පරිපාලන කටයුතු කන්තලේ, තඹලගමුව හා කින්නියා යන කොටස් තඹලගමුව ප්‍රාදේශීය ආදායම් පාලන නිලධාරී කොට්ඨාශය වශයෙන් හඳුන්වා දී ඇත.

පසුව 1973 වසර සිට ප්‍රාදේශීය ආදායම් පාලන කොට්ඨාශය උප දිසාපති (A.G.A) කොට්ඨාශය වශයෙන් හඳුන්වා දී ඇත.

පසුව රාජ්‍ය පරිපාලන ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමේ රාජ්‍ය ප්‍රතිපාදන ක්‍රියාදාමය යටතේ 1993 වසර තෙක් පැවති උප දිසාපති කාර්යාලය ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල බවට පත්විය.

ඒ අනුව එම තනතුර ප්‍රාදේශීය ලේකම් තනතුර වශයෙන් වෙනස් විය.

තඹලගමුව ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශය තුළ පරිපාලන කටයුතු පහසු වන අන්දමින් එකී ග්‍රාම නිලධාරී කොට්ඨාශ 12කට බෙදා වෙන් කර ඇත.

එහෙත් වත්මන් පරිපාලන රටාවට අනුවත් එහි ඇති ජනගහනය අනුව ග්‍රාම නිලධාරී වසම් 12 ග්රාම නිලධාරී වසම් 23 කට බෙදිය යුතු විය. එහෙත් අද වන විට ඇතැම් ග්‍රාම නිලධාරී වසම් වල ප්‍රමාණය පවුල්.... පමණ වන අතර , ඇතැම් ග්‍රාම නිලධාරී වසම් (මොල්ලිපොතාන 228 - සිරාජ් නගර් 228E) වල පවුල් ප්‍රමාණය පවුල් 1500 ඉක්මවා ඇත. තවද අද වන විට ග්‍රාම නිලධාරී වසම් 12 රාජකාරි කටයුතු කර ගෙන යනු ලබන්නේ ග්‍රාම නිලධාරී 07 දෙනෙකු විසිනි.

3. පුංචි මතක සටහනක්

ත්‍රිකුණාමලය දිස්ත්‍රික්කයේ මධ්‍යයේ පිහිටි තඹලගමුව ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශය.

උතුරින් ත්‍රිකුණාමලය නගරය හා කඩවත් සතර ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශය ද, නැගෙනහිරින් කින්නියා ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශය

ද දකුණින් කන්තලේ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශය ද බටහිරින් අනුරාධපුර දිස්ත්‍රික්කයේ මායිම්ව වට වී පිහිටා ඇත.

තවද මෙම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශය මැතිවරණ කොට්ඨාශ අනුව සේරුවිල , මුතුර්, ත්‍රිකුණාමලය කොට්ඨාශ තුනකට නැකම් කියයි.

මෙම කොට්ඨාශය තුළ සිංහල, දෙමළ හා මුස්ලිම් යන ජන කොට්ඨාශ තුනක් පදිංචි වී ඇත. මෙම අයගේ ප්‍රධාන ජීවනෝපාය වී ගොවිතැන වූ අතර , අතිරේක ආහාර බෝග වගාව හා සත්ත්ව පාලනය මෙහි ආර්ථික රටාවට එක් විය.

මෙහිදී තෙත් බිම් හා වාරි ක්‍රම වැව් අමුණු වලින් ගහනය වීම නිසා තම ජීවන වෘත්තියට මහත් රුකුලක් විය.

එමෙන්ම මෙහිදී කන්තලේ වැව ආශ්‍රිත කරගෙන එයින් ලබා ගන්නා ජලයෙන් යල මහ දෙකන්නයේම වී වගා කටයුතු වල නිරත වූ අතර, තමන්ට අවශ්‍ය ආහාර තමන් විසින්ම සපයා ගෙන ස්වයංපෝෂිත විය.

මෙහිදී අතීතයට මතකය යොමු කරන විට අප රට නිදහස ලබා ගැනීමෙන් පසුව (1948) 1953 වර්ෂයේදී ජනාවාස ආරම්භ කිරීමත් සමග නැගෙනහිර පළාතේ ජනාවාස කිහිපයක් ආරම්භ විය. එයින් කන්තලේ ව්‍යාපාරය විශාල ජනාවාසයක් විය. මෙම ජනාවාස සිංහල , දෙමළ හා මුස්ලිම් වීම විශේෂ වූවකි. (මෙහිදී මා මෙම ජනාවාස ආරම්භ කිරීමට නායකත්වය දුන් දිවන්ගත ඩී. එස්.සේනානායක මැතිදුන් ගෞරවයෙන් සිහිපත් කරමි.)

එදා ජනාවාස ආරම්භ කරමින් ඉඩම් කඩවේරි පවත්වමින් ගොවිතැන මූලික කරමින් ගොඩ ඉඩම් අක්කර 02ක්ද, මඩ ඉඩම් අක්කර දහස් ගණනක් සරු සාර තෙත් බිම් බවට පත්විය.

මෙම ජනාවාස කන්තලේ මොල්ලිපොතාන හා තඹලගමුව බටහිර ජනපදය නමින් හැදින්විය. එදා මෙම ජනපදවල විසූ පවුල් සංඛ්‍යාව 900ක් පමණ විය.

ඉන් පසු 1959 – 1960 යන කාල වකවානුව තුළ තඹලගමුව ගල්මැටියාව වැව ආශ්‍රිත කරගෙන ගල්මැටියාව නමින් ජනාවාසයක් ඇති කර ඉඩම් කඩවේරි පවත්වා ගොඩ ඉඩම් අක්කර 02ක්ද කුඹුරු ඉඩම් අක්කර 03ක්ද ලබා දී එම ජනපදය සාර්ථකව පවත්වාගෙන යාමට කටයුතු කර ඇත.

වගකීමක් තියෙනවා. සමාජ සත්ත්වයින් හැටියට ප්‍රඥාවන්තයින් වන්න. දැනුම ප්‍රසාරණය කරගන්න.

ඒ සඳහා සංවාද කරන්න ආදරය හොඳයි. මිත්‍රශීලී භාවය ඊටත් වඩා හොඳයි. පුළුවන් වෙච්ච එතකොට සමාජය නුවණින් විග්‍රහ කර ගන්න. නිෂ්ඵල බව දැනේවි. තමන්ගේ තැන රැක ගන්න අනෙකාගේ හැකියාවට , දක්ෂතාවට, කැපකිරීමට, කුමන්ත්‍රණය කර උගුල් අටවනවාට වඩා ඔහුගෙන් යමක් උගෙන තමන්ගේ දැනුම ප්‍රසාරණය කර ගැනීම කොයිතරම් වටිනා කියලා. මතු පරපුරට මග පෙන්වන විවිධ ආයතන වල විවිධ සමාජ ක්‍රියාකාරීන් අතර සැරිසරන කොට එවැනි වර්ත මුණගැහේවි. මිත්‍රශීලී

මනෝභාවයෙන් පිරිපුන් අව්‍යාජ මිනිසුන්ට නම් ඇගට දැනෙන සියුම් හිරිවැටීමක් එක්ක ඒ ගැන ලජ්ජාවක් ඇති වන එක නම් වලක්වන්න බැරිවෙයි.

මිත්‍රශීලීත්වය, මිත්‍රසම්බන්ධය සෑම පුද්ගලයකුටම වැදගත් වෙනවා. බුදුන් වහන්සේගේ ඉගැන්වීම් වල එය මනාව පෙන්වා දෙනවා. සමාජ, ආර්ථික හා දේශපාලන ප්‍රගමනයටද වැදගත් වන මිත්‍රත්වය කළ‍යාණ මිතුරන්ගෙන් පෝෂණය වීමට උපකාරක ගුණය, සමානව දුක සැප බෙදාගැනීමේ ගුණය , යහපත ප්‍රාර්ථනය කිරීමේ ගුණය හා අනුකම්පකගුණය තිබිය යුතු බව අප මහා සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කර වදාළා. එසේම තමන් විසින් ඇසුරට ගන්නා යහපත් මිතුරන්ට සංග්‍රහ කළ යුතු ආකාරය පිළිබඳව උන්වහන්සේගේ ඉගැන්වීම් වල සඳහන් වන්නේ පරිත්‍යාගය, ප්‍රියවචනය, දියුණුවට අනුබල දීම, සමානව සැලකීම, යහපත් සංග්‍රහයන් බවයි. එවිට තමන්ට ඉටුවන යුතුකම් අතරට තමන් අපරික්ෂාකාරීව හෝ නොසැලකිලිමත්ව සිටින විට තමන් ආරක්ෂා කර දීම, තමන්ගේ ධනය රැක දීම, හිතියක් ඇති වූ විට රැකදීම, ආපදාවකදී හැර නොයාම හා පවුලේ අයට උපකාර කිරීම යනාදිය ප්‍රතිඋපකාරක මහගු ගුණාංග ලෙස පවතින බවත් බුදුන් වහන්සේ දැක්වූවා. ආදරය ප්‍රේමය ඉල්ලා අඩා වැටෙන්න වූත් නොසලකා හැරිය යුතු තරම් වන කරුණකට පවා සංවේදී නොවී තම ආදරවන්තියගේ , බිරිඳගේ, ආදරවන්තයාගේ, ස්වාමියාගේ ජීවිතය සිත්පිත් නොමැතිව උදුරාගනිත්දී බෞද්ධ ඉගැන්වීම් වල සඳහන් මිත්‍රශීලී ගුණයෙන් පෝෂණය වූ විපතේදී හැරනොයන මිතුරන් ධන , ධාන්‍ය, වස්තු , දේපල වලට වඩා අගනා වස්තූන් බව අමුතුවෙන් කිව යුතු නැත.

කේ. ඒ වංශනාථකුලරත්න
ක්‍රියාකාරී සමාජ සේවක
තඹලගමුව.

තමන්වම හික්මවීමට ලක් කරගන්නා කොටස. එහිදී තමන්ට තමන්ගේ හෘද සාක්ෂියට එකඟව ආවර්ජනය කරන්න පුළුවන් පෙර දිනයේදී තමන්ගෙන් සිදුවූන අත්වැරදීම් මොනවාද? සිත් රිදවීම් මොනවාද? අතපසුවීම් මොනවාද? ඒ විතරක් නෙවෙයි . ඒවාට හේතු මොනවාද? එසේ නොවන්නට තමන් විසින්ම සොයා ගන්නා පිළියම් මොනවාද? ඊට පස්සේ අද දවසේ වැඩ කටයුතු සැලසුම් කර ගන්නවා. ඒ විතරක් නෙවෙයි මේ මාසේ නැත්නම් මේ වසරේ අවසානයේ කිසියම් කාර්යයක් සාර්ථක කර ගැනීමට

ඉලක්කයකුත් කියාගන්නවා. එතකොට ඒ විනාඩි තිහෙන් උපරිම ප්‍රයෝජන අරගෙන ඉවරයි.

ඉතිරි විනාඩි තිහෙන් විස්සක් වෙන් කර ගන්නවයා ඤාණ යෝගයට. දහයක් වෙන් කර ගන්නවා ධ්‍යාන යෝගයට. ඤාණ යෝගයේදී අපි කරන්නේ මුද්‍රිත මාධ්‍යයක් හරහා දැනුම එකතු කරගන්න එක. ධ්‍යාන යෝගයේදී කරන්නේ භාවනානු යෝගීව සි. සැහැල්ලු කර ගැනීම සහ ඥාතීන්ට මිතුරන්ට මෙන්ම සතුරන්ට සුභ ප්‍රාර්ථනය කිරීම. මේ විදියට දවස ආරම්භ කළොත් සාර්ථක වෙන්නේ නැද්ද? අපට මිත්‍රශීලීත් එකතු

වෙන්නේ නැතිවෙයිද? අපි අධ්‍යාත්මික බවින් සාර්ථක වෙන්න වෙන්න අපි දිහා බලත් ඉන්න අය අපිට ලංවෙනවා. කුලපග වෙනවා. සමීප වෙනවා. සතුට වැඩි වන්නේ එතකොට. එතකොට තමයි සම්පූර්ණ මිනිස්සු වෙන්නේ. සම්පූර්ණ මිනිහෙක් වෙන්න උසස් මනසක් හදාගන්න ඕන. අපේ මොලේ වැඩ කරන කැලරි ප්‍රමාණය වැඩි කරගන්න ඕන. මොලේ කැලරි සියයට සියයක්ම වැඩ කලේ බුදුන් වහන්සේගේ පමණයි. ඒ නිසයි උන්වහන්සේ ලෝකය නුවණින් විග්‍රහ කර දේශනා කර වදාලේ. කොසොල් රජතුමා දුටු සිහින දහසය නුවණින් විග්‍රහ කර දේශනා කර වදාලේ. ලොව හෙට දවස මොනවාට පසක් කරමින් බෞද්ධ දර්ශනයේ ඉගැන්වීම් ඉතා නිවැරදියි. කාලිනයි. ලොව බොහෝ නිර්මාණ සොයා ගත් දාර්ශනිකයන්ට හැකියාව තිබ්ලා තියෙනවා තමන්ගේ මොලේ කැලරි වලින් සියයට දහයකින් දොළහකින්වත් ප්‍රයෝජනයක් ගන්න. ඇල්පෙනිත්තේ, පරමාණුවේ සිට අභ්‍යවකාශ යානය දක්වා පරමාණු බෝම්බය දක්වා නිර්මාණ ලෝකෙට දායාද කලේ ඔවුන්. ඒ විතරක්ද ශිෂ්ට සම්පන්න බව සහ ගුණධර්ම දුන්නේ ඔවුන්. බුද්ධිගෝචර මිනිස්සු තමන්ගේ මොලේ කැලරිවලින් සියයකට හයක්වත් පාවිච්චි කරන්නේ නැති තරම්. සාමාන්‍යයෙන් අපි අපේ දැනුම තව වැඩි කරගත්තොත් කොයිතරම් යහපත් වෙනසකිම් සමාජය වෙයනුවෙන් කරන්න පුළුවන් වෙයිද? ඔබටත් මටත් යුතුකමක්

පියාගේම වියෝව අවුරුදු අනුවේදී හෝ සියයේදී සිද්ධ වුනොත් ඒ මරණයේ වේදනාව පෙර කී අයටම දැනෙන විදිය වෙනස්. එහි වේදනාවේ ගැඹුර අඩුයි. හිතවතෙක් අසල්වැසියෙක් ඒ මරණය නැවත ආවර්ජනය කලොත් ඔහුට හෝ ඇයට පෙරලා ඇහෙන්නේ “වයසයිනේ” යන ගෝකාකූල හඬ පමණයි. මොකක්ද මෙයින් කියවෙන්නේ? මොකක්ද නැවත

නැවතත් පසක් කර දෙන්නේ? ආදරය පුද්ගලිකයි. භෞතිකයි. එය සේවය කරන්නේ හුදෙක් තමන්ට පමණයි කියලා නේද?

මිත්‍රත්වය , මිත්‍රශීලිභාවය එහෙම නැහැ. වයෝවාද්ධ මිතුරාගේ වෙන්වීම පිළිබඳ මිත්‍රශීලී ප්‍රඥාවට ගෝචර වන්නේ බොහෝ අත්දැකීම් සම්භාරයක් තිබුන දැනුම් සම්භාරයක් තිබුන මානව සම්පතක් සමාජයට අහිමි වීම හැටියටයි. ඔහු ඒ වෙනුවෙන් කම්පා වෙනවා. ඔහුගේ දෑස තෙත් නොවුනත් හදවත තෙත් වෙනවා. ඒ නිසාමයි මිත්‍රශීලී භාවයට වැඩි වටිනාකමක් දෙන්න ඕන. යොවුන් ප්‍රේමයේ ආදරයේ මහගු එල නෙලා ගත්තු සමාජයට යහපත් දේවල් දායාද කල කුටුම්භයන් තිබුනානම් ඉවසීමේ ගුණය සමග තමන්ගේ අවස්ථාව පරිත්‍යාග කරන්න සූදානම් වුන, එහෙම කරපු, අන්‍යෝන්‍ය වශයෙන් හොඳ මිතුරන් වුන, හොඳ හිතවතුන් වුන, හොඳ සහයකයින් වුන, කුටුම්භයන් පමණයි. එහෙම පවුලක අය බැඳීම් වලින් නිදහස්ව හිතනවා. ක්‍රියා කරනවා. එතැන මිත්‍රශීලී ගුණය රැඳෙනවා.

මිත්‍රශීලී මිනිසෙක් වෙන්න නිකම්ම බැහැ. ඒකට බොහෝ කැපකිරීම් කරන්න වෙනවා ගොඩක් ඉගෙන ගන්න වෙනවා. මොනවද? සමාජය පිළිබඳව , අවට වටපිටාව

පිළිබඳව, යුතු අයුතුකම් පිළිබඳව, ඉස්සෙල්ලාම පටන් ගන්න ඕන තමන්ගෙන්. බලන්න අපි දවස පටන් ගන්න විදිහ. අපිට ප්‍රියමනාප විදියට දවස ආරම්භ කරන්න පුළුවන්නම් ජීවිතය හරිම සැහැල්ලු වෙවි. මේ පිළිබඳව දාර්ශනිකයන් ඉදිරිපත් කරපු මත බොහොමයි. අපි බලමු මැලේසියානු ජාතික දාර්ශනිකයකු වූ විජේශ්වරම් මහතා ඉදිරිපත් කරපු දර්ශනය. ඔහුගේ දර්ශනයේ විශිෂ්ටත්වය වෙනුවෙන් මැලේසියානු රාජ්‍යය ඔහුට ගෞරව නාමයක් දුන්නා දායෝ කියලා. ඒ අනුව ඔහුගේ නම දායෝ විජේශ්වරම් වුනා.

ඔහුගේ දර්ශනය තමයි “ අර්ථ මුණ මවුනා ” හැම මිනිසෙක්ම දවස ආරම්භ කරන්න ඕන ආත්ම මුර්ති පැයෙන්. ඒකට කියනවා එලදායි පැය කියලා. උදේ 4.30 ත් 5.30 ත් අතර. මේ පළවෙනි පැයේ 4.30 ට අවදිවෙලා ආගම ඇදහීමෙන් පසු පළවෙනි විනාඩි 30 වෙන් කර ගන්නවා කර්ම යෝගය හැටියට. කර්මයෝගයේදී කරන්න ඕනි කාලය සමානව බෙදාගෙන පෙර දින සැලසුම්. අද දින සැලසුම්, හා අනාගත සැලසුම්, සකස් කර ගන්න එක. මෙහි තියෙන වැදගත්ම කොටස තමයි පෙර දින සැලසුම් වල තමන්

අත්තිමට එහි අවසානය වන්නේ වෙන්වීමෙන් කෙළවරවන එක පමණයි. වෙන්වූන ආදරණීයයන් දෙදෙනෙක් වෙනුවෙන් මැදිහත්වීමක් කරන්න ඔබ හෝ මම ඉදිරිපත් වුනොත් ඒ දෙදෙනාම ඔබට මට එරෙහිව සටනට ඒවි. ඒක තමයි සත්‍ය. ආදරය භෞතිකයි කියලා කිව්වේ ඒ නිසයි. මිත්‍රශීලීත්වය එහෙම නැහැ. එය සියයට අනුනමයක්ම මනෝමයි, සියයට අනුනමයක්ම අධ්‍යාත්මිකයි. ඒ තුළ තියෙන්නේ පරිත්‍යාගශීලී ගුණය සමග මුසු වුණ කැපකිරීම් සමුදායක්. මිත්‍රශීලී ගුණයෙන් යුතු කෙනා තමන්ගේ හිතවතා, මිතුරා තමන්ගේම අවයවයක් කරගන්නවා. නිතරම ඔහු උත්සහ කරන්නේ තමන්ගේ මිතුරා තමන්ගේ තැන හෝ ඊට ඉහලින් තියාගෙන යන්න. ඔහු නිර්මාණය කරන්නේ ඔහු සමග යන මිනිසුන් නොව ඔහු පසු කර යන මිනිසුන්.

ඔබ ස්ත්‍රියෙකු හෝ පුරුෂයෙකු මිත්‍රශීලීව ඇසුරු කරනවානම් ඔබට දැනේවි ආදරය කොයි තරම් උපායශීලී ද ධ්වටිලිකාරීද කියලා. වාටු සහගත ද කියලා. සමසන්නීයම දූෂණය වී ඇති මේ විෂකුරු සමාජයේ සැබෑ මිතුරන් ප්‍රීතියේ මිහිරි විදින්නට, මිහිරි ගීතයක් සිහින් හඬින් මුමුනාවි, සොලවාට්, එසේත් නොමැතිනම් මේ විසල් අහස් කුස දෙස බලා පාලු රැයක නිහඬතාවයට සවන් දේවි. මිත්‍රත්වය එතරම් උතුම් සියුම් බැඳීමක්.

ඉරිසියාව, වෛරය, සංකූය, අවිශ්වාසය, කුහකකම ආදී රෝග කාරක ජනිත කරන ආදරයට වඩා මිත්‍රශීලී භාවය නිදහස්.

අපි ආදරය හා මිත්‍රශීලී භාවය පටලව ගන්නවා. ආදරයට අත්තටු තියෙනවා. හරියට පුංචි බටු කුරුල්ලන්ට වගේ. ඇතිත් ඇතට පියාඹන්න බැහැ. ලග ලග නවතිනවා. සැඩ සුලඟට ඔරොත්තු දෙන්නේ නැහැ. විටෙක ගුරුත්වාකර්ෂණයට අසු වෙනවා. මිත්‍රශීලී භාවය එහෙම නෙවෙයි. යෝධ පක්ෂියෝ වගෙයි. මුහුදු ලිහිණියෝ වගෙයි. ඇතිත් ඇතට පියාඹන්න පුළුවන්, විකර්ණය වීමේ හැකියාවක් තියෙනවා. වලාකුළු අතරට

යන්න පුළුවන් ගුණය වැඩියි. ඒක අපිට මේ ස්වභාව ප්‍රපංචයේදීම අත්විදින්න පුළුවන්. ආදරණීය අම්මා , තාත්තා , සහෝදරයා, සහෝදරිය, සැමියා, බිරිද, දරුවා, අසල්වැසියා, හිතවතා අපෙන් වෙන් වෙන කොට සාපේක්ෂව ඒක අපිට දැනෙන විදිහ වෙනස්. සදහටම වෙන්වීම මරණය ජීවත් වන්නන්ට ගැඹුරු පාඩමක් කියා දෙනවා තරුණ දරුවන් සිටින, මනෝ ඵල්ලයේ ඥාතීන් සිටින, මැදිවියේ මවක් පියෙක් ජීවිතෙන් සමු ගත්තොත් ඒ දරුවන්ට , ඥාතීන්ට, අසල්වැසියන්ට, ඒ වෙන්වීම දැනෙන්නේ ඵලදායි සම්පත් දායකයකුගේ වියොවක් හැටියට. එහි වේදනාවේ ගැඹුර වැඩියි. ඒ නිසාමයි තෙත් වූ දෑස් නොවියලෙන්නේ. ඒ ඇයි? පුද්ගලික උවමනාවේ දිළිඳුකම වඩා ඉදිරියෙන් ඉස්මතු වෙන හින්දා. ඒ මව හෝ

2. මිත්‍රශීලීත්වය ආදරය තරම් දිළිඳු ද...?

සරල ව්‍යවහරයේදී ලෙන්ගතුකම පෙන්වීමට
උච්චාරණය කරන වචන අතර වඩාත්
වැඩියෙන්ම කියවෙන වචනය තමයි ආදරය.

නමුත් ආදරය සේවය කරන්නේ පුද්ගලිකත්වයට. අත්පත්කර ගැනීමේ දිසාවට. ඒක හරිම ලෝකිකයි. ඇලෙන සුළුයි. මිත්‍රශීලී බව ඊට වඩා වෙනස්. එය ටිකක් උසස්. මිත්‍රශීලී බව ආදරයට වඩා ටිකක් ඉදිරියෙන් ඉන්නවා. කෙනෙක් තවත් කෙනෙකුට ආදරය කරන්නේ තමන්ට ආදරය කරන ප්‍රමාණයට සාපේක්ෂව. තමන්ගේ ජීවිතේ සාර්ථකත්වය වෙනුවෙන් බොහෝ දේවල් ලගාකරගන්න උපකාරීවන අයට ආදරයේ සීමා මායිම් අඩුවැඩි වෙනවා. නමුත් මිත්‍රත්වය මිත්‍රශීලීභාවය එහෙම නෙවෙයි. මිත්‍රශීලී බව අධ්‍යාත්මිකයි. ඒ තුළ අවකාශය තියෙනවා. කැපකිරීම් තියෙනවා. පරිත්‍යාගය තියෙනවා. සන්තුෂ්ටිය තියෙනවා. මිත්‍රත්වයේ වැදගත් ගුණයක් තමයි හොඳින් සවන්දීම. සාවධානව අසා සිටීම. අවධානයෙන් යුතුව සිටීම. ඒක හැඟි කෙනෙකුටම කරන්න බෑ. අසා සිටින්නා තුළ යමක් පවසන පුද්ගලයා පිළිබඳව සැබෑ ගෞරවයක් හා මිත්‍රත්වයක් තියෙන්න ඕන. එහෙම නැත්නම් අවධානයෙන් සවන්දෙන්න අමාරුයි. ඒ සංයමය ඇතිකර ගන්න බෑ. මනෝ විශ්ලේෂණය හොඳ වෘත්තියක් වෙයි කියලා බර්ට්‍රම් රසල් වරක් ලිවේ ඒ නිසයි.

තමන්ගේ හිතේ තියෙන කරදර දුක් කම්කටොළු තමන්ගේ ලගම හිතවතාට සගයාට පැය ගානක් තිස්සේ කියලා ඉවරයක් කරලා හිත සැහැල්ලු කරගෙන සැනසුම් සුසුමක් පිටකරන කී දෙනෙක් නම් අද නිරෝගී වෙනවාද? එහෙම කරන්න පුළුවන් වෙන්නේ ඒ දිග කථාව අහන්න සුදානම් හොඳ මිතුරෙක් තමන්ට හිටියොත් පමණයි. ආදරණීයයන්ට ඒක කරන්න බෑ. ඒ ඇයි? ආදරණීයයෝ පුද්ගලිකයි. ඒ ගොල්ලන්ට ඒක කන්කරව්වලයක් වෙනවා. තමන්ගේ පුද්ගලික උච්චතාව අනෙකාගේ උච්චතාවට වඩා ඉදිරියෙන් හැමවිටම ඉස්මතු වෙනවා. ඒ නිසා ආදරයට ඒක කරන්න බෑ ආදරය හොඳයි. හොඳ වුනත් නොදිරවන ආහාර කොයිතරම් තියෙනවාද? ආදරයට බොහෝ දේවල් කරන්න පුළුවන් වුනාට ආදරයට සීමා මායිම් තියෙනවා. තමන්ගේ කම, ඕනෑම, ජාතිය, ආගම, කුලය, ප්‍රදේශය, නිළය, බලය, ගම, නගරය, උස, මිටිකම්, ගුණ, අගුණ හා මුදල් දේපල හමුවේ එම සීමා ඉක්මවන්න බෑ. එම සීමාවෙන් පස්සේ ආදරය වෙනුවෙන් ඉහලට යන්න බෑ. ඊට පස්සේ පුළුවන් ආපසු හැරෙන්න විතරයි. නොවැදගත් දේවල් වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්න පමණයි. රණ්ඩු කරන්න පමණයි. දොස් දෙවොල් තියන්න, මැසිවිලි නගන්න, සාප කරන්න පමණයි.

දැමුණු අතර මේ බිම වන්නි බවට පත්විය. ගෝකර්ණය, සේරුවිල, තිරියාය වැනි වටිනා භූමි වලින් වට වී ඇති බැවින් වරින් වර මතු වෙමින් පැමිණි මේ බිම ඓතිහාසික අවසාන සටහන

හමුවනුයේ වලව් නාමාවලියේය. එහි තඹගමුවේ “මුවන් හෙළ” වලව්ව නමින් වලව්වක් වූ බව සටහන්ව ඇත.

කලෙක අනුරාධපුරයේ පටන් වහළින් වහළට පැන ගිය කුකුළු රංචුව මේ බිම මැදින් පොළොන්නරුවට ගිය වග සැලකෙයි. කලෙක කෝටියක් ආරාම තිබූ කෝටි ආරාම පත්තුවට තඹගමුව අයත් විය.

සිංහළ බෞද්ධ අවශේෂ හමුනොවන වර්ග අඩි 10ක්වත් මේ බිම සොයා ගැනීමට නැති බව දකිද්දී මේ වන්දනීය භූමිය පිළිබඳ හද පිරි ඉතිරි යන මහා ගෞරවයක් ඇතිවේ. ඒ උරුමයේ අරුමය හෙට දිනයේද බැබළේවා.

තෝපා තඹලගමු මිණිපේ	මින්තෝරි
මහවැව් දියෙන් දියවැල් ඇදෙමින්	බේරි
සරු කරවයි කුඹුරු නිල් පැහැයෙන්	මේරි
මගෙ ලක් මැණියන්දැ හරි පිං	කාරි

අනුර සිරි කෝට්ටගොඩ
ගල්මැටියාව, දකුණ
මොල්ලිපොතාන.

පැරකුම් රජුගේ “ලංකාපුර සෙනෙවියා” පාණ්ඩ්‍ය ආක්‍රමණිකයන්ට ප්‍රබලතම ප්‍රහාරය එල්ල කළ භූමිය අද ගල්මැටියාව ලෙස හදුන්වයි. එදවස ගල්මැටියාව ගම හදුන්වා ඇත්තේ “පඩු විජය ග්‍රාම” කියාය. (පඩුන් පරදා දික්විජය කොට තැනූ ග්‍රාමය) ලංකාපුරගේ 150,000 ක් පමණ වූ සේනාවට අවි තැනූ ඉලංගම් මේ බිම පුරි අදටද බොහෝ දැකිය හැකිය.

අතීතයේ තඹලගමුව ඔස්සේ සමාන්තර මාර්ග තුනක් තිබූ බවට සාධක ඉතිරි වී ඇති අතර ඒවා එදවස මහවේ (මහා මාර්ග) කෝවේ (කුඩා මාර්ග) ලෙස වෙන් කර තිබී ඇත.

නිශ්ශංක මල්ල රජු එම මාර්ග ප්‍රතිසංස්කරණය කරමින් ගිය දීර්ඝ වන්දනාවේදී මේ බිම වූ සියළු පූජා භූමි අලුත්වැඩියා කර ඇත. එහිදී එතුමන් කරවූ එක් ගම් ලිපියක් තිස්සපුර ග්‍රාමයේ ඇත. එහි ඔහු තමාව හදුන්වා ඇත්තේ “කාලිංග ශ්‍රී වක්‍රවර්ති” ලෙසයි.

නිශ්ශංක මල්ල රජු තඹලගමුවේ පිහිටවූ වටිනාම සෙල්ලිපිය අපට හමුවනුයේ ගල්මැටියාව කඳුතීරයේය. එහි තමා “කාලිංග ශ්‍රී පැරකුම්” ලෙස හදුන්වා ඇති අතර ශ්‍රී පඤ්ඤා ඇතුළු පූජනීය ස්ථාන වැදපුදාගෙන දුගී මගී යාවක ආදී සුදුසු පුද්ගලයින්ට රන් රිදී මුතු මැණික් ආදිය දන්දෙමින් යන ගමනේ එක් දිනකදී වැවක් (පඩු විජය වැව) කරවූ බව සටහන් කර ඇත.

එම වැවේ ප්‍රමාණය සලකා බැලීමේදී 150,000 ක පමණ පිරිසක් එය එක් දිනකදී කළ බව සත්‍යයක් විය හැකි බවට සිතිය හැක. ඒ අසල සේරුවිල මංගල මහා සෑය තරම් විශාල සෑයක නටඹුන් හා වෙනත් ගොඩනැගිලි විශාල ප්‍රමාණයක් පවතී.

එම යුගයටම අදාලයැයි සැලකිය හැකි අතුරු සහිත “මගම” (මහා ග්‍රාමය) නම් සටහනක් හා බල්ලකුගේ රුවක් සහිත අත්තානි ගලක් යුනිට් 09 වත්මන් කෝවිල් බිමට ආසන්නයේ දක්නට ඇත.

කලෙක මානවම්ම කුමරා (සොරකුලෙක) සැගව සිටි ගල්ලෙන් මෙහි ඇත. ඒ ගල්මැටියාව කඳු අතර ඕළපොකුණ කඳුවැටි තුළයි.

දෙවන ගජබා අප්‍රකට රජෙකු ලෙස ගිරි දුර්ග, වන දුර්ග, ජල දුර්ග මැද (කරඹවලක) සැගව සිටි ස්ථානයද තඹලගමුවට අයත් භූමියක් වන අතර , කුට්ටම් පොකුණ වැනි විධිමත් පොකුණක් සහිත මනහර මාළිගා සංකීර්ණයක් ඇති ඒ බිම අද දින රජපොකුණ ලෙස හදුන්වයි. ත්‍රිකුණාමල සීමාවේ මෙවන් විශාල වෙනත් පොකුණක් නැත.

අතීතයේ වූ ඒ තඹලගමුව නම් සුන්දර සුන්දර පුරවරය විනාශ කර දැමුවේ කාලිංගයෙන් පැමිණි මාග නැමැති සාහසිකයාය.

එම සංහාරයේදී සියළු වෙහෙර විහාර කඩා සියළු වස්තු මංකොල්ල කෑ අතර ඒ රන් රිදී මුතු මැණික් නැව් පුරවමින් දඹදිවට ගෙනගොස් ඇත. එහිදී මහා වැව් සියල්ලක් බිඳ

1. ඓතිහාසික තඹලගමුව

සිංහල දේශයේ නිවහල් බව යටකරමින් නැගී සිටි එළාල නම් සොළියා පරදවා දැමූ “දුටුගැමුණු නරදේවයෝ” “බුදු හිමියන්ගේ” පැතුමක් ඉටුකරමින් මහා සෑ තැනවීමට අදහස් කළ දින මුළු සිරිලකටම මහ වැසි ඇදවැටී ඒ මහ සෑයට අවැසි සියළු සම්පත් රට පුරා තැන තැන මතු විය.

රන් රිදී මුතු මැණික් ආදිය විවිධ පෙදෙස් වලින් මතු වෙද්දී ප්‍රාචීන දේශයේ ගෝකර්ණ තීර්ථයට නොදුරු ගමක කැකුළු උණ ගොඩ මෙන් තඹ ලියලා තිබුණි.

තඹ ලියළු ගම “තඹගම” ලෙස ප්‍රකට වූ අතර ඒ තඹ ලියලා තිබුණේ වෙහෙර බිමක නිසා ඒ වෙහෙර බිම “තඹගමු වෙහෙර” ලෙස එවක පටන් නම් විය.

දෙවන පෑතිස් රජු කරවූ වෙහෙර විහාර වලින් පිරි පැවති තඹලගමුව, සොළි ආක්‍රමණ හමුවේදී විනාශ නොවූයේ ඒ වන විට මෙහි සිටි ප්‍රාදේශීය රජ වූ “ශිව” කුමරා කාවන්තිස්ස රජුගේ හිතවතෙකු වූ බෞද්ධයකු වීම හා “සම්දේව සුමන” නා රජුගේ හයකෝටියක් දිව්‍ය නාග පිරිස මේ බෞද්ධ උරුමය රැක සිටි නිසා යැයි පිළිගැනීමක් පවතී.

ඒ සදහා වංශකතා සෙල්ලිපි ඇතුළු පුරා විද්‍යා සංකෘතිය එමට ඇත.

තඹගමු ග්‍රාමයේ කඳුවැටියට ආසන්නව තිබී සෙනරත් පරණවිතානායන් කියවා ඇති එක් සෙල්ලිපියක සටහන්ව ඇත්තේ “තඹගමුව ග්‍රාමයේ (බටහිර) මායිමයි” කියාය.

ගැමුණුපුර යුනිට් 17 කොලනියේ සේනවල්ලි වැව ලෙසට අද දින වහරන ඓතිහාසික “නිවුන් සෑ ගල” අසල වූ එක් සෙල්ලිපියක “අගල් 05ක්” පමණ උස් වූ බ්‍රාහ්මී අකුරින් ලියා ඇත්තේ “තිශග වප” (තිස්ස වාපි = තිස්ස වැව) ලෙසයි. එය තිස්ස නම් වූ ඇමතිගේකු හෝ සිටුවරයකු කරවූවේද නැතිනම් රජෙකු කර වීදැයි ස්ථිර තොරතුරක් නැතත් එහි වූ අකුරු දුටුගැමුණු රජ දවසට පෙර බව එකඟතා නිගමනය කළ හැක.

තඹගමු සීමාවේ “උල්පත් වැව විහාරයේ” ඇති කැඩී ගිය සෙල්ලිපියක සටහන්ව ඇත්තේ “ශිවගේ කර්මාන්තය” (ක්‍රියා) කියාය. (අය ශිවහ කම) ඒ එම විහාරය හෝ විහාරයේ දාගැබ බැඳවීම විය හැක. කොටස් දෙකකට කැඩී ඇති ඒ ලිපියේ ශිව කුමරාගේ රාජ්‍ය සංකේතයට සටහන් තබා ඇත.

අනුරාධපුර යුගයේදී තඹගමුව නම් ග්‍රාමය විශේෂ මංසංධියක් විය. ගෝකර්ණ තිත්තය, සේරුවිල, ගඟ තලම, අනුරාධපුරය ආදී ප්‍රධාන ස්ථාන යා කෙරෙන ප්‍රධාන මාර්ග සියල්ල මේ ඔස්සේ වැටී තිබී ඇති අතර පොළොන්නරු යුගයේදී මේ මාර්ග පද්ධතිය හා ගොදුරුගම සුවිශේෂී වූ බවට සාධක එමටය.

සම්පාදකගෙන් වදනක්

ඉතිහාස ගත වූ ප්‍රදේශවල ඉතිහාසය මිනිස් ජීවිත ක්‍රම, කලා, සංස්කෘතික පරම්පරාව යන ආදිය රැක ගෙන අපේ අනාගත පරම්පරාවට භාර දෙන එක අපේ යුතුකමක් වේ. එබැවින් කාලයේ

වෙනස, ව්‍යාපාරික වෙනස, ගෝලීයකරණය, ලොවේ ගම්මාන යන නවීන විද්‍යා විත්තනය ගම්මාන ජීවිතයේ බොහෝ වෙනස්කම් ඇති කරයි. මෙවැනි ඩිජිටාලිසාසයෙන් පරම්පරාවක් ජීවත් වන තඹලගමුව ප්‍රදේශයේ ඉතිහාසය, මිනිස් ජීවන ක්‍රම, අනාගත පරම්පරාවට භාර දෙන ලේඛන වාර්තාවේ කොටසක් බවට සම්පාදක විශ්වාස කරමි.

සංස්කෘතිය ගැන අත්වැල් බැඳ ගෙන ත්‍රිවිධ ජාතීන් ජීවත් වන තඹලගමුව ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශයේ ප්‍රාදේශීය කලා සාහිත්‍ය ඉතිහාස අංශයන් ඇතුළත් ලියවිල්ලක් ලෙස ග්‍රන්ථයක් එළි දැක්විය යුතු යැයි ප්‍රාදේශීය ලේකම්ගේ ඉල්ලීමට අනුව මෙම ග්‍රන්ථය ඔබගේ සුරතෙහි තබමි. මේ සඳහා බොහෝ අභියෝගයන් වලට මුහුණ දීමට සිදු විය. එම සියලුම අභියෝගයන් දෙවියන්ගේ ආශීර්වාදයෙන් ජය ලැබීය. තඹලගමුව ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයේ එළි දක්වනු ලබන ප්‍රථම ග්‍රන්ථය ලෙස “හීතලය” ඉතිහාස ගත වේ.

කළගුණ අමතක කිරීම සුදුසු නැත! යන පැරන්තන්ගේ කියවීමට අනුව තඹලගමුව ප්‍රදේශයේ පළාත් සාහිත්‍ය මහෝත්සවය ඉතාමත් උත්කර්ෂවත් අන්දමින් පැවැත්වීමට තම සහයෝගය ලබා දී මෙම උත්සවයට මුලසුන දී අපට මග පෙන්වූ ප්‍රාදේශීය ලේකම් ජේ.ගෞරි ශ්‍රීපති මිය සිහිපත් කරන අතර මෙම ග්‍රන්ථයට නිර්මාණ ලබා දුන් සාහිත්‍ය ගත්කරුවන්, කලාකරුවන් විසින් වැඩසටහන් ලබා දී මෙම උත්සවය සාර්ථක කිරීමට උපකාර කළ පාසල්/කලායතන හා මෙම උත්සවය පැවැත්වීමට ශාලාව ලබා දුන් විදුහල්පතිතුමන්ට ද ස්තූතිය පුදකර සිටිමි. මෙම උත්සවය සාර්ථකව කර ගෙන යාමට සහයෝගය ලබා දුන් සියලුම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලයේ නිලධාරී මණ්ඩලයට ද “හීතලය” ඉතාමත් හොඳින් මුද්‍රණය කොට අදාළ කාල සීමාව තුළ ලබා දුන් මුද්‍රණ ශ්‍රියට සහ මෙම ග්‍රන්ථය මුද්‍රණය කිරීමේදී උපදෙස් ලබා දුන් සියලු දෙනාට හා මෙම ප්‍රාදේශීය ලේකම් හා ප්‍රාදේශීය කලාකරුවන් වෙනුවෙන් මාගේ හෘද්‍යාංගම ස්තූතිය මෙයින් පුදකර සිටිමි.

සටහන: මෙම ග්‍රන්ථයේ තිබෙන සියලුම ලේඛකයන්ගේ අදහස් ඔවුන්ගේම නිර්මාණාත්මක අදහස් බව ද සැලකුව මැනවි.

වි ගුණපාල

සංස්කෘතික නිලධාරී

ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය

තඹලගමුව

සුභ පැතුම

2014 වර්ෂයේ ආරම්භයේ සිට මේ දක්වා ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාල පරිශ්‍රයේ ක්‍රියාත්මක කළ සැලසුම් කිහිපයක් නිසා කාර්යාලයේ මානව සම්පත්හි ආකල්පමය වෙනසක් ඇතිවීමෙන් භෞතික සම්පත්වල සීග්‍ර වර්ධනයක් ඇති බව අපට දැක ගත හැකි විය. එමෙන්ම ඒ ඒ සේවාවන් වල පුහුණු පාඨමාලා, දැනුවත් කිරීමේ වැඩ සටහන් හා වැඩමුළු ආදිය පැවැත්වීමෙන්ද කාර්යාලයේ ඇතුළත හා පිටත පරිශ්‍රයන්හි සිදුවූ විශාල පරිවර්ථනයන් සමඟ මහජනතාවට සිදුවන සේවාවන් වලද කාර්යක්ෂමතාවය ඉහළ නංවාලීමට මහත්සේ රුකුලක් විය. සියළුම ආගම්වලට අයත් ආගමික උත්සව හා ජාතික උත්සව සැමරුම් පැවැත්වීමට විධි විධාන යොදන ලදී. කාර්යාලයේ නිලධාරීන් සඳහා සුදුසු නිල ඇඳුම් හා කාර්යාලයේ හැදෑරුම්පත් ලබා දීමට කටයුතු යොදන ලදී. මෙම කටයුතු සියල්ල බොහෝ අභියෝග මධ්‍යයේ ක්‍රියාත්මක කිරීමට සිදු වූ බව විශේෂයෙන් සඳහන් කිරීමට කැමැත්තෙමි.

මේ අතර කළා සාහිත්‍ය මහෝත්සවයක් පවත්වමින් 2014 වර්ෂයේ ප්‍රථම වතාවට මේම ප්‍රදේශයේ එක් එක් ක්ෂේත්‍රයේ කුසලතා දැක්වූ දක්ෂයින් 20 දෙනෙක් ගෞරවයට ලක් කිරීමට නියමිතය. එසේම කළා සාහිත්‍ය තරඟවලින් ජයග්‍රහණය ලැබූ පාසල් ශිෂ්‍යයන් , කළාකරුවන් ගෞරවයට ලක් කිරීමට සුදානම් කර තිබීමත් ප්‍රශංසනීය දෙයකි.

තඹලගමුව ප්‍රදේශයේ උතුරට හා බටහිරට මායිම්ව මනරම් කඳුවැටියක් මෙන්ම වන පද්ධතියක් පිහිටා තිබීමෙන් හා එයින් පෝෂණය ලබන පැරණි රජදරුවන් ඉදිකළ වැව් පද්ධතියක් පිහිටා තිබීමත් නිසා සාරවත් භූමියකට හිමිකම් කීමට වාසනාව ලැබී ඇත. මේම කොට්ඨාශයේ වෙසෙන වැසියන්ගේ ප්‍රධාන ජීවන මාර්ගය කෘෂිකර්මාන්තය වන අතර, පශු සම්පත්ද බහුල වීම නිසා ඔවුන්ගේ ජීවිකාවට අත්වැලක් වී ඇත. එබැවින් ඔවුන්ගේ ජීවිතයට හී තලය නැතිවම බැරි විශේෂ අංගයක් බවට පත්ව ඇත. වැපිරීමට පෙර බිම සකස් කිරීම සඳහා සි සෑමට හී තලය භාවිතා කරනු ලැබේ. එය වැසියන්ගේ හුරු පුරුදු ජීවන සංස්කෘතිය ලෙස හැඳින්විය හැක. එම නිසා වැසියන්ගේ හුරු පුරුදු ජීවිතයේ කොටසක් වන ඉතිහාසය, කලඳි, අධ්‍යාපනය, ජන කවි, ජන ක්‍රීඩා පැරණි වත් පිළිවෙත් , කෘෂිකර්මය, දර්ශනය, සෞන්දර්ය , සාරවත් ගුණ ධර්ම ආදියෙන් මනා පරිපූර්ණ අංගයන් දරාගෙන “හී තලය” දොරට වැඩීම මෙම ප්‍රදේශය පිළිබඳව මනා විවරණයක් හෙළිකරන බව මගේ හැඟීමයි. ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය මගින් ප්‍රථම වතාවට මෙසේ එළිදක්වන “හී තලය” අභිමානවත් ලෙස දොරට වැඩීමට සහ මෙම සාහිත්‍ය මහෝත්සවය ඉතා සාර්ථකව පැවැත්වීමට මගේ සුභාසිංසනය මෙයින් ප්‍රකාශ කර සිටින්නෙමි.

ජේ.ශ්‍රීපති,
ප්‍රාදේශීය ලේකම්,
තඹලගමුව.

අධ්‍යක්ෂතුමාගේ පණිවිඩය

කලා සංස්කෘතික අංගයන් ජනතාව අතරේ ගොඩ නැංවීමට සහ ප්‍රාදේශීය කලාකරුවන් දිරි ගැන්වීමේ වේගනාවෙන් ප්‍රාදේශීය ලේකම් මට්ටමෙන් සාහිත්‍ය කලා උත්සවයක් පවත්වනු ලැබේ. මෙම උත්සව මගින් ජ්‍යෙෂ්ඨ කලාකරුවන් , තරුණ කලාකරුවන් සිසුන් සාහිත්‍ය කලා සහායයන් යන ආදී කොටස් අතර අවබෝධය ඇති කොට ප්‍රදේශයේ මහා පරිමාණයේ සංස්කෘතික වැඩසටහන් ප්‍රවර්ධනය වී ඔප් ගැන්වේ.

නිර්මාණශීලී සාහිත්‍ය සහ සෞන්දර්ය කෙෂ්ත්‍රයන්හි නියලෙන කලාකරුවන්ට හාෂාව බාධාවක් වන්නේ නැත. එක් කලාකරුවෙකුගේ හැගීම් වල එළි දැක්වීමක් ලෙස කලාව හැදින්විය හැක. මේවා මහජනතාව පිනවන්නක් හා අභ්‍යන්තර ප්‍රබෝධය ලබා දෙන්නක් හා මගපෙන්වීමක් උපදෙස් ලබා දෙන්නක් ලෙසද හැදින්වේ.

මේ ලෙස ත්‍රිවිධ ජාතීන් ජීවත්වන තඹලගමුව ප්‍රදේශයේ බහු සංස්කෘතික අංගයන් ඔපනැංවීම දක්නට ලැබේ. ප්‍රාදේශීය කලා සාහිත්‍ය උත්සවයේ සිහිවටනයක් ලෙස ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලබන “ඒ කලය” ග්‍රන්ථය ප්‍රාදේශීය, කලා සංස්කෘතික , අධ්‍යාපනික, පාරම්පරික ක්‍රීඩා පිළිබඳ නිර්මාණ ඇතුළත් කොට එළි දැක්වුණි. එක් කලාකරුවකුගේ ග්‍රන්ථ නිර්මාණය කිරීම දරුවෙකු බිහි කිරීමට සමානය. එම නිර්මාණය මගින් සමාජ ස්ථාවරය එම කාලයට අදාළ කාල පරිච්ඡේදයට අදාළ ඉතිහාසගත තොරතුරු දැන ගත හැක. “ඒ කලය” ග්‍රන්ථයට සුභ පැතුම් පණිවිඩය ලබා දීම ගැන මම සතුටට පත් වෙමි.

කලාකරුවන් ජීවත්වන විටම ඔවුන් ගෞරවයට හාජනය කළ යුතු පිරිසකි. තඹලගමුව ප්‍රදේශයේ ත්‍රිවිධ ජාතියට අයත් තම කේෂ්ත්‍රයේ විශේෂ කුසලතා ඇති කලාකරුවන් (විශිෂ්ඨයන්) යනුවෙන් කේෂ්ත්‍ර 23 කට අයත් දක්ෂයන් ගෞරවයට ලක් කිරීමට නියමිතය. මේ අයට මාගේ සුභ පැතුම් පිරිනමන අතර ප්‍රථම වතාවට පවත්වනු ලබන තඹලගමුව ප්‍රදේශයේ සාහිත්‍ය උත්සවය ඉතා උත්කර්ෂවත් අන්දමින් සිදු කිරීමට මාගේ සුභ පැතුම් මින් පිරිනමමි.

ඩබ්. ඒ. එල්. වික්‍රමආරච්චි

අධ්‍යක්ෂ

සංස්කෘතික කටයුතු දෙපාර්තමේන්තුව

නැගෙනහිර පළාත

සුභාශිංසනය

එකිනෙකා අභිවර්තීන් හැල්මේ දිවයන සමාජයක කලාවේ පෝෂණය උදෙසා කැප වීම මා පෞද්ගලිකවම අගය කරනු ලබන අතර, කලාවේ උන්නතියට උරදෙන ප්‍රාදේශීය මට්ටමේ කලාකරුවන්ට මෙවන් වූ දිරි බලයක් සැපයීම කාගේත් පැසසුමට ලක් වන කරුණක් වන බව තොරහසකි.

ජාති, ආගම්, කුල හේද නොසලකමින් තමන් සතු නිසඟ කුසලතාවයෙන් බිහි කරන්නාවූ කලා නිර්මාණයක් ඇගයීමකට ලක් කිරීම තරම් භාග්‍යයක් කලා කරුවෙකුට තවත් තිබෙනු ඇතැයි මා විශ්වාස නොකරමි. විවිධ වූ ආගමික හා සංස්කෘතික ජන කොට්ඨාශයන්ගෙන් සමන්විත තඹලගමුව නම් වූ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශයේ ප්‍රාදේශීය ලේකම් ඇතුළු කාර්යය මණ්ඩලය මේ මා හැගි සත්කාර්යයට දායක වීම මහත් වූ අභිමානයකි.

ප්‍රාදේශීය කලාකරුවන් දිරිගන්වමින් පවත්වනු ලබන ප්‍රාදේශීය සාහිත්‍ය කලා මහෝත්සවයේ සිහිවටනයක් ලෙස එකී කලාකරුවන්ගේම සාර්ථක නිර්මාණ ගොණු කරමින් ප්‍රථම වරට කලඑළි දක්වනු ලබන “හී තලය” නම් වූ මෙම සමරු පුස්තකය වාර්ෂිකව එළි දැක්වීමට මේ හා සම්බන්ධවූ නිලධාරීන්ට හැකි වේවායි ඉත සිතින් ප්‍රාර්ථනා කරමි.

මේජර් ජෙනරල් ටී. තිස්ස රංජිත්ද සිල්වා,
දිසාපති හා දිස්ත්‍රික් ලේකම්,
ත්‍රිකුණාමලය

අපගේ දැක්ම

"ප්‍රාදේශීය පරිපාලනය ශක්තිමත් කිරීම තුළින් කාර්යක්ෂමව හා ඵලදායීව ජනතාවට සේවය සැපය

අපගේ මෙහෙවර

"රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තිවලට අනුකූලව සේවා සැපයීම, සම්පත් සම්බන්ධීකරණය හා ජනතා සහභාගීත්වයෙන් යුත් කාර්යක්ෂම, තිරසාර හා සැලසුම්ගත සංවර්ධන ක්‍රියාවලියක් තුළින් ප්‍රදේශයේ ජන දිවිය නංවාලීම"

எமது நோக்கு

மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளுக்கு உதவி செய்வதினூடாக சமூகத்திற்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய சமுதாய மொன்றிற்கு வழி சமைக்கும் உயரிய அரச நிறுவனமாக இருத்தல்.

எமது கொள்கை

அரச கொள்கைகளை கடைப்பிடிப்பதனூடாக சமூக வழங்களை இனங்கண்டு அவற்றை மக்களின் பங்களிப்புடன் பொருத்தமான அபிவிருத்தி செயன்முறையை திட்டமிடலின் மூலம் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்ந்த செயல் திறன் மிக்கதும் பயனுறுதி மிகமதுமான சேவையினை மக்களுக்கு வழங்கள்.

"Our Vision"

To be the excellent government institution that helps the life styles of the community in a beneficial way to the society

"Our Mission"

To provide a service in line with the government policies, uplift the lifestyles of the society through a planned, efficient development process consisting of proper co-ordination of resources and participation of the people"

පටුන

1. ඓතිහාසික තඹලගමුව
2. මිත්‍රශීලීත්වය ආදරය තරම් දිළිඳු ද.. ?
3. පුංචි මතක සටහනක්
4. මරණයේ දොරටුව අහියස සිට
5. අත්තයක් නැති ගමනක්
6. පාරමී පිරු අපේ බෝසත් තාත්තා
7. සුසානය නුඹ සුන්දරය!
8. ආදරණීය ලොකු දුවට.....
9. වින්දන ශක්තියෙන් යුතු අනාගතයක් උදෙසා
10. රස වින්දනය පිරි සොදුරු මුහුදු වෙරළ
11. බස්ටියේ මතකයන්
12. මා සිතින් නොයා ඔබ ඉදිසි සදා සිතූනා
13. කවිය ජීවිතයද ? ජීවිතය කවියද ?
14. ප්‍රේමයේ පුනර්භවය
15. ජීවිතය

ග්‍රන්ථය පිළිබඳ විස්තර

- ❖ පොතේ නම :- “හීතලය”
- ❖ හැඳින්වීම :- නිර්මාණාත්මක සාහිත්‍ය සංග්‍රහය
- ❖ සම්පාදක :- වී.ගුණපාල සංස්කෘතික නිලධාරී
ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය
තඹලගමුව
- ❖ කර්තෘ සතු හිමිකම් :- චේ.ශ්‍රීපති මිය
ප්‍රාදේශීය ලේකම්තුමිය
ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය
තඹලගමුව
- ❖ ප්‍රකාශනය කිරීම :- ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය
තඹලගමුව
- ❖ පිටුව :- 01-41
- ❖ මුද්‍රණය කිරීම :- එස්.ඩී.සී.පී.ටල්
ත්‍රිකුණාමලය

Title of Book: “Earmunai”

Subject: Creativity Litarary Comfile.

Copy right: Mrs.J.Sripathy
Divisinal Secretary
Divisional Secretariate. Thampalagamam

Comfile by: V.Gunapala
Cultural Officer-1
Divisional Secretariate Thampalagamam

Publisher: Divisional Secretariate Thampalagamam

Page: 1-41

Printer: S.S.Digital's

“හි තලය”

ප්‍රාදේශීය සාහිත්‍ය උළෙල
2014

ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය
තලය

66 01 0000

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯ

2014

ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯ

හී කාලය

ප්‍රාදේශීය මහා සාහිත්‍ය
උළෙල
2014

ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලය
තඹලගමුව